



Ayuntamiento de Madrid

H. 2. 9

**R**  
856



Francés.



LUCIANI  
SAMOSATENSIS  
DIALOGORVM  
SELECTORVM

LIBRI DUO GRÆ-  
CO-LATINI.

LIBROS  
DEL DR.  
L. MARCO



1.405068

Cum gratia & priuilegio Sac. Cæs. Majest.

D I L I N G Æ,

*Formis Academicis,*

Cum facultate Superiorum.

Apud Ignatium Mayer,

ANNO M. DC. LXIV.



T  
v  
di  
ill  
qu  
pe  
Et  
tu  
an  
lio  
Et  
po  
cor  
par  
igi  
mi  
vel  
uen  
stri

TYPOGRAPHVS  
LECTORIS.

**V**os hōste Luciani Dialogo-  
rum selectorum libros eo cō-  
silio excudēdos suscepimus,  
ut iuuentus Gracarum literarum stu-  
diosā sine morum honestatisq; periculo  
illo Auctore posthac uteretur cuius alio-  
qui dictionem ad Gracum sermonem  
perdiscendum cum primis aptam do-  
ctissimum quisque iudicauerit. Quan-  
tum enim detrimentum adolescentum  
animis afferant ii, qui vel hunc; vel a-  
lios id genus auctores sine rerum dele-  
ctu in lucem edunt, aut legendos pro-  
ponunt, nostrorum temporum perquam  
corrupti mores, quorum incanta lectio  
parens est, satis declarant. Habenda  
igitur potior virtutis ratio neque com-  
mittendum unquam, ut illius iacturā,  
vel maxima eruditionis prae-textu, iu-  
uentus faciat. Vale amice lector, & no-  
stris conatibus faue.

LIBROS  
DEL DR.  
L. MARCO

A 2

AOT-



ΔΟΥΚΙΑΝΟΥ

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

Βιβλίον πρῶτον.

ΚΥΚΛΩΠΟΣ ΚΑΙ

Ποσειδῶν Θ.



πάτερ οἶα πέπονθα ἰσώ  
 τῶ καταράτῃ ξένῃ, ὅς με-  
 γύσας ἐξετύφλωσέ με,  
 κρομαμένῳ ὀπιχειρήσας. Ποσ. τίς  
 δὲ ταύτῃ πολμήσας, ὦ Πολύφη-  
 με; Κύ. τὸ καὶ πρῶτον, οὔτιν ἑω-  
 τὸν ἀπεκάλει. ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ  
 ἔξω ἦν βέλγας, οὐλοσεὺς ὀνομάζει  
 ὅς ἔφη. Ποσ. οἶδα ὄν λέγεις. ἦ  
 Ἰθακήσιον, ἐξ Ἰλίου δὲ αἰέπλη. ἀλλο-

πῶς





L V C I A N I  
S A M O S A T E N S I S

D I A L O G O R V M LIBROS

L I B E R P R I M V S. DEL DR.

C Y C L O P I S E T L. MARCO

Neptuni.



Pater quãlia passus sum  
ab execrabili isto hospi-  
te, qui me inebriatum  
excœcauit, somno graua-  
tum aggressus. N E P.

Quis vero est, qui isthac facere au-  
sus fuit. Polypheme? C Y C. Prin-  
cipio quidem seipsum Neminem vo-  
cabat, postquam autem effugit,  
atque extra tela, vt dicitur, fuit,  
Vlysses nominari se aiebat. N E P.  
Noui, quem dicis, Ichacensis  
est, ex Ilio autem nauigabat. Sed

A 3 quo

πῶς ταῦτ' ἐπραΐξεν, ἔδ' ἐπὶ πᾶσι ἐυ-  
 γαρῆσι αὖν; Κυ. κατέλαβον ἐν τῷ ἀν-  
 τρω δὲ τὴν ἰομῆς ἀνασπρέψας, πολλ-  
 λὰς πινὰς ἐπιβελόντας δηλοῖοτι  
 τῆς ποιμνίους. ἐπεὶ δὲ ἔθικα τῆ ἴσρα  
 τὸ πᾶμα, πότερα δὲ ἐσὶ μοι παμμε-  
 γέτης, καὶ τὸ πῦρ ἀνέκαυσα, ἐναυσι-  
 μει. © ὁ ἔφερον ἐξ ἄλλοι δὲ τῶ ὄρα,  
 ἐφάσσαν δὲ ποικυρῆς αὐτὸς πειρώ-  
 μενοι, ἐγὼ ἵ συλλαβὴν αὐτῶν πινὰς  
 ὡσπερ οἰκὸς ἦν, κατέφαγον λησῆς οἰκ-  
 τας. ἐν ταῦτα ὁ πανουργότατος ©  
 ἐκείν ©, ἢ π οὔτις, ἢ π οδυσσεύς,  
 διδασίμι πινὴν φάρμακόν τι ἐγχε-  
 ας, ἠδὲ μὲν καὶ εὐσομοι, ὅτι βλεντ-  
 ται τὸν δὲ καὶ ταραχωδέστατον. ἄπαν-  
 τα γὰρ ἐνθὺς ἐδόκει μοι πρὸ φέρεσθαι  
 πίνοντα, καὶ τὸ σπῆλαιεν αὐτὸ ἀνεσπρέ-  
 φετο. καὶ ὡς ἔτι ὅλως ἐν ἐμαυτῷ  
 ἤμην.

quo pacto hæc peregit, cum alio-  
 qui non ita audax atque animosus  
 sit? C y c. Deprehendi in antro, è pa-  
 scuis domam reuersus, multos  
 quosdam, insidiantes videlicet gre-  
 gibus. Posteaquam autem apposui  
 foribus operculum, (saxum autem  
 quoddam mihi est perquam ma-  
 gnum) atque ignem resuscitavi, ac-  
 censa arbore, quam de monte me-  
 eum ferobam, visi sunt abscondere  
 sese parare. Ego verò comprehensos  
 ipsorum quosdam, vt par erat, de-  
 uoravi, vt qui prædones essent. Hic  
 igitur versutissimus ille, siue Nemo,  
 siue Vlysses fuit, dat mihi bibere, in-  
 fuso quodam veneno, dulci illo qui-  
 dem & fragranti, cæterum ad insidias  
 struendas præstantissimo, & maximè  
 turbulento. Nam statim omnia vide-  
 bantur mihi, posteaquã bibissem, cir-  
 cū agitari, & antrū ipsum inuerteba-  
 tur, & profum apud me amplius ipse



ἡμῶν. τίλθ ἢ ἐς ὑπνεν καππαά-  
 στην. ὃ ἢ ἐπιζύνας τὸν μοχλόν, καὶ  
 πευρώσεις γε, πρὸς ἐπιτύφλωσέ με  
 καθεύδοντα. καὶ αἰπ' ἐκείναι τι φλός  
 εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Ποσ' ὡς βαθὺν  
 ἐκοιμήθης ὦ τέκνον, ὅς σοι ἐξέτορες  
 μετὰ ζῦ τυφλάμενθ. ὃ δὲ ἐν Ο-  
 δυσεύς πῶς διέφυγεν; εἰ γὰρ ἀν' εὐ-  
 οἴδι ὅτι ἐδωήθη ἀποκινήσῃ τῷ πέ-  
 τρα ἀπὸ τῆς θύρας. Κυκ. ἀλλ' ἐγὼ  
 αἰφείλοι, ὡς μᾶλλον αὐτὸν λάβοιμε  
 ἐξιόντα καὶ καθίσας ὡρᾶ τῷ θύ-  
 ραν, ἐθήρων πᾶς χεῖρας ἐκπετάσας,  
 μόνα παρῆς τὰ πρῶτα ἐς τῷ νο-  
 μῶν, ἐντελάμενθ τῷ κριῶ, ὅποσα  
 ἐρηὴν πρᾶτῆεν αὐτὸν ὑπὲρ ἐμᾶ.  
 Ποσ. μαρτάνω, ὑπὸ ἐκείνοις ὅτι γε ἔ-  
 λαθεν ὑπὸ ἐξελθών σε. ἀλλὰ τὸς ἄλ-  
 λος γε Κύκλωπας ἔδει δῆλοποιήσασθαι  
 ἐπ

non eram. Postremo autem somno correptus iacui. Ille verò excuto veste, eodémque igne succenso, insuper etiam excæcauit me dormientem. Et ex eo jam tempore cæcus tibi sum Neptune. **NEPTVN.** Ut altè nimis dormiisti ó fili, qui non interea exilueris, cum excæcareris. Vlysses igitur ille, quo pacto effugit? Non enim, sat scio, potuit dimouere saxum à foribus.

**CYCLOP.** At ego amoui ipsum, quo facilius illum comprehenderem inter egrediendum. At collocato meipso ad fores, extentis manibus venabar, solis dimissis in pascua ouibus, & arieti negotio dato, quænam ipsum agere pro me porteret. **NEPTVN.** Intellego rem: sub illis latuit te, clàm se subducens. At cæteros certè Cyclopas conueniebat te inuocare con-

A 5 tra

ἐπ' αὐτὸν. Κύκ. Συμεκάλεσαι, ὡ πά-  
 πρῆ, ἤχων. ἐπεὶ ἢ ἔροντο τῷ Ἰππιβου.  
 λδόντῳ τὸ ὄνομα, καὶ γὰρ ἔφλω,  
 ὅτι οὕτως ἐστὶ, μελαγχολᾶν οἰηθέν-  
 τες με, ἄχοντο ἀπὸντες. ἔγω κατε-  
 σφίσατό με ὁ κατάρσατῳ, τῷ ὀνό-  
 ματι. καὶ ὁ μάλισσα ἠνίασέμε, ὅτε καὶ  
 ὀνειδίζων ἐμοὶ πῶ Συμφορᾶν, ἐδὴ  
 ὁ πατήρ φησιν, ὁ Ποσειδῶν ἰάσεταιί σε.  
 Ποσ. Ἰάροφ ὡ τέκνον· ἀμυνῶμαι γὰρ  
 αὐτὸν, ὡς μάθη, ὅτι εἰ καὶ πῆρωσιν  
 μοι ὀφθαλμῶν ἰᾶσαι ἀδελφάτων,  
 πὰ γουῦ τῶν πλεόντων τὸ σώζειν αὐ.  
 τὸς καὶ ἀπολλύναι, ἐπ' ἐμοὶ

πρόσεσι, πλεῖ

ἢ ἔπι.



MENE-



tra ipsum. CYCLOP. Conuocaui illos, pater, atque etiam venerunt. Sed postquam me interrogassent insidiatoris nomen, atque ego dicerem; Neminem esse, insanire me arbitrati, relicto me iterum discesserunt. Ita imposuit mihi execrabilis, nomine. Et quod maximè mihi doluit, contumeliosè obiecta mihi clade hac, ne pater quidem Neptunus, inquit leuabit te hoc malo. NEPTVN. Confide fili, vlciscar enim ipsum, vt sentiat, etiamsi cæcitatem oculorum mederi impossibile sit, nauigantes certe tamen seruare vel perdere, penes me esse: nauigat autem adhuc,



A G MENE

## ΜΕΝΕΛΑΟΥ ΚΑΙ

Πρωτεύως.

**Α**λλὰ ὕδωρ μὲν σε γίνεσθαι, ὡ  
 Προπεῦ, σὲκ ἀπίθανον, ἐνάλιόν  
 γε ὄντα, καὶ δένδρον ἐπιφορητὸν,  
 καὶ ἐς λέοντα ὀπίτε ἀλλογαγείης, ὅμως  
 εἶδε τῆτο ἔξω πίσεως. εἰ δὲ καὶ πῦρ  
 γίνεσθαι δλωατὸν ἐν τῇ θαλάττῃ οἰ-  
 κῆνται, τῆτο πάνυ θαυμάζω, καὶ ἀπί-  
 στῶ. Πρω. μὴ θαυμάσης ὦ Μενέ-  
 λαε. γίγνομαι γάρ. Μεν. εἶδον καὶ  
 εἰυτός. ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρήσετα  
 γὰρ πρὸς σε, γοητίαν πινὰ προσάγειν  
 τῷ πράγματι, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς  
 ἐξαπατᾶν τῶν ὀρώντων, αὐτὸς δὲ  
 δὲν πιᾶτο γιγνόμενον. Πρω. καὶ τίς  
 εἴη ἡ ἀπάτη ἰπὶ τῶν ἔτως ἐναργῶν  
 γηροίτο; σὲκ ἀνεωγμένοις πῖσι ὀφθαλ-  
 μοῖς

MENE LAI ET  
Prorei.

**A**T in aquam conuerti te Proteu, incredibile adeò non est, marinus utique cum sis; etiam arborem fieri, tolerabile; præterea & in leonem aliquando muteris licet, tamen neque hoc supra fidem est, Quod si autem & ignem fieri te possibile est, cum in mari habites, hoc omnino miror, neque adducor, ut credam. **P R O T E V S.** Ne mireris Menelae, fieri enim soleo. **M E N E L A V S.** Vidi & ipse, veruntamen videris mihi (dicetur enim hic apud te) præstigias quasdam adhibere rei; atque intuentium oculos decipere, cum interim ipse nihil tale fias. **P R O T E V S.** Et quænam adeò deceptio in rebus sic manifestis fieri queat? An non apertis oculis



μοῖς εἶδες, ἐς ὅσα μετεπίησι ἑμαυ-  
 τόν; εἴ ᾗ ἀπιστεῖς, καὶ τὸ πρᾶγμα ψευ-  
 δες εἶναι δοκεῖ, Φαντασία τις πρὸ τῆ  
 ὀφθαλμῶν ἰσαμένη, ἐπειδὴν πῦρ γέ-  
 νωμα, προσένεγκέ μοι ὡ γυναῖοτατε  
 τὴ χάρις. εἴση γὰρ ὀρώμα μόνον, ἢ καὶ  
 τὴ καίην τό τε μοι πρῶσεσιν. Μεν. οὐκ  
 αἰσφαλῆς ἢ πᾶρα ὡ Πρωτῶ. σὺ δὲ  
 μοι Μενέλαε δοκεῖς εἶδ' ἐταλύπην  
 ἔωρακέναι πώποτε, εἶδ' ὁ πάρα ὁ  
 ἰχθύς εἶτος εἰδέναι Μεν. ἀλλὰ τὴ μὲν  
 πολύπην εἶδον, ἀπάρα ᾗ, ἠδέως ἂν  
 μάθοιμι ὡσαύτα σ. Πρω. ὅποια ἂν  
 πέτρα προσελθὼν ἀρμόσῃ τὰς κοτύ-  
 λας, καὶ προσφύς ἔχη) καὶ τὰς πλεκ-  
 τάναις, ἐκείνη ὁμοιον ἀπεργάζ(ε) ἑαυ-  
 τὸν ἔμελαβάλλει τὴ χροῶν, μιμέμε-  
 νος τὴ πέτραν, ὡς ἂν λάθῃ γέως ἀλιέας,  
 μὴ διαλλάττων μηδὲ φανερός ὢν διὰ

τῆ

oculis vidisti, in quam multa ipse  
 me transformauerim? Quod si verò  
 non credis, & res hæc tibi falsa vide-  
 tur, nempe apparentia quædam ina-  
 nis ante oculos obuersans, posteaquâ  
 ignis factus fuero, applica mihi, heus  
 generose tu, manum. Nimirum sen-  
 ties, videar ne tantum ignis, an & v-  
 rendi vim habeam. MENEL. Peri-  
 culosum est experimentum hoc Pro-  
 teu. PROT. At tu Menelae videris  
 mihi neque Polypum vidisse vn-  
 quam, neque etiam quid pisci huic  
 accidere soleat, scire. MENEL. Ve-  
 rùm Polypum ipsum quidem vidi;  
 quæ verò accidant illi, libenter ex te  
 cognouerim. PROT. Cuicumque  
 saxo accedens, acetabula sua applicu-  
 erit atque affixus in hæserit cirramen-  
 tis, illi se ipsum similem efficit, mutat-  
 que colorem imitando saxum, quod  
 videlicet lateat piscatores, nihil ab illo  
 varians, neque manifestus existens

τῆτο,

τῆτε, ἀλλ' εἰκωὶς τῷ λίθῳ. ΜΕΝ.  
 Φασὶ ταῦτα. ῥ' ἢ σὸν πολλῶ ὠδρα-  
 δοξότερον, ὡ Πρωπεδ. Πρω· σὸκ οἶ-  
 दा, ὡ Μενέλαε. τίνι ἂν ἄλλῳ πι-  
 σεύσφας, τίς σε αὐτῶ ὀφθαλμοῖς ἀ-  
 πτωῶν; ΜΕΝ. ἰδῶν εἶδον. ἀλλὰ τὸ  
 πρᾶγμα πρᾶσιον, τὸν αὐτὸν πῦρ καὶ  
 ὕδωρ γίνεσθαι.

Π Ο Σ Ε Ι Δ Ω Ν Ο Σ Κ Α Ι  
 Δ Ε Λ Φ Ι Ν Ω Ν .

**Ε**ὕγε ὦ δελφίνες, ὅτι αἰὲ φιλάν-  
 θρωπί ἐσε, καὶ παλαι μεν τὸ τῆς  
 Ἰνῆς παιδίον Ἰππὶ τὸν ἰσθμὸν ἐκομίσατε  
 ὑποδεξάμενοι δὸτὸ τῶν Σκιρωνίδων  
 μετὰ τῆς μητρὸς ἐμπεσόν, καὶ ἄν σὺ τὸν  
 κιθαρωδὸν τῆτεν τὸν ἐκ Μιθύμνης ἀ-  
 σαλαβῶν, ἐξενήξω ἐς Ταίναρον αὐτῆ  
 σκάῃ καὶ κιθάρα. ἔδ' εἰ κῆδες κακῶς  
 ἴσῳ



ob hoc, sed assimilatus lapidi. MEN. Ferunt hæc. Sed tuum hoc multò magis omnem opinionem excedit Proteu. PROTE. Nescio, Menelae, cuiam alteri facile credas, qui tuis ipsius oculis non credas? MENEL. Videns equidem vidi, sed tamen res ipsa monstro similis est eundem videlicet ignem atque aquam fieri,

## NEPTVNI ET Delphinum.

**L**Audo, rectè facitis Delphines, quod semper amantes hominum estis. Nam & olim Inonis filium in Isthmum portastis, exceptum à Scironijs scopulis, vnde cum matre præcipitatus fuerat. Et nunc citharædo isto Methymnensi, cum ipso ornatu & cithara recepto in Tænarum enatasti, neque passus es indignè à nau-

ὑπὸ τῶν ναυτῶν ἀπολλύμενον. Δελ.  
 μὴ θαυμάσης ὡς Πόσφδον, εἰ τὸς ἀν-  
 θρώπους εὖ ποιῶμεν, ἐξ ἀνθρώπων  
 γε καὶ αὐτοὶ ἰχθύες γινόμενοι. Ποσ.  
 καὶ μίμφομαι γε τῷ Διονύσῳ, ὅτι ὑ-  
 μᾶς καθάναυμαχίσας μετέβαλε,  
 δεῖον χειρώσασθαι μόνον, ὡς περ τὸς  
 ἄλλους ὑπερηγάγετο, ὅπως γουὺ τὰ  
 μὲν τὸν Δρίονα τῆτον ἐγύετο ὡς Διελ-  
 Φίν; Δελ. ὁ Περίανδρος οἶμαι, ἔχα-  
 ρεν αὐτῶν καὶ πολλάκις μετεπέμπε-  
 ται αὐτὸν ἵπτι τῇ τέχνῃ. ὁ δὲ πλετίσας  
 πῶδ' αὖ τῆ τυράννῃ ἐπεθύμησε πλε-  
 στας οἴκαδε εἰς τὴν Μήθυμναν, ἵπτι-  
 δέξασθαι τὸν πλεῖστον, καὶ ἐπιβάς προ-  
 θμείας πῆδος κακῆργων ἀνδρῶν,  
 ὡς ἔδειξε πολλὸν ἄγων χρυσὸν καὶ  
 ἄργυρον, ἐπεὶ καὶ μέσον τὸ Αἰγαῖον ἐ-  
 γμονται, ἵπτι βαρῶς πιν αὐτῶν οἰναῦται,  
 ὁ δὲ,

nautis perdi illum. DELPH. Ne mireris Neptune si hominibus benefacimus, nam & ipsi ex hominibus pisces facti sumus. NEPT. Atque equidem ob id reprehendo Bacchum, quod vos nauali prælio superatos ita transformavit, cum deberet captiuos solum in deditionem accipere, quemadmodum & cæteros in potestatem redegit. Sed quo pacto, cum Arione hoc, quod accidit, sese habet? DELPH. Periander iste, puto, delectabatur homine, ac sæpe illum ad se accersebat artis gratia. Ille autem diues iam factus à tyranno, concupiuit nauigando in patriam Methymnam videlicet, spectandas ibi diuitias suas exhibere. Ac conscensa ad traijciendum naui hominum quorundam sceleratorum, posteaquam cognitus est, multum auri secū ferre, ubi ad mediū ferme Ægæam peruentū fuit, insidiari illi nauæ,

coepe-



ὁ δὲ, κροώμιον γὰρ ἅπαντα ἀθανάτων  
 τῷ Κράφει, ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν δέδο-  
 κται ἔφη, ἀλλὰ τὴν Κευνίω ἀναλα-  
 βόντα με, καὶ ἅπαντα Ἰθρῖνόν τινα  
 ἐπ' ἐμαυτῶν ἐκόντα εἶσαι. τί ῥίψαι ἐ-  
 μαυτοῖ. ἐπέτρεψαν οἱ ναῦται. καὶ  
 ἀνέλαβε τὴν Κευνίω, καὶ ἔθε πᾶν λι-  
 γυρῶς, καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλατταν,  
 ὡς αὐτίκα πάντως ἀπιδανέμεν.  
 ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν, καὶ ἀναθήμε-  
 νόν αὐτόν, ἐξενηξάμιον ἔχων εἰς  
 Τάινaron. Ποσ. ἐπαινῶ τῆς Φιλο-  
 μισίας. ἄξιον γὰρ τὸν μισθὸν ἀ-  
 πιδέδικας αὐτῷ τῆς  
 ἀκροάσεως.



ΠΟΣΕΙ-

coeperunt. Ille verò ( nam ausculta-  
 bam omnia iuxta nauigium natan-  
 do ) quoniam iam hoc vobis ita vi-  
 sum est , inquit, at me saltem assum-  
 pto ornatu, & decantato prius mihi  
 ipsi funebri aliquo carmine , volen-  
 tem sinite præcipitare me ipsum.  
 Concesserunt naturæ. Tum ille as-  
 sumpsit ornatum, & cecinit omnino  
 lene, & cecidit in mare, tanquam sta-  
 tim omnino moriturus. Ego verò ex-  
 cepto atque imposito illo , enataui  
 vnà cum ipso in Tænarum. NEPT.  
 Laudo studium erga Musicam tuum,  
 dignam enim mercedem retulisti  
 ipsi pro eo, quod auscul-  
 taras.



NEPTV

## ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΚΑΙ

Νηρηίδων.

**Τ**ὸ μὲν σενὸν τῆσ' ἐς ὃ ἡπαῖς κα-  
 πτωέχθη. Ελλήσποντος ἀπ' αὐτῆς  
 καλείδω. τὸ ἵνεκρόν, ὑμῖς ὦ Νη-  
 ρηίδες ὄψα λαβῶσαι, τῇ Τρωάδι  
 προσενέγκατε, ὡς ταφείη ὑπὸ τῷ  
 Ἰπιχωρίων. Νηρ. Μηδαμῶς ὦ Πόσε-  
 δον, ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν τῷ ἐπωνύμῳ πε-  
 λάγῳ πηδάφθω. ἐλεῖμεν γὰρ ἑστέην,  
 οἰκίστα ὑπὸ τῷ μητρεῶς πεπονθῆσαν.  
 Ποσ. τῆτο μὲν, ὦ Ἀμφιτρίτη, ἔθι-  
 μισ, ἔθι' ἄλλως καλὸν ἐνταῦθα πρ  
 κείσθ' ὑπὸ τῇ ψάμμῳ αὐτῆν. ἀλλ' ὅ-  
 περ ἔφην, ἐν τῇ Τρωάδι, ἐν τῇ Χερ-  
 ρονήσῳ πηδάψει) ἐκ εἴης ἡ ὄψα μύ-  
 θιον ἔσαι αὐτῇ ὅτι μετ' ὀλίγον τὰ αὐ-  
 τὰ (ἢ Ἰνώ πείσει) καὶ ἐμπισεῖ) ὑπὸ τῷ  
 Ἀθι-



## NEPTVNI ET

## Nereidum.

**F**Retum hoc quidem angustum,  
 in quod puella delapsa submer-  
 sa est, Hellepontus ab ipsa vocetur.  
 Cadauer autem ipsum, vos Nereides  
 acceptum, in Troadem auferte, vt  
 ibi ab incolis sepeliatur. NEREID.  
 Nequaquam, Neptune, sed hic in  
 cognomini pelago sepeliatur. Mi-  
 feremur enim ipsius, vt quæ miserabi-  
 lia maximè à nouerca passa fuerit.  
 NEPTVN. At hoc quidem, Amphi-  
 trite, fas non est, neq; etiã aliàs ho-  
 nestum hic illam alicubi sub arena  
 iacere: sed quod dixi, in Troade in  
 Chersoneso mox sepelietur. Illud au-  
 tem pro solatio ei erit, quod paulò  
 post eadem, ipsa quoq; Ino patietur,  
 & præcipitabitur, persequente illam  
 Atha-

Αθάμαντες θιωμένη εἰς τὸ πέλα-  
 γος. ἀπ' ἀκρῶν δὲ Κιθαιρώνος, καθό-  
 περ καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν. ἔχουσι  
 καὶ τὴν ἕνδρα ἐπὶ τῆς ἀγκάλῃς. Νηρ. ἀλλὰ  
 καὶ κείνην σώσει δειήσῃ, χαρσαίμε-  
 ναι τῷ Διονύσῳ. τροφὸς γὰρ αὐτῆς καὶ  
 πύθη ἦεν ἡ. Ποσ. σὺν ἐχρῆν ἔγωγε πο-  
 τηράν ἔσσω. ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχα-  
 ριστεῖν, ὡς Λυφίτριπτη ἔκ ἀξίου. Νηρ. αὐ-  
 τῆ ἢ ἄρα τί παθῆσαι κατέπεσεν ὑπὸ  
 τῷ κριῖ; ὁ ἀδελφὸς ἢ ὀφρυξὸς ἀσφα-  
 λῶς ὄχεται; Ποσ. κίχτως. νεανίας  
 γὰρ καὶ δυνάται ἀντέχειν πρὸς τὴν φο-  
 ράν, ἠδὲ. ὑπὸ ἀληθείας ἵππῶσσι ὁ  
 κήματ' ὡς ἀδόξα, καὶ ἀπιδῶσαι  
 εἰς βάθος ἀχαιῆς, ἐκπλαγῆσαι, καὶ  
 τῷ θάμβει ἀμαχεθῆσαι, καὶ ἰλιγ-  
 γάσσομαι πρὸς τὸ Φοδρὸν τῆς πίσεως  
 ἀκραιτῆς ἐγγύεω τῶν κεράτων τῷ κριῖ  
 ὧν τέως





ὦ τίως ἀπέληπτο καὶ κατέπεσεν ἐς  
τὸ πηλαγόν. Νη. ὅση ἔνεχεν ἡ μη-  
τρα πῦρ Νεφέλλω βοηθεῖν πηπέ-  
ση; Ποσ. ἐχρῆν, ἀλλὰ ἡ μοῖρα πολ-  
λῶ τῆς Νεφέλλης δυνατωτέρα.

## ΞΑΝΘΟΥ ΚΑΙ

Θαλάσσης.

Δέξαι με ὦ θαλάσσα, ὄφρα πεπν-  
θότα, λατάσθεσόν με τὰ τραύ-  
ματά. Θάλ. τί τῆτο ὦ Ξάνθε; τί  
σε κατέκασεν; Ξάν. ἩΦαιστὸν  
ἀλλ' ἀπηνθράκωμαι ὅλως ὁ κακὸς  
δαίμων, ἔζω. Θάλ. Διὰ τί δὴ  
σοι ἐνεβαλε τὸ πῦρ; Ξάν. Διὰ τὴν  
ἡὸν τῆς Θέτιδος. ἐπεὶ γὰρ Φινέου  
τατὸς Φρύγας, ἰκέπυσαι, ὅση ὅση ἔ-  
παύσαι τὸ ὄργην, ἀλλ' ἵσως τὸ νεκρῶν  
αἰετῶν φερέ μοι τὸ ῥῆν, ἐλεήσας τὸν

αἰθλίον

eo usque sustentauerat, atque ita in mare decidit. NER. An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat opem ferre cadenti? NEPT. Decebat sanè, sed Parca quàm Nephelè multò potentior est.

## XANTHI ET

Maris.

Suscipe me, ô Mare, graua enim passus sum, extingue mihi vulnera. MAR. Quid hoc rei est Xanthe? quis te deussit? XAN. Vulcanus, sed in carbones prorsus redactus sum miser, & efferuesco. MAR. Cur autem iniecit tibi ignem? XANTH. Propter filium Thetidis. Postquam enim occidentem illū Phrygas, supplex deprecatus sum, ille autem ab ira nihil remisit, sed occisorum corporibus etiam obstruxit mihi alueam, ego misertus miserorū occurri,

B 2

VI

αἰθλίης, ἐπῆλθον, Ἰπικλύουσι  
 λων, ὡς Φαβηθεῖς διτόχοιτο τὰ  
 ἀνδρῶν ἐνταῦθα ὁ ΗΦαιστος, ἐπι  
 χε γὰρ πηλοῖον περὶ ὧν, πᾶν ὅσον, οἰ  
 κμα, πῦρ εἶχε καὶ ὅσον ἐν τῇ Αἴτνῃ, κα  
 ἴποθι ἄλλοθι, Φέρων, ἐπῆλθέ μοι, κα  
 ἔκασσε μὲν τὰς Πιλέας, καὶ μυρῖκα  
 ὠπῆσε δὲ καὶ τὰς κακοδαίμονα  
 ἰχθῦς, καὶ τὰς ἐγχελῦας, αὐτὸν  
 ἄμει ὑπερκαχλῶσαι ποιήσας, κα  
 κρῆ δὲν ὅλον ἔηρον εἰργασται, ὄρα ἴσ  
 ἐν ὅπως Διόκειμα ὑπὸ τῶν ὀ  
 καυμάτων, ἰ. Θάλ. θολερὸς ὡς Ἐάνθ  
 καὶ θερμὸς ὡς εἰκὸς τὸ αἷμα μὲν  
 πὸ τῶν νεκρῶν, ἡ θερμὴ δὲ, ὡς Φη  
 διὰ τὰ πυρὸς καὶ εἰκότως ὡς Ἐάνθ  
 ὅς Ἰπὶ τὸν αἰὸν ἦν ὠμῆσας, ο  
 αἰδεθεῖς ὅτι Νηρηίδος ἦος  
 ἔαν. ὅση ἔσθη οἷω ἐλεῆσαι γείτονα  
 ὄντας.



vt aquis mundarem atque inuoluerem illum , quo eo periculo absteritus , ab occisione virorum cessaret, Ibi igitur Vulcanus ( aderat enim prope fortè existens ) vniuerso igne , quantum opinor , vsquam habebat , quantumque & in Ætæna , & si quibus alijs locis illius est , allato , processit obuiam , ac excussit equidem vltimos , & myricas , assauit autem & infelices pisces & anguillas. Me verò cum efferuescere fecisset , parum abfuit , quin totum aridum ac siccum reddiderit. Vides nimirum quo pacto exustionibus istis deformatus sim.

MAR. Turbidus es , ô Xanthe , & calidus , vt consentaneum est , credere , à cadaueribus , calore autem , vt ais , ab igne veniente. Ac merito Xanthe , vt qui contra filium meum impetum feceris , non veritus , quod Nereidis filius ille esset. XAN.

An non igitur decebat misereri

B ; me

ὄντας τὰς Φρύγας; Θαλ. τὸν ἩΦαι-  
σον δὲ σὺκ ἔδει ἐλεῆσαι, θεοὶ δὲ  
ὕον ὄντα τὸν ἀχιλλέα.

ΔΙΟΣ, ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, ΚΑΙ  
Ἡρακλέους. Ζεὺς.

Πλύσαθε ὦ Ασκληπιὲ καὶ Ἡρα-  
κλεις, ἐρίζοντες πρὸς ἀλλήλους  
ὡσπερ ἄνθρωποι ἀπειρή γὰρ ταῦτα  
καὶ ἀλλότρια τῆς Συμποσίας τῶν θεῶν  
Ἡρακ. ἀλλὰ ἐθέλεις ὦ Ζεὺ τρυφῆν  
τὸν Φαρμακέα προκατακλίναςθα  
μου; Ασκλη. νὴ Δία, καὶ ἀμείνων  
γάρ εἰμι. Ηρακ. κατὰ τί ὦ ἐμβρο-  
τητι; ἢ δίοτι σε ὁ Ζεὺς ἐκεραύτω-  
σεν, ἃ μὴ θεῖς πιᾶνται, νῦν δὲ  
κατ' ἔλεον αὐθις ἀθανασίας με-  
τέληφας; Ασκλη. Ἰππέλησθε  
γὰρ καὶ σὺ ὦ Ἡρακλεις ἐν τῇ Οἴτῃ καὶ  
Ταφλεγαίς, ὅπ μοι ὄνειδίζεις τὸ πῦρ  
Ἡρακ.

me Phrygum, vicinorum adeò meo-  
rum? MAR. Vulcanum verò an non  
contra decebat misereri Achillis,  
Thetidis adeò filij?

IOVIS, ÆSCVLAPII,  
& Herculis

**D**ESinite ô Æculapi & tu Hercu-  
les contendere inter vos iur-  
giis, perinde vt homines. Indecora  
enim hæc, & aliena à conuiuio Deo-  
rum. HER. Ac vis ô Iupiter, medica-  
mentarium istum priore loco accum-  
bere, quàm me? Æs. Quidni, per Io-  
uem, melior quoq; enim sum. HER.  
In quo igitur, ô attonite, an quod te  
Iupiter fulmine aliquando percussit,  
eò quòd, quæ nefas erat, feceras: nunc  
autem ex misericordia iterum im-  
mortalitatis particeps factus es? Æ-  
sCVL. Oblitus verò etiam tu es  
Hercules, quod in Oeta conflagrasti?  
quandoquidem mihi ignem obijcis?

B 4 HER.



Ηρακ. ἔγωγε ἴσα καὶ ὅμοια βεβίωπα  
 ἡμῖν, ὅς Διὸς μὲν υἱὸς εἰμι, τοσαυτὰ δὲ  
 πιπύνηκα ἑκαταθάρων τὸν βίον, θη-  
 ρία καταγωνιζόμενος, καὶ ἀνθρώπους  
 ὑβριστὰς πμωρέμεν. σὺ δὲ ῥιζοτό-  
 μος εἶ καὶ ἀγύρτης. νοσῆσι μὲν ἰσως ἀν-  
 θρώποις χρήσιμος Ἰππῆσφι τῶν φαρ-  
 μάκων, ἀνδράδες δὲ ἔδεν Ἰππιδεδειγ-  
 μέν. Ασκλη. εὐλέγεις, ὅτι σε τὰ  
 ἐγκαύματα ἰασάμενη, ὅτε πρῶτον αἰ-  
 νῆλθες ἡμίφλεκτος, ὑπὸ ἀμφοῖν  
 διεφθαρμέν. τῷ ζώματι, τῆ χι-  
 τῶν, καὶ μὲν τῆ το τῆ πυρός. ἐγὼ δὲ  
 εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ἔπε ἐδέλευσα ὡσπερ  
 σὺ, ἔτε ἔξαγον ἔρια ἐν Δυδία, περ-  
 Φυρίδα ἐνδεδυκώς, καὶ παρόμοιος ὑπὸ  
 τῆς Ομφάλης χρυσῶ σκευδαίλω. ἀλλ'  
 ἔδε μελαγχολήσας ἀπέκλιθα τὰ τέ-  
 κνα, καὶ τῶ γυναικα. Ηρακ. εἰ μὴ παύ-  
 σῃ λαιδορέμενός μοι, αὐτίκα μάλα  
 ἔστη,

HER. Nequaquam æqualia atque similia sunt, quæ vterque in vita egimus, vt qui ipse quidem Iouis filius sim, tãtos autem labores sustinuerim, expurgata vita, deuictis bestiis & hominibus contumeliosis vindicta ac pœna affectis : tu verò radicum incisor es & circulator, ægrotantibus fortassis hominibus vtilis medicamēta adhibendo, virile autem nihil quicquam opere præstitisti. Æs. Rē dicis, quoniam & iniustiones tuas curavi, quando nuper ascendisti ad nos semiustulatus corpore vtrinq; corrupto ac perduto, & à tunica & post illam, etiam à flamma. Ego verò etiamsi nihil aliud, tamen neq; seruiui, quemadmodum tu, neq; exercui lanificiū in Lydia, purpuram indutus, & ab Omphale verberatus sandalio aureo, neq; verò etiam insaniens occidi liberos & vxorem. HER. Nisi desinas conuiciari, statim admodum senties, quod non multum tibi

εἶση, ὡς ἔπολύ σε ὀνήσῃ ἡ ἀθανασία  
 ἐπὶ ἀράμενός σε ρίψῳ Ἰπὶ κεφαλῇ  
 ἔκ τ' ἔρανεῦ ὡς μηδὲ τ' παγήονα ἰά  
 σασαί σε τὸ κρανίον σωτρεβεντα  
 Ζεὺς. παύσασθε φημί καὶ μὴ Ἰπὶτα  
 εἰρήτετε ἡμῖν τὴν ξυνουσίαν, ἢ ἀμφο  
 τέρως ἀποπέμψομαι ὑμᾶς ἔς Συμπ  
 σίς. καὶ πεῖ ἔγνωμον ὦ Ηρακλε  
 περκατακλίνεσθαι σὺ τ' ἀσκληπιὸν  
 αἴτε καὶ πρὸ πρην ἀποθαιόντα.

Α Ρ Ε Ω Σ Κ Α Ι

Ερμού.

**Η**Κυσας ὦ Ερμῆ, οἷα ἠπέιλῃσαι  
 ἡμῖν ὁ Ζεὺς, ὡς ὑπεροπτικά κα  
 ἀπίθανα; ἢν ἐθελήσω, φησὶν, ἐγ  
 μὲν ἔκ τ' ἔρανεῦ σφραν καθήσω,  
 μείεις δ' ἢν ἀποκρεμασθέντες, κατα  
 πῶαν βιάζεσθε με μάστιγ πονήσ  
 τε. ἔγὰρ δὴ καθελκύσετε. εἰ δ' ἐγὼ θ  
 λήσομαι ἀνελκύσαι, ἔ μόνον ὑμᾶς  
 ἀλλὰ



profutura sit immortalitas. Quoniam sublatum hinc, è cœlo præcipitem dabo te, vt ne ipse quidem Pæon curauerit te, diminuto atque effracto tibi cerebro, IVP. Definite, inquam, & ne perturbate nobis conuersationem hanc, aut ambos hinc ablegabo vos è conuiuio. Quanquam etiam æquum est ó Hercules, priore loco accumbere Æsculapium, quippe qui & prior mortuus est.

## MARTIS ET Mercurij.

**A** Vdistin<sup>o</sup> Mercuri, cuiusmodi nobis minatus sit Iupiter quàm superba, quàmque dicta absurda? Ego, inquit, si voluero catenam ex æthere demittã, vnde si vos suspensi me vi detrahere conemini, luseritis operam. nunquã n. me deorsum trahetis. Cõtra ego vos, si velim in altũ attrahere,

B 6 non

αἰλλὰ καὶ τὴν γλυῖ ἀμα καὶ τὴν θά-  
 λασαν στωαρτήσας μεπωριῶ, καὶ  
 πᾶλλα, ὅσα καὶ σὺ ἀκήχθας. ἐγὼ δὲ  
 ὅπ μὲν καθ' ἐν ἀπάντων ἀμείνων καὶ  
 ἰχυρόπρός ἐσιν, σὺκ ἂν δξνηθείλω.  
 ὁμῶ δὲ τῶν πσῶτων ὑπερφέρειν,  
 ὡς μὴ καταβαρήσειν αὐτὸν καὶ τὴν  
 γῆν, καὶ τὴν θάλασαν προσλά-  
 θωμεν, σὺκ ἂν πεισθείλω. Ερμ.  
 εὐφήμει ὦ ἄρες, ἔ γ' ἀσφαλές  
 λέγειν τὰ πιαῦτα, μήκαί ἡ κακὸν  
 ἀπολαύσωμεν τῆς φλυαρίας. Α-  
 ρης οἶει γάρ με πρὸς πάντας ἂν  
 ταῦτα εἰπῆν, ἔχι δὲ πρὸς μόνον σε,  
 ὃν ἐχεμουθεῖν ἠπιστεύω, ὃ γουῶ  
 μάλιστα γελοῖον ἔδλοξέ μοι, ἀκῆ-  
 οντι μεταξύ τῆς ἀπειλῆς, σὺκ ἂν δι-  
 ναίμην βιωπήσῃ πρὸς σε. μέμνημαι  
 γ' ἔ πρὸ πολλῶ, ὅποτε ὁ Ποσειδῶν, καὶ  
 ὁ Ηρα καὶ ἡ Ἀθίνα ἔπανασάντες,

ἔπι-

non vos modò, verum etiam tum terram ipsam, tum mare pariter subiectum in sublime sustulero. Ad hæc alia permulta, quæ tu quoque audisti. At ego, siquidem cum viro quolibet singulatim conferatur, ita præstantiorem eum esse viribusque superiorem, haud quaquam negauerim. verùm vnum tam multis pariter in tantum antecellere, vt eum ne pondere quidem vincere queamus, etiamsi terram ac mare nobis adiunxerimus id neutiquam crediderim. MER. Bona verba Mars. Neque enim sat tutum est ista loqui, ne quid fortè mali nobis conciliemus petulantia. MAR. Putas verò me apud quemlibet hæc dicturum? imò apud te solum id audeo, quem linguæ continentis esse sciebam. Sed quod mihi maximè ridiculũ videbatur, tum cum hæc minitantiẽ audirem, haud queã apud te reticere. Etenim meminera, cum nõ ita multo ante Neptunus, Iuno ac Pallas,



ἐπεβέβωσαν ξυυδῆσαι αὐτὸν λα-  
 βοντες, ὡς πανπίος ἰὼ δριδῶς, καὶ  
 ταῦτα, τρεῖς ὄντας. καὶ εἰ μὴ γέ  
 θεῖς κατελεήσαιτο, ἐκάλεσεν αὐ-  
 τῷ Σύμμαχον Βριάρεων ἑκατόγχει-  
 ρα ὄντα, καὶ ἐδέδετο αὐτῷ κεραινῶ  
 ἢ θρονῆ. ταῦτα λογιζομένω ἐπήρ-  
 μοι γελᾶν Ἰππὶ τῇ καλλιρρημοσύνη  
 αὐτῆ. Ερμ. Γιάπα, εὐφήμει. εἰ γὰρ  
 ἀσφαλές ἔτε σοι λέγῃ, ἔτε ἐμοὶ ἀ-  
 κέειν τὰ πιαῦτα.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ

Πολυδάκτυλος.

ΔΙΟΓΕΝΗΣ.

Ὡ Πολυδάκτυλος, ἐκπέλομαι σοι,  
 ἐπαιδῆν τάχιστα ἀνέλθης,  
 σὸν γὰρ ἔστιν οἶμος τὸ ἀναβ. ὦναι αὐ-  
 ριοι, ἰὼ πειδῆς Μέ. ἰππων τὸν κύνα,  
 εὐροίς

mota aduersus eum seditione, machi-  
narentur comprehensum illum in  
vincula conijcere, quantoperè for-  
midarit, utque in omnem speciem se-  
se verterit; idque cum tres duntaxat  
essent Dij. Quod si Thetis misericor-  
dia commota, Briareum centima-  
num illi auxilio non accersuisset, i-  
pso pariter cum fulmine ac tonitru  
vinctus esset. Hæc reputanti mihi ri-  
dere libebat eius magniloquentiâ ia-  
etantiâque. MER. Tace, bona  
verba, neque enim tutum est ista vel  
tibi dicere, vel audire mihi.

## DIOGENIS ET Pollucis.

### DIOGENES.

**O** Pollux, commendo tibi post-  
quam celerrimè ascenderis (tu-  
um enim est, ni fallor, cras reuiuifce-  
re) ut sicubi videris Menippum canē  
illum,

εὐροῖς δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατα-  
 τῶ Κράνειον, ἢ ἐν Λυκίῳ, τῶν ἐριζόν-  
 των πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων κα-  
 ταγελῶντα, εἰπὼν πρὸς αὐτόν, ὅπ-  
 σοι ὦ Μένιππε κελθεῖς ὁ Διογένης, εἴ-  
 σοι ἰκανῶς τὰ ὑπὲρ γῆς καταγεγέ-  
 λασαι, ἢ κεν ἐνθάδε πολλῶν πλείων  
 ὀπιγλασόμενοι. ἐκῆ μὲν γὰρ ἐν ἀμ-  
 φιβόλῳ σοι εἴη ὁ γέλωσ ἰσῶς, καὶ πο-  
 λὺ τὸ, τίς γὰρ ὅλως οἶδε τὰ μετὰ τὸν  
 βίον; ἐνταῦθα δὲ, ἔ παύσῃ βε-  
 βαίως γελῶν, καθάπερ ἐγὼ ἰκῶ.  
 καὶ μάλιστα ἐπέδαν ὄραῖς τὰς πλεσί-  
 μους, καὶ βασιλεῖς, καὶ τυράννους, ἔτι  
 ταπεινὰς καὶ ἀσκήμους, ἐκ μόνης οἰω-  
 γῆς διαγνωσκομένους. καὶ ὅτε μαλι-  
 θακῶν καὶ ἀφρονῶν εἴσι, μεμνημένοι  
 τῶν ἀνω, ταῦτα λέγε αὐτῶν. καὶ πρὸς  
 ἐπι ἐμωλησάμενον τὴν πῆραν ἢ κεν  
 γέρμων τε πολλῶν, καὶ εἴπε εὐροῖ ἐν τῇ  
 τριόδῳ



illum inuenies autem ipsum Corinthi, circa Craneum, aut in Lyceo deridentem contendentes istos inter se Philosophos, dicas illi, Menippe, inquit, mandat tibi Diogenes, si satis ea, quæ super terram sunt, derisisti, ut & huc ad inferos descendas, ubi multò plura, quæ rideas, habituras es. Illic enim ambiguo tibi adhuc risus fuit, & frequens illud obijci potuit. Quis enim omnino scit, quæ post vitam futura sint? Hic autem, non desines constanter atque perpetuò ridere, quemadmodum ego quoque nunc facio. Et maximè postquam videris, diuites istos ac satrapas & tyrannos ita humiles & obscuros esse, solòque eiulatu ab alijs dignosci: tum quod & molles & ignaui sunt, reminiscentes eorum quæ in vita geruntur. Hæc illi quæso ut dicas, & ut præterea etiam perâ veniat impletâ multo lupino, & sicubi in triuio positam inueniat

τριόδω Εκάτης δειπνον κείμενον, ἢ  
 ὦν ἐκ καθαρσίης, ἤπ τιῶρ. Πολυ.  
 ἀλλ' ἀπαγγελῶ τὰδ' ἅτα, ὃ Διόγετες.  
 ὅπως δὲ εἰδῶ μάλις, ὅποιός τις ἐστὶ  
 τὴν ὄψιν; Διο. γέρων Φαλακρός, τρι-  
 βώνιον ἔχων πολύφυρον, ἄπαντι ἀνέ-  
 μω ἀναπεπικμένον, καὶ ταῖς ὀππύου-  
 χαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον. γελᾷ δὲ  
 αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τῆς ἀλαζόνας τῆτος  
 Φιλοσόφης ὀπισκώπια. Πολ. ῥά-  
 θιον εὐρεῖν δ' ἔπο γέ τῆτων. Διο. βέλει  
 καὶ πρὸς αὐτῆς ἐκείνης ἐπείλωμαί τι  
 τῆς Φιλοσόφης; Πολυ. λέγε, ἔβα-  
 ρυ γὰρ τῆτο. Διο. τὸ μὲν ὅλον, παύ-  
 σαθαί αὐτοῖς παρεγγύα ληρῆσι, καὶ  
 πρὸ τῶν ὄλων ἐρίζουσι, καὶ κέρατα  
 φύσιν ἀλλήλοισι, καὶ κροκοδεί-  
 λης ποιῶσι, καὶ πιαῦτα ἀπερᾶ ἐρωτᾶν  
 διδάσκουσι τὸν νοῦν. Πολυ. ἀλλ' ἐμὲ  
 αἰμαθὴ καὶ ἀπαίδετον εἶναι φήσας,  
 κατη-

DIALOGI. 40

niat Hecates cœnam, aut ouum ex  
 lustratione relictum aut simile quip-  
 piam. POL. At renūtiabo hæc, ô  
 Diogenes. Sed quo melius illum ag-  
 noscere queam, cuiusmodi facie est?  
 DIOG. Senex est, caluaster, pallio in-  
 dutus lacero, & vento cuiuis peruiio,  
 præterea & diuersorum pannorum  
 assumentis variegato. Ridet autem  
 semper, ac plerumque arrogantes  
 istos Philosophos acerbè perstringit,  
 POL. Facile erit inuenire illum, ex  
 his utique signis. DIOGEN. Vis ne  
 ut ad ipsos quoque Philosophos il-  
 los aliquid tibi mandem? POL.   
 Mandes licet, non enim graue hoc  
 mihi fuerit. DIOG. In vniuersum,  
 adhortare illos, ut desistant à nugis  
 suis, neque de toto contendant, ne-  
 que cornua sibi mutuo affigant, ne-  
 que crocodilos faciant, neque hu-  
 iusmodi sterilia atque ieiuna in-  
 terrogare, animum instituunt.  
 POL. An indoctum me & ineruditum  
 esse



κατηγορῆντα τῆς σοφίας αὐτῶν. Διο.  
 οὐδὲ οἰμῶζειν αὐτοῖς παρ' ἐμῆ λέγε.  
 Πολυ. καὶ ταῦτα, ὦ Διόγρηες, ἀπαγ-  
 γελαῖ. Διον. πῶς πλῆστοις δὲ - ὦ  
 Φίλπατρον Πολυδύκιον, ἀπαγγελε  
 ταῦτα. παρ' ἡμῶν, τί ὦ μάκαροι τὸν  
 χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ ἡμωρεῖσθε  
 ἑαυτὰς λόγηζόμενοι τὰς τίκας, καὶ  
 πέλαυτε ἵπτι τελάνταις σωτεθέντες,  
 εἰς χρῆ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας, ἤκειν  
 μετ' ὀλίγον; Πολυ. εἰρήσεται καὶ ταῦ-  
 τα πρὸς ἐκείνας Διο. ἀλλὰ καὶ πῶς κα-  
 λοῖς γε καὶ ἰαχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τῷ  
 κερινθίῳ, καὶ Δαμοξένω τῷ παλαι-  
 σῆ, ὅτι παρ' ἡμῶν ἔτε ἤξανθὴ κόμη ἔπι-  
 πτε χαροπὰ, ἢ μέλανα ὄμματα, ἢ  
 ἐρύθημα ἵπτι τῷ προσώπῳ εἴη ἐστίν, ἢ  
 κεδρα ἔυρνα, ἢ ὦμοι καπεροῖ, ἀλλὰ  
 πάντα μία ἡμῶν κόνις Φασί, κρανία  
 γυμνά τῶ κάλλεος. Πολυ. εἰ χαλεπὸν  
 εἶδε

esse dicent, qui doctrinam illorum reprehendam. **DIOG.** Tu verò plorare i los meo nomine iube. **POL.** Et hæc nuntiabo illis. **DIOG.** Diuitibus autem, ô lepidissimum caput, hæc nostro nomine annunties quæso. **Quid**, ô vani, aurum custoditis? **Quid** autem cruciatis vos ipsos, cogitantes vsuras, & talentum aliud super aliud accumulantes, quos non plus quàm vnum obolum habentes, venire huc paulò post oportet? **POL.** Dicentur & hæc ad illòs. **DIOG.** Sed & formosis istis & robustis dicas, Megisto puta Corinthio, & Damoxeno palæstritæ, quod apud nos neque flaua coma, nec cæruie nigriue oculi, neque rubor faciei amplius vllus est, neque humeri laborum tolerantés, sed omnia vnus puluis, vt aiunt a nobis, calcaria forma nudata scilicet. **POL.** Non molestum erit, hæc

ἔδλε ταῦτα εἰπὼν πρὸς τὰς καλὰς καὶ  
 ἰσχυρὰς. Διο. καὶ τοῖς πείησιν, ὦ Λα-  
 κων, πολλοὶ δὲ εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι  
 τῷ πράγματι, καὶ οἰκτείροντες πλὴν  
 ἀπορίαν, λέγε μὴ πεδακρῦσαι, μὴ τ'  
 οἰμώζειν, διηγοσάμενοι ἐν τῷ ἐνταῦ-  
 θα ἰσολημίαν καὶ ὅτι ὄψοντα τὰς ἐκεί-  
 νων πόλεις ἔδλε ἀμείνους αὐτῶν καὶ Λα-  
 κεδαιμονίοις δὲ πῶς σοῖς, ταῦτα εἰ-  
 πολεῖ, παρ' ἐμῶ ἀποτίμησιν, λεγὼν  
 ἐκλελύθαι αὐτοῖς Πολυ. μηδὲν ὦ  
 Διογενες πρὸς Λακεδαιμονίων λέγε. ἔ-  
 γὼ ἀεζομαι γε. ἄ δὲ πρὸς τὰς ἄλ-  
 λους ἔφησθε, ἰπαγγελῶ. Διο. ἔα-  
 σθαι τότε, ἐπει σοὶ δοκεῖ σὺ δὲ οἷς  
 περὶ ἵπον, ἀπενεγχε παρ'  
 ἐμῶ τὰς λόγους.

ἦ ἦ

ΠΛΟΥΤ.



hæc ad formosos & robustos illos dicere. **DIOG.** Etiam pauperibus, ô Lacon, dicas licet, multi autem sunt, quibus & ea res perquam molesta est, & inopiam lugent, ut neque lacrymentur, neque plorent, exposita illis æqualitate hac, quæ hîc est, & quod videbunt, eos qui illic diuites sunt, nihilo meliores, quàm sese hic esse. Lacædemonijs autem ruis, hæc si videtur, nomine meo obijcias, molles & eneruatos ipsos esse dictitans. **POL.** Ne de Lacædemonijs, Diogenes, quicquam dicas, non enim feram. Sed quæ ad cæteros mandasti, ea illis renuntiabo. **DIOG.** Missos igitur faciamus hos, quando tibi ita videtur. Tu verò ad illos, quos antea dixi, sermones hos meos deferas.

☉(S)X(S)☉

PLV.

## ΠΛΟΥΤΩΝ, Η ΚΑΤΑ

Μενίππου.

## ΚΡΟΙΣΟΣ.

**Ο**υφέρομεν, ὦ Πλάτων, Μενίπ-  
 πον τρυγνὶ τὸν κυῖα παροικοῦ-  
 τα. ὥστε ἢ ἄκείνόν τι καταΐησον, ἢ ἡ-  
 μῖς μερικῆσομεν εἰς ἕτερον τὸ πῶ-  
 Πλου. τί δὲ ὑμᾶς θεινὸν ἐργάζετα,  
 ὁμόνεκρῶν; Κροῖσῶν ἐπειδὴ  
 ἡμῖς οἰμῶζομεν καὶ στένομεν, ἄκείνους  
 μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδας μὲν  
 τρεῖς τῶν χρυσίῳ, Σαρδανάπαλῶν  
 τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ τῶν ἰ-  
 σαυρῶν, Ἰπὶ γελᾶν καὶ ἐξονιδίξει, ἀ-  
 δράποδα καὶ καθάρματα ὑμῖς δι-  
 καλῶν. ἔστι τε δὲ καὶ ἄδων, ἐπιπαρά-  
 τει ἡμῶν τὰς οἰμώσας, καὶ ὅλως· λυ-  
 πηρός ἐστι Πλου. τί ταῦτά φασι, ὦ  
 Μενίππε; Μὲν ἀληθῆ ὦ Πλάτων, μὲν  
 σῶ γὰρ

PLUTO, SEU CONTRA  
Menippum.

CROESVS.

**N**on poterimus ferre Pluto. Menippum hunc canem, cohabitantem nobiscum. Quapropter aut illum hinc amotum alio loco colloca, aut nos hinc aliò commigrabimus.

**PLVTI.** Quid autem vobis mali adeò facit, quando eodem modo mortuus est ac vos? **CROB.** Postquam nos ploramus & ingemiscimus, illorum reminiscentes, quæ apud superos habuimus, utpote, Midas hic auri, Sardanapalus autem multæ voluptatis, ego verò thesaurorum, irridet, & cum conuicijs exprobrat ea nobis, mancipia & piacula nos vocitando. Interdum autem etiam cantando, conturbat ploratus nostros: & in summa, valdè nobis molestus est.

**PLVT.** Quid hæcaudio de se, Menippe; **MEN.** Vera Pluto. Odi

C. enim



σὼ γὰρ αὐτὰς ἀγλυνεῖς, καὶ ὀλεθρίους  
 οἴτας, οἷς οὐκ ἀπέχεσθαι βιώναι κα-  
 κῶς, ἀλλὰ καὶ δοποθανόντες ἔτι μέμ-  
 νησται, καὶ πειθέχοντα τῶν ἀνα-  
 χαίρω πιγαρῶν ἀνιῶν αὐτῆς. Πλου-  
 ἀλλ' ἔχρη. λυπῶνται γὰρ ἑμικρῶν ἐπ-  
 ρούμενοι. Μέ. καὶ σὺ μωραίνεις ὡς  
 Πλούτων ὁμόψηφ' ὅτι πῆς τέτα-  
 σαναγμοῖς; Πλού. ἔδραμῶς, ἀλλ'  
 οὐκ ἂν ἐθελήσαιμι σασιάζειν ὑμᾶς.  
 Μέ. καὶ μὴ ὡς κἀκίσοι Λυδῶν, καὶ  
 Φρυγῶν, καὶ Ἀσσυρίων, ἔτω γινώ-  
 σκετε, ὡς οὐδ' ἐπαυσόμενος μου. ἐνθ'  
 γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολεθρήσω ἀνιῶν, καὶ κα-  
 τὰ δῶν, καὶ καταγελαῶν. Κροῖ. ταῦτα  
 ἐκ ὕβρις; Μέ. οὐκ. ἀλλ' ἐκείνα ἔ-  
 ρις ἔω, ἃ ὑμεῖς ἐπιῆτε, προσκυ-  
 νεῖσθαι ἀξιοῦντες, καὶ ἐλδοθῆναι  
 ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, καὶ τῶν  
 ἡνάτου τὸ πᾶσι πάντων ἑμνημονεύοντες.

enim ipsos, ignavi ac perditī adeo  
 cū sint: quibus non satis fuit vixisse  
 malè, sed etiam mortui, insuper cogi-  
 ratione atque animo illis inhærent,  
 quæ apud superos sunt. Delector ita-  
 que ægrè ipsis faciendo. **PLV.** Sed non  
 decet. Dolent enim non exiguis re-  
 bus priuati. **MEN.** Etiam tu deliras  
 Pluto, qui gemitus istorum tuo quo-  
 que calculo approbas? **PLV.** Haud  
 quaquam, verum nolim vos discor-  
 des ac seditiosos esse mutuo. **MEN.** At  
 verò, ô pessimi Lydorum, Phrygū, &  
 Assyriorum, ita de me cognoscite, vt  
 qui neq; vnquam defiturus sim. Nam  
 quocunq; abjeritis hinc, eodē sequar  
 egrè faciendo, cantando atq; irriden-  
 do vos **CROES.** An non hæc contu-  
 melia est? **MEN.** Nō, sed illa cōtumelia  
 erant, quæ facere solebatis, quando &  
 adorari vos volebatis, & hominibus  
 liberis pro libidine abutebamini, neq;  
 tum mortis quicquā memores eratis.

C. 2. Pro

πιναρῶν οἰμώζετε, πάντων ἐκείνων  
 αἰφρημένοι. Κροῖ. πολλῶν γε, αἰ  
 θεοί, καὶ μεγάλων κλημάτων. Μίδ. ὁ  
 σαμέν ἐγὼ χευσῶ. Σαρ ὅσης δὲ ἐγα  
 τρυφῆς. Μέ. εὐγε ἔτω πιῆπ, οὐδὲ  
 ρεθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ ἢ τὸ γνάθιστον  
 τὸν, πολλάκις σωείρων, ἐπάσμεν ἡ  
 μῖν. πρέπ γὰρ ἂν ταῖς τριαύταις οἰμα  
 γαῖς ἐπαδόμειον.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ, ΑΜΦΙΛΟΧΟΥ  
 καὶ Τροφωνίου.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ.

Σφῶ μὲν τι ᾧ Τροφώνιε, καὶ Αμφι  
 λοχε, νεκροὶ ὄντες οὐκ οἶδ' ὅπε  
 ναῶν κατηξιάθηπ, καὶ μάντης δοκέει  
 καὶ δὲ μάταιοι τῶν ἀνθρώπων, θεὸς  
 μᾶς ἕω εἰλήφασιν εἶναι. Τρο. τί ἔν  
 μῆς αἴποι, εἰ ἕω' ἀνοίας, ἐκείν  
 τριαῦτα, πρὶν νεκρῶν δοξάσασσι; Μέ.  
 αἰδ.



Proinde plorate nunc, omnibus illis  
despoliati. CROB. Multis certè, ô Dij,  
& magnis possessionibus. MI. Quan-  
to equidem ipse auro? SAR. Quanta  
verò ego voluptate? MEN. Rectè sa-  
nè, ita facite, lugete vos quidem, ego  
verò tritum illud, Nosce teipsam,  
identidem connectendo, vobis occi-  
nam. decet enim huiusmodi ploratus,  
si crebro illis accinatur.

MENIPPI, AMPHILO-  
chi. & Trophonij.

MENIPPUS.

VOS nimirum Trophopi atque  
Amphiloche, cum sitis mortui,  
tamen haud scio quoniam modo fa-  
nis estis donati, vatesq; credimini, ac  
stulti mortales Deos esse vos arbitra-  
tur. TRO. Quid? an nobis igitur im-  
putandum, si per inscitiã illi de mor-  
tuis huiusmodi opinantur? MEN.

C ; At-

ἀλλ' ὅσκι ἀν' ἐδλόξαζον, εἰ μὴ ζῶντες, ὡς  
 καὶ ὑμεῖς τριαῦτα ἐπερατῶσατε, ὡς  
 τὰ μέλλοντα περιδρότες, καὶ περι-  
 πειν δλωάμενοι τοῖς ἐρομένοις. Τρο.  
 ὦ Μένιππε, Ἀμφίλοχ<sup>⊙</sup> μὲν οὔτε  
 ἀν' εἰδείη, ὅτι αὐτῷ Διοκριτίον ὑπὲρ  
 αὐτῶ. ἐγὼ δὲ, ἥρος εἰμι, καὶ μαι-  
 τῶμα, ἢ τις κατέλθοι παρ' ἐμέ. σὺ  
 δ' ἔοικας ὅσκι Ἰπιδεδημηκένοιο Λε-  
 βαδία τὸ περιέπαν. ἔ γ' ἠπίσθης  
 σὺ πύρις. Μέν. τί Φῆς; εἰ μὴ ἐς  
 Λεβάδισιν γ' παρέλθω, καὶ ἐσαλ-  
 μέν<sup>⊙</sup> ταῖς ὀθόναϊς, γελόϊας μά-  
 ζαν ἐν ταῖν χερσῶν ἔχων, ἐσερπύσω  
 Διὰ τὸ σμίου ταπηνῶν ὄντ<sup>⊙</sup> ἐς τὸ  
 σπήλαιον, ὅσκι ἀν' ἐδλωάμεν εἰδέ-  
 ναί ὅτι νεκρὸς εἶ ὡσπερ ἡμεῖς, μόνη  
 τῆ γοητεία Διὰ Φέρων. ἀλλὰ πρὸς  
 τῆς μαιτικῆς. τί δὲ ὁ ἥρωσ ἐστίν ὁ  
 ἀγνωῶ γάρ. Τρο. ἐξ ἀνθρώπων τι  
 καὶ

Atqui non ista fuissent opinati, ni vos  
 tum cum viueretis eiusmodi quædama  
 portenta ostentassetis, tanquam fu-  
 turorum fuissetis, præscij, quasiq; præ-  
 dicere potuissetis si quæ perconta-  
 rentur. TROPHO. Menippe, nouerit  
 Amphiloachus hic, ipsi pro sese respõ-  
 dendum esse. Cæterùm ego Heros  
 sum, vaticinorq; si quis ad me de-  
 scenderit. At tu videre nunquã om-  
 nino Lebadiam adijisse. neque enim  
 alioqui ista non crederes. MEN. Quid  
 ais? equidem nisi Lebadiam fuissem  
 profectus, ac linteis amictus, offam  
 ridicule raanugestans, per angustum  
 aditum in specum irreplissem, ne-  
 quaquam fieri potuisset, vt te defun-  
 ctum esse cognoscerem perinde atque  
 nos, solaque præstigiatura reliquos  
 antecellere. Sed age per ipsam diui-  
 nandi artem, quid tandem est Heros?  
 neque enim intelligo. TROPH. Est  
 quiddam partim ex homine, partem



καὶ θεῶ σιώητον. Μέν. ὁ μήτε ἀνθρώπος  
 πὸς ἐστίν, ὡς Φῆς, μήτε θεός, κῆ σιωαμ-  
 Φότερόν ἐστι; νῦν ἔν πῶ σῃ τὸ θεοῦ  
 ἐκείνο ἡμίτομον ἀπελήλυθε; Τρο.  
 ἄν ὡ Μένι πῶρε, ἐν Βοιωτία. Μέν. ἐκ  
 αἰσῶ, ὡ Τροφώνιε, ὅ, π ἔ λέγεις, ὅπ  
 μὲν πῶ ὅλ ὅ εἰ νικρὸς, ἀκριβῶς ὄρα.

ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ

Χάρων ὅ.

ΕΡΜΗΣ.

Λογισώμεθα, ὡ πορθμεῦ, εἰ  
 δοκεῖ ὅποσα μοι ὀφέλεις ἤδη,  
 ὅπως μὴ αὐθις ἐρίζωμέν π πῶ  
 αὐτῶν. Χα. λογισώμεθα, ὡ Ερ-  
 μῆ, ἄμεινον γὰρ ὠρίσασθαι πῶ αὐ-  
 τῶν, καὶ ἀπραγμονέστερον. Ερμ.  
 ἀγκυραν ἐντὸς φλαμένῳ ἐκόμισα  
 πέντε δραχμῶν. Χα. πολλοῦ λέ-  
 γεις. Ερμ. κῆ τὸν Αἰσῶνέα τῶν πέντε  
 ἀνη-

ex Deo compositum. MEN. Nempe quod neque sit homo quemadmodum audio, neque Deus, verum pariter vtrumque. Ergo dimidia illa tui, ac diuina pars, quo nunc recessit? TROPH. Reddit oracula Menippe, in Bœotia. MEN. Haud intelligo quid dicas Trophoni, nisi quod illud planè video, te totum esse mortuum.

## MERCVRII ET

Charontis.

## MERCVRIVS.

**R**ationem supputemus, portitor, si videtur, quantum mihi debeas iam, ne denuò aliquando de eo inter nos cõtendamus. CHA. Supputemus Mercuri. Satius enim est, maturè id agere, deinde & minoris negotij. MER. Anchoram vt mandaras, comparavi tibi quinque drachmis. CHA. Caro dicis. MER. At per Platonem, quinq;

C 5 emi

ὠνησαίμην, καὶ τροπωτήρα δύο ὀβολῶν.  
 Χάρ. τίθῃ πέντε δραχμαῖς ἢ  
 ὀβολὸς δύο. Ερμ. ἢ ἀκέσταν ὑπέρ  
 τῆς πέντε ὀβολὸς ἐγὼ κατέβαλον.  
 Χάρ. ἢ τέτταρτος προστίθει. Ερμ. καὶ  
 κηρὸν, ὡς ὀπιπλάσαι τῷ Σκαφιδίῳ  
 τὰ ἀνεωγότα, καὶ ἤλας διῆ καὶ κα-  
 λώδιον, ἀφ' ἧς τὴν ὑπέραν ἐπέη-  
 σας, δύο δραχμῶν ἅπαντα. Χάρ. εὐ-  
 γε ἄξια ταῦτα ὠνήσω. Ερμ. ταῦτά  
 ἔστιν εἰ μήτι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ  
 λογισμῷ. πότε δὲ ἔν ταῦτ' ἄποδοί-  
 σθην Φῆσι; Χάρ. νῦν μὲν ὡς Ερμῆ ἀδύνα-  
 τόν. ἢν ἢ λοιμός τις ἢ πόλεμος κα-  
 τὰ πέμψῃ ἀθρόοις ἰνάς, ἐνέσθῃ τότε  
 ἀποκερδαίνειν ἐν τῷ πλῆθει τῶν  
 λογισζόμενον τὰ περιθμία. Ερμ. νῦν  
 οὐκ ἐγὼ καθεδουῶμαι, τὰ κάκινα  
 εὐχόμενος γνέσθαι, ὡς ἂν ἄπο τῶν  
 ἄπολαύοιμι. Χάρ. ἔκ ἔστιν ἄλλως ὡς  
 Ερμῆ



emi illam, & præterea lorum, quo remum alligares, obolis duobus. CHA. Pone quinque drachmas, & obolos duos. MER. Et pro acu ad refarciendum velum quinq, obolos ego exolui. CHA. Etiam hos appone. MER. Et cerâ ad oblinendas nauigijs rimas tibi emi, & clauos præterea & funiculum, vnde hyperam fecisti, omnia hæc duabus drachmis. CHA. Rectè, laudo, hæc vili emisti. MER. Hæc sunt, quæ tibi exposui, nisi quid reliquum sit quod me fugit inter computandum. Quando autem hæc redditurum te promittis? CHA. Nunc quidem, Mercuri non possum. Si verò pestis aliqua, aut bellum, confertos & frequentes huc dimiserit aliquos, licebit mihi tum allucrari aliquid falsa supputatione in multitudine exigendo portoria. MER. Proinde ego nunc sededo, pessima quæque vt eueniant precando, vt inde fructū aliquē capiā. CHA. Fieri aliter nō potest.

C 6

Mer.

Ερμῆ· νῦν δὲ ὀλίγοι ὡς ὄραϊς ἀφικ-  
 νῶνται ἡμῖν. εἰρήνη γάρ. Ερμ. ἔμει-  
 νον ἔτι, εἰ καὶ ἡμῖν ὠδρατεῖνοι τ' ὑπὸ  
 σπ τὸ ὄφλημα. πολλὰ ἀλλ' οἱ μὲν πα-  
 λαιοὶ, ὡς Χάρον οἶδα οἷοι παρεγίνον-  
 το, ἀνδρεῖοι ἅπαντες, αἵματ' ἀ-  
 νάπλεω, καὶ τραυματῖαι οἱ πολλοί.  
 νῦν δὲ ἢ φαρμάκω τις ὑπὸ τῆ παι-  
 δος λυποθανῶν, ἢ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, ἢ  
 ὑπὸ τρυφῆς ἐξωδηκῶς τινὲ γαστέ-  
 ρα, καὶ τὰ σκέλη. ὄχτροι γὰρ ἅπαντες,  
 καὶ ἀγρνεῖς, καὶ ὅμοιοι ἐκείνοις, οἱ δὲ  
 πολλοὶ αὐτῶν διὰ χεῖματα ἤκασιν,  
 ἐπιβλαβόντες ἀλλήλοις, ὡς ἐείκα-  
 σι. Χάρ πάνυ γὰρ περὶ τῆ ταῦ-  
 τα. Ερμ. σκόου ἔσθ' ἐγὼ δὲ ὀξομαι  
 ἀν ἀμαρτάνειν, πικρῶς ἀπαγ-  
 τῶν τὰ ὄφλόμενα  
 ὠδρα σῆ.

ΠΑΟΥ-

**M**ercuri. Nam pauci nunc, vides, ad nos descendunt. Pax enim est. **MER.** Satius est ita esse, etiam si ob hoc abs te prorogetur nobis debiti istius solutio. Verum enim verò prisci illi, Charon, nosti quales aduenire solebant, quàm fortes atque animosi omnes, cruore madidi, & vulneribus pleni plerique. Nunc autem aut veneno aliquis à filio interfectus, aut ab vxore, aut præ nimia voluptate, tumefacto ventre & cruribus adueniunt. Pallidi enim omnes & ignaui, neque similes prioribus illis. Plurimi autem ipsorum etiam pecuniarum causa veniunt, factis, vt videtur, mutuo sibi insidijs. **CHA.** Omnino enim expetibiles illæ sunt. **MER.** proinde neque ego videar peccare grauius aliquid, si vel acerbius abs te exigam, ea quæ mihi debes.



## ΠΛΟΥΤΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

**Τ**ὸν γέροντα οἶδα, τὸν πάνυ γεγη-  
 ρακότα λέγω, τὸ πλεῖστον Εὐκρά-  
 τω, ὃ παῖδες μὲν ἔκείσιν, οἱ τὸ κλη-  
 θῆναι ἢ θηρῶντες, πεντακισμῦροι;  
 Ερμ. ναὶ τὸν Σικυώνιον Φῆς. τί ἔν;  
 Πλού. ἔκείνον μὲν ὡς Ερμῆ ζῶῃ ἔασον  
 ὅτι πῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἔβη βεβίω-  
 κεν. ὅτι μετρήσας ἄλλα πῶσ' αὐτα,  
 εἶγε οἶόν τε λῶ, καὶ ἔτι πλείω. τὸς δέ γε  
 κόλακας αὐτῶ, Χαρίνον τὸν νέον, καὶ  
 Δάμωνα, καὶ τὸς ἄλλους κατάσπασον  
 ἐφεξῆς ἀπάντας. Ερμ. ἀποπνῆν ἀν-  
 ξεις τὸ φριξτόν. Πλού. ἔμενῃν, ἀλλὰ  
 δικαιοτάτον. τί γὰρ ἔκείνοι παθόν-  
 τες, εὐχόντα ἀποθανεῖν ἔκείνον; ἢ  
 τῶν χρημάτων ἀνληπιῶντα, εἰδέν  
 πωροσῆκοντες; ὁδὲ πάντων ἐσὶ μιαινώ-  
 τετον,

PLUTONIS ET  
Mercurij.

**S** Enem ne nosti, istum ætate omni-  
 no confectum dico, Eucratem di-  
 uitem, cui liberi quidem nulli sunt,  
 hæreditatis autem captatores plus  
 quàm quinquaginta millia. **MERC.**  
 Noui, Sicyonium illum dicis. Sed  
 quid postea? **PLUTON.** Viuere illum  
 quidem, Mercuri, sine vltra eos no-  
 naginta annos quos ætate peregit,  
 alteris totidem accumulatis, si modo  
 possibile sit, atque etiam pluribus.  
 Adulatores autem ipsius Charium  
 adolescentem, & Damonem, & cæ-  
 teros abripe huc ordine omnes. **MER.**  
 Atqui absurdū hoc videri queat. **PLY.**  
 Haudquaquā, imo iustissimum. Quā  
 enim ob causam illi adeo optant illum  
 mori, nisi quia pecuniā illius ambiūt,  
 nulla propinquitate iuncti? Quod  
 autem omnium sceleratissimum est,  
 inte-

πατρὸν, ὅτι καὶ τριαυτὰ εὐχόμενοι, ὁ-  
 μως θρασυπέυσιν ἐν γε τῷ Φανερωῷ.  
 καὶ νοσοῦντες, ἀ μὲν βυλδύοντα,  
 πᾶσι περὶ ὀφθαλμοῦ. ἴσθιν δὲ ὁμῶς ὑ-  
 πιχινῆνται λυρᾶϊση. καὶ ὅλως, πι-  
 κίλη περὶ ἡ κολακεία τῶν ἀνδρῶν.  
 Διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἀθάνατος, οἱ  
 δὲ, περὶ ἀπίψων αὐτῶν μάτῳ ἴπι-  
 χανόντες. Ερμ. γελοῖα πείσονται, πα-  
 νῆργοι ὄντες. πολλὰ καὶ κείνος εὖ μάλα  
 διὰ βυλδύοντα αὐτῶν, καὶ ἐπελπίζει.  
 καὶ ὅλως, αἱ θανόντι εἰσικῶς, ἔρρωται  
 παλὺ μᾶλλον τῶν νέων. οἱ δὲ, ἡδὴ  
 τὸν κλῆρον ἐν ῥήσι διηρημένοι, βό-  
 σκοντα, ζωὴν μακαρίαν πρὸς ἑαυ-  
 τῶν πηθέντες. Πλου. ἐκθῶ ὁ μὲν δόπο-  
 δυσάμενος τὸ γῆρας, ὡς περὶ ἰόλεως  
 ἀνηθησάτω. οἱ δὲ δόπο μέσων τῶν ἐλ-  
 πίδων τὸν ὄνειροποληθέντα πλῆτον ἀ-  
 πολιπόντες, ἡκέτωσαν ἡδὴ κακῶ κα-  
 κῶς



inter ea cum talia precantur, tamen  
 obseruant & colunt manifestè vtique  
 illum. Ac quæ ægrotante illo apud se  
 consultant, nemo ignorat: attamen  
 sacrificaturos sese promittunt, con-  
 ualescat denuò: & in summa varia  
 quædam adulandi ratio illorum ho-  
 minum est. Quamobrem ipse quidem  
 immortalis sit, illi autem præ ipso ab-  
 eant, frustra hiantes. M E R. Ridicula  
 patientur, scelerati cum sint. Sed ta-  
 men & ille admodum scitè lætat il-  
 los, & spe pascit inani: & in summa  
 semper morituro similis, multò vali-  
 dior est, quàm quisquam iuuenis. Illi  
 autem hæreditate inter se diuisa, pa-  
 scuntur, vitam quandam beatam se-  
 cum ipsi animo præcipientes. PLVT.  
 Proinde ipse exuta senectute, quem-  
 admodum Iolaus ille in iuuenem re-  
 deat, illi autem in ipsa media spe, di-  
 uitijs illis, quasi per somnum specta-  
 tis, destituti abeant iam huc, mali ma-  
 le

κῶς δόποθανόντες. Ερμ. αἰμέλησον ὦ  
 Πλάτων. μετελεύσομαι γάρ σοι ἡδὴ  
 αὐτὸς καθ' ἑναῖ ἔξῃς. ἐπὶ δ' ἡ οἰμά εἰσι.  
 Πλκ. κατὰσπα ὁ ἡ ὠδραπέμψι ἔ-  
 κασον, ἀντὶ γέροντ<sup>ς</sup> αὐτῆς πρῶτῆ-  
 τῆς γρόμεν<sup>ς</sup>.

ΤΕΡΨΙΩΝΟΣ ΚΑΙ

ΠΛΑΤΩΝ<sup>ς</sup>.

**Τ**οῦτο, ὦ Πλάτων, δίκαιον, ἐμὲ  
 μὲν πθάναι τριάκοντα ἔτη γεγο-  
 νότα, τὸν δ' ὑπὲρ τὰ ἐννεήκοντα γέ-  
 ροντα θάκρνον ζῆν ἔτι; Πλού. δι-  
 καϊότατον μὲν εἶν ὦ Τερψίων, εἰ γέ ὁ  
 μὲν ζῆ, μηδένα εὐχόμεν<sup>ς</sup> δόποθανεῖν  
 τῶν φίλων. σὺ δὲ, ὠδρα πάντα τῶν  
 χρόνον ἐπεβέβληες αὐτῷ, θεμένων  
 τὸν κληῖρον. Τερ. εἰ γὰρ ἐχρῆν γέρον-  
 τα ὄντα, καὶ μηκέτι χρῆσιμα τῷ  
 πλάτῳ αὐτὸν διωάμενον, ἀπελθεῖν  
 εἰ βίαι, ὠδραχωρήσωτα τῆς νέοις;

Πλου.

lè mortui. MBR. Alias res cura, Plu-  
to, iam enim accersam tibi illos alium  
super alium ordine, septem autem,  
opinor, sunt. PLVT. Deducas licet,  
Ille autem mittat singulos præ se, ex  
sene iterum in adolescentem con-  
uersus.

## TERPSIONIS ET Plutonis.

Iustum ne hoc est ô Pluto, me qui-  
dem è vita abijsse, triginta cum sim  
annorum, Thucritum verò senem  
nonagenarium, & ultra, adhuc viue-  
re? PLVT. Iustissimum quidem ô  
Terpsion. Nam & si ipse viuit, certè  
ad nullius tamen mortè affectus est:  
tu verò omni tempore illius hæredi-  
tatè expectans, eum mori auidissimè  
cupiebas. TERP. Nonne opus fuerat,  
cum senex sit, nequeátque de cætero  
suis vti diuitijs, locū dare iuuenibus?

PLVT.



Πλου. καινά ὦ Τερψίων νομοθεταῖς,  
 τὸν μηκέτι τῶ πλάττω χρῆσασθαι δυ-  
 νάμενον πρὸς ἡδονῶν, ἀποθνήσκων.  
 τὸ δὲ ἄλλως ἢ μοῖρα καὶ ἡ φύσις  
 διέταξεν. Τερσοκ οὖν ταύτην αἰτιώ-  
 μη τῆς Διατάξεως. ἐχρῆν γὰρ τὸ  
 πρᾶγμα ἐξῆς πως γίνεσθαι, τὸ πρεσ-  
 βύπερον, πρὸ περον, καὶ μὴ τῆτον, ὅστις καὶ  
 τῇ ἡλικίᾳ μετ' αὐτὸν ἀνασρέφεσθαι ἢ  
 μηδαμῶς, μηδὲ ζῶν μὲν τὸ ὑπὲρ γη-  
 ρων, ὀδόντας τρεῖς ἐπιλοιπὰς ἔχοντα,  
 μόγις ὀρῶντα, οἰκέτας παρὰ σὺν ὀπι-  
 κεκυφῶτα, κερύζης μὲν τὸ ῥῖνα, λή-  
 μης ἢ τὰς ὀφθαλμὰς μεσὸν ὄντα, ἔ-  
 δὲν ἐπιῆδὺν αἰδῶτα, ἐμψυχὸν ἴνα, τὰ  
 Φον ὑπὸ τῶν νέων καταγελῶμενον, ἀ-  
 ποθνήσκων ἢ καλλίστης, καὶ ἔρρωμενε-  
 σάτης νεανίσκης. ἀνω γὰρ ποταμῶν ἴσ-  
 τὸ γὰρ ἢ τὸ πελευταῖον αἰδέσθαι ἐχρῆν,  
 ποτε καὶ πθνήξεταί τ' γερόντων ἕκαστος

ἴνα

PLV. Nouas ò Terpsio, statuis leges,  
 cum ad voluptatem diuitijs uti ne-  
 queat, ipsum è vita decedere. Aliter  
 autem & Parca & natura statuisse vi-  
 detur. TER. Proinde hanc ob huius-  
 oemodi accuso ordinē, decebat enim  
 has res successionē gradūque fieri, se-  
 nem primò, deinde qui in ea ætate se-  
 queretur, mori: haudquaquam au-  
 tem ordinem inuerti, aut viuere senē-  
 stute decrepitem, qui tres duntaxat  
 dentes habet, cui vix deseruiunt ocu-  
 li, qui curuatus à quatuor famulis de-  
 ducitur, deguttantes nares, lippósque  
 oculos habens, nihil denique volup-  
 tatis degustans, haud aliter existens,  
 quam animatum quoddam sepul-  
 chrum, ab ipsa iuuentute derisum: &  
 contra mori optimos atque robu-  
 stissimos adolescentes. Nam hoc  
 perinde esse videtur, ac si flumina  
 fursum deferantur. Aut saltem sci-  
 re necesse foret, quando & senum  
 qui-

ἵνα μὴ μάττω ἀν' ἐνίχας ἐφερέπευον.  
 νῦν δὲ τὸ τῆς παροιμίας, Ἡ ἄμαξα τὸν  
 βῆν πολλὰ κίς ἐκφέρει. Πλου-  
 ταῦτα μὲν, ὡς Τερψίων, πολὺ συν-  
 ετώτερα γίνετα, ἢ περ σοι δοκεῖ. καὶ  
 ὑμεῖς δὲ ἵπαυθόντες, ἀλλοτριίοις ἴπι-  
 χαίρετε, καὶ τοῖς ἀτεκνοῖς τῶν γερόν-  
 των εἰσποιεῖτε, φέροντες αὐτὰς; πι-  
 γμοῦν γέλωτα ὀφλισκάνετε, πρὸς  
 ἐκείνων καταρυπόμενοι. τὸ καὶ πρᾶ-  
 γμα τοῖς πολλοῖς ἠδίσον γίνετα. ὅσα  
 γὰρ ὑμεῖς δοποθανεῖν εὐχεσθε, πρὸς ἄλλων  
 ἀπισιν ἠδὲ περ ἀποθανεῖν ὑμᾶς αὐ-  
 τῶν. καμνήν γάρ τινα ταύτῃ τέχνην  
 ἴππινενοήκατε γερόντων ἐρωῶντες, καὶ  
 μάλιστα, εἰ ἀτεκνοὶ εἶεν, οἱ δὲ ἔντεκ-  
 νοι, ὑμῖν ἀνέρασσι. καὶ τοῖς πολλοῖς ἤδη τῶν  
 ἐρωμένων σωέντες ὑμῶν πῶς πανουργί-  
 ας ἔρωτος, καὶ τῶν τύχῃ παιδῶν  
 ἔχοντες, μισεῖν αὐτὰς ἀλάττοντα  
 ὡς.



quilibet obiturus esset, ne frustra  
 quosdam colerent. Nunc verò il-  
 lud accidit, quod prouerbio dici so-  
 let, *Quadruga bouem sæpissimè du-  
 cit, PLVT.* Hæc quidem ô Terpsio,  
 prudentius fiunt, quam tibi profectò  
 videntur. Verùm & vos quid passi  
 estis, quod rebus alienis gaudetis, &  
 senibus filijs orbatis, vosmet tanto-  
 pere in adoptionem traditis? quam-  
 obrem in derisum adducti, ab illis se-  
 pelimini, quod quidem plurimis sit  
 periucundum. Nam quanto vos ma-  
 gis mori illos peroptatis, tanto plus  
 omnibus quàm gratissimum est, si  
 ante eos vos mori contingat. Etenim  
 nouã quandam artẽ ex cogitatis, de-  
 crepitos cum amatis, præsertim si li-  
 beris sint orbati: qui verò liberos ha-  
 bêt, illorũ vobis nõ est cura. Atqui ex  
 ijs qui amãtur plurimi, minimè vestri  
 ignari astus, etiã si ipsis liberos habere  
 cõtingat, illos tamen odisse simulant.

ὡς καὶ αὐτὸν ἔρασαίς ἔχουσιν. εἶτα ἐν  
 ταῖς Διαθήκαις, ἀπεκλείσθησαν μὲν  
 οἱ πάλαι δορυφορήσαντες, ὁ δὲ παῖς,  
 καὶ ἡ φύσις, ὡς περὶ ἐστὶ δίκαιον, κρε-  
 τῆσι πάντων· οἱ δὲ ὑποπέρισι τὰς ὀ-  
 δόντας, δοσομυγῆτες. Τερψι. ἀλη-  
 θῆ ταῦτα, Φῆς. ἐμὲ γὰρ θεῶν κριτῶν  
 πόσι κατέφαθον, ἀντιπρόθετον δὲ  
 κῶν; καὶ ὁπότε ἐσίοιμι, ὑποπέρισι, καὶ  
 μύχον ἢ κατὰ περὶ ἐξ ὧν νεοσῆος ἀπὸ  
 λῆς ὑποκρῶζων, ὡς ἔγωγε ὅσον αὐ-  
 τῆκα οἰόμεναι ὅτι θεῶν αὐτὸν τὸ σπ-  
 ρῆ, ἐπεμπὸν τε πολλῶν, ὡς μὴ ὑπο-  
 βάλλοινοίμε οἱ ἀνπερασαί τῆ μεγα-  
 λωδωρεῶν, καὶ τὰ πολλὰ ὑποφρον-  
 τίδων, ἀγρυπνῶν ἐκρήμιω ἀεθμῶν ἰ-  
 κασα, καὶ διατάττων. ταῦτα γὰρ μα-  
 καὶ τὸ δοσοφανεῖν αἴτια γεγῆρηται, ἀγρυ-  
 πνία, καὶ φροντίδες, ὁ δὲ πρῶτον μοι δε-  
 λταρ καταπιῶν, ἐφρησῆκεν ταπεινῶν  
 πρῶ-

ut & ipsi habeant amatores. Inde  
 ijs in testamento exclusis, qui olim  
 affectati sunt illos, liberi, sicuti pro-  
 fectò dignum est, omnem, eorum  
 substantiam consequuntur: at illi  
 confecti dolore dentibus strident.

TERPS. Vera sunt hæc quæ dicis.

Quantum enim meorum Thucritus  
 deuorauit, cum semper eum mori  
 putarè: & quoties ad eum ingredie-  
 bar gemebat, & internum quiddam,  
 perinde atque ex ovo pullus aliquis  
 immaturus stridebat. Vnde quam-  
 primum eum ad sepulchrum du-  
 ctum iri existimans, multa illi dona  
 mittebam, ut ne æmuli muneribus  
 me præclaris vincerent. Plerumque  
 etiam præ nimia sollicitudine insom-  
 nisiacebam, singula enumerans, ac  
 disponens. Eaque etiam causa inter-  
 itus mihi fuit, cura & vigiliæ. Ille au-  
 tem deglutito hoc illectamento meo  
 tanto, adstitit mihi, quando sepeliebar.

D paulò



πρῶτον Ἰππιγελοῦν. Πλεύ. εὔγε αὐτῶν  
 Θέκρετε, Ζώης Ἰππιμήκισον, πλάτων  
 ἄμα, καὶ τῶν τριῶν κατὰ γελοῦν,  
 μὴ δὲ πρότερον γε σὺ ἀποθάνοις, ἵνα  
 περὶ ἐμψεις πάντα τὰς κέλακας.  
 Τερ. τῶν μὲν, ὡς πλάτων, καὶ ἐμοὶ ἵ-  
 σις ἔσθαι καὶ Χαριάδης περὶ θνή-  
 σεται Θέκρετα. Πλού. γάρρει ὡς Τερ-  
 ψίων. καὶ φείδων γὰρ, ἐκ Μέλαιθου  
 καὶ ὅπως ἅπαντες, παρελεύσονται  
 αὐτὸ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φρονήσι.  
 Τερ. ἐπαινῶ ταῦτα. Ζώης Ἰππιμήκι-  
 σον ὡς Θέκρετα.

ΖΗΝΟΦΑΝΤΟΥ ΚΑΙ  
 ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΟΥ.

Σὺ ὡς Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθανες;  
 ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι ὠδύσασθαι ὦν Δει-  
 νίς, πλεόν τ' ἱκανῶς ἐμφαγῶν, ἀπε-  
 πύγην, οἶδα, παρῆς γὰρ ἀποθνήσκον-  
 τ' ἡμεῖς. Καλ. παρῆς, ὡς Ζηνόφαντες.

π

paulò antè , irridens. PLUT. Euge  
 ô Thucrite, diutissimè viuas, vnà &  
 diuitijs abundans, & huiusmodi  
 homines deridens, neque prius mo-  
 riaris, quàm hos blanditores cunctos  
 præmittas. TERP. Hoc quidem, ô  
 Pluto, periucundum mihi foret, si  
 ante Thucritum Chariades vita dece-  
 deret. PLUT. Boni animi sis ô Ter-  
 psio, & Phido etiam, & Melanthus,  
 & omnes penitus ipsum præcedent,  
 suis ipforum curis confecti. TERP.  
 Hæc ego summoperè laudo, ô Thu-  
 crite diutissimè viuas.

## ZENOPHANTÆ ET Callidemidæ.

**A**T tu Callidemides, quo pacto in-  
 teristi? Nam ipse quemadmo-  
 dum Dinixæ parasitus cum essem, im-  
 modica ingurgitatione præfocatus  
 fuerim, nosti, aderas enim morien-  
 ti. CALLID. Aderam Zenophantes.

D 2

Pos

τὸ δ' ἐέμὸν, ὡδ' ἀδ' ὀξόν π' ἐγχευ, οἶ-  
 στα γὰ καὶ σὺ πού Ππιόδωρον τὸν  
 γέροντα. Ζη. τὸν ἀπεκνον, τὸν  
 παλῆσιον, ὧ σε τὰ πολλὰ ἤσειν συν-  
 ὄντα; Καλ. σκεῖνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθε-  
 ράπθον, ὑπιοχνύμεν ὅ ἐπ' ἐμοὶ  
 κληρονόμῳ τεθνήξεσθαι, ἐπεὶ δὲ τὸ  
 πρᾶγμα ἐς μήκισον ἐπεχίνεσθαι, καὶ  
 ὑπ' ἐρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐξῆ, Ἰπτι-  
 τομόν πνα, ὁδ' ὄν Ἰπτι τὸν κληῖρον ἐξ-  
 εὔρον. πριάμεν ὅ γὰρ φάρμακον,  
 κινέπεισαι τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴ τὰ  
 χριστε ὁ Ππιόδωρ ὅ ἀτήση πέν  
 πίνει δ' Ἰπτικῶς, ζωρότερον ἐμο-  
 θαλόντα ἐς κύλικα, ἐπιμον ἔχειν  
 αὐτὸ, καὶ Ἰπτιδουῶαι αὐτὰ. εἰ  
 εἰς πῦτε ποιήσει, ἐλδ' ἄθερον ἐπω-  
 μοσάμνω ἀφήσειν αὐτόν. Ζη. πῖ  
 σὺ ἐγχευ; πάνι γὰρ π' ὡδ' ἀ-  
 ὀξόν ἐρεῖν ἔοικας. Καλ. ἐπεὶ πίνω

λασά



Porro mihi nouum quiddam atque inopinatum accidit. Nam tibi quoque notus est Ptœodorus ille senex. ZENOPH. Orbem illum dicis, ac diuitem, apud quem te assiduè versari conspiciebam? CAL. Illum semper captabam, colebámque, id mihi pollicens fore, vt meo bono quamprimū moreretur. Verum cum ea res in longum proferretur, sene videlicet, vel ultra Tithonios annos viunte, compendiariam quandam excogitauim, qua ad hæreditatem perueniré. Siquidem empto veneno, pocillatori persuaferam, vt simulátque Ptœodorus potum posceret, bibebat autem admodum, præsentius in calicem inijceret, haberétque in promptu, porrecturus illi. Quod si fecisset, iureiurando confirmabam, me illum manumissurum. ZEN. Quid igitur accidit? nam inopinatum quiddam narraturus mihi videris. CAL. Vbi iam

C 3 loti

λυσιμένοι ἤκομεν, δύο ἤδη ὁ μερα-  
 κίσκος κύλικας ἐφίμης ἔχω·, τίω  
 μὲν τῷ Πριόδῶρῳ τίω ἔχουσα τὸ  
 Φάρμακον, τὴν δὲ ἑτέραν ἐμοὶ Σφα-  
 λεις οὐκ οἶδ' ὅπως, ἐμοὶ μὲν τὸ Φάρ-  
 μακον, Πριόδῶρῳ δὲ τὸ ἀφάρμα-  
 κλον ἐπέδωκεν. εἶτα ὁ μὲ ἐπινεν, ἐγὼ  
 δὲ αὐτίκα μάλα ἐκπέδιλον ἐκείμην,  
 ὑποβολιμαῖον αὐτ' ἐκείνης νεκρός.  
 τί τῶ γελαῖς ὦ Ζηλόφαντες; καὶ μὴν  
 οὐκ ἔδειγε ἑταίρω ἀνδρὶ Σπιγελαῖν.  
 Ζη. ἀστῆα, ὦ Καλλιθημίη, πέπον-  
 θας. ὁ γέρον δὲ, τί πρὸς ταῦτα; Καλ-  
 πρῶτον μὲν ὑπέταραχθῆ πρὸς τὸ  
 αἰφρίδιον. εἶτα σωεὶς οἶμον τὸ γεγε-  
 νημένον, ἐγέλα καὶ αὐτὸς, οἷά γε ὁ οἰ-  
 νοχόσι ἔργασται. Ζη. πολλὴ ἀλλ' ἔδω-  
 σέ τίω Σπιτμον ἐχρῆν τραπέεσθαι. ἤ-  
 κε γὰρ ἂν σοι διατ' ἰλεωφόρος ἀσφα-  
 λέτερον, εἰ καὶ ὀλίγω βραδύπρος ἦν.

Κ. Ν. Η.

loti venissemus, puer duobus paratis poculis, altero Ptœodoro cui venenum erat additum, altero mihi: nescio quomodo errans, mihi venenum, Ptœodoro porrexit innoxium. Mox ille quidem bibit, at ego protinus humi porrectus iacebam, supposititium videlicet illius loco funus. Quid hoc? Rides Zenophanta? Atqui non conueniat amici malis illudere. ZE. Nam eleganter ac lepidè tibi hæc res euenit. Porrò senex ille, quid interim? CAL. Primum ad casum subitum atque inexpectatum sanè conturbatus est. Deinde simulatque intellexit, id quod acciderat, puta pocillatoris errore factum, risit & ipse. ZEN. Verùm non oportuit ad compendium illud diuertere, siquidem venisset tibi populari, vulgatâque via tutiùs certiùsque, etiam si paulò seriùs.



## ΚΝΗΜΩΝΟΣ ΚΑΙ

Δαμνίππου.

**Τ**οῦτ' ἐκέينو τὸ τῆς παροιμίας,  
 Ο νεβρὸς τὸν λέοντα. Δά. τί  
 ἀγανακτεῖς ὡς Κνήμων; Κνη. πω-  
 θᾶννη ὅ, πὶ ἀγανακτῶ; κληρονό-  
 μον ἀκούσιⓄ καταλέλοιπα, κα-  
 τασφιδεῖς ὁ ἀθλιⓄ, οὐς ἐβυλό-  
 μιν ἀν μάλισα χεῖν τὰμα, ὡς  
 λιπῶν. Δά. πῶς τῆτ' ἐχέμετ'; Κνη.  
 Ερμόλαον τὸν πάνυ πλέσιον ἀπεκ-  
 νον ὄντα, ἐθεράπευον Ἰππὶ θανα-  
 τῶ. κακέινⓄ οὐκ ἀηδῶς πῶθι θε-  
 ραπείαν προσίετο. ἔδοξε δὲ μοι  
 καὶ σοφὸν τοῦτ' εἶναι, θεῶσαι Δια-  
 γήκας ἐς τὸ φανερόν, ἐν αἷς ἐκνή-  
 νω καταλέλοιπα τὰμα πάντα, ὡς  
 κακέινⓄ ζηλώσειε, καὶ τὰ αὐτὰ πρᾶ-  
 ξει. Δά. τί ἔν δὴ ἐκέινος; Κνη. ὅ, π  
 μέν

CNEMONIS ET  
Damnippi.

**H**Oc illud est quod vulgò dici cō-  
suevit. Hinnulus leonem. DAM.  
Quid istuc est, quòd tecū stomachare  
Cnemon? CNE. Quid stomacher ro-  
gas? E quidē hæredem reliqui quendā  
præter animi sententiā; videlicet astu-  
delusus miser, ijs quos maximè mea  
cupiebā habere, præteritis DAM. Sed  
istuc quinā euenit? CNE. Hermolaū  
nobilē illum diuitē, cum orbus esset,  
imminente morte captabam, assidens  
atq; inseruiens. Neque ille grauatim  
officium meum admittebat. At inte-  
rim illud quoq; mihi visum est scitū,  
consultūmq; vt testamentū profer-  
rem ac publicarem, quo illum rerum  
mearū in solidum hæredem iāstitue-  
ram, nimirum vt ille vicissim idem fa-  
ceret meo prouocatus exēplo. DAM.  
Ac quid tandem ille? CNE. Quid  
C 5 ille

LIBROS  
DEL DR.  
L. MARCO

μὲν οὐδ' αὐτὸς ἐνέγραψε ταῖς ἑαυτῷ  
 Διαθήκαις, σὺκ οἶδα. ἐγὼ γὰρ ἄφ-  
 νω ἀπέθανον, τὸ τέγχε μοι Ἰππιπεσόν-  
 τῳ, καὶ νῦν Ερμόλαος ἔχει πάντως  
 ὡς περ τις λάβραξ, καὶ τὸ ἄγκυρον  
 τῷ δελέατι ζυγκατασπάσους. Δαμ-  
 ὀνίμον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σε τὸν ἀλιέα.  
 ὥς τε σόφισμα κατὰ σωτῆρ σαρτίθ-  
 κας. Κνή ἔοικα οἰμώζω πειραρῶν.

## ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ

Ερμῆ.

**Α**κούσατε ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ  
 πρῶτα. μικρὸν μὲν ἡμῖν,  
 ὡς ὄρατε, τὸ σκαφίδιον, καὶ ὑπό-  
 σιθρόν ἐστὶ, καὶ διαρρεῖ τὰ πλάγια. καὶ  
 ἰὼν τραπῆ ἐπὶ θάλασσαν, οἰχήσεται  
 περὶ τραπῆν. ὑμεῖς ὅμως, πρῶτον ἅμα  
 ἦκετε, πλάγια ἐπιφερόμενοι ἕκαστος.  
 ἰὼ



ille suo in testamento scripserit, id quidem ignoro. Cæterum ego repente atque insperato vita decessi, tecti ruina oppressus. Et nunc Hermolaus mea possidet, lupi cuiuspiam in morem ipso hamo cum esca pariter auulso. DAM. Imò non escam modò cum hamo, quin etiam te quoque piscatorem simul abstulit. Itaque technam istam, in tuum ipsius caput struxeras. CNE. Sic apparet, idque adeò deploro.

## CHARONTIS ET Mercurij.

**A** Udite quo loco sint res nostræ. Equidem parua est nobis, quem admodum videtis & cariota navicula, & quæ undique perfluit: quod si in alteram partem se inclinarit, planè submersa peribit. Atqui vestrum tam multi simul confluunt, & singuli plurimas sarcinas afferunt. Quod  
D 6 si

ἢ ἔν μετὰ τέτων ἐμβῆτε, δέδια μὴ  
 ὑπερον μετάνοήσετε, καὶ μάλιστα ὀπό-  
 σοι νεῖν σὺκ ἴπλισσαθε. Νεκροί. πῶς  
 εὖν ποιήσωτες, εὐπλοήσομεν; Χαί. ἐ-  
 γὼ ὑμῖν φράσω. γυμνὰς Ἰπταίνην  
 ἀρη, πὰ πειτὰ ταῦτα πάντα Ἰπτι τῆς  
 ἡϊόνος καταλιπόντας. μόγις γὰρ ἂν καὶ  
 ἔτω δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον. σὺ  
 εἰε ὦ Ερμῆ μελήσει τὸ δαπὸ τέττε μη-  
 ελένα παραδέχεσθαι αὐτῶν, ὅς ἂν  
 μὴ ψιλὸς ἦ, καὶ τὰ ἐπιπλά, ὡππερ  
 ἔφλω, ἀποβαλῶν. ὡδὸ δὲ τὴν ἀ-  
 ποβάθραν ἐς ὡς, ἀγαγίτωσκε αὐ-  
 τὰς, καὶ ἀναλάμβανε, γυμνὰς Ἰπ-  
 ταινὴν ἀναγκάζων. Ερμ. εὖ λέγεις.  
 καὶ ἔτω ποιήσομεν. ἐπὶ τίς ὁ πρῶτός  
 ἐστὶ; Μέ. Μένιπω. ἔγωγε. ἀλλ' ἰ-  
 δὲ ἡ πῆρα μοι ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βάκτερον,  
 ἐς τὸ λῖμνῳ ἀπορρίφθω. τὸν τρίβα-  
 να ἢ ἐδὲ ὀκόμισα, εὖ ποιῶν. Ερ. ἔμο-  
 βανε

si cum his nauiculam conscenderi-  
 tis, vereor ne postea vos facti poeni-  
 teat, maximè verò eos, qui nandi  
 sunt imperiti. **MORTVI.** Quid  
 igitur faciendum erit, vt sine peri-  
 culo nauigemus? **CHARON.** Ego  
 vobis dicam, nudos vos ingredi o-  
 portet, atque ista omnia quæ super-  
 flua sunt, in littore relinquere. Nam  
 sic etiã vix capiet vos nauicula.  
 Tibi verò Mercuri deinceps curæ  
 erit, neminem ex illis recipere, nisi  
 nudus sit, & suppellectilem abiece-  
 rit. Itaque ad ipsas scalas te statuas,  
 ipsosque cognoscito, & suspicito,  
 nudosque ingredi cogito. **MER-  
 CVR.** Rectè dicis, atque sic facie-  
 mus. **Quis est ille primus?** **ME-  
 NIP.** Ego Menippus sum. Ecce  
 autem peram & baculum in paludem  
 abieci, verùm rectè feci quod pallium  
 non acceperim. **MERCVR.** Ingre-  
 dere



Βαινε ὦ μένιππε ἀνδρῶν ἄριστε, καὶ  
 τὴν πρεσβρίαν ἔχε ὡσαύτ' κυβερνή-  
 τὴν ἐφ' ὑψηλῶς ὄπισθ' ἀπὸ πῆς ἀπαν-  
 τας. ὁ καλὸς δὲ ἔργων ἐστὶ; Χα. Χαρ-  
 μύλεως ὁ μεγαρικός. Ερ. ἀπόδουθε  
 τριγάρην τὸ κάλλος, καὶ τὴν κόμην τ'  
 βαθύναι, καὶ τὸ ἐπὶ τῶν παρ' ἰῶν ἐρύ-  
 θημα, καὶ τὸ ὄδον, ἔχῃ καλῶς.  
 εὐζων ὦ εἰ, ἐπίβαινε ἡδύη. ὁ δὲ τίω  
 πορφυρίδα ἔπαι καὶ τὸ Διάδημα,  
 ὁ βλοσυρὸς, τίς ἂν τυγχάνεις; Λά.  
 Λάμπιχος, Γελῶων τύραννος. Ερ. τί  
 ἔν ὦ Λάμπιχε πῶσαυτ' ἔχων πάραι;  
 Λά. τί ἔν ἐχρῆν ὦ Ερμῆ, γυμνὸν ἤκειν  
 τύραννον ἀνδρα; Ερ. τύραννον μὲν  
 ἔδραμῶς, νεκρὸν δὲ μάλα. ὡς δὲ  
 ταῦτα. Λά. ἰδὲ σοι ὁ πλῆθος ἐ-  
 πέρριπαι. Ερμ. καὶ τ' τύφον ἀπόρρι-  
 ψον ὦ Λάμπιχε, καὶ τὴν ὑπεροψίαν.  
 βαρήσθ' γὰρ τὸ πρῆμῆον, συνειμπεσύναι.

Λαμ.

dere ô Menippe, vir optimè, primùm-  
 que apud gubernatorem navis, lo-  
 cum accipe. in ipsa summitate, quo  
 omnes possis intueri. Verùm quis ille  
 formosus est? **CHAR.** Charmolaus  
 sum Megarensis. **MER.** Exue  
 igitur istam pulchritudinem, istam  
 etiam detestam comam, & genarum ru-  
 borem adeoque totam cutem. Bene  
 se res habet. Expeditus es, ingredere  
 nunc. **Quis** verò ille est purpuratus &  
 diademate præcinctus, grauitatem  
 quandam præ se ferens? **Quis** es tu?  
**LAM.** Lampichus sum Geloorum  
 tyrannus. **MER.** Quid igitur cum tot  
 sarcinis venisti? **LAM.** Anne nudum  
 aduentare conueniebat tyrannum?  
**MER.** nequaquam tyrannum, sed  
 mortuum, itaque depone ista. **LAM.**  
 Ecce abieci diuitias. **MER.** Sed su-  
 perbiam, ô Lampiche, & fastum etiã  
 abijce, nam ista, si in nauiculam coin-  
 cidant, vehementer grauabunt eam.

**LAM.**

Λά. ἔκῃν ἀλλὰ τὸ Διὰ δῆμα ἕασόν μί  
 ἔχην, καὶ τὴν ἑφεσίδη. Ερ. ἔδα-  
 μῶς, ἀλλὰ καὶ ταῦτα ἄφες. Λά. εἶεν.  
 τί ἔτι; πάντα γὰρ ἀφῆκα, ὡς ὄρας. Ερ.  
 καὶ τὴν ἀμύτητα, καὶ τὴν ἀνευαν, καὶ τὴν ὕβριν,  
 καὶ τὴν ὀργὴν, καὶ ταῦτα ἄφες. Λά. ἰδέ σι  
 ψιλός εἰμι. Ερ. ἔμβαينه ἤδη. σὺ γὰρ ὁ  
 παχὺς, ὁ πολὺσαρκος, τίς εἶ; Δα. Δα-  
 μασίας ἀθλητής. Ερ. ναὶ ἰλικος. οἶδα  
 γὰρ σε πολλάκις ἐν τῷ παλαίστραις ἰ-  
 δῶν. Δα. ναὶ ὦ Ἐρμῆ. ἀλλὰ παραδέξαι  
 με γυμνὸν ὄντα. Ερ. ἔγυμνὸν ὦ βέλτι-  
 σε, τοσαύτας σάρκας περιβεβλημέ-  
 νον, ὡς ἐπὶ πόδου θι αὐταῖς, ἐπεὶ κατα-  
 δύσῃς τὸ σκάφος, τὸ ἔπερον πόδα ὑπερ-  
 θῆς μόνον. ἀλλὰ καὶ γὰρ σε φάνης τῆς  
 δασύρριψον, καὶ τὰ κηρύγματα. Δα. ἰδέ  
 σι γυμνός, ὡς ὄρας, ἀληθῶς εἰμι, ὁ  
 ἰσοστάσιος τοῖς ἄλλοις νεκροῖς. Ερ. ἔ-  
 τως ἄμφρον ἀβαρῆ εἶναι. ὡς ἔμβαينه  
 καὶ σὺ



LAM. Igitur sine vt diadema habes  
 am saltem & stragulum. MER. Ne-  
 quaquam, imò & hæc relinquito.  
 LVM. Sit ita. Quid præterea vis Nam  
 omnia, vt vides, abiecti, MERCVR.  
 Cruditatem etiam, & amentiam, &  
 violentiam, & iracundiam, atque his  
 similia depone, LAMP. Ecce nudus  
 sum. MERCVR. Ingredere nunc.  
 Tu verò pinguis admodum & carno-  
 sus quis es? DAM. Damascias ego sum  
 athleta. MER. Certè videris ille esse,  
 scio enim te sæpè in palæstris à me vi-  
 sum. DAM. Ita est ô Mercuri, verùm  
 accipe me, nudum existentem. MER.  
 Nequaquam, ô bone vir, nudus es,  
 tanta carne circumdatus, itaque exue  
 eam. Nam si vel alterum tantum pe-  
 dem in nauem posuerit, sub merges  
 eam. Sed & coronas istas & præconia  
 abijcito. DAM. En planè nudus sum  
 vt vides, & simili cum alijs mortua  
 statura MER. Sic præstat leuem esse.

ita-

καὶ σὺ δὲ τὸν πλεῖστον λατοφόμενον ὦ  
 Χράτων, καὶ τὴν μαλακίαν δὲ προσέ-  
 πι, καὶ τὴν τρυφλῶ, μὴ δὲ τὰ ἐκτάφια  
 κόμιζε, μὴ δὲ τὰ τῶν προγόνων ἀ-  
 ξιώματα. κατέλιπε ἢ καὶ γῆ, καὶ  
 δόξαν, καὶ εἶποτέ σε ἡ πόλις ἀνεκήρυ-  
 ξεν, εὐεργέτην δηλονότι. καὶ τὰς τῶν  
 ἀνδριάντων Ἰπιγραφᾶς, μηδὲ οἱ μέ-  
 γαν τάφον Ἰπίσει ἔχουσαν λέγε. βα-  
 ρύνει γὰρ καὶ ταῦτα μνημονεύόμενα.  
 Κρα. ἔχέκων μὲν, λατορούψω δέ. τί γὰρ  
 αὐτὸ καὶ παθοίμι; Ερ. βαβαὶ σὺ ἢ ὁ ἔνοπ-  
 λος, τί βάλει; ἢ τί τὸ τρόπαμον τῆτο φέ-  
 ρεις; Κρα. ὅτι ἐνίκησα, ὦ Ερμῆ, καὶ ἠρί-  
 σευσα, καὶ ἡ πόλις ἐτίμησέ με. Ερ. ἀφες  
 ἐν γῆ τὸ τρόπαμον. ἐν ἄδει γὰρ εἰρήνης καὶ  
 εὐδεν ὁ πᾶν δεήσας. ὁ σεμνὸς ἢ ἔπος ἀ-  
 πόγε ἔσχημαλος, καὶ βρενθόμενος, ὁ  
 τὰς ὀφρᾶς ἐπιρκεῖς Ἰπίτ' Φροιλίδων,  
 τίς ἐστίν, ὁ τὸν βαρὺν πῶγωνα καθέ-  
 μένος;

itaque incende iam. Et tu, ô Crato' diuitias abijce, præterea mollitiem & delicias, neque feras tecum epitaphia, neque maiorum tuorum dignitates. Relinque etiam genus, & gloriã, item ciuitatum, de quibus scilicet, bene meritus es, publica præconia, statuarum inscriptiones, nec dicas, quod tibi magna sepulchrum construxerint, nam & hæc grauant, si in memoriam reuocentur. CRAT. Inuitus certè sed tamen abijciam. quid enim faciam? MER. Papæ, quid tibi vis armatus? aut quid istud trophæum tecum circumfers? CRAT. Quia vici Mercuri, & res præclaras gessi, propterea ciuitas hoc me honore affecit, MER. Relinq; trophæum in terra: apud inferos enim pax, neq; vllis armis opus est. Verùm quis ille est, ipso habitu grauitatem quandam præ se ferens, elatus & contractis supercilijs propter curas, longa barba, quis est ipse?

MENIP.



Μένι. Φιλόσοφος τις, ὦ Ἐρμῆ, μᾶλλον δὲ γόης, καὶ περατείας μεσός. ὥστε δαπόδυσον καὶ τῆτον, ὅψει γὰρ πολλὰ καὶ γελοῖα ὑπὸ τῷ ἱμαθίῳ κρυπτόμενα. Ἐρμ. κατὰ θεοὺς τὸ σχῆμα πρῶτον· εἶτα καὶ ταυτὶ πάντα. ὦ Ζεῦ, ὅστω μὲν τὴν ἀλαζονίαν κομίζει, ὅστω δὲ ἀμαθίαν, καὶ ἔρημ καὶ κενοδοξίαν, καὶ ἐρωτήσεις ἀπόρους, καὶ λόγους ἀκανθώδεις, καὶ ἐνοίας πολυπλόκους; ἀλλὰ καὶ ματαγοπνίαν μάλιστα πολλὴν καὶ λῆρον ὅσον ὀλίγον, καὶ ὕψλεις, καὶ μικρολογίαν. νῆ Δία καὶ χειρσίον γε τρυπί, καὶ ἠδύπαθειαν, καὶ ἀναμαχουσίαν, καὶ ὀργῶν, καὶ τρυφῆν, καὶ μαλακίαν. εἰ λέληθε γάρ με, εἰ καὶ μάλιστα περικρύπτεις αὐτά. καὶ τὸ ψεύδῃ δὲ δαπόθε, καὶ τὸν τύφον, καὶ τὸ οἶεσθαι ἀμείνω εἶναι τῶν ἄλλων.

ὥς

**MENIP.** Philosophus quidá est ô Mer-  
 curi, imò præstigiator & nugarú ple-  
 nus. Itaq; & hunc exue, videbis enim  
 multa, eaq; ridicula, sub palliolo oc-  
 culta esse. **M. E.** Depone tu hunc ha-  
 bitum primum; deinde hæc quoque  
 omnia. O Iupiter, quantam ille arro-  
 gantiam, quantam inscitiam, & quan-  
 tum contentionum & inanis gloriæ,  
 quantum quæstionum dubiarum,  
 quantum spinosarum disputationum,  
 & cogitationum perplexarum, cir-  
 cumfert? imò quàm multos vanos  
 labores, & deliramenta non pauca,  
 quantas idem nugas, & quantam cu-  
 riositatem? Sed per Iouem aurum et-  
 iam hoc, & voluptatem, & impuden-  
 tiam, iracundiam, delitias & molliti-  
 em secum habet, neque enim latent  
 me ista, etiamsi studiosè celas. Verùm  
 abijce mendacia & superbiam, & opi-  
 nionem illam, qua existimas te præ-  
 stantiorẽ esse omnibus reliquis.  
 Nam

ὡς εἶγε πάντα ταῦτα ἔχων ἐμβαίνοις,  
 ποία πεντηκόντορος δέξασθε ἂν σε;  
 Φιλ. ἀπολίθεμον πίνυν αὐτὰ, ἐπεὶ περ  
 ἔτω κελεύς. Μέ. ἀλλὰ καὶ τὸ πώγωνον  
 τῶν ἀποθέσθω, ὦ Ἑρμῆ, βαρύντε ἄν-  
 τα, καὶ λάσιον, ὡς ὄραϊς. πέντε μινῶν  
 κρίχες εἰσὶ τὸ λάσιον. Ερ. εὐλέγεις,  
 ἀπόθρα καὶ τῶν. Φιλ. καὶ τίς ὁ ἀποκέ-  
 ρων ἔστι; Ερ. Μένιππος ἔστι, λαβαί-  
 πέλεκυν τῶν ναυπηγικῶν, ἀποκέψα  
 αὐτὸν Ἰππικόπω τῆ ἀναβάθρα χρησά-  
 μενος. Μέ. ἔκ ὦ Ἑρμῆ, ἀλλὰ πείονα  
 μοι ἀνάδος, γελαιότερον γὰρ τῶν. Ερμ.  
 ὁ πέλεκυς ἰκανός. Μέ. εὐγε, ἀνθρώπι-  
 νώτερον γὰρ νῦν ἀναπέφηναι, ἀποθέμε-  
 νος αὐτὸ τὸ κινάβραν. βάλει μικρὸν  
 ἀφέλωμα καὶ τὸ φρύων; Ερ. μάλιστα  
 ὑπὲρ τὸ μέτωπον γὰρ καὶ ταύτας ἐπίρ-  
 κεν, ἔκ οἶδ' ἐφ' ὅτω ἀνατήνων ἑαυτὸν.  
 τί τῶν καὶ κακρῦς, ὦ κάταρμα, καὶ  
 ὡς



Nam si cum rebus omnibus ingredi-  
 diaris, quæ quinquere mis te accepe-  
 rit? PHIL. Depono igitur ea, quan-  
 doquidem sic iubes. MENIP. Sed &  
 barbâ hanc deponat, Mercuri græuem  
 equidem & hirsutam, ut vides, capilli  
 sunt quinque minarû minimû, MER.  
 Benè dicis. Depono & illam. PHI.  
 Sed quis abradet? MER. Menippus il-  
 le securim accipiens, quibus naues fa-  
 bricantur, eam resecabit, utetur au-  
 tem scalis naualibus, quibus super-  
 posita barba resecetur. MENIP.  
 Nequaquam Mercuri, sed da mihi  
 ferram, hoc enim erit magis ridicu-  
 lum. MER. Sufficit bipennis. ME-  
 NIP. Euge, Humanior nunc appa-  
 res, deposito hircino fœtore. visne  
 ut parum etiam de supercilijs, aufe-  
 ram? MERCVR. Maximè: Nam  
 has super frontem etiam attollit, ne-  
 que scio quo seipsum extendat. Quid  
 hoc rei est? Etiam ploras scelestè? &  
 moræ

πρὸς θάνατον ἀποδελιᾶς; ἔμβηθι  
 δ' ἔν. Μέ. ἐν ἐπιτὸ βαρύτατον ὑπὸ  
 μάλης ἔχθ. Ερ. τί, ὦ μένιππε; Μέ.  
 κολακίαν, ὦ Ἑρμῆ, πολλὰ ἐν τῷ βίῳ  
 χρησιμεύουσιν αὐτῷ. φιλο. σὺ κ' ἔν κ' ἔ  
 σὺ ὦ μένιππε, ἀπόθρατ' ἐλευθερίαν,  
 κ' παρρησίαν, κ' τὸ ἀλύπον, κ' τὸ γεν-  
 ναῖον, κ' τ' γέλωτα. μόνος γ' ἔν τ' ἄλλ-  
 λων γελᾷς; Ερ. μηδαμῶς. ἀλλὰ καὶ  
 ἔχει ταῦτα, καὶ φα γ' ἔν πάνυ εὐφρονα  
 ὄντα, κ' πρὸς τὸν κατάπληκτον χρησι-  
 μα. κ' ὀρήτωρ ἢ σὺ, ἀπόθρατ' ῥημοάτων  
 τ' πσαύτῳ ἀπεραντολογίαν, κ' ἀντι-  
 θέσης, κ' παρεσώσης, κ' πετιόσης, κ'  
 βαρβαρισμῶν, κ' τ' ἄλλα βάρη τ' λό-  
 γων. Ρη. ἴδ' ἀποπίψευμα. Ερμ. εὐ  
 ἔχει, ὡς τε λυετὰ ἀπόγφα. τὴν ἀπο-  
 βάθραν ἀνελώμεθα. τὸ ἀγκύριον ἀ-  
 ναπαάσθω πέτασον τὸ ἰσίον ἐνθυνε ὦ  
 πρῆμεν τὸ πηδάλιοι. εὐπάθωμεν π  
 οίματ'

mortem times? ingredi igitur MER-  
 RIP. Vnum quiddam adhuc grauissi-  
 mum gestat sub alis. MERCVR.  
 Quid Menippe? MENIP. Adula-  
 tionem, Mercuri, quæ illi dum viue-  
 ret, multum profuit. PHIL. Igi-  
 tur & tu Menippe, tuam abijce li-  
 bertatem, & loquendi audaciam, læ-  
 titiam, animi magnitudinem, & ri-  
 sum. An tu solus alios omnes ride-  
 bis? MERCVR. Nequaquam, sed  
 retine ista: leuia enim sunt & planè  
 facilia portatu, & ad nauigandum  
 profunt. Tu verò Rhetor, abij-  
 ce istam tantam verborum loquaci-  
 tatem & antitheses, & similitudi-  
 nes & item periodos & barbarismos  
 atque alia sermonis pondera. RHE-  
 EN abijcio. MERCVR. Benè se  
 habent res. Itaque solue funem,  
 attollamus scalas, attrahatur ancho-  
 ra, expande velum, tuque nauta cla-  
 vum dirige. Simus hilares. quid plo-  
 ratis.



οὐμῶζετε ὦ μάταιοι, καὶ μάλισα  
 Φιλόσοφοι σὺ, ὁ ἀρτίως τὸν πῶ-  
 γωνα, διεδηλωμένον; φιλο. ὅτι οὐ  
 Ερμῆ ἀθάνατον ὄμειν πῶ ψυχῶν  
 ὑπὸ ἄρχαι. μέ. ψάδλεπα. ἄλλο  
 γὰρ ἔοικε λυπεῖν αὐτόν. Ερ. τὰ πῶια  
 μο. ὅτι μηκέτι δειπνήσει πολυτελεῖ  
 δειπνα, μηδὲ ἐξαπατῶν τῆς νέου  
 ἐπὶ τῆ σοφία δαγύελον λήψεται  
 ταῦτα λυπεῖ αὐτόν. φιλο. σὺ δὲ ὦ μέ-  
 νιππε, σὶκ ἄχθη δασιθανῶν; μέ-  
 πῶς, ὅς ἔσπρωσι ἐπὶ τὸν θάνατον  
 καλέσονται μηδὲ ἰός; ἀλλὰ μετα-  
 ξὺ λόγων, ἔκρουγῆτις ἀκρέτα, ὡς  
 πέρ πινων ἀπὸ γῆς βοῶντων; Ερ. να  
 ὦ μένιππε. σὶκ ἀφ' ἑνός γε χώρου  
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐς τῶ ἐκκλησίαν συνελ-  
 θόντες, ἄσμενοι γελῶσι πάντες ἐπὶ  
 τῶ λαμπύχου θανάτω, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ  
 συνέχετα πρὸς τῶν γυναικῶν, καὶ

πῶ

ratis ô vos amentes? præsertim tu  
 Philosophe, qui paulò antè tua barba  
 spoliatus es. PHI. Quia existimabam  
 immortalem esse animam. MENIP.  
 Mentitur, nam alia sunt, quæ viden-  
 tur eum mœrore afficere. MERCVR.  
 Qualia? MENIP. Quia non ampli-  
 us tam opiparas cœnas habebit, nec  
 deceptis adolescentibus sua sapien-  
 tia, pecuniam accipiet: hæc sunt  
 quæ illi dolent. PHI. An tibi mole-  
 stum nō est, Menippe, quod mortuus  
 es? MENIP. Quomodo posset esse mo-  
 lestum mihi, qui ad mortē festinaui,  
 nemine vocante? Verū nonne clamor  
 quidā interim dū nos confabulamur,  
 exauditus est? veluti quorundam in  
 terra vociferantium. ME. Certè Me-  
 nippe, verū non vno tantū loco ex-  
 auditur clamor sed quidam in vnum  
 cœtum conuenientes, cum voluptate  
 derident mortuum Lampichum & il-  
 lius vxorē mulieres circum strepunt.

τὰ παῖδια νεογνὰ ὄντα, ὁμοίως καὶ  
 κείνα ὑπὲρ τῶν παίδων βαλλεῖ) ἀφ' ἧς  
 πῆς λίθοις. ἄλλοι δὲ Διόφαντον τὸν  
 πρῶτον ἐπαγγέλλουσιν ἐν Σικυῶνι, ἐπιλαφί-  
 ζοντες λόγους διεξιόντα ὅτι Κρατῶνι τε  
 Ἰω. Ἐνὴ Δία γαίη Δαμασίη μήτηρ καὶ  
 κύβητος, ἐξάρχει δὲ θρήνησιν ἡ γυναι-  
 ξὶν ὅτι τῶν Δαμασίων. σὲ δὲ εἰς  
 Μένιππε δακρύει, καθ' ἡσυχίαν δὲ κί-  
 σσας μόνος. μέγα ἔδαμῶς, ἀλλ' ἀκίση  
 κενῶν μετ' ὀλίγον ὠρυομένων οἰκί-  
 ῃ ἐμοί, ἔστι κρηλικῶν τυπόμενων ἡ  
 πλεοῖς, ὅτι τὸν ἀνὴρ Σικυῶν ἴσους ἴσους  
 μοι. Ἐρ. γυνάδας εἶ ἢ Μένιππε. ἀλλ'  
 καὶ καταπεπλευκάμεν ἡμεῖς, ὑμεῖς  
 μὲν ἀπὸ πρὸς τὸ δικαστήριον, εὐθεί-  
 ᾳ κείνην περιόνητες. ἐγὼ δὲ, ἔστι πρὸ  
 μεύς, ἀλλ' ἔστι μετὰ δόσημα. μέγα ἴ-  
 σως ἴσως ὡς Ἐρμῆ. περιώμεν δὲ ἔστι ἡμεῖς  
 ἢ ἐν ἐπὶ ἔστι μετὰ δὲ δικαστήριον δεῖ-  
 σαι.



atque illius pueri nuper admodum  
 geniti, multis lapidibus à pueris ob-  
 ruuntur. Quidam Diophantum  
 Rhetorem laudant in Sicyonum fune-  
 bres orationes recitantem, de hoc  
 Cratone. & per Iouem Damasiæ ma-  
 ter ululans, lamentationem inceptat  
 unà cum mulieribus pro Damasia. Te  
 verò, Menippe, nemo est qui deplo-  
 ret, & tranquillus iaces solus. M E-  
 NIPPUS. Nequaquam, nam haud  
 ita multò post, audies canes miserabi-  
 liter latrantes propter me & coruos  
 alas concutientes quando ad sepli-  
 endum me conuenient. M E R. For-  
 tis es Menippe. Sed quia iam trans-  
 fretauimus, abite vos recta per hanc  
 viam ad forum iudiciale. Ego verò  
 & nauta alios transuectabimus. M E-  
 N I P. Feliciter nauigate ô Mercuri,  
 nos quoque progrediemur. Verùm  
 quid diutius moramini? Iudicium  
 de nobis ferri oportebit, & quidem

E 3 aiunt

σει. Ἐτάς καταδίκας φασὶν εἶναι βαρίας, τροχὸς καὶ γόπαι, καὶ λίθους. δειχθήσεταί, δὲ ὁ ἐκάστου βίβλος.

ΚΡΑΤΗΤΟΣ ΚΑΙ  
Διογύνης.

**Μ**οίραχον τὸ πλεῖστον ἐγίνωσκες ὦ Διογύνης, τὸ πάνυ πλεῖστον, τὸ ἐν Κορίνθῳ, τὸν τὰς πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, ἔανεψιὸς Ἀριστέας, πλεῖστος καὶ αὐτὸς ὢν, τὸ ὀμηρικὸν ἐπεῖνο εἰώθη Ἰππiléγειν, ἢ μὲ ἀνάειδ' ἢ ἐγὼ σε. Διο. τίνοσ' ἔνεκα, ὦ Κράτης, ἐθεράπευον ἀλλήλους; Κράτ. τῶ κλήρου ἔνεκα ἐκάπερθε, ἡλικιωτῶν ὄντες. καὶ τὰς Διαθήκας ἐς τὸ φανερόν ἐτίθεντο. Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίραχθε εἰ περὶ ἀποθνήσκον, δεσπότην ἀφίσις τῶν ἑαυτῶ πάντων Μοίραχον διέ ὁ Ἀριστέας, εἰ περὶ ἀπέλθοι αὐτῶ. ταῦ-

aitunt pœnas esse graues, rotas vultures, & lapides. vniuscuiusque autem vita examinabitur.

## CRATETIS ET Diogenis.

**M**œrichum diuitem, noueras ne Diogenes? illum, inquam supra modum diuitem, illum Corintho profectum, cui tot erant naues onustæ mercibus, cuius consobrinus Aristæas, cum ipse quòque diues esset, Homericum illud in ore solebat habere. Aut me confice tu, aut ego tete.

**Diog.** Cuius rei gratia sese captabant inuicem, Crates? **CRAT.** Hæreditatis causa, cum essent æquales, vterq; alterum captabant. Iamq; testamēta publicauerant ambo, in quibus Mœrichus (si prior moreretur) Aristæam omnium rerū suarum dñm relinquebat: Mœrichū vicissim Aristæas, siquidē ipse prior è vita decederet.

E 4 Hæc



ταῦτα μὲν ἐγγράφιο. οἱ δὲ ἑτερά-  
 πλον ἀλλήλους, ὑπερβαλλόμενοι  
 τῆ κολωκία. καὶ οἱ μάντις, εἴτε ἀπὸ  
 τῶν ἀσφῶν τεκμαιρόμενοι τὸ μέλλον,  
 εἴτε ἀπὸ τῶν ὀνειράτω, ὡς γε Χαλ-  
 διαίων παῖδες, ἀλλὰ καὶ οἱ Πυθιοὶ  
 αὐτοὶ, ἄρτι μὲν Ἀρτεῖ παρείχε τὸ  
 κρατῶ, ἄρτι δὲ Μοιρίχῳ. καὶ τὰ  
 τάλωτα, ποτὲ μὲν Ἰπὶ τῆ πιν, νῦν δὲ  
 ἐπ' ὀκτῶνον ἔρρεπε. Διο. τί οὐ  
 πείρας ἐγχετῶ Κράτης; ἀκῆσαι γὰρ  
 ἄξιον. Κρα. ἀμφῶ πειθῶσιν Ἰπὶ  
 μιᾶς ἡμέρας. οἱ δὲ κληροί, ἐς Εὐνό-  
 μιον καὶ Θερακλέα, πειθῶσιν, ἀμ-  
 Φῶ Συγγηεῖς ὄντας, ἔσθι πῶπι  
 πεισματδομένους ἔτω γνέσθαι ταῦ-  
 τα, Διὰ πλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶν  
 ἐς Κίρραν, κατὰ μέσον τὸν πόρον πλά-  
 γῳ πειπτόντες τῷ Ιάπυγι, ἀνετρα-  
 πησαν. Διο. εὐ ἐπίησαν, ἡμεῖς δὲ  
 ὀπί-

Hæc igitur eum essent in tabulis scripta illi inter se captabant & alter alterum adulationibus obsequiisq; superare contendebat. Porro diuini, hæc scio vtrum ex astris id quod futurarum sit coniectantes, an ex somniis, quemadmodum Chaldæi faciunt, quin & Pythius ipse, nunc Aristeam victorem fore pronuntiabat, nunc Mœrichum, ac trutina quidem interim ad hunc, interim ad illum propendebat. Dio. Quid igitur tandem evenit? nam audire est operæ precium. C. R. A. Eodem die mortui sunt ambo, ceterum hæreditates ad Eunomium ac Thrasyclem devenerunt, quorum vterque cognatus illis erat, atqui de his nihil prædixerant diuini futurum, vttale quippiam accideret. Etenim cum Sicyone Cirrham versus nauigarent, medio in cursu, obliquo urto lapyge, eversa naui perierunt. Diog. Rectè factum: at nos

E 5 cum

ὅποτε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, ἔδ' ἔν πρῆστο  
 ἐνενοόμεν πρὸς ἀλλήλων. ἔπε πώ-  
 ποπε εὐξάμην Ἀποδένην ἀποστα-  
 νεῖν, οὗς κληρονομήσομε τῆς βα-  
 κτηρίας αὐτῶ. εἶχεν δ' ἐπ' ἀνυ καρ-  
 περῶν ἕκ κρητίου ποιησόμεν. ἔ-  
 ἔπε οἶμα σὺ ὦ Κρατῆς ἐπεθύμεις  
 κληρονομεῖν ἀποθανόντ' ἐμοῦ, τὰ  
 κτήματα, καὶ τὸν πῖθον, καὶ  
 πλὴν πῆραν, χοίνικας δ' ἄλλο θέρ-  
 μων ἔχουσαν. Κρατ. οὐδ' ἔν γάρ μοι  
 τῶτων ἔδει, ἀλλ' ἔδει σοι ὦ Διό-  
 γνης. ἀ γὰρ ἐχρῆν, σὺ πε Ἀντιθέ-  
 νης ἕκ κληρονόμησας, καὶ ἐγὼ σοῦ,  
 πρὸς ὧ μείζων ἕκ σεμνότερον. τῆς Περ-  
 σῶν ἀρχῆς. Διο. τίνα ταῦτα  
 Φῆς; Κρατῆς. Κοφίαν, αὐτάρκει-  
 αν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευ-  
 θερίαν. Διο. νῆ Δία μέμνημα τῶτων  
 Διδοξάμειος τὸν πρῆστον παρ' Ἀν-  
 ποδέ-



cum in vita essemus, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus. Neque enim ego vnquam optabam vt moreretur Antisthenes, quo nimirum baculus illius (erat autem illi firmus ex oleastro factus) ad me rediret hæredem, neque tu Crates, opinor, desiderabas vt me mortuo in possessionū mearum successionem venires, puta dolij ac peræ, in qua quidem lupini chœnices inerant duæ. CRA. Neque enim mihi quicquam istis rebus erat opus, imò ne tibi quidem Diogenes, siquidem quæ ad rem pertinebant, quæq; tu Antistheni succedens accepisti succedens tibi & ego, ea nimirū multo sunt potiora, multoq; splendidiore quā vel Persarū imperiū. DIOG. Quænam sunt ista quæ dicis? CRA. Sapiētiam, inquam, frugalitatem, veritatem dicendi, viuendique libertatem. DIOG. Per Iouem memini me in istiusmodi opum hæreditatem An-

πιδένους, καί σοι ἔπι πλείω κατα-  
 λιπών. Κρα. ἀλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλου  
 τῶν πλείων κτημάτων, καὶ οὐδεις  
 ἐθεράπευεν ἡμᾶς, κληρονομήσειν  
 προσδοκῶν. ἐς δὲ τὸ χρυσίον  
 πάντες ἔβλεπον. Διογένης. εἰκό-  
 τως, ἔ γ' εἶχον ἔνθα δέξασιντο τὰ  
 παιᾶτα ὑπὸ ἡμῶν διεύρηκότες  
 ὑπὸ τρυφῆς, καθάπερ τὰ ζαθεῖα  
 τῶν βαλαντίων. ὥσε εἶπετε καὶ ἐμ-  
 βάλλοι τις ἐς αὐτὰς ἢ ζοφίαν, ἢ παρ-  
 ρησίαν, ἢ ἀλήθειαν, ἐξέπιπεν ἐυ-  
 χύς, καὶ διέρρει, τοῦ πυθμέ. Ὁ σέ-  
 γεν ἔδλωαμένου, οἷόν τι πάσχ-  
 σον αἱ τῶ Δαναῶ ἀσπυ παρθένοι,  
 ἐς τὸν περτυπημένον πίθον ἐπαντλά-  
 σαι. τὸ δὲ χρυσίον, ὀδύσι, καὶ ὄυξι  
 καὶ πάση μηχανῇ ἐφύλαττον. Κρατ.  
 οὐκ εὖ ἡμᾶς μὲν ἔχομεν κἀν-  
 ταῦτα τὸν πλεόν. οἱ καὶ ἔβο-  
 λον

tistheni successisse, tibi que eas longè  
 etiam maiores reliquisse. CRAT. Verū  
 reliqui mortales hoc possessionum  
 genus aspernantur, neq; quisquam  
 nos ob spem potiundæ hæreditatis  
 obsequiis captabat, sed ad aurum om-  
 nes intendebant oculos. DIOG. Nec  
 iniuria, neq; enim habebant, quo fa-  
 cultates eiusmodi à nobis traditas ac-  
 ciperent, quippe rimosi iam, vitiatiq;  
 deliciis nõ aliter quàm vasa carie pu-  
 trida. Quo fit, vt si quando quis in il-  
 los infundat vel sapientiam, vel liber-  
 tatem, vel veritatē, effluat illico per-  
 stilletq;, fundo, quod immissum est,  
 continere non valente, cuiusmodi  
 quiddam & Danaï filiabus aiunt acci-  
 dere, dum in dolium pertusum hau-  
 stam aquam important, at iidem au-  
 rum dentibus & vnguibus, omnique  
 vi seruabant. CRAT. Proinde nos  
 hic quoque nostras possidebimus o-  
 pes, illi simulatq; huc venerint, obo-  
 lum



λόν ἤξεισι καμίζοντες, καὶ τῶν ἄ-  
λλων τῶ ποροθμέως.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, ΑΝΝΙΒΟΥ  
ΜίνωⓄ, καὶ ΣκιπίωνⓄ.

**Ε**ΜΕ δὲ προκεκρίθαι σὺ αἶψα  
ἀμείνων γὰρ εἰμι. ΑΝ. ἔμεν ἔν, ἀλλ'  
ἐμέ. ΑΛΕ. ἔκῃν ὁ Μίνως δικασά-  
ται. ΜΙ. τίνας δ' ἔσε. ΑΛΕ. ἔτⓄ  
μην, Ἀννίβας ὁ καρχηδόνιⓄ, ἐγὼ  
δὲ ἈλέξανδρⓄ ὁ Φιλίππου. ΜΙ. νῆ  
Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι. ἀλλὰ  
πῶς πῶς ὑμῖν ἡ ἔρις; ΑΛΕΞΑΝ. πῶς  
προεδρίας. Φησὶ γὰρ ἔτⓄ ἀμείνων  
γατληθῆσαι στρατηγὸς ἐμῶ ἐγὼ δὲ, ὡς-  
περ ἅπαντες ἴπαισιν, ἔτι τῶν μό-  
νον, ἀλλὰ πάντων σχεδὸν τῶν πρὸ  
ἐμῶ Φημὶ διενεγκεῖν τὰ πολέμια.  
ΜΙ. ἔκουσ' ἐν μέρει ἐκάπερⓄ εἰπά-  
τω. σὺ δὲ πρῶτⓄ ὁ λίβυς λέγε.

ΑΝ.

lum duntaxat secum ferent, ac ne hunc quidem ulterius, quàm ad portitorem.

ALEXANDER, HANNIBAL, Minos, Scipio.

**O** Libyæ, me decet præponi, melior equidem sum. HANNIB. Imò verò me. ALEX. Iudicet ergo Minos. MIN. Quinam estis vos? ALEX. Hic est Hannibal Carthaginensis, ego autem Alexander Philippi regis filius. MIN. Per Iouem utriusque gloriosi Sed qua de re vobis altercatio est? ALEX. De præstantia, dicit enim is sese meliorem, quam me ducem exercitus fuisse. ego verò quem admodum omnes sciunt, non hoc solum, sed omnibus fermè, & qui ante meam ætatem fuere, in re militari, præstantiorem me esse affirmo. MINOS. Dicat ergo vterque vicissim, tu verò, ô Libyæ. prius loquaris.

D A M.

Αν ἐν μὲν τῷτῷ, ὡ μίνως ἀνάμην, ὅτι  
 ἐπὶ αὐθὰ καὶ τῷ ἑλλάδα Φωνὴν ἐξέμα-  
 θον, ὥστε καὶ ταύτη πλείον ἔπις ἐπέγ-  
 κατό μῃ. Φημί δὲ τῷτῃς μάλιστῃ ἐ-  
 πάννη ἀξίως εἶναι ὅσοι τῷ μῆδιν ἐξ ἀρ-  
 χῆς ὄντες, ὁμῶς ἰππὶ μίγα προσεχώρη-  
 σαν, δι' αὐτῶν δύναντιν τε πειθαλλό-  
 μενοι, ἔ' ἀξιοὶ δόξαντες ἀρχῆς. ἐγὼ  
 γὰρ μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας ἐς τῷ Ἰθη-  
 ρίαι, τὸ πρῶτον, ὑπαρχος ὡν τῷ ἀδελ-  
 φῷ μεγίστων ἡξιώθην, ἀριστος κριθαίς.  
 ἔ' τῷ γε κελτίθῃρας εἶλον, ἔ' Γαλα-  
 τῶν ἐκράτησα τῷ ἑσπερίω, ἔ' τὰ μεγά-  
 λα ὄρη ὑπερβάς, τὰ πῶλλον Ἡελδαίων,  
 ἀπάντας καλῆδραμον, ἔ' ἀναστῆτες ἐ-  
 ποίησα Ἰοσαύτας πόλεις, ἔ' τῷ πεδινὴν  
 Ἰαλίαν ἐχθροσάμην, ἔ' μέχρι τῷ προ-  
 σείων τῷ πρὸς χέσης πύλεως ἦλθον, ἔ'  
 ποσῆτες ἀπέκλινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε  
 τῷ δακτυλίως αὐτῶν μεδίμνοις δόπο-  
 μετῶ.



HANNIB. Vnum hoc me iuvat,  
 quod & hic sermonem Græcum di-  
 dicerim, vt neque etiam hac in re  
 Alexander me superet. Porrò illos  
 maximè laudè dignos puto, qui cum  
 parui à principio fuere, propria vir-  
 tute ad magnam gloriam euasere, po-  
 tentesque per se ipsi facti, & prin-  
 cipatu digni habiti. Ego igitur cum  
 paucis quibusdam Hispaniam pri-  
 mum inuadens, cum sub fratre præ-  
 fectum agerem, maximis rebus ido-  
 neus atque optimus iudicatus sum.  
 Ibi tum Celtiberòs cepi, atque Gal-  
 los ipsos deuici. Et cum magnos  
 montes transmigrâssem omnem E-  
 ridanum transcurri, multasque ciui-  
 tates euerti, & planam Italiam sub-  
 iugauì, & usque ad suburbia Ro-  
 mæ grassatus sum, totque vno die  
 Romanos cecidi, vt annulos eorum  
 modijs mensurari oportuerit, & ex  
 cada-

III LUCIANI

μετρήσαι, Ἐ τὰς πεταμὰς γεφυρωῖται  
νεκροῖς. Ἐ ταῦτα πάντα ἐπραξα, ἔπε  
ἁ μωνος ἡὸς ὄνομαζόμενος, ἔπε θεὸς  
εἶναι προσποιούμενος, ἢ ἐνύπνια τῆ μη-  
τρὸς διεξιῶν, ἀλλ' ἄνθρωπος εἶναι ὁ-  
μολογῶν, στρατηγὸς τε τοῖς Συριωτά-  
ταις ἀντιεξέταζόμενος, καὶ στρατιώταις  
τοῖς μαχησιώταις συμπλεκόμενος. ἢ  
Μήδων, καὶ Ἀρμενίων καταγωγίζόμενος  
ὑποφύγοντας πρὶν διακνήναι, καὶ τῶ  
πολεμήσαντι ὡς διδόντας εὐχὴν τῆ νί-  
κην. Ἀλέξανδρος ἦ, πατρῶειν ἀρ-  
χὴν ὡς λαβῶν, ἠύξησθε, καὶ ὡς πολ-  
λὸν ἐξέτησε, χρησιμοποιεῖται τῆ τῆ τύχης  
ὀρμῆ. ἐπεὶ δ' ἐν ἐνίκησέπε, καὶ τῆ ὄλε-  
θρον ἐκείνον Δαρεῖον ἐν Ἰσῶτε καὶ Ἀρ-  
βήλοισι ἐκράτησεν, ἰσοσῆς τῆ πατρῶ-  
ων, προσκυνῆσθαι ἤξισ. καὶ διαταῖν τῆ  
μηδικὴν μετεδίηθησεν ἑαυτὸν, καὶ ἐ-  
μιαί φονεῖ ἐν τῆς Συμπισίοις τὰς Φί-  
λας, καὶ σινελάμβωκεν Ἰππὶ ταιακῶ.

cadaueribus pontes fluminibus fecerim. Atque hæc omnia peregi, nec Ammonis dictus filius, neque Deum me fingens, aut matris insomnia narrans, sed me hominem fatebar, pugnabamque contra duces magna prudentia, contra milites magna audacia atque fortitudine præditos. Non aduersus Medos, aut Armenios, qui antequam quispiam sequatur, fugiunt, & facile cuiuis audenti victoriam tradunt. Alexander verò regni patris successor, & id fortunæ quodam impetu ampliauit. Qui cum deuicto misero illo Dario, apud Issum & Arbelas victoriam cepit, antiquam ex parte consuetudinem omittens, adorari sese voluit, seseque ad Medorum delicias ac viuendi modum contulit, atque in conuiujs amicos interemit, interficientibusque auxilium tulit.

Ego



ἐγὼ ᾧ ἤρξα Ἰπίσι· τὸ πατρῷος, καὶ ἐ-  
 πεδὴ μετεπέμπετε, τὸ πολεμίων με-  
 γάλῳ σὺλῳ Ἰπιπλευσάντων τὸ Αἰ-  
 βύης, ταχέως ὑπήκουσα, καὶ ἰδιώτῳ  
 ἑμαυτὸν παρέσχον. καὶ καλαδικαοὶς,  
 ἠὲ γκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα. καὶ  
 ταῦτ' ἐπραξα, βάρβαρος ὢν ἀπα-  
 δάκτος παιδείας τὸ ἑλληνικῆς καὶ ἔτε Ο-  
 μηρον ὡσπερ ἔπες, ἑρραψώδην, ἔτε  
 ὑπὸ Ἀριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παιδευθῆ-  
 μόνη ᾧ τῇ φύσει ἀγαθῇ γρησκίμενος.  
 ταῦτα εἰσὶν ἃ ἐγὼ Ἀλεξάνδρου ἀμεί-  
 νων Φημί εἶναι. εἰ δ' ἐστὶ καλλιῶν ἔτοσι,  
 διότι διαδήματι τὴν κεφαλὴν διε-  
 δέδειο, Μακεδόσι μὲν ἴσως καὶ ταῦτα  
 σεμνά, ἔμην διὰ τῶν ἀμείνων δοξάσαν  
 ἂν γυναικῶν, καὶ σραθητικῶν ἀνδρῶν, τῇ  
 γνώμῃ πλεον ἢ περ τῇ τύχῃ κεχρημέ-  
 νων. Μί. ὁ μὲν εἶρηκεν ἐκ κληνῆ τὸ λό-  
 γον, εἶς ὡς λίβον εἰκὸς ἢ ὑπὲρ αὐτῶν.  
 σου ᾧ

Ego autem patriæ dominatus sum, quæ cum me revocaret, hostium magna classe adversus Lybiam navigante, parui, continuoque me hominem priuatum dedi, & damnatus æquo animo rem tuli. Atqui hæc egi barbarus cum essem, omnisque Græcorum disciplinæ expertus, & neque Homerum, vt hic, edidici, neque Aristotele sophista magistro eruditus fui, sed solum mea natura optima sum vsus. Hæc sunt quibus me meliorem Alexandro esse puto. Si verò ea causa mihi hic præferendus est, quod caput diademate ornauerit, id decorum forsitan apud Macedones est, non tamen ob id præstantior hic videri debet generoso duce, & viro, qui mentis sententia magis quam fortuna est vsus. MINOS. Hic certè orationem neque ignauam; neque vt Libycum decebat, dixit: tu vero

ro

οὐ γ' ὦ Ἀλέξανδρε, τί πρὸς τιδὲτα  
 Φῆς; Ἀλ. ἐχρῆν μὲν ὦ Μίνως, μηδὲν  
 πρὸς ἄνδρα ἔγωγε θεῶν. ἰκανὴ γ' ἡ  
 Φήμη διδάξαι σε. οἶος μὲν ἐγὼ βασι-  
 λεύς, οἶος γ' ἔτις ληστής ἐγχετο. ὅμως  
 γ' ὄρα εἰ καὶ ὀλίγον αὐτὸ δήμευκα.  
 ὅς νέος ὦν εἶμι, παρελθὼν Ἰππὶ τὰ πρῶ-  
 χαίαια, καὶ τὴν ἀρχὴν τετραταμένην κα-  
 τέσχον, καὶ τὴν Φοινίκης ἑταίρους μετῆλ-  
 θον, καὶ καταφοβήσας τὴν Ἑλλάδα τῆ Ἰου-  
 βαίων ἀπώλεια, ἐβλήθη ὑπ' αὐτῶν  
 καὶ ῥοινηθείς. καὶ ἔτι ἠξίωσα τὴν Μακε-  
 δόνων ἀρχὴν περιέπων, ἀγαπᾶν ἀρ-  
 χὴν ὁπόσων ὁ πατὴρ κατέλιπεν, ἀλλὰ  
 πᾶσαν ἐπινοήσας τὴν γῆν, καὶ ὄφρον ἠγησά-  
 μενος εἰ μὴ ἀπείλων κρατήσομαι ὀλί-  
 γος ἀγωνισέβαλον ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ Ἰππὶ  
 περὶ τὴν ἐκράτησα μεγάλη μάχην,  
 καὶ τὴν Λυδίων λαβὼν, καὶ Ἰωνίων, καὶ Φρυγί-  
 αν. καὶ ὅλως τὰ ἐν ποσὶν αἰεὶ χερσέμενος  
 ἦλθον Ἰππὶ Ἰουδόν, ἔνθα Δαρῆος ὑπέμφ-



ro Alexander, quid ad hæc inquis?

ALEXAND. Oportebat quidem, ô Minos, homini adeò temerario nihil respondere. Sola enim te fama satis edocere potest, qualis ego rex, qualis hic latro habitus fuerit. Aduerte tamen, an parum ipsum superaue- rim qui cum adolescens adhuc essem rem aggressus, regnum obtinui, & de patris mei interemptoribus suppli- cium sumpsi. At cum Thebas sub- uertissem, toti Græciæ terror fui, ab ea dux electus. Neque dignum putavi, Macedonum regno me con- tentum esse, quod pater reliqueras, sed totum terrarum orbem sitiui, durum existimans, nisi rerum om- nium dominus essem: paucos quos- dam mecum agens in Asiam exerci- tum traduxi, & apud Granicum ma- gna pugna uici Lydiam, Iouiam, & Phrygiam cepi. Et tandem quæcun- que transieram subiugans, ueni ad Issum, ubi Darius me expectabas.

infi-

μυριάδας πολλὰς στρατῶ ἄγων. ἢ τὸ  
 ὄνομα τῆς, ὡς Μίνως, ὑμεῖς ἴστε ὅσους  
 ἔμιν νεκρῶς ὑπὲρ μιᾶς ἡμέρας κατέ-  
 πεμψα. Φησὶ γὰρ ὁ περθμεύς, μη-  
 διαρκέσαι αὐτοῖς τότε τὸ σκάφος,  
 ἀλλὰ χεδίας διαπηξαιέντες τῶν  
 πολλῶν αὐτῶν, διαπλευῖται. Ἐταῦτα  
 οὐκ ἔπραττον αὐτὸς προκινδυνεύων, καὶ  
 πρὸς ἴσκειον ἀξιώων. Ἐἴνα σὺ μὴ τὰ ἐν  
 Τύρω μὴ δετὰ ἐν Ἄρβηλοῖς διηγήσω-  
 μαί, ἀλλὰ ἔμέγεις Ἰνδαῖν ἦλθον, Ἐτὶ  
 Ὠκεανὸν ὄρον ἐποιήσαί μιν τὸ δέχθαι. Ἐ  
 τῶν ἐλέφαντας αὐτῶν εἶλον, Ἐ Πᾶρον  
 ἐχθρῶσά μιν. Ἐ Σκύθας δὲ ἐκείνου  
 Ταφρονίτης ἀνδρας, ὑπερβὰς τὸ Τά-  
 ναῖν, ἐνίκησα μεγάλη ἵππομαχία. Ἐ  
 τῶν Φίλκας εὐεποίησα, Ἐ τῶν ἐχθρῶν  
 ἡμῶν ἀμύνω. οἱ δὲ Ἐ θεὸς ἐδόκην πῖς  
 ἀνθρώποις, Συγγνωστὸν ἐκαῖνοι πᾶσι  
 τὸ μέγιστος τῶν πραγμάτων, καὶ  
 πῖς

infinitos exercitus secum agens. Post  
 hæc ô Minos, vos ipsi scitis, quot ad  
 vos vno die mortuos miserim. Dicit  
 enim Charon, tunc sibi scapham  
 non suffecisse sed ratibus compositis,  
 illorum pleròsque se transportasse, at-  
 que hæc confeci me ipsum periculis  
 opponens, & in pugna vulnerari non  
 timens. Et vt, quæ apud Tyrum &  
 Arbelas gesta sunt, omittam, vsque ad  
 Indos veni, atque Oceanum mei re-  
 gni terminum feci, & illorum homi-  
 num elephantes cepi, ac Porum cap-  
 tiuum abduxi. Scythas verò homines  
 certè non spernendos, Tanaim trans-  
 iens magna equitum pugna vici, ac  
 amicos meos remuneravi, inimicos  
 autem vltus sum. Si verò Deus ho-  
 minibus videbar, parcendum illis e-  
 rat. Nam rerum magnitudine, vt tale  
 aliquid de me crederent inducti sunt.

F

Tan-



τοῦτον πιπτεύσωτες περὶ ἐμῶ. τὸ δὲ  
 ἐν πλοῦταῖον ἐγὼ μὲν βασιλεύον  
 ἀπέθανον, ἔτι δὲ ἐν φυγῇ αὐτῶν  
 ὡρᾶ Πρυσία τῷ βιθυνῶ, καθάπερ  
 ἀξιον ἦν, πανουργότατον, καὶ ὁμότα-  
 ρον ὄντα. ὡς γὰρ δὴ ἐκράτησε τῶν Ἰτα-  
 λῶν, ἐὼ λέγειν, ὅτι σὺκ ἰαχῦϊ, ἀλλὰ  
 πονηρία, καὶ ἀπιστία, καὶ δόλοισι  
 νόμιμον ἦν, ἢ περὶ φανῆς, ἔδλεν. ἐπεὶ  
 δὲ μοι ἀνείδισε τὴν τρυφλῶ, ἐκλε-  
 λῆσθαι μοι δλοκῆ οἶα, ἐποίησεν ἐν Κα-  
 πύῃ, Ἰῆς Ἰῆ πολέμου καιρὸς ὁ θαυμά-  
 σιος καθηδουπαθῶν. ἐγὼ ἦ, εἰ μὴ μι-  
 κρὰ τὰ ἐσπέρια δλόξας, ἴπτι τὴν ἐὼ  
 μᾶλλον ἄρμησα, τί ἀν μέγα ἔπραξα;  
 Ἰταλίαν ἀναιμωπὶ λαβῶν, καὶ λιβύλων,  
 καὶ τὰ μέγρη Γαδείρων ὑπαγόμενος.  
 ἀλλ' ὅκ ἀξιόμαχα ἔδοξέ μοι ἐκείνα  
 ὑποπλήσοντα ἤδη, καὶ δεαπότην ὁμο-  
 λογαῖνα εἴρηκα, σὺ ἦ ὡ Μίνως δίκαι-  
 ζεῖ

Tandem mors me regem occupauit,  
 hic autem Hannibal apud Prusiá Bi-  
 thyniæ exulauit, vt crudelissimo &  
 pessimo homini conueniens erat.  
 Nam quo pacto Italos vicit omitto  
 dicere, quia non virtute, sed mali-  
 tia atque perfidia & dolis id peregit,  
 nunquam alicuius claritudinis aut  
 iusti memor. Sed quoniam, quod  
 delitiosè vixerim, vituperauit, obli-  
 tus mihi videtur eorum, quæ apud  
 Capuam admiserit. Ibi enim vo-  
 luptatibus vir iste mirabilis, belli  
 gerendi occasiones perdidit. Ego ve-  
 rò nisi ea quæ sub occidente sunt par-  
 ua quidem putans, versus orientem  
 me impulissem, quidnam adeò ma-  
 gni perfecissem? qui Italiam absq; san-  
 guine cepi, ac Lybiam, omnemque  
 eum oram vsq; ad Gades sub potesta-  
 tem redegi. Sed hæc ego tanta contē-  
 tione digna non putauit, præsertim jã  
 antea illis perculsis, ac dñm agnosce-  
 ntibus Dixi. Tu verò Minos, iudica.

F 2

Nam

ζε, ικανά γ' ἄπο πολλῶν καὶ ταῦτα  
 Σκι. μὴ πρότερον, ἢν μὴ καὶ ἐμὴ ἀ  
 κήσης. Μί. τίς γ' εἴω βέλπει; ἢ π  
 θεν ὠνέρεῖς; Σκι. ἰταλιώτης Σκιπί  
 ων στρατηγός, ὁ καθελὼν Καρχηδό  
 να, καὶ κρατήσας Λιβύων μεγάλας  
 μάχαις. Μί. τί εἴν καὶ σὺ ἐρεῖς; Σκι.  
 Ἀλεξάνδρου μὲν ἤτιον εἶναι, τῆσδ'  
 Ἀννίβου ἀμείνων. ὃς ἐδίωξα νικήσας  
 αὐτὸν, καὶ Φυγῆν καταναγκάσας  
 ἀπίμως. πῶς εἴν σὺκ ἀναίχων  
 ἔτ', ὃς πρὸς Ἀλέξανδρον ἀμιλλ  
 λαῖται, ὃς εἴδε Σκιπίων ἐγὼ ὁ νενικη  
 κῶς αὐτὸν πρὸς ἀλλεοθαι ἀξιώ; Μί.  
 νή Δί' εὐγνώμονα Φῆς ὃ Σκιπίων,  
 ὥσε πρῶτ' μὲν κεκρίθω Ἀλέ  
 ξανδρ', μετ' αὐτὸν δὲ σὺ. οἶτα εἰ δὲ  
 καὶ, τρίτ' Ἀννίβου, εἴδε ἔτ'.  
 εὐκατὰ Φρόνη  
 τ' ὦν.

ΔΙΟ



Nam & hæc è multis protulisse, satis est. Sci. Non, nisi me quoque priùs audias ô Minos. Mi. Quis tu vir optimè es? aut vnde? quod hisce claris ducibus te conferre audes? Sci. Scipio Romanus, qui Carthaginem deleui, & Afros multis magnis prælijs deuici. Mi. Quid igitur & tu dicis? Sci. Alexandro quidem minorem esse me, Annibale autem præstantiorem, vt qui ipsum victum persecutus fuerim, & ad turpem fugam compulerim. Quomodo ergo non impudens iste videatur, qui cū Alexandro sese comparet, eui ne ipse quidem Scipio, qui istum deuici, comparare me ausim? Mi. Per leuem æqua dicis, Scipio, quapropter primus quidem iudicetur Alexander, deinde post illum tu, atque tum si placet, tertius hic Hannibal, quippe qui nec ipsis contemnendus existat.

F 3 DIO.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ  
Αλεξάνδρου.

**Τ**ι γάρ ὦ Αλέξανδρε, καὶ σὺ τέθ-  
 νηκας ὡσπερ ἡμεῖς ἀπαντες; Α-  
 λέξαν. ὁρᾷς ὦ Διόγνηες. εἰ ὡς εἶδο-  
 ξον δέ, εἰ ἀνθρώπων ὧν ἀπέθανον.  
 Διογ. ἐκρού ὁ Αμμων ἐψάδισεν,  
 λέγων ἑαυτῷ σε εἶναι υἱόν. σὺ δὲ φι-  
 λίππου ἀραῆσθα; Αλεξ. φιλίππου  
 δηλαδὴ. εἰ γὰρ ἀν' ἐπιθνήκειν Αμμων-  
 ῶν. Διογ. καὶ μὲν καὶ περὶ τῆς  
 Ολυμπιάδος τῆς μητέρος Ἰσά-  
 μοια πολλὰ ἐλέγοντο. Αλέξανδρος  
 καὶ γὰρ ταῦτα ἠέκον ὡσπερ σὺ. νυνὶ δέ  
 ὁρῶ ὅτι εἶδεν υἱὸς ἔπε ἡ μήτηρ, ἔπι-  
 οὶ τῶν Αμμωνίων προφήται ἐλέγον.  
 Διογ. ἀλλὰ τὸ ψεῦδος αὐτῶν ἐκ ἀ-  
 χρησόν σοι, ὦ Αλέξανδρε πρὸς τὰ πρᾶ-  
 γματα ἐγρέπ. πολλοὶ γὰρ ὑπέπλησσαν  
 θεόν

DIOGENIS ET  
Alexandri.

**Q**uid hoc rei Alexander, ita ne defunctus es tu quoque, perinde atque nos omnes? **ALEX.** Vide s nimirum Diogenes, tametsi mirandū non est, si homo cum fuerim, defunctus sim. **DIO.** Ergo Iupiter ille Hammon mentiebatur, cūm te suum esse filium diceret, an non tu Philippo patre prognatus eras? **ALEX.** Haud dubiè Philippo, neque enim obiissem, si Hamnone parente fuissem progenitus. **DIOG.** Atqui de Olympiade consimilia multa ferebantur. **ALEX.** Audierā quidem & ipse ista, quemadmodum tu, at nūc video, neq; matrē neq; Hammonios illos vates, sani quicquam dixisse. **DIO.** Attamen istud illorum mendacium, Alexander, ad res gerandas, haud quaquam tibi fuit inutile, propter ea quod multi præmetu sese submiserint, credentes te

E 4

Deum



θεὸν εἶναί σε νομίζοντες. ἀπὸρ εἶπέ  
 μοι, τίνι τῷ φασάτῳ δέχῃ κατὰ  
 λέλοιπας; Αἰξ. ἀνδρ. σὸκ οἶδα, ὡ  
 Διόγενες, εἰ γὰρ ἔφθασα Ἰπποκῆψά  
 τε πρὸ αὐτῆς, ἢ τῶτο μόνον, ὅτι δότο  
 θνήσκων, Περδικκα τὸν Διακτύλι  
 ον ἐπέδωκα. πλὴν ἀλλὰ τί γελαῖς;  
 ὦ Διόγενες; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνέμ  
 νήσθῃ οἶα ἐπίει ἡ Ἑλλάς, ἄρτι σε πα  
 ρειληφότα τῷ δέχῃ κολακεύοντες,  
 καὶ πρὸς αὐτῷ αἰρέμενοι, καὶ στρατη  
 γὸν Ἰππὶ τῆς βαρβαρίας ἔτιοι, καὶ πῖς  
 δώδεκα θεοῖς προσπιθέντες, καὶ νεῶς  
 οἰκοδομύμενοι, καὶ θύοντες ὡς δράκοντος  
 ἡῶ; ἀλλ' εἶπέ μοι, πᾶρ σε οἱ Μακε  
 δόνες ἔθαψαν; Αἰξ. ἐπ' ἐν βαβυ  
 λῶνι καῖμοι τρίτῳ ταύτῳ ἡμέραν.  
 ὑπὸ χυῖται, καὶ πολυμαῖος ὁ ὑπα  
 σπασίης, ὡς ποτε ἀγάγη χολὴν διὰ τῆ  
 θρυβῶν τ' ἐν πρῶν, ἐς Αἴγυπτον ἀπα  
 ραγῶν

Deum esse. Sed dic mihi, cuinam tam  
 ingens illud imperium moriens reli-  
 quisti? **ALEX.** Id equidem ignoro  
 Diogenes, celerius enim è vita sub-  
 mouebar, quàm vt esset otium de illo  
 quicquam statuendi, præter id vnum,  
 quod moriens Perdiccæ annulum tra-  
 didi. Sed age quid rides Diogenes?  
**DIOG.** Quid ni rideam? annon me-  
 mini quid Græci fecerint, cum nuper  
 tibi adepto imperio adularètur prin-  
 cipemque ac ducem aduersus barba-  
 ros diligenter: nonnulli verò in duo-  
 decim deorum numerum referrent,  
 ac fana constituerent, denique sa-  
 cra facerent tanquam Draconis fi-  
 lio? Sed illud mihi dicito, vbi te sepe-  
 lierunt Macedones? **ALEX.** Etiam-  
 dum in Babylone iaceo tertium iam  
 diem, porrò Ptolomæus ille satelles  
 meus, si quando detur otium ab his  
 rerum tumultibus, qui nunc instant,  
 pollicetur in Ægyptum deportatu-  
 rum

γαγών με, θάψειν ἐκῆ, ὡς θυοί-  
 μλω εἰς τῶν Αἰγυπτίων θεῶν. Διο. μὴ  
 γελάσω ὦ Αλέξανδρε ὁρῶν ἐν ἄδῃ  
 ἔπι σε μωραίνοντα, καὶ ἐλπίζοντα Αν-  
 νυβειν, ἢ Οσιριν γενέσθαι; πῶλιν ἀλ-  
 λά ταῦτα μὲν θόλῳτι, μὴ ἐλπίσης.  
 εἰ γὰρ θέμις ἀνελθεῖν πῶν ἀπαζ  
 Διαπλοσάντων πῶν λίμνῳ καὶ ἐς τὸ  
 εἶσω τῆς σμίσ παρελθόντων. εἰ γὰρ ἀ-  
 μελῆς ὁ Αἰακὸς, εἰ δὲ ὁ κέρβερος εὐκα-  
 ταφρόνητος ἐκῆνα ἢ ἠδέως ἀν μά-  
 θοιμι ὡσαῦτα ἑ, πῶς φέρῃς ὁπότ' ἀν  
 ἐννοίσης ὅσῃν εὐδαιμονίαν ὑπὲρ γῆς  
 ἀπολιπὼν, ἀφίξαι, Ἐωμαρ Φύλα-  
 κας καὶ Ἰπασπιστῆς, καὶ Ἐατράπης, καὶ  
 Ἐρυσσὸν Ἐσῆτον, καὶ Ἐθνη Ἐροσκυνῆνα,  
 καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βάκτρα, καὶ πᾶ με-  
 γάλα θηρία καὶ πῶν, καὶ δρόξαν, καὶ  
 τὸ Ἰππίσημον εἶναι, ἐλαύνοντα, Δια-  
 δεδεμένον πῶν λευκῆ τὴν κεφα-  
 λῆν,



rum me atq; inibi sepulturū, quo videlicet vnus fiam ex dijs Ægyptijs. DIO. Non possum non ridere Alexander, qui quidem te videam etiam apud inferos desipientem, sperantēque fore, vt aliquando vel Annubis fias, vel Osiris. Quin tu spes istas omit-  
tis ô diuinissimè neque enim fas est reuerti quenquam, qui semel transmiserit paludē, atq; intra specus hiatū descenderit, propterea quod neq; indiligens est Æacus, nèq; contemnendus Cerberus. Verū illud abs te discere peruelim, quo feras animo, quoties in mentem redit, quanta felicitate apud superos relicta, huc sis profectus, puta corporis custodibus, satellitibus, ducibus, tum auri tanta vi, ad hoc populis qui te adorabant, præterea Babylone, Bactris, immanibus illis beluis, dignitate, gloria, deinde quod eminebas cōspicius, dū veſtareris, dū amiculo cādido caputhaberes reuinctū dū purpura cir-

λῶ, πορφυρίδα ἰμπεριπημέ-  
 νον. ἔλυπῆ ταῦτά σε ὑπὸ τῶν μνή-  
 μῳ ἰόντα; τί διακρυεῖς ὦ μάταιε;  
 ἔδιδε ταῦτά σε ὁ σοφὸς Ἀριστοτέλης  
 ἔπαυθῆσαι, μὴ εἶεσθαι βέβαια εἶναι  
 τὰ ὡσαύτῃ τῆς τύχης; ἀλέξ. σο-  
 φὸς, αἰπάντων ἐκείνῳ καλῶν  
 ἑπιτριπτότατῳ ὦν; ἐμὲ μόνον ἔα-  
 σον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι, ὅσα μὲν  
 ἤτησε παρ' ἐμῆ, οἷα δὲ ἐπέσελ-  
 λει. ὡς δὲ κατεχερῆτό με τῇ σοφί-  
 παυθῆσαν φιλοπμία, θωπεύων,  
 καὶ ἐπαυθῶν, ἄρτι μὲν ἐς τὸ κάλ-  
 λῳ, εἰς καὶ τῆτο μέρῳ ὄν τὰ γα-  
 θῆ, ἄρτι δὲ ἐς τὰς πρῆξις. καὶ τὸν  
 πολῶτον. καὶ γὰρ αὖ καὶ τῆτ' ἀ-  
 γαθὸν ἡγῆτ' εἶναι, μὴ αἰχμησι-  
 πο καὶ αὐτὸς λαμβάνων γόνης, ὡ  
 Διόγμους, αἰθρωπας, κτεχνίτης. πλὴν  
 εἰδὼ τῆτ' γε ἀπολέλαυκα αὐτῶ  
 τῆς

cum amictus esset? num quid hæc te  
 disrutiant, quoties recurrant animo?  
 Quid lachrymaris stulte? an non id te  
 sapiens ille docuit Aristoteles, ne res  
 eas, quæ à fortuna proficiscantur, sta-  
 biles, ac firmas existimares? ALEX.  
 Sapiens ille, cum sit assentatorum o-  
 mnium perditissimus. sine me solum  
 Aristotelis, facta scire, quam multa à  
 me petierit, quæ mihi scripserit: dein-  
 de quemadmodum abusus sit mea illa  
 ambitione, qua cupiebam eruditione  
 cæteris præstare, cum mihi palparet-  
 tur interim, ac prædicaret me, nunc ob-  
 formam, tanquam & ipsa summi boni  
 pars quædam esset, nunc ob res gestas  
 atque opes. nam has quoque in bo-  
 norum numero collocandas esse cen-  
 sebat, ne sibi vitio verteretur, quod  
 eas acciperet. Planè præstigijs vir  
 ille quidè erat, ac fraudulentus ô Dio-  
 genes: quanquam illud fructus scili-  
 cet ex illius sapientia fero, quod

F 7

nunc



τῆς Σοφίας, τὸ λυπεῖσθαι ὡς ἴππικι-  
 στίοις ἀγαθοῖς, ἃ κατηριθμῆσω μι-  
 κρῶ γε ἔμπεραθεν. Διογ. ἀλλ' οἶδα  
 ὃ δράσῃς; ἄκος γὰρ σοι τῆς λύπης  
 ὑποθήσομαι, ἐπεὶ ἐν ταῦτά γε ἐλλέ-  
 βορῶ εἰ Φύετα, σὺ δὲ καὶ τὸ Λή-  
 θης ὕδωρ χανθλὸν, ἴππιασάμεν  
 πῖε, καὶ αὐθις πῖε, καὶ πολλὰ κίς ἔ-  
 τω γὰρ ἂν παύσῃ ἴππικις. Αἰεσοτέ-  
 λες ἀγαθοῖς ἀνιώμεν. καὶ γὰρ καὶ  
 Κλεῖρον ἐκκῆνον ὄρω, καὶ Καλλιθένη,  
 καὶ ἄλλες πολλὰς ἴππικι σὲ ὀρμῶντας,  
 ὡς Διαπασκηντο, καὶ ἀμύναντο ὡν  
 ἔδρασας αὐτὰς. ὡς τὴν ἑτέραν σὺ  
 ταύτῃ βιάδιζε. καὶ πῖνε πολ-  
 λάκις, ὡς ἐφίω.

●(5)⊕(5)●

ΑΛΕ-

nunc perinde quasi summis de bonis  
 excrucior, ob ista quæ tu paulò antè  
 commemorasti. DIOG. At scin' quid  
 facies? ostendam tibi molestiæ istius  
 remedium. Quandoquidem in his  
 locis veratrum non prouenit, fac vt  
 Lethei fluminis aquam auidis fauci-  
 bus atrahens bibas iterùmque ac sæ-  
 piùs bibas, atque eo pacto desines de  
 bonis Aristotelicis discruciri. Ve-  
 rùm enim Clitum etiam illum & Cal-  
 listhenem video, cùmque his alios  
 compluteis raptim hac sese feren-  
 tes, quo te discerpant poenâsque su-  
 mant ob ea, quæ quondam in illos  
 commisisti. Quare fac in alteram  
 hanc ripam te conferat. &  
 crebrius, vt dixi,  
 bibas.



ALE.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΚΑΙ  
ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

**Ν**ῦν μὲν Ἀλέξανδρε, σὺκ ἂν ἐξ-  
 αρνησῶ γυίοιο, μὴ σὺκ ἐμὸς υἱὸς  
 εἶναι. ἔγὼ ἂν ἐτεθνηκεις, Ἀμμωνός γε  
 εἶν. Ἀλέξαν. ἔδδ' αὐτὸς ἠγνώσω, ὡ  
 πάτερ, ὡς Φιλίππου τῷ Ἀμμώντῃ υἱὸς  
 εἶμι, ἀλλ' ἐδδ' ἐξάμην τὸ μὲν πῦμα,  
 ὡς χεῖρισμον ἐς τὰ πρᾶγματα οἰόμε-  
 νος εἶναι. Φίλιππ. πῶς λέγεις;  
 χεῖρισμον ἐδδ' ὀκει σεις, τὸ παρέχειν σε-  
 αὐτὸν ἐξαπατηθησομένον ὑπὸ τῶν  
 προφητῶν; Ἀλέξανδρ. ἔ τι ὕπ.  
 ἀλλ' οἱ βάρβαροι κατεπλάγησάν με.  
 καὶ οὐδεὶς ἐπὶ ἀνθίστατο, οἰόμενοι  
 θεῶ μάχεσθαι. ὥστε ῥᾶον ἐκράτησω  
 αὐτῶν. Φίλιππ. πίνων ἐκράτησας  
 σὺ γε ἀξιομάχων ἀνδρῶν, ὅς δει-  
 λοῖς



ALEXANDRI ET  
Philippi.

**N**on igitur inficiaberis Alexander ex me prognatum te esse filium. Nam si ad Iouem Hamnonem genus paternum referres, mortem non obijsses. **ALEX.** Neque verò nescius eram pater, Philippi Amyntæ me esse filium, sed quia ad res gerendas sic mihi visum erat conducere, commento hoc usus sum vaticinij.

**PHIL.** Quid ais? Conducibile id tibi visum, vt vatibus impostoribus fallendum te exponeres? **ALE.** Non isthuc, sed barbaros in mei admirationem tractos facilius hoc prætextu nostro subdidimus imperio cum nemo vnus virib. nostris hæctenus restiterit, quippe hac sola opinione ducti, quod aduersus Deum sibi esset præliandum.

**PHI.** Quos tu igitur tanto conatu dignos, vnquam vicisti? qui cū timidis

λοις ἀπὸ Σωλιέχθης, τοξάερα καὶ  
 πελτάερα, καὶ γέγρα οἰσύνια ποσει-  
 βλημένοις; Ἐλλεύων κρατεῖν ἔργου  
 ἴω, Βοιωτῶν, καὶ Φωκέων καὶ Αθηναι-  
 ων, καὶ τὸ Ἀρκάδιων ὁ πολικὸν, καὶ  
 τὴν Θεσσαλῶν ἵππων, καὶ τὰς Ἡλεί-  
 ων ἀκονιστὰς, καὶ τὸ Μαινέων πελτα-  
 στικόν ἢ Θρακίας, ἢ Ἰλλυριῆς, ἢ καὶ Παίον-  
 νας χερῶσσάσθαι ταῦτα μεγάλα; Μή-  
 δων ἢ καὶ Περσῶν, καὶ Χαλδαίων, καὶ  
 χρυσοφόρων ἀνθρώπων, καὶ ἁβρῶν,  
 ἐκ οἷσθαι ὡς πρὸ σὲ μύελοι μὲν κλε-  
 ἀρχα ἀνελθόντες, ἐκράτησαν, εἰς  
 χεῖρας ὑπομφάντων ἐλθεῖν ἐκεί-  
 νων, ἀλλὰ πρὶν ἢ τόξομα ἐξικνεῖσθαι  
 φυγόντων; Ἀλέξ, ἀλλ' οἱ σκύθαι γε  
 ὦ πάτερ, καὶ οἱ Ἰνδῶν ἐλέφαντες, ἐκ ευ-  
 κατὰ φρόνητόν πᾶν, καὶ ὁμῶς εἰ δια-  
 σήσας αὐτὰς, εἰδὲ περιλοσίαις ὠνέ-  
 μενος τὰς νίκας, ἐκράτησεν αὐτῶν.  
 εἰδὲ

dis illis arculis, peltarijs, ac gerris vi-  
 mineis pugnare solitis semper con-  
 gressus est? Atqui Græcos armis do-  
 mare, Bœotios, Phocenses, Atheni-  
 enses, & id genus alios operis fuerat  
 strenui atque magnifici. Arcadum  
 insuper sustinere armaturam, equita-  
 tum Thessalum, Eleorum iaculato-  
 res, Mantineos peltis instructos, aut  
 cum Thracibus, Illyricis, Pæonibus-  
 ue manum conferere, operosum pro-  
 fectò atq; arduum id fuisset inprimis.  
 Cæterum Medos, Persas & Chaldæos  
 delicatos ac plurimos auro conspi-  
 cuos, non satis compertum habes,  
 quonam modò ante te, duce Clearcho  
 decies mille viri bello adorti expu-  
 gnauerint, fœde in fugâ actos antequã  
 ad manus ventum fuisset. A. L. At verò  
 Scythæ pater, & Indici elephantes res  
 sunt nō vsq; adeò abiectæ & contem-  
 ptibiles. Et tamē neq; cōcitatatis interi-  
 plos intestinis odijs neq; per prodi-  
 onē mihi venū dari pass<sup>9</sup> sum victoriã

Sed



ἴδ' Ἰπώρησαι πάποτε, ἢ ὑποχί-  
 μεν ὦ ἐψευσάμην, ἢ ἄπιστον ἔπρα-  
 ξά τι τῶ νικᾶν ἕνεκα. καὶ τῆς ΕΛ-  
 λωας ἦ, τῆς μὲν ἀναίμωνι παρέλα-  
 βον, Θηβαίους δὲ ἴσως ἀκείεις ὅπως  
 μετήλθον. Φιλ. οἶδα ταῦτα πάντα.  
 Κλεῖτ' ὦ ἀπήγγελέ με, ὃν σὺ τῶ  
 δορατῶ διελάσας μετὰ ξυδραϊπνῶν  
 ταῖς φόνδυσας, ὅτι με πρὸς τὰς σὺς  
 πράξεις ἐπαγνέσαι ἐτόλμησε. σὺ δὲ  
 καὶ τῶ μακεδονικῶ χλαμύδι κα-  
 ταβαλῶν, καίδω, ὡς Φασι, μελενέ-  
 δους, καὶ πᾶσαν ὀρθὴν ἐπέθες, καὶ πρὸς  
 κωϊῶν ὑπὸ Μακεδόνων, ὑπ' ἐλευ-  
 θέρων ἀνδρῶν ἤξισες, καὶ τὸ πάντων γε-  
 λοιότατον, ἐμιμῆσθαι τῶ νικημένων ἔω  
 ὡς λέγειν ὅτι ἄλλα ἔπραξας, λέγουσι  
 Κυγκατακλείων πεπαυδευένους ἀν-  
 δρας, καὶ γάμους τριῶν γαμῶν, καὶ Η-  
 Φασιῶνα ὑπεραγαπῶν. ἐν ἐπήεσα  
 μόνον

Sed neque deieravi vnquam, aut per-  
 nugas à pollicito recessi, fidémq; sol-  
 ui victoriæ gratia. Adde, quod &  
 Græcos sine sanguine in deditioem  
 accepi, Thebanos autem fortassis ipse  
 audisti, quomodo aggressus fuerim.  
 PHI. Noui hæc omnia ex Clito, quem  
 tu inter epulas eò quòd nomen me-  
 um celebraret, & meas res gestas cum  
 tuis conferre auderet, traiecto per  
 corpus telo, tum iugularas. Tu verò  
 & Macedonicam chlamydem abijci-  
 ens, candyn, Persicum amictum, re-  
 cepisti (vt aiunt) & tiaram rectam, &  
 à Macedonibus, viris vtique liberis,  
 adorari voluisti. Et quòd maximè  
 omnium erat ridiculum, hominum  
 abs te victorum mores imitatus es.  
 Tempero mihi, ne memorem alia,  
 quæ turpiter admiseris, in leonũ clau-  
 stra inclusis doctis viris, & nuptijs ta-  
 libus peractis: quòdq; Ephæstionem  
 plus quàm esset satis amaris. **Vnum  
 est.**

μόνον ἀκέραια, ὅτι ἀπέχεσθαι τῆς τῆ  
 Δαρείου γυναικὸς καλῆς ἕσης, καὶ τῆς  
 μητρὸς αὐτῆς, καὶ τῶν θυγατέρων ἐπε-  
 μελήθη. βασιλικὰ γὰρ ταῦτα. Ἀλέ-  
 ξανδρὸς τὸ φιλοκίνδυνον δὲ, ὡς πα-  
 τερσὶν ἐπαινῆς καὶ τὸ ἐν Οὐδράκῃς  
 πρῶτον καθάλασθαι εἰς τὸ ἐκτός τῆ  
 τείχεως, καὶ ποῦτα λαβεῖν τραύμα-  
 τας; φιλοκίνδυνον ἐπαινῶ τῆτο, ὡς Ἀλέξαν-  
 δρος, ἔχει ἄμην καλὸν εἶναι οἶμαι καὶ  
 πρῶτοκεοδαί ποτε τὸν βασιλέα, καὶ  
 περικίνδυνον τοῦ στρατῶ, ἀλλ'  
 ὅτι σοι τρεῖς τοῖς ἡκιστα σιμῆφερε. θεὸς γὰρ  
 εἶναι δοκῶν, εἶπο τε τρωθείης, καὶ βλέ-  
 ποιέν ἑξ ἑφορῶν τῆ πολέμου ἐκ-  
 κομιζόμενον, αἶματι ρεόμενον, οἰμώ-  
 ζοντα ἴππῃ τῶ τραύματι, ταῦτα γέ-  
 λως ἡ τοῖς ὀρῶσι. καὶ ὁ Ἀμμων, γόης,  
 καὶ ψυδόμαντις ἢ ἐγχετο, καὶ οἱ προ-  
 φῆται, χέλακες. ἢ τίς σοκ ἂν ἐγέλασεν,  
 ὀρῶν.



est quod solùm laudo abs te gestum, quod à Darij vxore forma præstante, abstinueris, & genetricis illius atque filiarum curâ susceperis, Regiũ enim id opus extitit. ALEX. Quomodo autem tibi non probatur pater, quod in Oxydracis gente Indica lubens me in periculum cõieserim, atque acceptis plurimis vulneribus muros primus omnium transfilierim. PHI. Non probó, Alexander, non quia pulchrum esse negem, vulnerari quandóq; imperatorem, & pro exercitu periculũ subire: sed quia ex re tua isthoc erat minimè. Si quidem pro Deo habitus, quos oro, risus præbebat spectatori- bus, quando post acceptum vulnus è prælio efferebanis, mœrensq; ac eiu- lans sanguine fluitabas? Adde quod Iupiter Hammon tanquam præsti- giator quispiam & mendax vates pa- lam arguebatur, & ipsius Prophe- tæ, adultores. Non enim video  
qualis

ὄρων τὸν τῆ Διὸς υἱὸν λειποψυχοῦ-  
 τα, θεόμενον τῶν ἰατρῶν βοήθειαν,  
 νῦν μὲν γὰρ ὅποτε ἤδη τέθνηκας, ὅ-  
 οἶε πολλὰς εἶναι τὰς τιμὰς προσποι-  
 σιν ἐκείνην Ἰπικερτομῆντας, ὄρων-  
 τας τὸν νεκρὸν τῆ θεῶ ἐκτάδιον κεί-  
 μενον, μυδῶντα ἤδη καὶ ἐξωδηκῆτα,  
 κατὰ νόμον σωμάτων ἀπάντων; ἄλ-  
 λως τε, καὶ τὸ χρήσιμον, ὃ εἶφης Ἀ-  
 λέξανδρε, τὸ Διὰ πῦτο κρατῆν ῥα-  
 δίως, πολὺ σε τῆς δόξης ἀφηρέπ-  
 τῶν κατηρθεμένων. πᾶν γὰρ ἐδόκει  
 εὐδεῖς ὑπὸ θεῶ γίνεσθαι δοκῆν. Ἀλλί-  
 εἰ ταῦτα φρονῶσιν οἱ ἄνθρωποι πᾶσι  
 ἔμῃ, ἀλλ' Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ ἐνά-  
 μιλλον πηρέασί με. καὶ τι τιμὰ Ἀορν-  
 ἐκείνῳ εἶθ' ἐπέρχ ἐκείνων λαοῦσι-  
 τῶν, ἐγὼ μόνον εἰ χειρωσάμην. φί-  
 λιπῶ ὄρας ὅτι ταῦτα ὡς υἱὸς Ἀμμο-  
 νίου λέγεις, ὅς Ἡρακλεῖ καὶ Διονύσῳ  
 ὡς ἄρ-

qualiter risum contineat, qui Iouis  
 filium viderit animo deficientem, &  
 efflagitantē medicorum auxilia. De-  
 niq; cū tandem iam morē obieris,  
 quem credas, obsecro, qui simulatio-  
 nē illam non carpat maledictis? Potis-  
 simū vbi Dei istius cadauer porrectū  
 iacere, & iuxta aliorum corporū mo-  
 rem, iam humore putrifico affectū &  
 turgidum aspexerit. Cæterum quod  
 ais Alexander, tibi fuisse conducibile,  
 quo facilius rerū potireris, id profe-  
 ctò multum tibi gloriæ ex benè etiam  
 ac strenuè gestis eripuit. Nam dijs  
 longè inferiora agere visus es. ALEX.  
 Haudquaquam de me istud sentiunt  
 mortales sed cum Hercule me & Bac-  
 cho conferunt, veluti æmulū, pariq;  
 cum illis gloria certantē. Nam & Aor-  
 num, à neutro etiam illorū armis sub-  
 actum, ego solus cepi. ΠΗ. Etiamdū  
 videris ista vt Hamonis filius dicere?  
 quando nec Baccho quidem cedis, aus

G

Her-



ἑξοβάρηεις σεαυτὸν, καὶ σὺν αὐτῷ  
 χύνη ὦ Ἀλέξανδρε, ἐδέετον τύφου  
 δοξαμαθίῃ, καὶ γνώσει σεαυτὸν, καὶ  
 σιωῆς ἡδὴ νεκρὸς ὢν.

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ  
 ΑΝΤΙΛΟΧΟΥ.

ΑΝΤΙΛΟΧΟΣ.

Ὅτ' ἴα πρῶτον Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν  
 δουσέα σοι εἶρηται πρὸς τὴν  
 κάτῃ, ὡς ἀγρὴν καὶ ἀνάξια τῶν  
 δασκάλων ἀμφοῖν, χείρωνός τε καὶ  
 φοίνικος. ἠεροώμενος γὰρ ὁπότε ἐφύλα  
 βέλεσθαι ἐπάρχεσθαι ὢν, θητὸν  
 ἑξοβάρηεις τῶν ἀκλήρων, ὡς μὴ βί  
 πος πολλὸς εἴη μάλλον, ἢ πάντων ἀ  
 νάσφιν τῶν νεκρῶν. ταῦτα μὲν ἐν ἀγρῶ  
 ἴνα φρύγα δφλόν, καὶ πέρα δ' ἀκαλῶ  
 ἔχοντος φιλόζωνος ἴσως ἐχεῖν λέγει  
 τὸν Πηλέως ἢ ἕον τὸν φιλοκινδυνότατον  
 ἠρώων

Herculi, sed nec erubescere nosti Alexander, solitâ me dediscere arrogantiam, te ipsum deinde noscere, vel iam tandem sapere, vbi fato occubueris.

## A CHILLIS ET Antilochi.

ANTILOCHVS.

Quænam sunt illa Achilles, quæ tu Vlyssi iam primum dixisti de morte, vt minimè generosa, ac Chirone atque Phœnice, quibus tu aliquando vsus es præceptoribus, parû digna. Audiui enim malle te agricolæ munus obeundo, inopi, cui nec victus suppetat, locare operâ mercede, quàm omnibus vita functis dominari. Quæ si Phrygum quispiam vilis & ignauus, atque immodicè insuper etiam vitæ affectator diceret, ferendum fortè id esset. Verùm ex Peleo prognatum, & ex omni heroum numero

G 2 peri-

ἡρώων ἀπάντων, ταπεινὰ ἔτω παρ  
 αὐτῶ ἀνανοεῖσθαι, πολλὴ ἀγχωρία  
 καὶ ἐναντιότης πρὸς τὰ πεπεραγμέ  
 να σοι ἐν τῷ βίῳ. ὃς ἔξον ἀκλεῶς ἔ  
 τῃ Φθιώπιδι πολυζήρονιον βασιλεύ  
 σιν, ἐκὼν προέβλε τον μὲ τῆς ἀγα  
 θῆς δόξης θάνατον. Ἀχιλλεύς. ἔ  
 παῖ Νέσσορ, ἀλλὰ τότε μὲν ἀπὲρ  
 ἔπι τῶν ἐσταυθῆ ῶν, καὶ τὸ βέλτε  
 ἔκείνων ὁπόπρην ἰὺ ἀγνοῶν, τὸ δὲ  
 φιλων ἐκείνο δλοξάριον περεπίμα  
 τῶ βίβλινῶν ὁε στωίημη ἤδη, ὡς ἐκεί  
 νη μὲν ἀνωφελῆς, εἰ καὶ ὁ, π μάλισ  
 οἱ ἀνω βραψωδῆσσι, μὲ νεκρῶν δὲ  
 ὁμοιμία. καὶ ἔτε τὰ κάλλῃ ἐκείν  
 ῶ Ἀντίλοχε, ἔτε ἡ ἰσχυρὸς πάρεσιν, ἀλλ  
 λά κείμεθα ἀπαντες ἰσπὶ τῷ αὐτῷ  
 ζῶφῳ ὁμοιοι, καὶ κατ' ἔσθεν ἀλλήλων  
 ἀφαφέροντες. καὶ ἔτε οἱ τῶν Τρωῶν  
 νεκροὶ δεδίασί με, ἔτε οἱ τῶν Ἀχαιῶν

θεα-



periculorum contemptorem acerri-  
 mum, in tam abiectam & humilem de  
 seipso descendere opinionem, fœdum  
 sanè atque pudendum imprimis, de-  
 nique ijs quæ in vita strenuè gesseris  
 contrarium, qui cùm in Phthia re-  
 gnare ad senectam vsque (citra glo-  
 riam tamen) potuisses, gloriosam op-  
 petere mortem maluisti. ACHI. At ô  
 Nestoris fili, nondum etiam tum fe-  
 ceram rerum earum periculum, &  
 quid cui præferrem ignorans glorio-  
 sam hanc infelicem proponebam vi-  
 tæ. Atqui iam tandem intelligo quàm  
 inutilis illa sit, licet viui nos littera-  
 rum monumentis studiosissimè ce-  
 lebrent, cùm apud manes vnus honor  
 sit omnium. Sed neque forma illa, An-  
 tiloche, neque vires adsunt, iacemus  
 enim omnes in ijsdem tenebris equa-  
 liter, nec vlla re differemus. Adde  
 quod nulli iam ex Troianorum mor-  
 tuis formidabilis sum, nemini Græ-  
 G ; corum

θεραπεύουσιν. ταῦτά με ἀνιά, καὶ  
 ἀχθομαι, ὅτι μὴ θητώω ζῶν. Αντί-  
 λο. ὅμως τί ἐν ἄν τις πάθοι ὡς Ἀ-  
 χίλλεος; ταῦτα γὰρ ἔδωξε τῇ Φύσει,  
 πάντως δοποθήσκειν ἅπαντας. ὡς  
 γὰρ ἐμμένειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιά-  
 σθαι τοῖς διαπραγμένοις ἄλλως πε-  
 ὄρας τῶν ἐταίρων ὅσοι περὶ σέ εἰσμεν  
 εἶδε; μὴ μικρὸν ἢ καὶ οὐδοσεύς ἀφίξει-  
 ται πάντως. φέρει ἢ παραμυθίαν καὶ  
 ἢ κοινωνία τῶν πραγμάτων, καὶ τὸ μὴ  
 μόνον αὐτὸν πεπονθέναι. ὄρας τὸν Η-  
 ρακλέα, ἢ τὸν Μελέαγρον, ἢ ἄλλους  
 θαυμαστὰς ἄνδρας, οἱ οὐκ ἂν αἶμα  
 δέξαιτο ἀνελεθεῖν, εἴ τις αὐτοῖς ἀνα-  
 πέμψει θετύσσιας ἀκλήροισ καὶ αἰεί-  
 οῖς ἀνδράσιν; Ἀχιλλεύς. ἐπιρική μὲν  
 ἢ ὠδραίνεσις. ἐμὲ ἢ οὐκ εἶδ' ὅπως ἡ  
 μνήμη τῶν ὠδρῶν τὸν βίον ἀνιάσσοιμα  
 ἢ ἢ ὑμῶν ἕκαστον. εἰ ἢ ὁμολογῆτι,  
 ταύτη

eorum venerandus. Hæc sunt quæ me  
 angunt & miserè sollicitant, & ob quæ  
 doleo, quod non potius loco operas  
 & viuo. ANTIL. quid agat quispiam?  
 natura enim statuit omnibus omni-  
 no moriendum esse. Legem igitur ser-  
 uare, & decretis minimè affligi oportet.  
 Præterea vidēsne? quot è socijs cir-  
 ca te simus? paulò pòst & Vlysses ad-  
 ueniet. Vnde solatium tibi meritò af-  
 fert ipsius rei societas. quod non solus  
 videris in hæc mala coniectus. En tibi  
 Herculem, Meleagrum, & alios admi-  
 randos viros, qui quidem (ni fallor)  
 haudquaquam in vitam videntur re-  
 dituri, si quis eos ad inopes & victu  
 indignos mittat, vt illis pro mercede  
 seruiant. ACHIL. Sociorum hæc qui-  
 dem admonitio est: verùm haud scio  
 quo pacto eorum, quæ in vita agun-  
 tur, memoria me excruciat. Arbitror  
 autem & vestrùm vnumquemque ita  
 affici. Si verò non palam confiteami-



ταύτη χείρως ἔσε, καθ' ἡσυχίαν αὐ-  
 τὸ πύχοντες. ΑντίλοχⓄ. σέκ.  
 ἀλλ' ἀμείνως ὡς Ἀχιλλεύς. τὸ γὰρ ἀνω-  
 φελές τ' ἔλθην ὀρώμεν. Σιωπῶν γὰρ,  
 καὶ Φέρειν, καὶ ἀνέχεσθαι, δέδοται ἡμῖν,  
 μή καὶ γέλωτα ὀφλωμεν ἅσπερ σὺ,  
 τοιαῦτα εὐχόμενοι.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ  
 ΤΑΥΤΑΛΟΥ.

Τί κλαίεις ὦ Τάνταλε; ἢ τί σε αὐ-  
 τὸν ὀδύρη, ὅτι τῆ λίμνη ἐσῶς;  
 Τάν. ὅτι, ὦ Μένιππε, ἀπόλωλα ὑπὸ  
 τῆ δίψης. Μεν. ἕως ἀργὸς εἶ ὡς μή  
 ὀπικύψας ποιῆν, ἢ καὶ νῆ Δι' ἀρυσά-  
 μενⓄ κοίλη τῆ χειρὶ; Τάνταλ. ἔ-  
 σθ' ὄφελⓄ εἰ ὀπικύψαιμι. Φά-  
 γει γὰρ τὸ ὕδωρ, ἐπειδὴν περσι-  
 ῖοντα αἰσθηταί με. καὶ δέποτε καὶ  
 δρύ-

ni, hoc nequiores estis, quod tacitè huiuscemodi toleratis. ANT. Non equidem Achilles, sed longè tibi præstamus, quippè quod intelligimus quàm sit inutile de ijs rebus verba facere silere enim & æquo animo sustinere omnia concessum est nobis, ne eadem optantes, tecum nos ipsos, risui exponamus.

## MENIPPI ET Tantali.

Quid eiulas ô Tantale, aut quid tuam deploras fortunam, stagno imminens? TANTAL. Quoniam sicuti enecor Menippe. MENIP. Usque adeò piger es atque iners, ut non vel pronus incumbens bibere noris, vel caua vola hauriens? TANT. Nihil profecero si procumbam: refugit enim aqua, simulatque me propiùs admoueri senserit. Quod si quando

G 5      hau-

ἀρύσασθε, καὶ προσενέγκω τῷ εὐ-  
 ματι, ἢ φθάνω βρέξας ἄκρον τὸ  
 χεῖλος. καὶ διὰ τῶν δακτύλων  
 ἀεὶ ῥύεν, σὺκ οἶδ' ὅπως αὐτῆς ἀ-  
 πολείπῃ ξηρὰν τὴν χεῖρά μου. Μέν.  
 πρᾶσιόν τι πάχεις ὡς Τάνταλε. ἀ-  
 πὲρ εἶπέ μοι, τί γὰρ δέη τῆς πῖπης; ἢ  
 γὰρ ζῶμα ἔχεις. ἀλλ' ἐκείνο μὲν ἐν  
 λυδία ποῦ πέταται, ὅπερ καὶ  
 πικρῶ καὶ δριψῶ ἐδωῖατο. ζῶ-  
 μα δὲ ἡψυχὴ, πῶς ἂν ἐπὶ ἡ δριψῶ-  
 ης, ἢ πῖπῃ; Τάν. τῆτ' αὐτὸ ἡ κέ-  
 λασίς ἐστὶ, τὸ δριψῆν μου τὴν ψυ-  
 χὴν ὡς ζῶμα ἔσται. Μέν. ἀλλὰ τῆ-  
 πο μὲν ἔγωγε πιστεύομεν, ἐπεὶ φῆς  
 τῶ δριψῆι καλᾶζεσθαι. τί δ' οὐ πῖπῃ  
 τὸ δριπνὸν ἔσται; ἢ δριπνῆς μὴ ἐνδεία  
 τοῦ ποτοῦ διποθάνης; σὺκ ὁρῶ γὰρ  
 ἄλλον μὲν ποθὸν ἀδριπνῆς, ἢ θάνατον ἐν  
 τῷ ποθῷ εἰς ἔπερον τόπον. Τάν. ὁρῶ  
 μὲν



hausero, orique coner applicare, pri-  
 us effluxit quam summa rigem labia.  
 Atque inter digitos effluens aqua,  
 haud scio quomodo rursus manum  
 meam aridam relinquat. MEN. Pro-  
 digiosum quiddam de te narras Tan-  
 tale. Verum dic mihi istud ipsum,  
 quorsum opus est bibere, cum corpo-  
 re careas? nam illud quod esurire po-  
 terat, aut sitire, in Lydia sepultum  
 est. Cæterum tu cum sis animus, qui-  
 nam posthac aut sitire queas aut bi-  
 bere. TANTAL. Atqui hoc ipsum  
 supplicij genus est, ut anima perinde  
 quasi corpus sit, ita sitiatur. MENIP.  
 Age, hoc ita habere credamus, quan-  
 doquidem affirmas te siti puniri. At  
 quid hinc acerbi tibi poterit accide-  
 re? Num metuis ne potus inopiâ  
 moriari? At equidem haud video al-  
 teros inferos, si quis hos relinquat,  
 neque locum alium in quem morte  
 demigret quispiam. TANTAL. Re-

μὲν λέγεις. καὶ τὸ δὲ οὐ μὲρ τῆς  
 καταδίκης, τὸ ἴππυμῆν πιεῖν, μηδὲν  
 δεόμενον. Μέν. ληρεῖς ὦ Τάνταλε,  
 καὶ ὡς ἀληθῶς ποτὲ δεῖσθαι δοκεῖς,  
 ἀκράτεια γὰρ ἐλλέβορον νῆ Δία. ὁ πε  
 τὸν αἰλῶν ῥῖς ὑπὸ τῶν λυπῶντων  
 κλυῶν δεδηγμένοις πέπονθας, ἔπ  
 ὑδωρ, ἀλλὰ τὴν διψῶν πεφοβημέ  
 νῳ. Τάν. ἔστι τὸν ἐλλέβορον, ὦ Μέ  
 νιππε, ἀναίνομαι πιεῖν, γυνοίτο μοι  
 μόνον. Μέν. γάρρῃς ὦ Τάνταλε, ὡς  
 ἔτε σὺ, ἔπε ἄλλος πῖεται τῶν νεκρῶν.  
 εὐδύνατον γάρ. καὶ τοὶ ἔτε πάντες ἄσ  
 περ σὺ ἔκ καταδίκης διψῶσι,  
 τὸ ὑδρατῶν αὐτῶν ἄσ  
 ὑπομένοντῶν.



At tu quidem dicis, verum hoc ipsum supplicij genus est sitire, cum nihil sit opus MEN. Desipis Tantale, & vti verum tibi fatear, non alio potu videris egere quam veratro mero. nam diuersum quiddam pateris ijs, quos canes rabiosi momorderint, vt qui non aquam, quemadmodum illi, sed sitim horreas. TANT. Ne veratrum quidem recusarim bibere Menippe, si liceat modò MEN. Bono sis animo Tantale, certum habens nunquam fore, vt vel tu, vel reliquorum manium quispiam bibat. Nec enim fieri potest. Quanquam non omnibus, quemadmodum non tibi, pœna adiudicata est, vt sitiant, aqua illos non expectante.



G 7

ME-



## ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ

ΛΙΑΚΟΥ.

ΠΡΟΣ ΤῚ ΠΛΑΤΩΝΩ ΛΙΑΚΕ, ΠΕ-  
 ριήγησά μοι τὰ ἐν ἄδῃ πάντα,  
 Αἰ. ἔράδιον ὦ Μένιππε ἀπαντα. ὅσα  
 μὲν τοι κεφαλαιώδη μάνθανε. ἔ-  
 πι μὲν, ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶδα,  
 καὶ τὸν πορθυμέα τῶν, ὅς σε  
 διεπέρασε, καὶ τὴν λίνιν, καὶ  
 τὸν Πυριφλεγέοντα ἤδη ἐώρακας  
 ἑσιών. Μέν. οἶδα ταῦτα, ἔσέ, ὅτι  
 πυλωρεῖς. καὶ τὸν βαπλέα εἶδον,  
 καὶ τὰς Βριννῦς. τὰς δὲ ἀνθρώ-  
 πους μοι τὰς πάλαι δειξέον, καὶ μά-  
 λις τὰς Ὀππώμας οὐρανῶν. Αἰ. οὗτος  
 μὲν ἀγαμέμνων, οὗτος δὲ Ἀχιλλεύς,  
 οὗτος δὲ Ἰδομενεύς πηλείων. ἔ-  
 πιτα Ὀδυσσεύς, εἶτα Αἴας καὶ Διο-  
 μήδης, καὶ οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων.

ΜΕΝΙΠ-

MENIPPI ET  
Æaci.

**P**ER Platonem, ô Æace, expone mihi, quæso, hic quæ apud inferos sunt, omnia. ÆAC. Haud facile, Menippe, omnia. Verùm quæ summatim & veluti per capita indicari possunt hæc accipe: Hic quidē, quod Cerberus sit, nosti. Deinde & portitorem hunc nosti, qui te traiecit, præterea & lacum, & Pyriphlegethontem iam vidisti, cum ingressus es. MEN. Noui hæc, & præterea te quoque, quod hic in vestibulo sedes atq; aditum obseruas. Etiam regē ipsum vidi, & furias. Homines verò priscos, quæso, ostēde & maximè eos, qui inter ceteros nobiliores fuere. MA. Hic quidem Agamemnon est, ille autē Achilles. Rursū hic Idomeneus, qui propius assidet, post hūc Vlysses, deinceps Ajax & Diomedes & cæteri Græcorū præstantissimi.

MEN.

Μένιπω Θ. Βαβαί Ομηρε, οἵ αἰσι  
 τῶν ραψωδιῶν τὰ κεφάλαια χα-  
 μαὶ ἔρριπται, ἀγνωστα, καὶ ἄμορφα,  
 κόνις πάντα, καὶ λῆρ Θ. πολὺς, ἀμε-  
 νίω ἀὼς ἀληθῶς κάρλωα. ἔτ Θ. δε  
 ὦ Αἰακὲ, τίς ἐστί; Αἰ. Κῦρός ἐστιν. ἔ-  
 τ Θ. δε Κροῖσ Θ. ὁ δὲ ὑπὲρ αὐτὸν,  
 Σαρδανάπαλ Θ. ὁ δὲ ὑπὲρ πάντας,  
 Μίδας. ἔκείν Θ. δε, Σέρξης. Μέν.  
 οἴτά σε ὦ κάταρμα ἢ Ἑλλάς ἢ Φριγίαι,  
 ζευγνύετε μὲν τὸν Ἑλλίσπονρον, δια-  
 δε τῶν ὀρῶν πλεῖν Ἰππυμοῦτα; τίς  
 δὲ καὶ ὁ Κροῖσός ἐστι; τὸν Σαρδανάπα-  
 λον δὲ ὦ Αἰακὲ, πατάξαι μοι καὶ κέρ-  
 ρης Ἰππύτρεψον. Αἰα. μηδαμῶς. Δια-  
 θρύψεις γὰρ αὐτὰ τὸ κρεανίον γυναι-  
 κῆον ὄν. βάλει δέ σοι Ἰππιδείξω καὶ τὸς  
 Κοφῆς; Μένι. νῆ Δία γε. Αἰα. πρῶ-  
 τος ἔτός σοι ὁ Πυθαγόρας ἐστί. Μένιπ.  
 καῖρε ὦ Εὐφορβε, ἢ Ἀπλλων, ἢ ὅτι  
 ἄν



**MEN.** Papæ Homere, vt tibi Rapso-  
 diarum tuarum capita, humi proiecta  
 iacent, ignobilia atque obscura, cinis  
 ac puluis omnia, & nugæ meræ, deni-  
 que verè, vt abs te dictum est, capita  
 infirma & caduca, Sed hic, **Æace,**  
 quisnam est? **ÆEA.** Cyrus est, Ille au-  
 tem Cræsus, & iuxta ipsum Sardanap-  
 alus. Ultra hos autem Midas, & de-  
 inceps ille Xerxes. **MEN.** Erte, ô sce-  
 lestè, tota exhorruit Græcia, iungen-  
 tem pontibus Hellespontum & per  
 ipsos montes nauibus trajicere affe-  
 ctantem? Qualis verò & ipse Cræ-  
 sus est? Cæterum Sardanapalo, quæ-  
 so, huic, **Æace** permitte, vt demul-  
 ceam caput, inflicto colapho. **ÆEA.**  
 Nequaquam. Comminueres enim  
 ipsi caluariam, muliebris ac fragilis  
 adeo cum sit. Cæterum visne tibi o-  
 stendam, & doctos illos? **MEN.** Per  
 Iouem etiam. **ÆEA.** Primus en hic  
 tibi Pythagoras est. **MEN.** Salue  
 Euphorbe, siue Apollo, siue denique  
 quod

ἂν ἐθέλης. Πυθ. νῆ, Ἐ σὺ γε ὦ Μέν-  
 νιππε. Μέν. οὐκ ἐπὶ χρυσῆς ὁ μηρός  
 ἐστὶ σοι; Πυθ. ἔγάρ. ἀλλὰ φέρε ἴδω,  
 εἴπῃ σοι ἐδώδιμον ἢ πῆρα ἔχει. Μέν-  
 νιππε. κυάμους ὦ γὰρ ἔωσεν ἔτῃ  
 τό σοι ἐδώδιμοι. Πυθ. δὸς μόνον,  
 ἀλλὰ πῶς νεκροῖς δόγματα. Αἴα.  
 ἔτῃ δὲ Σόλων ὁ Εξηκεσίδης, καὶ  
 Θαλῆς ἐκείνῃ. Ἐ παρ' αὐτῶν, Πιπ-  
 τακὸς, Ἐ οἱ ἄλλοι. ἐπὶ αὐτῶν εἰσὶν  
 ὡς ὄρας. Μέν. ἄλυποι εἶσθε ὦ Αἰακέ  
 μόνοι, Ἐ Φαιδρὸι τῶν ἄλλων. ὁ δὲ αὐ-  
 τῶν πλέως ὡς ἐγκρυφίας ἄρτος,  
 ὁ ταῖς Φλυκταίνας ὄλῃ ἐξηνη-  
 κῶς, ἴς ἐστιν; Αἴα. Εμπεδοκλῆς ὦ  
 Μένιππε, ἡμῖε φθός διὰ τῆς Αἴτης  
 παρών. Μένιππε. ὦ χαλκίπου βέλ-  
 τιστε, τί παθῶν σωτῆρὲς τῆς κρατῆ-  
 ρας ἐνέβαλες; Εμ. μελαγχολία  
 ἴς ὦ Μένιππε. Μέν. ἔ μά Δία,  
 ἀλλὰ

quodcunque voles. PYT. Ita fanè, & tu vtrique Menippe MEN. Quid è an non ampliùs aureum istud femur habes? PYTH. Non, sed age cedo, si quid manducabile tibi habet pera ista. MEN. Fabas habet. quare nihil hic est, quod tu manducare queas. PYTH. Da modò. Nam hic apud manes alia dogmata atque instituta. ÆA. Porro hic Solon est, filius Excectidis præterea ille Tales, & iuxta ipsos Pittacus & cæteri illi, septem autem omnes sunt, vt vides. MEN. Læti hi sunt Æace, soli atque alacres præter cæteros. Sed hic oppletus cinere tanquam subcinericius panis aliquis hic crebris pustulis scatens, quisnam est? ÆA. Empedocles, ò Menippe, semicoctus ab Ætna monte huc profectus. MEN. O æripes optimè quid obsecro, acciderat tibi, cur te ipsum in foramina Ætnæ iniiceres? EM. Insania quædam, Menippe. MEN. Non per Iouem, sed



ἀλλὰ κενοδοξία, καὶ τύφος, καὶ  
 πολλὴ κέρυξ. ταῦτά σε ἀπὸ θυφά-  
 κωσεν αὐταῖς κρηπίσιν ὅσα ἀξίον ὄν-  
 τα, πῶς ἄλλ' εἶδέν σε τὸ ζόφισμα  
 ὤνησεν. ἐφωράθης γὰρ τεθνεώς. ὁ Σω-  
 κράτης δὲ ὦ Αἰακέ, πῶς ποτε ἀθά-  
 νησι Αἰα. μετὰ Νέστορος, καὶ Πα-  
 λαμήδους ἐκέυντο λυραῖτὰ πολλὰ.  
 Μέν. ὅμως ἐβελόμην ἰδεῖν αὐτὸν, ἐ-  
 πὶ ἐνθάδε εἰσιν. Αἰ. ὄρας τὸν Φαλα-  
 κρόν; Μέν. ἅπαντες Φαλακροὶ εἰ-  
 σιν ὡς πάντων ἀν εἴη τῆς τὸ γνώ-  
 ρισμα. Αἰα. τὸν σιμὸν λέγω. Μέν. καὶ  
 τῶν ὁμοίων. Ζιμοὶ γὰρ ἅπαντες. Σω.  
 ἐμὲ ζητεῖς ὦ Μένιππε; Μέν. καὶ μά-  
 λα ὦ Σώκρατες. Σωκ. τί καὶ ἐν  
 Αθῶναις; Μέν. πολλοὶ τῶν νέων Φι-  
 λοσοφῆν λέγουσι. καὶ τάγε χήματα  
 αὐτὰ, καὶ τὰ βαδίσματα εἰθεασατί-  
 πος, ἄκροι Φιλόσοφοι. μάλα,  
 πολ-

sed inanis quædam gloriæ affectatio,  
 & fastus, & multa superbia. Hæc te  
 conflagrare fecerunt, vnà cum ipsis  
 erepidis, cum dignus minimè esses.  
 Veruntamen nihil tibi commentum  
 istud profuit: deprehensus enim es &  
 ipse mortuus. Cæterùm Socrates ille  
 Aeace, vbi locorū tandem est? **AEA.**  
 Cum Nestore ac Palamede ille ple-  
 rumq; nugatur. **MEN.** Cuperem tamē  
 videre ipsum, sicubi locorum hic fo-  
 ret. **AEA.** Vides ne caluum illū? **MEN.**  
 At omnes hic calui sunt, quare omni-  
 um æquè notatio hæc fuerit. **AEA.** Si-  
 mum istum dico. **MEN.** Etiam hoc si-  
 mile omnium est. Nam & simi omnes  
 sunt. **SOCRAT.** Mene quæris Menip-  
 pe? **MEN.** Te ipsum **SOCRAT.** Quo  
 pacto res Athenis se habent? **MEN.**  
 Multi iuniorum philosophari se pro-  
 fitentur. Ac habitum certè ipsum, &  
 incessum si quis aspiciat, summi Phi-  
 losophi sunt, ijdémque permulti. Cæ-  
 terùm

πολλοί. τὰ δ' ἄλλα ἐώρακας οἶμαι,  
 εἴος ἦκεσ' ὡσαύτῃ Αῤῥιστοῦ, Ἐπλά-  
 των αὐτός. ὁ μὲν Διοπνέων μύρα, ὁ δ'  
 τῆς ἐν Σικελίᾳ τυράννης Θεραπεύων  
 ἔκμαθών. Σώκ. πῶς ἐμὲ ἢ τί Φρο-  
 νῆσιν; Μέν. εὐδαίμων ὡς Σώκρατες  
 ἀνθρώπος εἶ, τά γε ποιαῦτα. πάντες  
 ἐν σε θαυμάσιον οἶονταῖ ἀνδρα γεγε-  
 νῆσθαι, Ἐ πάντα ἐγνωκέναι ταῦτα, δὲ  
 γὰρ οἶμαι τὰ ληθῆς λέγειν, ἔδεν εἰδότες.  
 Σωκ. καὶ αὐτὸς ἔφασκον ταῦτα πρὸς  
 αὐτὸς. οἱ δ' εἰρανεῖαν ὥοντο τὸ πρᾶ-  
 γμα εἶναι. Μέν. ἴνες δὲ ἔποι εἰσιν οἱ  
 πρὸς σέ; Σωκ. Χαρμίδης ὡς Μένιπ-  
 πε, καὶ Φαῖδρος, καὶ ὁ Ἐ Χλευνίης.  
 Μέν. εὖ γε ὡς Σώκρατες, ὅτι καὶ  
 ταῦτα μέτε τιώ σεαυτῶ τέχνην. Σωκ.  
 τί γὰρ ἀν' ἄλλο ἤδλον πρᾶττοιμι; ἀλ-  
 λά πωλησίον ἡμῶν κατέκλεσθαι, εἰ δο-  
 κῆ. Μέν. μὰ Δί' ἴππ' ἢ Κροῖσον, γὰρ  
 καὶ Σαρδανάπαλλον ἀπῆμι, πωλησίον



terum autem vidisti, o minor, qualis  
 & Aristippus huc ad te venerit, &  
 Plato ipse, alter quidem olens vnguē-  
 ta, alter autem in Sicilia tyrannis adu-  
 lari doctus. SOC. At de me quid sen-  
 tiunt? ME. Beatus, Socrates, quispiam  
 es, quod ad huiusmodi res utiq; per-  
 tinet. Omnes itaque te admirabilem  
 fuisse virum existimant. atque omnia  
 cognouisse hæc (decet enim, opinor,  
 verum hic dicere) cum nihil scires.  
 SOCR. Et ipse dicebam hæc ad illos,  
 sed illi tum simulationem quandam,  
 eam rem esse putabant. MEN. Sed  
 quinam isti sunt circa te? SOC. Char-  
 mides Menippe, & Phædrus & Clinia  
 filius ille. MEN. Euge Socrates, quo-  
 niam & hic artem tuam exerces. SOC.  
 Quid enim aliud, quod quidem sua-  
 uius sit, agerem? Sed huc propiùs no-  
 biscum recumbe, si videtur. MEN.  
 Non per Iouem. Ad Cræsum enim  
 & Sardanapalum redeo, prope il-  
 los

165 ΛΥΚΙΑΝΟΥ

οικύσων αὐπᾶν. ἔοικα γὰρ ἐκ ὀλίγα  
 γελᾶσεσθαι, οἰμωζόντων ἀκύνων. Αἶα,  
 καὶ γὰρ ἦδη ἄπρημι, μὴ καὶ τις ὑμᾶς νε-  
 κρῶν λάθῃ διαφυγῶν. πὰ πολλὰ  
 δ' ἰσαῦθις ὄψῃ ᾧ Μένιπῳ. ΜΕΝ. ἄπι-  
 θι. καὶ ταυτὶ γδ' ἵκανὰ ᾧ Λιακέ.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ  
 Κερβέρου.

Ω Κέρβερε, Συγγυμῆς γὰρ εἰμί σοι,  
 κύων καὶ αὐτὸς ὢν, εἶπέ μοι  
 πρὸς τῆς Στυγὸς, οἷον ᾧ ὁ Σω-  
 κράτης ὁπότε κατῆι πρὸς ὑμᾶς. εἶ-  
 κες δὲ σε θεὸν ὄντα, μὴ ὑλακτεῖν  
 μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀνθρωπικῶς φθέγ-  
 γεσθαι, ὁπότε ἐθέλοις. Κέρβ. πόρ-  
 ρωθεν μὲν ᾧ Μένιπῳ, πᾶσι ταῖσι  
 σιν ἐδόκει ἀτρέπια προσώπων προσέ-  
 ται, καὶ ἔπειτα διεδίεναι τὸν θάνατον  
 δοκῶν. καὶ τῶν ἐμφυῶν τοῖς ἔξω πρὸ  
 σομίας

los habitaturus. Videor quippe mihi non pauca habiturus ibi esse, quæ rideam, quando plorantes illos audiam. **ÆA.** Et ego quoque iam abeo, ne quis mortuorum clam nobis subducatur sese. Pleraque autem alia videbis Menippe, quando iterum convenimus. **ME N.** Abeas licet, nam & hæc **Æace**, vidisse sufficit.

**MENIPPI ET  
Cerberi.**

**H**Eus Cerbere, quandoquidem mihi tecum cognatio quædam intercedit, cum & ipse sim canis dic mihi per Stygiam paludem, quomodo se habebat Socrates, cum huc accederet. Verisimile est autem te, Deus cum sis, non latrare modò, verùm etiam humano more loqui, si quando velis.

**CER.** Cū pcul adhuc abesset Menippe, visus est constanti atq, imperterrito adire vultu, perinde quasi mortē nihil

**H om-**



σομίξ ἐσῶσιν ἐθέλων. ἐπεὶ δὲ κατὰ  
 κυψεν εἴσω τῆ χάσματῳ, καὶ  
 εἶδεν τὸν Ζόφον, καὶ γὰρ ἐπὶ Δραμέ-  
 λοντα αὐτὸν διακῶν τῷ κωνέῳ  
 κατέσασα τῆ ποσῶς, ὡσαυτὸν  
 ἐρέφη ἐκώκυνε, καὶ παρὰ ἑαυτῆ πα-  
 ρία ἐδύρετο, καὶ παντῆ ἐγένετο  
 Μέν. ἐκεῖν Ζοφιστῆς ὁ ἀνδρωτῶ  
 βῶ, καὶ οὐκ ἀληθῶς καπιφρόνει  
 πρῶτος; Κέρβερ. οὐκ ἀλλ' ἐπε-  
 περ ἀναγκαῖον αὐτὸν εἶρα, καπιφρο-  
 σόνετο, ὡς δῆθεν ἐκ ἄκων πεισόμενοι  
 ὁ πάντως ἔδει παθεῖν, ὡς θυμῶσιν  
 καὶ οἱ θεαταί. καὶ ὅλως, πρὸ πάντων  
 τῶν ποιῶτων εἰπεῖν ἂν ἔχοιμι, ἕως  
 σομίξ τολμηροί, καὶ ἀνδρεῖοι, τὰ οὐ  
 ἐνδοθεν, ἔλεγχος ἀκρεβῆς. Μένιπα  
 ἐγὼ δὲ πῶς σοι κατεληλυθέν  
 ἔδο-

omnino formidaret, tanquam hoc ipsum vellet ijs, qui procul à specus ingressu stabant, ostendere, verum simulatque despexit in hiatum, viditque profundum atque atrum antri recessum, simulque ego cunctantem etiam illum cicuta mordens, pede correptum detraherem, infantium ritu eulabat, suosque deplorabat liberos, nihilque non faciebat in omnem speciem sese cōuertens. MEN. Num igitur fucate, sapiens erat ille, neque verè mortem contemnebat? CER. Haud verè: cæterum vbi vidit id esse necesse, audaciam quandam præ se ferebat, quasi verò volens id esset passurus, quod alioqui volenti nolenti tamen omnino fuerat ferendum, videlicet, quo spectatoribus esset miraculo. Equidè illud in totum de viris istiusmodi verè possim dicere, ad fauces vsque specus intrepidè sunt ac fortes porro intus cum sunt, nihil mollius neque fructius. MEN. Cæterum ego quoniam

ἔδοξα; Κέρβερ. Μόν  $\Theta$  ὦ Μένιπ-  
 πε ἀξίως τῶ γύβας, καὶ Διογύβης περὶ  
 σῦ, ὅτι μὴ ἀναγκαζόμενοι ἐσῆειπ,  
 μὴ δὲ ὠφθήμενοι ἀλλ' ἐφελύσοι γο-  
 λῶντες, οἰμώζεν ὠδραγγείλας περὶ  
 ἅπαντιν.

ΧΑΡΩΝΟΣ ΚΑΙ  
 ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Χ Α Ρ Ω Ν.

**Α**πίδος ὦ κατάρρατε τὰ περὶ θμίαι.  
 μέ. βόα, εἰ τῶτό σοι ἡδίων ἂν  
 Χάρων. Χάρ. ἀπόδρος φημί ἀνθ' αἰ  
 σε διεπερθμευσάμιω. Μέν. σὺκ αἰ  
 λάβοις ὠδρα τῶ μὴ ἔχοντ  $\Theta$ . Χάρ.  
 ἔστι δὲ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων; Μένιππ.  
 εἰ μὲν καὶ ἄλλός τις, σὺκ οἶδα. ἐγὼ  
 δὲ, σὺκ ἔχω. Χάρ. καὶ μὴ ἄγ-  
 ῶ σε, νῆτόν παλέτωνα, ὠμιαρὲ, λῶ  
 μὴ



animo tibi visus sum subijisse specum?  
**CER.** Vnus mortalium Menippe, sic mihi visus es subire, vt tuo dignum erat genere, & prior te Diogenes, propterea quod neutiquam adacti subieritis, aut intrusi, verum tum vltrotronei, tum ridentes, atque omnibus plorare renuntiantes.

## CHARONTIS ET Menippi.

CHARON.

**R** Edde naulum sceleste **MEN.** Vociferare, si quidem istuc tibi voluptati est **Charon.** **CHAR.** Redde, inquam, quod pro traiectione debes. **MEN.** Haudquaquam auferre queas ab eo qui non habet, **CH.** An est quispiam qui ne obolū quidem habeat? **MEN.** Sit ne alius quispiā præterea, equidem ignoro, ipse certè nō habeo. **CHA.** Atqui præfocabo te per Ditem

H 3      im-

μὴ δόδοῶς. Μέν. καὶ γὰρ τῷ ζύλω σου  
 πατάξας, διαλύσω τὸ κρανίον. Χάρ.  
 μάτην ἔν' ἔση πεπλευκῶς πῶσ' ἔτι  
 πᾶν. Μέν. ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμῶν σοι  
 δόδοῶτω, ὅς με παρέδωκέ σοι. Ἑρμ.  
 ἢ Δία ὀναίμεν, εἰ μέλλω γε καὶ  
 ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν. Χάρ. σὺ  
 δόδοῶσ' ἑσέμαί σου. Μέν. τίς τίς γε ἔνεκα  
 νεωλκήσας τὸ πορθημεῖον, ἐδράμενε.  
 πᾶν ἀλλ' ὅ, γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λά-  
 βεις; Χάρ. σὺ δ' ὅσον ἦδεις ὡς κομι-  
 ζεῖν θεοῖ; Μέν. ἦδεν μὲν, ἔκ' εἶχον δέ-  
 τι ἔν; ἐξέτην Δία τίς το μὴ δόδοῶσ' ἔν;  
 Χάρ. μόν' ἔν' αὐχῆσεις περὶ κα  
 πεπλευκέναι; Μέν. ἔπερὶ κα ὡ βέλ-  
 πισε. κα γὰρ ἦν τλησα, κα τῆς κώπης ἐπέ-  
 λαδόμεν, κα σὺ ἐκλαμον μόν' ἔν' ἔ  
 ἄλλων Ἰππικῶν. Χάρ. ἔδεν ταῦτα  
 πρὸς τὰ πορθημῖα. τὸν ὀβολὸν δόδο-  
 δῆναί σε δῆ. οὐ γὰρ θέμις ἄλλως  
 γνέ-

impurissime, ni reddas. MEN. At ego  
illiso baculo tibi comminuam caput.

CHA. Num ego te tam longo traiectu  
gratis transuexero? MEN. Mercuri-

us meo nomine tibi reddat, vt qui  
me tibi tradiderit. MER. Bellè me-

cum agatur per Iouem, siquidem fu-  
turum est, vt etiam defunctorum no-

mine persoluam. CHA. Haud omit-  
tam te. MEN. Quin igitur vel huius

gratia perge, vt facis, nauim trahere,  
quanquam quod non habeo, quinam

auferas? CHA. At tu nesciebas, quid  
tibi fuerit adportandum? MEN. Scie-

bam quidem, verum non erat. Quid  
igitur? num ea gratia erat mihi sem-

per in vita manendum? CHA. Solus  
ergo gloriaberis te gratis fuisse trans-

uectum? MEN. Haud gratis ô præ-  
clare, siquidem & sentinam exhau-

si, & remum arripui, & vectorum  
omnium vnus non eiulauit. CHA.

Ista nihil ad nauum, obolum  
reddas oportet: neque enim fas

H 4 est



γυρεύει. Μέν. ἔκῃν ἀπάραιγέ με αὐθις  
 εἰς τὸν βίον. Χάρ. Καρίεν λέγεις, ἵνα  
 πληγᾶς ἴπῃ τῷ τῷ ᾧ τῷ Αἰακῷ  
 προσλάβω. Μέν. μὴ ἐνόχλει οὐκ.  
 Χάρ. δείξον τί ἐν τῇ πῆρα ἔχεις.  
 Μέν. θέρμας εἰ θέλεις, καὶ τῆς Εκατῆς  
 τὸ δειπνον. Χάρ. πότεν τῶν ἡμῶν  
 ᾧ Ερμῆ τὸν κυρία ἤραγες; οἶα δὲ  
 καὶ ἐλάλει ᾧ τὸν πλῆν, τῶν ἴπ-  
 βατῶν ἀπάντων καταγελῶν, καὶ ἴπ-  
 σκώπειν, καὶ μόνον ἄδων, οἰμωζόν-  
 των ἐκείνων. Ερμ. ἀγνοεῖς ᾧ Χάρων,  
 ὅπῃον ἄνδρα διεπόρθμυσας; ἐλδ-  
 θερον ἀκριβῶς, καὶ δένος αὐτῷ μέλει.  
 ἔτος ἐστὶν ὁ Μένιππος. Χάρ. καὶ μὴ  
 ἂν σε λάβω ποτέ; Μέν. ἂν λά-  
 βης ᾧ βέλπισε, δις ἢ οὐκ  
 ἂν λάβω σ.  
 ἴπ ἴπ

ΔΙΟ-

est secus fieri. MEN. Proinde tu me  
 rursum in vitam reuehe. CHA. Bellè  
 dicis, nimirum vt verbera etiam ab  
 Æaco mihi lucrifaciam. MEN. Ergo  
 molestus nesis. CHA. Ostende quid  
 habeas in pera. MEN. Lupinum si ve-  
 lis, & Hecate cœnam CHA. Vnde no-  
 bis hunc canem adduxisti Mercuri?  
 tum qualia garriebat inter nauigan-  
 dum, vectores omnes irridens, ac di-  
 eterijs incessens, vnusque cantillans,  
 illis plorantibus. MER. An ignoras  
 Charon quem virum transuexeris?  
 planè liberum, cuique nihil omnino  
 curæ sit. Hic est Menippus. CHA. At-  
 qui si vnquam posthac te recepero,  
 MER. Si receperis ô præclarè, ne  
 possis quidem iterum  
 recipere.



H 5 DIO.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ  
ΜΑΥΣΩΛΟΥ.

Ω Καρ Ἰπὶ τίνι μέγα Φρονεῖς καὶ  
 πάντων ἡμῶν περιμάδαι ἀ-  
 ξιοῖς; Μαύ. καὶ Ἰπὶ τῇ βασιλείᾳ  
 μὲν, ὠσινωπεύ, ὃς ἐβασίλευσα Κα-  
 ρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν  
 ἐνίων. καὶ νήσους δὲ πινὰς ὑπερηγά-  
 μω, καὶ ἄλλοι Μιλήτη ἐπέβλω. πᾶ  
 πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστροφόμενος.  
 καὶ καλὸς ἰὼ, καὶ μέγας, καὶ ἐν πο-  
 λέμοις καρπερός. τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι  
 ἐν Αλικαρνασσῶ μνημα παυμέγε-  
 θες ἔχω Ἰπικείμενον, ἠλίκων καὶ ἄλλ-  
 λⓄ νεκρός, ἀλλ' ἐδὲ ἔτως ἐς κάλ-  
 λⓄ ἐξησκημένον, ἵππων καὶ ἀν-  
 δρῶν ἐς τὸ ἀκρεβέστατον εἰκασ-  
 μένων λίθῳ τῷ καλλίστῳ, οἷον ἐδὲ  
 νεῶν



DIOGENIS ET  
Mausoli.

**O** He tu Car, quare tam insolens  
 es, tibi que places, ac dignum te  
 credis qui vnus nobis omnibus an-  
 teponare? MA V. Primum regni no-  
 mine, ô tu Sinopensis, quippe qui Car-  
 riæ imperauerim vniuersæ, præterea  
 Lydiæ quoque gentibus aliquot, tum  
 autem & insulas nonnullas subege-  
 rim, Miletum vsque peruenerim, ple-  
 risq; Ionix partibus vastatis, Ad hæc  
 formosus eram ac procerus, ac belli-  
 cis in rebus præualidus. Postremò,  
 quod est omnium maximum, in Hali-  
 carnasso monumentum erectum ha-  
 beo, singulari magnitudine, quantū  
 videlicet defunctorum alius nemo  
 possidet, neq; pari etiā pulchritudine  
 conditum, viris videlicet atque equis  
 pulcherrimo è saxo, ad viuā formam  
 absolutissimo artificio expressis,  
 adeò vt vel fanum aliquod simile  
 haud

νεῶν ἔυρη πῖς ἀν' ῥαδίως. ἔδοκῶ σοι δι-  
 καίως Ἰππὶ τῆρις μέγα Φρονῆν;  
 Διογένης. Ἰππὶ τῆ βασιλείᾳ Φῆς, καὶ  
 τῷ κάλλει, καὶ τῷ βάρει τῆ τάφῃ;  
 Μαύσω. νῆ Δί' Ἰππὶ τῆρις. Διογ.  
 ἀλλ' ὦ κακὲ Μαύσωλε, ἔπε ἡ ἰσχὺς  
 ἔπι σοι ἐκείνη, ἔπε ἡ μορφὴ πάρεστιν.  
 εἰ γοῦν πνα ἐλοίμεθα δικαστῶν ἑυ-  
 μορφίας πέρι, ὅσα ἔχω εἰπῶν τίνος  
 ἔνεκα τὸ σὸν κρανίον προσημείη ἀν-  
 τῆ ἐμῆ. Φαλακρὰ γὰρ ἀμφω, καὶ  
 γυμνά. καὶ τὰς ὀδόντας ὁμοίως προ-  
 φαίνομεν, καὶ τὰς ὀφθαλμούς ἀφη-  
 ρήμεθα; καὶ τὰς ῥίνες ἀποσεσιμώμεθα.  
 ὁ δὲ τάφῳ, καὶ οἱ πλυτελεῖς ἐκεί-  
 νοι λίθοι, Αλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως  
 εἶεν Ἰπποκρίνουσ, καὶ Φιλοπυμῆσ  
 πρὸς τὰς ξένους, ὡς δὴ πὶ μέγα οἰκο-  
 δόμημα αὐτοῖς ἐστὶ. σὺ δὲ ὦ βέλπυς,  
 ὅσα ὀρῶ ὅ, πὶ ἀπολαύεις αὐτῶν;  
 πλῶ

haud facilè quis inueniat. Num iniuria tibi videor has ob res mihi placere atque efferi? **DIOG.** Num ob imperium ais, ob formam, atque ob sepulcri molem? **MAV.** Per Iouem ob hæc inquam. **DIOG.** Atqui ô formose Mausole, neque vires iam illæ, neque forma tibi iam adest, aded vt si quem arbitrum de formæ præcellentia delegerimus, haud quaquam dicere potis sit, quamobrem tua caluaria meæ sit anteferenda, siquidem vtraque pariter tum calua, tum nuda. vtrique dentes pariter ostendimus, pariter oculis orbati sumus, pariter naribus simis ac sursum hiantibus deformati. Cæterùm sepulchrum ac saxa illa pretiosa, Halicarnasseis forsitan iactare licebit, & hospitibus gloriæ causa ostentare, tanquam qui magnificam quandam apud se structuram habeant: verùm quid hinc commoditatis ad te redeat, vir egregie, nequaquam video.



πωλὴν εἰ μὴ τῆς Φῆς ὅτι μάλλον ἡμῶν  
 ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικύτοις λίθοις  
 πιεζόμενος. Μαύ. ἀνόητα ἐν μοι ἐκῆ-  
 ναί πάντα. καὶ ἰσόπμος ἔσται Μαύσω-  
 λῶ, καὶ Διογῆνης; Διογ. σὺκ ἰσόπμος  
 ὡς γυναιότατε, ἔ γάρ. Μαύσωλῶ  
 μὲν γὰρ οἰμώζεται, μεμνημένῳ τῶν  
 ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαίμονα ἄετι.  
 Διογῆνης δὲ καταγελάσεται αὐτῶ. καὶ  
 τάφον ὁ μὲν ἐν Αλικαρνασσῶ ἐρεῖ ἑ-  
 αὐτῶ ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς,  
 καὶ ἀδελφῆς κατασκευασμένον, ὁ Διο-  
 γῆνης δὲ, τῶ μὲν ζώματος εἰ καὶ τινα  
 τάφον ἔχει, σὺκ οἶδεν, ἔδὲ γὰρ ἔμε-  
 λεν αὐτῶ τῶν, λόγον δὲ πῶς δρέσει  
 πρὸς αὐτῶ καταλέλοιπεν, ἀνδρὸς εἶον  
 Σεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὡς Καρῶν ἀν-  
 δραποδέσσετε τῶ σῶ μνήματῶ, καὶ  
 ἐν βεβαιοτέρῳ Χωρίῳ κατασκευα-  
 σμένον.

NIP E-

video, nisi forsan illud commodum vocas, quod plus oneris, atque nos sustines, sub tam ingentibus saxis pressus ac laborans. MAV, Itane nihil illa mihi conducunt omnia, planeque pares erunt Mausolus ac Diogenes? DIOG, Imò haud pares, inquam vir clarissime, nam Mausolus discrucabitur, quoties earum rerum in mentem veniet, quibus in vita florere conuevit, ac Diogenes interim eum ridebit. Atque ille quidem de suo illo monumento, quod est in Halicarnasso, memorabit, ab vxore Artemisia atque sorore parato, contra Diogenes ne id quidem suo de corpore nouit, nunquid habeat sepulchrum. Neque enim illi res ea curæ est, verum apud viros excellentissimos sui memoriam famamque reliquit, vt qui vitam peregerit viro-dignam, tuo monumento, Carum abiectissime, celsiorem, ac tutiore in loco substructam.

NI-

ΝΙΡΕΩΣ, ΘΕΡΣΙΤΟΥ,  
καὶ Μένιππου.

ΝΙΡΕΥΣ.

Ἰ Δὲ δὴ Μένιππου ἔρσι δικάσει,  
πότερος εὐμορφότερός ἐστιν, εἶπε ὦ  
Μένιππε, ἔκαλλίων σοι δοκᾷ; Μέν.  
τίνες δὲ καὶ ἐσε, πρότερον οἶμα. Ζη  
γὰρ τῆτο εἰδέναι. Νιρ. Νίρεὺς καὶ  
Θερσίτης. Μέν. πόπερ ὁ Νίρεὺς,  
ἢ πόπερ ἔν ὁ Θερσίτης; ἔδέπω  
γὰρ τῆτο δῆλον. Θερσίτης. ἐν μὲν ἤδη  
τῆτ ἔχω, ὅτι ὁμοίός εἰμι σοι. καὶ ἔδεν  
τηλικῆτον Διαφέρεις, ἤλικον σε Ο-  
μηρος ἐκείνος ὁ τυφλὸς ἐπήνεσεν, ἀ-  
πάντων εὐμορφότατον προσειπών.  
ἀλλ' ὁ Φοξὸς ἐγὼ, καὶ ψεδνὸς ἔδεν χεί-  
ρων ἐφάνην τῷ δικασῆ. ἄρα δὲ σοι ὦ  
Μένιππε, ὄν τινα καὶ εὐμορφότερον ἴσῃ.  
Νιρ. ἐμὲ γε τ' Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος, ὅς  
κάλ-



NIREI, THERSITÆ,  
& Menippi.

NIREVS.

**E**Cce denique vel Menippus hęc iudex erit, vter nostrum sit formosior. Dic Menippe an non tibi videor forma præstantior? MEN. Imò quinam sitis, prius arbitror, indicandum. nam hoc opinor, scitu est opus. NIR. Nireus ac Ther sites. MEN. Vter Nireus, vter Ther sites; nondum enim vel hoc satis liquet. THE. Iam vnum hoc vinco, quod tibi sum similis, neque tantoperè me præcellis, quantoperè te cæcus ille Homerus extulit, vnum omnium formosissimum appellans, quin ego fastigiato vertice, ratisque capillis, nihilo te inferior visus sum arbitror. Iam verò tempus est, vti pronunties Menippe, vtrum altero formosiorrem æstimes. NIR. Mirum ni Aglaia Charopèque progratum, qui  
vir

κάλλισ' ἀνὴρ ὑπὸ Ἰλιον ἦλθον.  
 Μέν. ἀλλ' ἔχι καὶ ὑπὸ γλιῶ, ὡς οἶ-  
 μαί, κάλλισ' ἦλθες. ἀλλὰ τὰ μὲν  
 ἐστὶ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον, ταύτη μόν-  
 ον ἄρα Διακρίνοιτο διὰ τῶ Θερί-  
 τος κραίης, ὅτι ἔυθρυπτον τὸ σόν.  
 ἀλαπαδινὸν γὰρ αὐτὸ, καὶ σὺν ἀν-  
 δρῶδες ἔχεις. Νίρ. καὶ μὲν ἔρχο-  
 μηρον ὁποῖ' ἰὺ ὁπότε σιωεσρά-  
 πυσον τοῖς Αχαιοῖς. Μέν. ὀνείρεσθαι  
 μοι λέγεις. ἐγὼ δὲ ἄβλέπω, καὶ νῦν  
 ἔχεις, ἑκάστα δὲ οἱ τότε ἴσασιν. Νίρ.  
 σὺ δὲ ἐγὼ ἐνταῦθα ἑυμορφόπρος  
 εἰμι ὡς Μένιππε; Μέν. ἔτε σὺ, ἔτε  
 ἄλλ' ἑυμορφ'. ἰσοπμία γὰρ ἐν  
 ἄδῃ, καὶ ὅμοιοι ἅπαντες Θερ.  
 ἐμοὶ μὲν καὶ τῷ  
 ἰκανόν.

⊙(5)⊕(5)

ME-

vir pulcherrimus vnus omnibus è  
 Graiis Priameia ad Pergama veni.  
 MEN. Atqui non item sub terram  
 opinor pulcherrimus venisti, quippe  
 qui reliquis quidem ossibus alijs ap-  
 pareas assimilis, porrò caluaria hoc  
 vno insigni à Thersitæ caluaria dig-  
 nosci possit, quod tua delicata est ac  
 mollicula, quandoquidem istuc ha-  
 beseffæminatum ac neutiquam viro  
 decorum. NIR. Attamen Homerum  
 percontare. qua specie tum fuerim,  
 cum inter Græcorum copias mili-  
 tarem. ME. Tu quidem somnia mihi  
 narras, at ego ea specto, quæ video.  
 quæque tibi adsunt in præsentia, cæ-  
 terum ista norunt, qui id temporis  
 viuebant, NIR. Quid igitur tandem?  
 an non ego formosior Menippe?  
 MEN, Neque tu, neque quisquam a-  
 lius formosus hoc loco, siquidem a-  
 pud inferos æqualitas est, paræque  
 sunt omnes. THER. Mihi quidem vel  
 hoc sat est.

ME.



## ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ

Χείρων ©.

**Η**Κεσαι ὦ Χείρων, ὡς θεὸς ὢν ἴππο-  
 θυμῆσαις δόποθανεῖν. Χείρ. ἀλη-  
 θῆ ταῦτ' ἤκησας ὦ Μένιππε. καὶ τέ-  
 θνηκα, ὡς ὄραῖς, ἀθάνατ' © εἶναι δυ-  
 νάμεν ©. Μέν. τίς δέ σε ἔρωστέθθα-  
 νάτ' ἔρχεν ἀεράσθ πῆς πολλοῖς  
 χεῖματ' ©; Χείρων. ἐρῶ πρὸς σε ἕκ  
 αῦνετον ὄντα. σὺκ λῶ ἐπὶ ἡδὺ δόπο-  
 λαύειν τῆς ἀθανασίας. Μένιππε. σὺκ  
 ἡδὺ λῶ, ζῶντα ὄραῖν τὸ Φῶς; Χείρ.  
 σὺκ ὦ Μένιππε. τὸ γάρ ἡδὺ, ἔγωγε  
 πικίλον πὶ κ' ἕκ ἀπλοῦ ἡγῆμα εἶ-  
 ναί. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ, καὶ δόπολαύων  
 τῶν ὁμοίων, ἡλίθ, Φωτὸς, τροφῆς,  
 αἱ ὄραί δὲ αἱ αὐταί, καὶ τὰ γι-  
 γνόμενα ἀπαντὰ ἐξῆς ἕκασον, ὡσπερ  
 ἀπο-

## MENIPPI ET

Chironis.

**E** Quidem inaudiui Chiron, te, de-  
 us cum esses, tamen optasse mor-  
 tem CH. Vera ista audisti ô Menippe,  
 planéque mortuus sum, sicuti vi-  
 des, cum mihi licuerit immortalem  
 esse. MEN. At quænam te mortis  
 cupido tenebat, rei videlicet quam  
 vulgus hominum horreat? CHIR.  
 Dicam apud te, viram neutiquam  
 stultum atque imperitum. Iam mihi  
 desierat esse iucundum immortalitate  
 frui. MEN. Quid? an iniucundum erat  
 te vivere, lucemque tueri? CHI. Erat  
 inquam Menippe, nam quod iucun-  
 dum vocant, id ego neutiquam sim-  
 plex, sed varium quiddam esse arbi-  
 tror. Verùm cum ego semper viue-  
 rem, atq; iisdem perpetuo rebus vte-  
 rer, sole, luce, cibo, tum horæ eædem  
 recurrerent, reliqua item omnia,  
 quæcunque contingunt in vita, res  
 eipro-

ἀκολοθησώμεθα θάπερον θάπερον, ἐπι-  
 πλήθει γουὶ αὐτῶν. οὐ γὰρ ἐν  
 τῷ αὐτῷ αἰεὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μετα-  
 χεῖν ὅλως, τὸ περὶ τὸν λῶ. Μένιπω.  
 αὐτὸ λέγεις ὡς Χείρων. τὰ ἐν ἀδου  
 δε πῶς φέρεται, ἀφ' ἧς παρελόμενος  
 αὐτὸς ἤκει; Χείρ. οὐκ ἀηδῶς ὡς  
 Μένιπω. ἢ γὰρ ἰσομῖα, πάνυ δη-  
 μοποιὸν, καὶ τὸ περὶ αὐτὸ ἔδεν ἔχει  
 τὸ ἀλάφορον ἐν φωτὶ εἶναι, ἢ ἐν  
 σκοτῷ, ἀλλῶς τε, ἔστι διψῶ ὡς περὶ  
 αὐτῷ, ἔτε περὶ τῷ δῆ, ἀλλ' ἀνεπιδῆ-  
 εῖς τέτων ἀπάντων ἐσμέν. Μένιπω.  
 ὅρα ὡς Χείρων, μὴ πείπιπης σεαυ-  
 τῷ, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ σοι ὁ λόγος πε-  
 ριστῆ. Χείρ. πῶς τῆτο φῆς; Μέν-  
 νιπω. ὅτι ἐν τῶν ἐν τῷ βίω τὸ ὁμοί-  
 ον αἰεὶ καὶ ταυτὴν ἐχέτω σοι προσ-  
 κερῆς, καὶ ἐν ταῦτα ὁμοία ὄν-  
 τα,



eiproco quodam orbe redirent, atque  
 alijs alia per vices succederent, satie-  
 tas videlicet eorum me cepit. Neque  
 enim in eo voluptas est sita, si perpe-  
 tuò fruaris ijsdem, sed omnino in  
 permutando posita est. M E N. Probe  
 loqueris Chiron. Cæterùm hæc quæ  
 apud inferos agitur vita, quinam tibi  
 procedit, posteaquam ad hanc tan-  
 quam ad potiorem te contulisti?  
 CH. Haud insuauius Menippe, si-  
 quidem æqualitas ipsa quiddam ha-  
 bet admodum populare. Nihil autem  
 interest, vtrum in luce quis agat, an  
 in tenebris. Præterea neque sitiend-  
 um est nobis, quemadmodum apud  
 superos, neque esuriendum, sed e-  
 iusmodi rerum omnium egentia ca-  
 remus. M E N. Vide Chiron ne te-  
 metipse inuoluas, neue eodem tibi  
 recidat oratio. CH. Quamobrem istue  
 ais? M E N. Nempe si illud tibi fa-  
 stidio fuit, quòd in vita semper ijs-  
 dem similibusq; rebus vtendum erat,  
 cum

τα, προσκορῆ ὁμοίως ἀν γένοιτο, καὶ  
 δεήσει μεταβολὴν γε ζητεῖν τινα, καὶ  
 ἐντεῦθεν εἰς ἄλλον βίον, ὅπερ οἶμαι ἀ-  
 δύνατον. Χείρ. τί ἔν' ἀν πάροις τις ὠ-  
 μένιπωε; Μένιπω. ὅπερ, οἶμαι, καὶ  
 Φαπ, συνετὸν ὄντα, δρέσκεαδς καὶ  
 ἀγαπᾷν τῆς παρῆσι, καὶ μῆδ' ἐν αὐ-  
 τῶν ἀφόρητον οἶεσθαι.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ, ΑΝΤΙΣΘΕ-  
 ΝΟΥΣ, καὶ Κρά-  
 τητῶ.

ΑΝτίσθενης καὶ Κράτης, χολῶ ἀ-  
 γομεν. ὡς π' ὅκ' ἀπίμεν εὐθυ-  
 τῆς καθόδ' εἰσπατήσοντες, ὀψόμενοι  
 τῆς καπόντας οἰοίπνές εἰσι, ἔπ' ἕκα-  
 στος αὐτῶν πιεῖ; Ἄντ' ἀπίωμεν ὡ Διό-  
 γενες. ἔν' ἂν τὸ θεῖμα ἡδὺ γένοιτο,  
 τῆς μὲν διακρύοντας αὐτῶν ὀρεῖν.  
 τῆς

cum hic itidē similia sint omnia eundem admodum parient fastidium. At de integro tibi quærenda erit vitæ cōmutatio, atq; hinc quopiam aliam in vitam demigrandū, id quod arbitror fieri non posse CH. Quid igitur faciendum Menippe? MEN. Illud nimirū, vt sapiens cum sis, quemadmodum opinor, & vulgò prædicant, præsentibus rebus sis contentus, bonique consulas quod adest, neq; quicquam in his esse putes, quod ferri non queat.

### DIOGENIS, ANTI- STHENIS, & Cratetis.

**O** Tium nunc agimūs, Antisthenes & tu Crates: quare, cur non obsecro imus deambulatum, recta ad ingressum & fauces Orci, vt ibi spectemus eos, qui descendunt, quinam sint, & quid quisque eorum agat? ANT. Eamus Diogenes. Etenim spectaculum hoc iucundum fuerit, videre alios quidē ipsorū  
 I lachry.



τὴν ἢ ἰκετεύοντας ἀφεθῆναι. ἐνίκα  
 δὲ μόλις κατιόντας, καὶ ὄπι τράχη-  
 λον ὠθῆντες ἔρμῃ, ὅμως ἀντιβαί-  
 νοντας, ἔτι πῶς ἀντερίζοντας, ἴ-  
 δεν δέον. Κράτ. ἐγὼ γὰρ καὶ διηγήσομαι  
 ἡμῖν ἅ εἶδον, ὅπῃ κατήεν καὶ τὸ ὄδον.  
 Διογ. διηγήσῃ ὡς Κράτης. ἔοικας γάρ  
 τινα παγγέλοια εἶρῃν. Κράτ. καὶ ἄλλοι  
 μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον ἡμῖν. ἐν  
 αὐτοῖς δ' Ὀπίσημοι, Ἰσμηνόδωρος πρὸ  
 πλάσιος, ὁ ἡμέτερος, καὶ Ἀρσάνης ὁ  
 Μηδίας ὑπαρχος, καὶ Οροίτης, ὁ δὲ  
 μένιος. ὁ μὲν γὰρ Ἰσμηνόδωρος, ἐπε-  
 φόνευτο γὰρ ὑπὸ ληστῶν ὡς αὐτὸς τὸ  
 κιθαριῶνα, ἐς Ἐλευσίνα οἴκῃ βαδί-  
 ζων, ἐξενέτε, καὶ τὸ τραῦμα, ἐν ταῖν  
 χεροῖν εἶχε, καὶ τὰ παῖδια τὰ νεογνά,  
 ἀκαπελελοίπει, ἀνεκαλείτο, καὶ ἑαυ-  
 τῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης, ὅς κ' ἰ-  
 σαυρῶνα ὑπερβαίλων, καὶ τὰ πῶς  
 τοῖς

lachrymari: alios autem vt dimittantur, supplicare: quosdam autem ægrè descendere, & quanquam ceruicem vrgente ac impellente Mercurio reluctari tamē, & resupinos obniti, nulla necessitate aut commodo suo. CRA. Ego verò etiam exponam vobis, quæ ipse vidi in via, quando huc descendebam. DI. Exponas licet Crates, videris enim quædã omninò risu digna dicturus esse. CR. Tum alij multi nobiscum descendebant, tum verò inter ipsos maximè nobiles, Ismenodorus ille diues ex nostris, & Arfaces Medorũ præfectus, & Orætes Armenius. Ismenodorus igitur (occisus enim fuerat à latronibus circa Cithæronem, quando Eleusinem, vt arbitror, proficiscebatur) & gemebat, & vulnus in manibus præseferbat, liberos suos paruos, quos reliquerat, identidem vocando, sibi que ipsi ob audaciam succensendo, qui cum Cithæronem transisset, ac illa loca cir-

τὰς ἑλευθερὰς χωρὰς πανέρημα ὄν-  
 τα ὑπὸ τῶν πολέμων, διοδύων, δύο  
 μόνους οἰκέτας ἐπήγετο, ἢ ταῦτα, Φι-  
 ἀλας πέντε χρυσῶς, ἢ κυμβία τέ-  
 ταρα μεθ' ἑαυτῷ ἔχων. ὁ δὲ Ἀρσά-  
 κης, γηραιὸς γὰρ ἦδη, ἔτι δὲ σὺν  
 ἄσμεν ὅτι τὴν ὄψιν ἐς τὸ βαρβαρι-  
 κὸν, ἤχθετο, καὶ ἠρανάκτει, πεζὸς  
 βαδίζων, καὶ ἠξίε τον ἵππον αὐτῷ  
 προσαιχθῆναι. ἢ γὰρ ὁ ἵππος αὐτῷ  
 σμωτεθνήκει μιᾷ πληγῇ ἀμφό-  
 τεροι. Διὰ παρέντες ὑπὸ Φρακῶς π-  
 νη πελταστῶν, ἐν τῇ Ἰππὶ τῷ Ἀρσά-  
 κῃ πρὸς τὸν Καππαδόκιον συμ-  
 πολοκῆ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης ἐπὶ λαι-  
 νει, ὡς διηγείτο, πολὺ τῶν ἄλλων  
 προὔπεξορμήσας. ὑποσῶς δὲ ἰ-  
 θραξ, τῇ πέλτῃ μὲν ὑποδύς,  
 ἀπισήετη τὸν Ἀρσάκην, κεντῆ-  
 οὔτι δὲ ὑποδύς τὴν ἑαυ-  
 ρισαυ



ea Eleutheras deserta, ac bellis vastata peragrasset, non amplius quàm duos seruos secum adduxisset, idque etiam cum phialas quinque aureas, & cymbia quatuor secum haberet. Arfaces autem (senior enim iam erat, & per Iouem, pro barbarico illo ritu, facie non adeò inhonesta aut contemnenda) grauitè ferebat atque indignabatur, quod pedibus incederet, volebatque sibi equum suum adduci. Nam & equus vnà cum eò mortuus fuerat, vna plaga ambobus transfossis à Thracensi quodam scutato, in eo prælio, quod cum rege Cappadocum ad Araxem fluuium commissum fuerat. Nam Arfaces quidè infesto cursu in hostem ferebatur, longè, vt quidem ipse narrabat, ante alios euectus. Thrax autem expectato illo subsistens, ac scutum præ se tenens, venientem Arfacis hastam excutiendo diuertit, ipse autem submissa parumper sarissa

ρισσαι, αὐτόν τε Διαπείρει καὶ τὸν ἵπ-  
 πον. Αντ. πῶς οἶόν τε, ὦ Κράτης, μιᾶ  
 ὡληγῆ τῆτο γνέσθαι; Κράτ. ῥᾶσαι ὦ  
 Αντίθενες ὁ μὲν γὰρ ἐπήλαυεν, ἐ-  
 κχοσάπηχόν πινα κοντὸν προσβεβλη-  
 μένος. ὁ Θεᾶξ δὲ, ἐπειδὴ τῆ πέλτη  
 ἀπεκρύβαστο πῶς προσβολῶ, καὶ πα-  
 ρῆλθεν αὐτόν ἢ ἀκωκῆ ἐς γόνυ ὀκλά-  
 σαις, θέχεταμ τῆ σαρμόση πῶς ἐπέλα-  
 σαι, καὶ πρῶσκει τὸν ἵππον ὑπὸ ῥ-  
 σέρνον, ὑπὸ θυμῶ καὶ (Φοδρότητ) ὅ-  
 ἑαυτὸν Διαπείραντα διελαύνεταμ ἢ  
 καὶ ὁ Αρσαίης ἐς τὸ θεσῶνα διαμπαῖς,  
 ἀχρῆς ὑπὸ πῶς πυγμῶ. ὁρᾶς οἶόν τι  
 ἐγνέτο, ἐ τῆ ἀνδρὸς, ἀλλὰ τῆ ἵππου  
 μάλλον ῥῆρρον; ἢ γανάκτει ἢ ὅμως,  
 ὁμόπιμος ὢν τοῖς ἄλλοις, καὶ ἡξίως ἵπ-  
 πεύς κατιέναι ὁ δὲ γε Οροίτης ὁ ἰδιώ-  
 της, καὶ πάνυ ἀπαλὸς τῶ πῶς, ἔσθλ  
 ἐστῶ

rissa sua, & equum & insidentem il-  
 lum transfuerberat. AN, Sed quo pa-  
 cto fieri potuit, Crates, vt vno ictu  
 ambos transfuerberaret? CR. Facilli-  
 mē Antisthenes, Nam ille quidē cur-  
 su ferebatur, cōtum quendam vigin-  
 ti cubitalem prætentū habens, Thrax  
 autem vbi pelta obiecta plagam ex-  
 cussisset, & iam cuspis ipsum præter-  
 uecta esset, in genu procumbens ex-  
 cipit sarissa venientis impetum, ac  
 equum sub pectus vulnerat, quo  
 mox præ furore ac vehementia cur-  
 sus se ipsum transadigente, eadem  
 hasta etiam Arfaces per inguina v-  
 trinq. ad nates vsque penetrante trās-  
 foditur. Intelligis nimirum quo pa-  
 cto acciderit, cū non viri, sed equi  
 magis hoc opus fuerit. Veruntamen  
 indignabatur ille, quōd non amplio-  
 re honore, quā cæteri habebatur,  
 volebātque eques descendere. Oræ-  
 tes autem, priuatus quispiam erat,  
 atque admodum debilis pedibus,

I 4 quip-



ἐξάνα χαμαί, ἔκ ὅπως βαδίζεν ἐ-  
 δύναπ. πάχισι δ' αὐτὸ ἀπχνῶς  
 Μῆδοι πάντες, ἐπὶ δὲ δαβῶσι τῶν  
 ἵππων, ὡσπερ οἱ δὲ τῶν ἀκαθῶν  
 ἐπιβαίνοντες ἀκροποδῆτι μόλις βα-  
 δίζουσιν. ὥσε ἐπεὶ καταβαλὼν ἐαυ-  
 τὸν, ἔκειτο, καὶ ἔδεμιά μῆχανῆ ἀνί-  
 σταθ ἤθελεν, ὁ βέλπις Ὁ Ερμῆς ἀ-  
 ράμει Ὁ αὐτὸν, ἐκόμισεν ἄξει πρὸς  
 τὸ προθμῆιον. ἐγὼ δὲ ἐγέλων. Αὐτ.  
 καὶ γὰρ δὲ ὅτε κατήεν, ἔδ' ἀνέμιξας  
 ἐμαυτὸν τοῖς ἄλλοις, ἀλλ' ἀφῆς οἰ-  
 μῶζοντας αὐτῆς, προσδραμὼν  
 δὲ τὸ προθμῆιον, πεκατέλαβον  
 χώραν, ὡς ἀν' Ἰππιθεΐως πλεύσαι-  
 μι. πρὸ αὐτὸν πλῆν δέ, οἱ μὲν ἐδάκρυ-  
 ὄν π, καὶ ἐναυτίων. ἐγὼ δὲ μάλα ἐπρ-  
 πύμιω ἐν αὐταῖς. Διογ. σὺ μὲν ὦ  
 Κράτης καὶ Ἀντίθενες, ποιῶτων  
 ἐτύχετε ζωοδολιπόρων. ἐμοὶ δὲ  
 Βλε-

quippe qui neque stare humi, nedum  
 incedere vlllo modo poterat. Accidit  
 autem hoc prorsum Medis omnibus,  
 vt, postquam ab equis descenderint,  
 veluti qui super spinas ingrediun-  
 tur, summis pedum digitis, vixat-  
 que ægrè incedant. Quamobrem,  
 cum per seipsum humi deiectus ia-  
 ceret, neque vlllo prorsum pacto re-  
 surgere vellet, bonus ille Mercurius  
 sublatū in se hominem, ad cymbam  
 vsque portauit, ego verò sequens ri-  
 debam. ANT. Et ego porrò quando  
 huc descendebam, neque admiscui  
 me ipsam cæteris, sed relictis ploran-  
 tibus illis, ad cymbam accurrendo,  
 præoccupauit mihi locum, quo com-  
 modiùs nauigarem. Inter nauigan-  
 dum verò, alij quidem lachrymaban-  
 tur, alij autem nauseabant, ego verò  
 inter ipsos sedens admodum ob-  
 lectabar. DIOG. Tu quidem Crates, &  
 tu Antisthenes huiusmodi sortiti  
 estis itineris comites. Mecum

βλεψίας τε ὀδανφσής, ὁ ἐκ Πειραίας,  
 καὶ Λάμπις ὁ ἀκαρνάν, ξεναγὸς ὢν, ὃ  
 Δάμις ὁ πλάσιος ἐκ Κορίνθου, συγ-  
 κατήεσαν. ὁ μὲν Δάμις ὑπὸ τῆς παιδός  
 ἐκ Φαρμάκων δποθανών, ὁ δὲ Λάμπ-  
 πιν δποσφάξας ἐσθτόν. ὁ δὲ βλεψί-  
 ας λιμῶ ἀθλιος ἐλέγετο ἀπεσκλη-  
 κέναι, καὶ ἐδήλα ὡχρὸς ἐς ὑπερβολήν,  
 καὶ λεπτός ἐς τὸ ἀκρεβέστατον φαινόμε-  
 νος. ἐγὼ δὲ, καὶ περ εἰδώς, ἀνέκρινον ὄν  
 τρόπον δποθάνοι. οἷτα τῶ μὲν Δάμιδι  
 ἀντιωμένῳ τὸν υἱόν, ὅτι ἀδίκαι μὲν  
 ποιεῖται, ἐφλω, ὑπὸ αὐτῶ, ὅς πάν-  
 λαυτὰ ἔχων ὁμῶ χίλια, καὶ τρυφῶν  
 αὐτὸς ἐνενηκονταέτης ὢν, ὀκτωκαμ-  
 δεκαετὴ νεανίσκῳ τέτταρας ὀβολὰς  
 παρῆχε. σὺ δὲ ὡ ἀκαρνάν, ἔσενε γὰρ  
 κακῆν, τί αἰπῶ τῆς ἄλλης,  
 σωτὸν δὲ ἔ; ὅς τῆς μὲν πολεμίας ἔ-  
 δε πώποτε ἔτρεσας, ἀλλὰ φιλο-  
 κινδύ-



autem Blepsias ille fænerator, ex Py-  
 ræo, & Lampis Acarnan, qui merce-  
 narios milites ductauerat, & Damis  
 diues ille Corinthius, simul descen-  
 debant. Quorum Damis quidem à  
 puero veneno interemptus fuerat,  
 Lampis autem seipsum iugularat.  
 Blepsias verò fame miser periisse di-  
 cebatur, & apparebat sanè adhuc  
 pallidus supra modum actenuis ma-  
 ximè Ego verò quamquam antea  
 noram, interrogabam tamen quo  
 pacto quisque mortuus esset. Ac  
 Damidi quidem accusanti filium,  
 non iniusta verò, inquam passus es  
 ab illo qui talenta cum haberes co-  
 aceruata mille, ac ipse in delicijs vi-  
 ueres, annos 90. natus adolescenti  
 illi 18. annos nato, quatuor obo-  
 los suppeditabas. Tu verò Acar-  
 nan, (gembat enim & ille) quid  
 alios accusas, & non potius te i-  
 psum? qui hostes quidem haud vn-  
 quam perhorrueris, sed te vltro peri-

κινδύνως ἠγωνίζεσθαι πρὸς τὰ ἄλλα. ὑπὸ  
 ἧς τῆς αἰσχρᾶς ἠδονῆς, ἐάλως ὁ θυγαῖ-  
 ος. ὁ μὲν γὰρ βλεψίας αὐτὸς, ἑαυτῷ  
 κατηγορεῖ φθάσεις, πολλὴν τὴν ἀνοι-  
 αίαν, ὅτι χρήματα ἐφύλαττε πῆς μη-  
 δὲν προσήκονσι κληρονόμοις, εἰς αἰ-  
 βιώσεσθαι ὁ μάταιος νομίζων. πάλιν  
 ἐμοὶ γε ἔστι τυχῶσαν περὶ πωλὴν παρέ-  
 χον τότε σέβοντις ἀλλ' ἤδη μὲν ἐπὶ τῷ  
 συμμίω ἐσμέν ἀποβλέψιν χρῆσι, καὶ ἀπο-  
 σκοπεῖν πρόρῳθεν τὰς ἀφικνεμένους.  
 βαβαὶ πολλοὶ γε καὶ πικίλοι, καὶ πάντες  
 δακρυόντες, πάλιν τῶν νεογνῶν τῶντων  
 κτηνῶν. ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες γεγηρακέ-  
 τες οὐδύρον. τί τῶν; ἄρα τὸ φίλτρον  
 αὐτῶν ἐχρῆσθαι βίαι; τῶντων γὰρ τὸ ὑπερ-  
 γηρων ἔρεσθαι βέλομα. τί δακρυεῖς  
 τηλικῶτος ἀποθανῶν; τί ἀθανακτεῖς  
 ὧ βέλιπτε, καὶ ταῦτα, γέρον ἀφίγ-  
 μέος; ἦτις βασιλεὺς ἦσθα; Πτω-  
 ἔδα-

culis offerendo, ante alios in prælium descendentis; turpi verò voluptate generosus ipse tu captus fueris. Nam Blepsias quidem ipse sese accusat, ob nimiam stultitiam, quod pecuniam videlicet custodierit hæredibus nulla necessitudine sibi coniunctis, dum in perpetuum victurum esse vanus ipse se putat. Verùm mihi quidem non vulgarem voluptatem præbuerunt tunc lamentantes isti. Sed iam circà fauces sumus. Aspicerre nos illuc oportet, atque à longè contemplari aduenientes, Papæ, multi certè, & varij, omnesque lachrymantes, præter recens natos istos & infantes. Quin & ætate nimia confecti illi lugent. Sed quid hoc? num philtro aliquo vitæ tenentur? Istum igitur decrepitum interrogare lubet. Quid ploras, heus tu, tam prouecta ætate mortuus? Quid indignaris bone vir, præsertim cùm senex huc aduenis? eccubi rex fuisti? MENDICVS.



ἔδαμῶς. Διογ. ἀλλὰ σατυράπης ;  
 Πτω. ἔδετ' ἔτο. Διογ. ἀρα οὐκ ἐπλά-  
 τεις, εἴτα ἀνιᾶ σε τὸ πολλὴν τρυφῶν  
 ἀπολιπόντα τεθνάναι ; Πτω. ἔστιν  
 πιᾶτον. ἀλλ' ἔτη μὲν ἐγεγόνειν ἀμφὶ  
 τὰ ἐννευήκοντα, βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ  
 καλὰ μὲ καὶ ὀρμιάς εἶχον, ἐς ὑπερ-  
 βολῶν πτωχὸς ὢν, ἀπικνός τε, καὶ  
 περσέπι χωλός, καὶ ἀμυδρὸν βλέ-  
 πων. Διογ. εἴτα ποιᾶται ὢν, ζῶν  
 ἤθελες ; Πτω. ναί. Ἡδὲ γὰρ ἴω τὸ  
 Φῶς, καὶ τὸ τεθνάναι δεινὸν καὶ Φευ-  
 κτέον. Διογ. ὡς παῖς ὡ γέρον, καὶ  
 μερακιδιῶν πρὸς τὸ χρεῶν. καὶ ταῦ-  
 τε, ἡλικιώτης ὢν τῆ περθμέως. τί  
 οὐκ ἂν τις λέγει πρὸς τῶν νέων, ὅπο-  
 τε οἱ τηλικῆτοι φιλόζωοι εἰσιν ; ἔς  
 ἐχρῶν δινάκειν τὸν θάνατον, ὡς  
 τῶν ἐν τῇ γῆρα κακῶν φάρμακον ;  
 ἀλλ'

evs. Haud quaquam. DIOG. Verum  
 satrapa. MEN. Neque hoc. DI. Num  
 igitur diues fuisti ideoque male te  
 habet, quod relictis multis delicijs ac  
 voluptatibus mori coactus fueris?

MEN. Nihil tale, sed annos quidem  
 circiter nonaginta natus fui, vitam  
 autem difficilem egi, arundine & li-  
 nea victum quæritans, ultra modum  
 egenus ac pauper, liberis carens, &

præterea Claudus quoque, & parum  
 oculis videns. DIOG. Et viuere cu-  
 piebas cum talis esses? MEND. Cer-  
 tē quidem: dulcis enim erat lux, mo-  
 ri autem graue & horrendum. DIOG.

Deliras, ô senex, & iuueniliter te  
 geris erga necessitatem, & hoc cum  
 sis æqualis portitoris huius. Proin-  
 de quid iam de adolescentibus dica-  
 mus, quando etiam decrepiti isti tan-  
 toperè viuere cupiunt? quos dece-  
 bat ipsam mortem etiam consecrari,  
 tanquam remedium quoddam eorum  
 malorum, quæ secum fert senectus?

Sed

ἀλλ' ἀπίωμεν, μὴ καὶ τις ἡμᾶς ὑπὶ-  
 θηται, ὡς λυπόδρασιν βελεύοντασ, ὁ-  
 ρῶν παρὶ τὸ σόμιον εἰλημένωσ.

## ΑΙΑΝΤΟΣ ΚΑΙ

Αγαμέμνονος.

Εἰ σὺ μανεῖσ ὦ Αἴαν, σεαυτὸν ἐ-  
 φόνευτασ, ἐμέλιτασ θ; καὶ ἡμᾶσ  
 ἀπαντασ, τί αἰτιάσ τὸν Οδυσσεά; καὶ  
 πρῶτω ἔτε προσέβλεψασ αὐτὴν,  
 ὁπότε ἤκε μαντοσύμενον, οὔτε  
 προσειπᾶν ἠξίωτασ ἀνδρα συ-  
 στραπιάτῳ, καὶ ἐταῖρον. ἀλλ' ὑπερο-  
 πικῶσ μεγάλα βαινῶν, παρηλθεσ.  
 Αἴα. εἰχότωσ ὦ Αγαμέμνον. αὐτίσ γάρ  
 μοι τῆ μανίασ αἴτιοσ κατέστη, μόνον  
 ἀντεξετασθεῖσ ἰπὶ τοῖσ ὄπλοισ.  
 Αγαμ. ἠξίωσ δε ἀναπαγώνισ  
 εἶναι,



Sed abeamus iam, ne quis & nos suspicetur tales esse, qui hinc aufugere cupiamus, quando circa fauces hinc nos oberrare viderit.

## A I A C I S E T

Agamemnonis.

**S**I tu, dum furore correptus fuisti, Ajax, te ipsum interfecisti, nos autem cunctos etiam membris, ut putabas, detruncatis, deformasti, quid, quæso, Vlysses accusas? Ac paulò antè neque aspicere ipsum voluisti, cùm venisset huc vates consulturus, neque alioquì dignatus es virum commilitonem ac socium, sed superbè admodum ac grandi incedens gressu, præteriisti. AIA. Meritò Agamemnon. Ille enim mihi furoris huius autor extitit, ut qui solus mecum pro armis iudicio contendere ausus fuerit. AIA. An verò dignum censebas te, qui absque aduer-

εἶναι, καὶ ἀκονιτὶ κρατεῖν ἀπάντων;  
 Δία. ναί. τὰ γε τοιαῦτα. οἰκεία γάρ  
 μοι ἴω ἢ πανοπλία, τὴ ἀνεψιῶ γε ἔ-  
 σαι. καὶ ὑμεῖς οἱ ἄλλοι πολὺ ἀμείνους  
 ὄντες, ἀπέπαυθε τὸν ἀγῶνα, καὶ  
 παρεχωρήσατέ μοι τῶν ἄθλων. ὁ δὲ  
 Λαίρτης, ὃν ἐγὼ πολλάκις ἔσωσα κιν-  
 δυεύοντα κατακεκόφθαι ὑπὸ τῶν  
 Φρυγῶν, ἀμείνων ἤξις εἶναι, καὶ ἴπι-  
 τηδαιότερον ἔχει τὰ ὄπλα. Ἀγαμ.  
 αἰπῶ τιγαρῶν ὧ γυναῖε τὴν θέτην,  
 ἢ δέον σοι τὴν κληρονομίαν τῶν ὄπλων  
 ἑταδιδόναυ συγγυαῖ γε ὄντι, φέ-  
 ρουσι, ἐς τὸ κοινὸν κατέβητο αὐτὰ,  
 Δία. σὺκ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεά, ὃς  
 ἀντεποιήθη μόνον. Ἀγαμ. συγγνώμη  
 ὦ Δία, εἰ ἀνθρώπος ὢν, ὠρέχθη δό-  
 ξης ἠδὲ λίσσας πράγματ' ὅ, ὑπὲρ οὗ  
 καὶ ἡμῶν ἕκαστος κινδυνάειν ὑπο-  
 μένει

aduersario, & absque puluere, vt dicitur, superares omnes? AI. Quid ni? in tali vtique caussa. Nam armatura ea, cognationis quodam iure ad me pertinebat, cum fratris mei patruelis certè fuerit. Deinde vos cæteri, qui multò quàm ille præstantiores eratis, detrectastis certamen, & concessistis mihi certaminis præmia. Iste autem Laërtæ filius, quem ego non semel in summo periculo seruauit, cum iam à Troianis propè concideretur, melior me esse voluit, ac dignior qui armis illis potireretur.

AG. Accusa igitur ô generose The-  
tim, quæ cum tibi debuisset armorum successionem ac hæreditatem, vtpotè cognato tradere, in medium allata posuit ea. AI. Haudquaquam, Sed Vlysses, vt qui solus sese mihi opposuerit. AG. Ignoscendum ô Ajax est: si homo cum esset, appetiuit gloriam, rem dulcissimã, cuius gratia etiã nostram quilibet obire pericula sustinet



μένει ἐπεὶ καὶ ἐκράτησέ σε, καὶ ταῦτα,  
 ὡς δὲ Τρωσὶ δικάσαις. Αἴα οἶδα ἐ-  
 γώ, ἥ τις με καπιδίκασεν, ἀλλ' ἐθέ-  
 μισ λέγειν τι πρὸς τῶν θεῶν. τὸν γὰρ  
 Οδυσσεῖα μὴ ἔχι μισεῖν σὺκ ἂν δυ-  
 ναίμην, ὡς Ἀγάμεμνον, ἐστ' εἰ αὐτῆ  
 μοι Ἀθηναῖ τ' ἔτο Ἰπιδάτῃοι.

## Μ Ι Ν Ω Σ Κ Α Ι

Σωσράτου.

Ο μὲν ληστὴς ἔτος Σώσρατος, ἐς  
 τὸν Πυρροφλεγέθοντα ἐμβε-  
 βλήστω. ὁ δὲ ἱερόσυλος ὑπὸ τῆς  
 Χιμαίρας Διασσαδήτω. ὁ δὲ τύ-  
 ραννος ὡς Ἐρμῆ, ὡς δὲ τὸ Τιτυὸν ἀπο-  
 παθεῖς, ὑπὸ τῶν γυπῶν κερέστω καὶ αὐ-  
 τὸς τὸ ἦπαρ. ὑμεῖς δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἀπτε  
 καὶ πάχος ἐς τὸ Ἠλύσιον πεδίον, καὶ τὰς  
 μακάρων νήσους κατοικεῖτε, ἀνθ' ὧν  
 δίκαια ἐποιεῖτε ὡς δὲ τὸ βίον. Σω. ἄκου  
 σον ὡς Μίνως, ἃ σοὶ δίκαια δοξῶ λέγειν.

Μί.

tinet , præcipuè quando & vicit te  
 postea, & hoc, Troianis ipsis iudici-  
 bus. Ai. Noui ego quæ me damnarit,  
 sed fas non est, de diis aliquid dicere.  
 Vlysses igitur aliud quàm odisse non  
 possum, Agamemnon, non si ipsa mi-  
 hi Minerua hoc imperet.

M I N O I S E T  
 Softrati.

**P**Rædo hic quidem Softratus, in  
 Pyriphlegethontem præcipite-  
 tur, sacrilegus autem ille à Chimæra  
 discerpatur, Tyrannus verò iste,  
 Mercuri, iuxta Tityum in longum  
 extentus, arrodendum & ipse hepar  
 præbeat vulturibus. Vos autem boni  
 ac probi abite quam celeriter in cam-  
 pum Elysiū, insulâsque beatorum  
 habitate, pro ijs, quæ rectè ac iu-  
 stè in vita fecistis. So. Audi ô Mi-  
 nos, num tibi iusta dicere videar.

Mi.

Μι. νὸν ἀκέσω αὐτοῖς. ἔ γάρ ἐξε-  
 λήλεγξαι ὧ Σώσρατε ποιηρός ὦν, καὶ  
 πσέτης ἀπεκτινώς; Σώ. ἐλήλεγ-  
 μαί μὲν, ἀλλ' ὄρα, εἰ δικαίως κελα-  
 σθήσομαι. Μιν. καὶ πᾶν, εἴγε διποτί-  
 νειν πῶ ἀξίαν δίκαιον. Σώ. ὅμως  
 ἀπόκρινά μοι ὧ Μίνως. Βραχὺ γάρ  
 τι ἐρήσομά σε. Μιν. λέγε μὴ μακρο-  
 μόνον, ὅπως καὶ τὴς ἄλλης διακρίνω-  
 μεν ἤδη. Σώ. ὅποσα ἔπρατιον ἐν ταῖς  
 βίῳ, πότερα ἐκὼν ἔπρατιον, ἢ ἐπε-  
 κέκλωσό μοι ὑπὸ τῆς μοίρας; Μιν.  
 ὑπὸ τῆς μοίρας δηλαδή. Σώ. ἔ-  
 θεωῶ καὶ οἱ χρεστοὶ ὄπαντες, καὶ οἱ  
 πνηροὶ δοκωῶτες ἡμεῖς, ἐκείνη ὑπη-  
 ρετοιῶτες, ταῦτα δρωῶμεν. Μιν. ναὶ  
 τῇ κλωσῇ, ἢ ἐκάσῳ ἐπέταξε γνη-  
 θέντι τὰ πρακτέα. Σώ. εἰ ἔνις ἀναγ-  
 κησθεὶς ὑπ' ἄλλου φονεύσειεν πιναι,  
 ἔ δυ-



MI. An ego denuò audiã? an non cõ-  
 uictus es Sostrate, quod & malus fu-  
 eris, & tam multos occideris? So. Cõ-  
 uictus quidem fui, sed vide, num iustè  
 ob id supplicio afficiar. MIN. Atque  
 admodum, si modò id iustum est,  
 pro merito quenque suo pœnam de-  
 pendere. So. Attamen responde mi-  
 hi ó Minos. Breue enim quiddam in-  
 terrogabo te. MI. Dic modo non  
 prolixè, quo deinceps & cæteros di-  
 iudicare possimus. SOSTRA. Quæ-  
 cunque in vita egi, utrùm volens ea  
 feci, an ita à Parcis destinatum mihi  
 fuit? MI. A Parca scilicet. So. Pro-  
 inde & boni pariter omnes, & nos,  
 qui mali videmur, eadem agimus,  
 dum illi obsecundamus. MI. Ita pro-  
 fecto, Clotho videlicet illi parentes,  
 quæ vnicuique iniungit, cum pri-  
 mum natus est, quæ agenda ipsi  
 sunt. So. Si quis igitur vi com-  
 pulsus ab alio, occiderit aliquem  
 cum non possit illi contradicere,  
 è quo

ἔδωκέμενος ἀντιλέγειν ἐκείνῳ βια-  
 ζόμενῳ, οἷον δήμιος ἢ δορυφόρος,  
 ὁ μὲν δικαστῆ πεισθεὶς, ὁ δὲ τυράννω,  
 τίνα αἰτιάσῃ τῷ Φόνῃ; Μίν. δῆλον ὡς  
 τὸν δικαστῆν ἢ τὸν τυράννον, ἐπεὶ εἶδε τὸ  
 ξίφος αὐτό. Ἐπηρετεῖ γὰρ τῷ ὄρ-  
 γανον ὄν πρὸς τὸ θυμὸν, τῷ πρῶτως  
 ἀδραχόντι τῆν αἰτίαν. Σώ. εὐγε ὦ  
 Μίνως, ὅτι καὶ Ἰθιδάψιλέυη τῷ πα-  
 ραδείγματι. Ὡς δὲ πῶς ἴδοιτο εἰλαπτι-  
 τῷ δεσπότη, ἢ καὶ αὐτὸς χρυσὸν ἢ ἀρ-  
 γυρον καμίζων, τίνοι τὸ χάριν ἰσέον, ἢ  
 τίνα εὐεργέτην ἀναχραπίον; Μίν. τὸν  
 πέμψαι τῷ Σώσρατε. Διάκονος γὰρ  
 ὁ καμίζων ἦν. Σώ. σὺ καὶ ἐν ὄραϊς, πῶς  
 ἀδίκῃ παιδίᾳ καλᾶζων ἡμᾶς Ἐπηρε-  
 τας γηρομένους, ὧν ἢ κλωθῶ πρὸς ἑ-  
 πατρί, καὶ τῆς πρῶτης τῆς διακονη-  
 σαμένους ἀλλοτριῶσι ἀρωγῆς; ἔτι γὰρ  
 εἴθι ἐκείνο εἰπεῖν ἔχοι τις ἀν, ὡς  
 ἀντι-

à quo compescitur vt, verbi gratia, si  
 carnifex, aut satelles quispiam, alter  
 iudici parendo, alter tyranno, quem-  
 nam cædis istius reum ages? **MI.** Quæ  
 alium. nisi iudicē aut tyrannū? **Quo-**  
 niam neq; ipsum gladiū accusare pos-  
 sumus, subseruit enim hic, tanquam  
 instrumentum quoddā animis atque  
 furori accomodatus illius, qui primo  
 caussam hanc præbuit. **So.** Rectè sa-  
 nè ô Minos, laudo quod hæc etiam  
 exemplo, quasi quodā auctario locu-  
 pletas. Si quis autē, mittēte hero, ve-  
 niat ipse aurū vel argentum afferens,  
 vtri nā ea gratia haberi debet, aut vtri  
 beneficiū hoc acceptū referendū est?  
**ML.** Ei qui misit. **Sostrate** nam ille qui  
 attulit, minister tantū fuit. **So.** Vides  
 ne igitur, quā iniustè facis, dū suppli-  
 cio afficis nos, qui ministri tantū fui-  
 museorū, quæ **Clotho** nobis impera-  
 uit, & rursū, dū honore prosequeris  
 eos, qui in aliemis bonis veluti dispen-  
 satores quosdam sese gesserunt. **Non**

K

caim



ἀνπλέγειν διωατὸν ἴω, τίς μὲν πα-  
 σης ἀνάγκης περὶ τεταγμένοις. Μίν.  
 ὦ Σώφρατε πολλά ἴσοις ἂν ἔῃ ἄλλα,  
 εἰ καὶ λόγον γινόμενα, εἰ ἀκροβῶν  
 ἐξετάζοις. ὦ ἴω ἄλλα σὺ τῆτο δόπο-  
 λαύσεις τῆς ἐπερωτήσεως, διότι οὐ  
 λησῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ σε Φισῆς πε-  
 σίναμ δοκέεις. ἀπόλυσον αὐτὸν ὦ Ερμῆ  
 καὶ μηκέτι κολαζέσθω. ὄρα δὲ, κα-  
 καὶ τὴς ἄλλης νεκρῆς ἐρωτᾶν τὰ ὅ-  
 μοια διὰ τῆς.

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ. Η  
 ΝΕΚΥΟΜΑΝΤΕΙΑ.

Μ Ε Ν Ι Π Π Ο Σ. Φ Ι Α Ω.  
 Ν Ι Δ Η Σ.

ὦ χαῖρε μέγα θρον, πρὸ πυλά-  
 εἰσίας ἐμῆς. ὡς ἄσμενός σ' ἐσθ-  
 λον, ἰς Φάϋμολῶν. φίλω.

ΜΕΝΙΠ-

enim illud dicere quisquam poterit, quod contradicere, aut imperata detrectare licitum fuerit in ijs, quæ cum omni prorsum vi ac necessitate imperata fuere. *Mi.* Multa, o Solstrate, & alia videas licet, minimè secundum rationem fieri, si diligenter expendas. Veruntamen tu ex hac quaestione hoc boni consequeris, quandoquidem non prædo solum, verum etiam Sophista quidem esse videris. Solue ipsum Mercuri, neue deinceps amplius puniatur. Cæterum illud vide, ne & cæteros manes similia interrogare doceas.

MENIPPUS SEU

Necyomantia.

MENIPPUS PHI-

LONIDES.

**S** Alue atrium, domusque vestibulum meæ, vt te lubens aspicio luxu redditus. *PHILONID.* Num hic

K 2

Me-

Μένιππος ἔτις ἐσιν ὁ κύων; ἔ μὲν ἔν  
 ἄλλος, εἰ μὴ ἐγὼ ᾧ ᾠδὴν ὀλεπω Μένιπ-  
 πος ὄλως. τὲ δ' αὐτῷ βέλε) τὸ ἀλλό-  
 κτον ἔχῃματος, πῖλος κὺ λύρα καὶ  
 λουκῆ; περσιτέον ἢ ὁμῶς αὐτῷ. χαῖ-  
 ρε ᾧ Μένιππε. κὺ πόθεν ἡμῖν ἀφίξαι;  
 πολὺν γὰρ χρόνον ἔ πεφηνας ἐν τῇ πό-  
 λι. Μέν. Ηκὼ νεκρῶν κευθμῶνα, καὶ  
 σκότῃ πύλας Διπῶν, ἰν' αἰδῆς χωρὶς  
 ᾠκισαί θῆων. Φιλ. ἠρακλεις, ἐλεληθῆ  
 Μένιππος ἡμᾶς ἀποθανῶν, καὶ τ' ἐξ  
 ἴταρχῆς ἀαβεβίωκει; Μεν. ἔκ.  
 ἀλλ' ἔτ' ἐμπνευ αἰδῆς μ' ἐδέξατο. Φιλ.  
 τίς δ' ἡ αὐτῶν σιτῆ καινῆς ἔ ᾠδὴν ὀ-  
 ξηταίτης ἀποδημίας; Μέν. νεότης μ'  
 ἐπήρε κὺ θῆσος ἔ νῆ πλέον. Φιλ.  
 πᾶσαι μακάριε τραγωδῶν, κὺ λέγι  
 ἔτωσιπῶς ἀπῶν, καταβάς ἀπο τ'  
 ἰαμθεῖων. τίς ἡ σολῆ; τί σοι τῆς κα-  
 τῶ πρῆσας ἐσβῆσεν; ἄλλως γὰρ ἔκ  
 ἠδῆα



Menippus est canis ille? Non herclè  
 alius, nisi ego fortè ad Menippos om-  
 nnes hallucinor. Ad quid sibi vult  
 habitus huius insolentia, claua, & ly-  
 ra, & leonis exuuiæ? Adeundus ta-  
 men est. Salue Menippe, vnde nobis  
 aduenisti? diu est quod te in vrbe  
 non vidimus. MENIPP. Adsum reuer-  
 sus mortuorum è latibulis Foribús-  
 que tristium tenebrarum nigris; Ma-  
 nes vbi inferni manent superis pro-  
 cul. PHILO. O Hercules clam nobis  
 Menippus vita functus est, reuixit-  
 que denuò. MENIPP. Non, sed me  
 ad huc viuum recepit Tartarus. PHI-  
 LO. Quænam caussa tibi fuit nouæ  
 huius atque incredibilis viæ? MEN.  
 Iuuenta me incitauit atque audacia,  
 Quàm pro iuuenta, haud paululum  
 impotentior. PHILO. Siste ó beate,  
 Tragica, & ab Iambis descendens,  
 sic potius simpliciter eloquere,  
 quænam hæc vestis, quæ caussa tibi  
 itineris inferni fuit, cum alioqui  
 K 3                    neque

ἠδὲ ἀπὸς, ἔδὲ ἀσπασίῳ ἠόδος. Μέν-  
 ω Φιλότης, χρεῖώ με κατήγαγεν εἰς  
 αἶδαο, ψυχῇ χρησόμενον θηβαίου  
 Τειρεσίαο. Φι. ἔτῳ, ἀλλ' ἴ, ὡρα-  
 παίεις. ἔ γάρ ἂν ἔτως ἐμμέτρως ἴ-  
 ραψώδεις πρὸς ἄσπασ Φίλως. Μέν-  
 μὴ θουμάσης ὡ ἔταῖρε. νεωστὶ γάρ Εὐ-  
 ριπίδῃ καὶ Ομήρῳ συγγνώμενος, οὐκ  
 οἶδ' ὅπως ἀνεπαρήδλω τ' ἐπῶν, καὶ  
 αὐτόματα μοι τὰ μέτρα ἴπῃ τὸ σῆμα  
 ἔρχεῖ. ἀτὰρ εἶπέ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ  
 γῆς ἔχει, καὶ τί ποῖσιν ἐν τῇ πόλει; Φι.  
 καιρὸν ἔδδει, ἀλλ' οἶα καὶ πρὸς ἔ, ἀρπα-  
 ζαίτη, ἐμπορικῶσι, ἰσογλυφῶσι, ὀβρι-  
 λωσαίῃσιν. Μέν. ἄθλιοι καὶ κακοδαίμο-  
 νες. ἔ γάρ ἴσασιν, οἶα ἔναγχος κενῶ-  
 ρω) ὡρα πῶς κάτω, καὶ οἶα κεχει-  
 τήνηται τὰ ψηφίσματα καὶ τ' ὡρα  
 σίων, ἀμα τ' κέρβερον, ἔδδει μίαν με-  
 χανὴν ἔ διαφυγεῖν αὐτῆς. Φι. τί Φίλ-  
 δεδοκ-

neque iucunda, neque delectabilis sit  
 via? MENIP. Res, dilecte, grauis mo  
 infernas egit ad vmbas, Consulerem  
 manes vt vatis Tiresiai. PHILON. Ille  
 atqui deliras, alioqui non hoc pacto  
 caneres apud amicos confarcinatis  
 versibus. MENIP. Ne mireris, amice,  
 nuper enim cum Euripide atque Ho-  
 mero versatus, nescio quo pacto ver-  
 sibus sic impletus sum, vt numeri mi-  
 hi in os sua sponte confluant. Verum  
 dic mihi quo pacto res humanæ hic  
 se habent in terris & quid nam in vr-  
 be agitur? PHILON. Nihil noui. Sed  
 quemadmodum prius astitabant, ra-  
 piunt, peierant, fœnerantur, vsuras  
 Colligunt. MENIP. O miseri atque  
 infelices. Nesciunt enim, qualia de  
 nostris rebus nuper apud inferos  
 decreta sunt, qualisque fortè iacti  
 sunt in diuites istos calculi, quos  
 per Cerberum nullo pacto pote-  
 runt effugere. PHILON. Quid ais?

K 4 Noui



δέδοκται τι νεώτερον τοῖς καίτω πρὸς τὸ  
 εἰσαδεῖς μὲν. νη Δία καὶ πηλὰ, ἀλλ' ἔ  
 θεμὶς ἐκφέρειν αὐτὰ πρὸς ἀπαντας,  
 καὶ τὰ δειρρήτα ἐξαγορεύειν, μὴ καὶ  
 τις ἡμᾶς γραψέτω γραφὴν ἀσεβείας  
 ἔπι τῷ ῥαδαμάνθου. φημὶ μηδαμῶς ὦ  
 Μιῖπτε πρὸς τῷ Διὸς, μὴ φθονήσης  
 τῷ λογῶν φίλω ἀνδρὶ. πρὸς τῷ εἰδοῖτο  
 σταπῶν ἐρεῖ, τὰτ' ἄλλαι καὶ πρὸς με-  
 μνημεῖον. Μέν. χαλεπὸν μὲν ἔπιτατ-  
 τῆς ἰεπίταγμα, καὶ ἐπάνη ἀσφαλές.  
 πλὴν ἀλλὰ σὺ γε ἔνεκα τολμητέου.  
 ἔδοξε δὴ τὸς πλοισίως τῆς καὶ πολυ-  
 ζηματαῖς, καὶ τὸ χρυσιὸν κατάκει-  
 σον, ὡς περὶ τῷ Δανάω φυλάσσοντας.  
 φημὶ μὴ πρὸτερον εἴπης ὦ γὰρ τὰ δε-  
 δογμένα. πρὶν ἐκείνα διελθεῖν, ἀ μά-  
 λισ' ἂν ἠδέως ἀκίσσῃ μίσθ, ἥ τις αἰ-  
 πία σοι τῷ καθόδῳ γένητο, τίς τῷ ὅπως  
 πρῆξας ἡγεμών. εἴθ' ἐξῆς ἄτε εἶδες,  
 ἄτε

Noui ne aliquid apud inferos nostris  
 de rebus decretum est? MENIP. Pec-  
 Iouem, & quidem multa, verum  
 prodere non licet, neque arcana quæ  
 sunt, reuelare, ne quis fortè nos a-  
 pud Rhadamanthum impietatis ac-  
 cuset. PHILON. Nequaquam ô  
 Menippe, per Iouem, ne inuideas  
 sermones amico. Nam apud homi-  
 nem tacendi gnarum, & initiatum  
 præterea sacris edifferes. MENIP.  
 Dura profectò iubes, & neutiquam  
 iuta, verum tua gratia tamen au-  
 dendum est. Decretum est ergo, di-  
 uites istos ac pecuniosos aurum  
 tanquam Danaen seruantes abstru-  
 sum. PHILON. Ne prius, ô beate,  
 quæ sunt decreta dixeris, quæ ea per-  
 curras omnia, quæ abs te audire libe-  
 tissimè velim. Quæ videlicet descen-  
 sus caussa fuerit, quis itineris dux de-  
 inde ex ordine, & quæ illic videris, &

ἄπε ἤκαστας παρ' αὐταῖς. εἰκὸς γὰρ δι  
 Φιλόκαλον ὄντα σε, μηδεν ἧ ἀξίων  
 θέας ἢ ἀκοῆς ἀξιομαλίστην. Μέν. ὑπο-  
 κρηγνέον καὶ ταῦτά σοι. τί γὰρ ἂν καὶ πα-  
 θοί τις, ὅποτε Φίλος ἀνήρ βιάζοιτο; καὶ  
 δὴ πρῶτά σοι δίδμι τὴ γνώμην τὴ ἐμὴν, καὶ  
 ἔθεν ἀρμήτην πρὸς τὴ κατάβασιν. ἐγὼ  
 γὰρ ἄχρη μὲν ἐν πομπῇ ἦν, ἀκέρων Ομή-  
 ρου καὶ Ηοιόδου πολέμου καὶ σέσσης διηγυ-  
 μένων, ἔμόνον τὴ ἡμιθέων, ἀλλὰ ἔα αὐτὴ  
 ἡδὴ τὴ θεῶν, ἐπιτὴ καὶ μοιχείας αὐτῶν καὶ  
 βίας καὶ ἀρπαγῆς καὶ δίκας, καὶ πατέρων  
 ἐξελάσεις, ἔα ἀδελφῶν γάμου, πάν-  
 τα ταῦτα ἡγέμεν εἶναι καλὰ, καὶ οὐ  
 παρέργως ἐκινῆμεν πρὸς αὐτά. ἐπιτὴ  
 εἰς ἄνδρας τελεῖν ἡρξάμεν πάλιν αὐ-  
 ἔντα ὅσα ἤκαστον τὴ νόμων πάντων τὰ πῖς  
 πειρηαῖς κελευόντων, μήτε μοιχεύειν,  
 μήτε στασιαζέειν, μήτε ἀρπάζειν. ἐν μεγά-  
 λῃ ἔν καθεστῆκε ἀμφιβολία, ἔκεί-  
 δὼς ὅτι



quæ audieris omnia. Verisimile est enim te, cum res pulchras videndi curiosus sis, eorum quæ visu aut auditu digna videbantur, nihil omninò prætermisisse. MENIP. Parendum etiam in his tibi est. Nam quid facias, urgente amico? Ac primum sanè tibi expediam, quæ res animum meum ad hunc descensum impulerit. Ego igitur cùm adhuc puer es, audirè quæ HOMERÛ atque HESIODUM, seditiones ac bella canentes, non semideorû modò, sed & ipsorum etiam deorû, adhuc verò & adulteria eorum & violentias, rapinas, supplicia, patrum expulsiones, & fratrum, & sororum nuptias, hæc me hercule omnia bona pulchrâque putabam, & studiosè erga ea afficiebar. Postquam verò in virilem iam ætatè peruenirem, hic leges rursus iubentes audio poëtis adprimè contrarias, neque videlicet adulteria committere, neque seditiones mouere, neque rapinas exercere. Hic igitur hæsitabundus constitui, incertus omnino quo me

ὅτι χρησαίμην ἐμαυτῷ. ἔτε γὰρ τῆς θε-  
 ῆς ἂν ποτε ἠγάμην μοιχεύουσα, ἔσα-  
 σιάουσα πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴ ὡς πρὸς  
 καλῶν τέτων ἐγίνωσκον, ἔτ' ἂν τῆς  
 νομοθέτας τὰν αἰλίας ἰστοῖς παραμνῆν,  
 εἰ μὴ λυσιτελεῖν ὑπελάμβανον. ἐπεὶ  
 ἦ διηπύρεν, ἔδοξέ μοι ἐλθόντα πρὸς  
 τῆς καλεσμένους τέτους φιλοσόφους,  
 ἐγχειρέουσα τε ἐμαυτὸν καὶ δεηθῆναι  
 αὐτῷ χρησάσθαι μοι, ὅτι βέλοιντο, καί  
 ἵνα ὁδὸν ἀπολήν ἔβουβάν ὑποδα-  
 ξαίει. ταῦτα μὲν δὴ φρονῶν προσ-  
 ἦεν αὐτοῖς. ἐλελήθειν δ' ἐμαυτὸν ἐς  
 αὐτό, φασί, τὸ πῦρ ἔκ τ' ἀπὸν βια-  
 ζόμενος. πρὸς γὰρ δὴ τέτοις μάλιστα  
 εὐρισκὸν ἐπισκοπῶν τ' ἀγνοίαν ἔτ'  
 ἀπορίαν πλείονα, ὥστε μοι πάχιστα  
 χρυσῆν ἀπέδραξαν ἔτοι τ' ἰδιωτῶν  
 βίον. ἀμείλιχ' ὁ μὲν αὐτὸν παρήνει τὸ πᾶν  
 ἠέρεσθαι, ἔτ' ἄλλο ἐκ παιτὸς μελιέναι.

Τῆτο

pacto gererem. Neque enim Deos  
 vnquam putavi inœchaturus, aut se-  
 ditiones inuicem fuisse moturos, ni-  
 si de his rebus perinde ac bonis iu-  
 dicassent. Neque rursus legum lato-  
 res his aduersa iussuros, nisi id con-  
 ducere existimarent. Quoniam igitur  
 in dubio eram, visum est mihi  
 Philosophos istos adire, atque his  
 me in manus dedere, rogaréque v-  
 ti me, vtcunque liberet, vterentur,  
 vitæque viam aliquam simplicem  
 ac certam ostenderent. Hæc igitur  
 mecum reputans ad eos venio, im-  
 prudens profectò, quod me ex  
 fumo (vt aiunt) in flammam conijce-  
 rem. Apud hos enim maxime dili-  
 genter obseruans summam reperi  
 ignorantiam, omniâque magis in-  
 certa, adedò vt præ his ilico mihi vel  
 idiotarum vita iam aurea videretur.  
 Alius etenim soli me iussu volupta-  
 ti studere, atque ad eum scopum  
 vniuersum vitæ cursum dirigere.  
 In



τῷ τὸ γὰρ εἶναι ἔνδαιμον. ὁ δὲ τις ἔμ-  
 παλιν, πνεῖν τὰ πάντα, ἔμοχθεῖν, ἔ-  
 ρ' σῶμα καταναγκάζειν, ῥυτωῶντα  
 ἔ' αὐχμῶντα, ἔ' πᾶσι δυσταρεσῶντα,  
 ἢ λαιδορέμενον, συνεχὲς ἐπιρραψω-  
 δῶν τὰ πάνδημα ἔκείνα ἔ' Ησιόδου πε-  
 ρὶ τ' ἀρετῆς ἔπη, ἔ' τ' ἰδρωῶτα, ἔ' τ' ἐπὶ  
 τ' ἄκρον ἀνάβασιν. ἄλλος καπαφρο-  
 νεῖν χρημάτων παρεκελεύετο, ἔ' ἀ-  
 διάφορον οἶεσθ' ἔ' κτήσιν αὐτῶν. ὁ δὲ  
 τις αὐτὸ πάλιν ἀγαθὸν εἶναι ἢ τ' πλε-  
 τον αὐτῶν ἀπεφαίνετο. πῶς μὲν γὰρ ἔ'  
 κόσμος τί χρὴ ἔ' λέγειν, ὅς γε ἰδέας ἔ'  
 ἀσώματα ἔ' ἀτόμους ἔ' κενὰ, ἔ' τοιαῦτον  
 ἵνα ὄχλον ὀνομάτων ὁσημέραι περὶ  
 αὐτῶν ἀκῶν ἐναντίων, ἔ' τὸ πάντων δέ-  
 νων ἀποπώτατον, ὅτι πῶς τ' ἐνιαυτω-  
 τάτων ἕκαστος αὐτῶν λέγων, σφοδρὰ  
 νικῶντας ἔ' πιθανὸς κόγους ἐπορίζετο,  
 ὥστε μήτε τῷ θερμὸν τ' αὐτὸ πρᾶγμα  
 λέγον-

In eo ipsam sitam esse felicitatem. Alius rursus omnino laborare, corpúsque siti, vigilijs, ac squalore subigere, miserè semper adfectum, contumelijsque obnoxium assiduè, Hésiodi sedulò inculcans celebria illa de virtute carmina, & sudorem videlicet, & accliam in verticem montis ascensum. Alius contemnere iubet pecunias, easque possessionem indifferentem putare. Alius contra bonas ipsas etiam diuitias esse pronuntiat. De mundo verò quid dicam? de quo ideas incorporeas substantias, atomos & inane ac talem quandam repugnantium inuicem nominum turbam iudices audiebam, & quod absurdorum omniũ maximè fuit absurdissimum de contrarijs vnusquisque cum diceret inuincibiles admodum & probabiles sermones adferbat, vt nec ei qui calidum, nec ei qui frigidum idem profus esse contenderent, contra quicquam  
hisc-

λέγοντι, μήτε τῷ ψυχρὸν, ἀντιλέξαν  
 ἔχειν, ἔταῦτα εἰδότες σαφῶς, ὡς οὐκ  
 ἂν ποτε θερμὸν τι εἴη ἔψυχρὸν ἐν τεύ-  
 τῷ χρόνῳ. ἀπεχνῶς οὐκ ἔπαχον τῆς  
 νυστάζουσι τέρας ὁμοιον, ἄρτι μὲν, ἐπι-  
 νεύων, ἄρτι δὲ ἀναινεύων ἔμπαλιν. ἐπι-  
 ῖ πολλῷ τῆς ἐκείνων ἀπώτερον,  
 τῆς γὰρ αὐτῆς τέρας εὐρισκον Ἰπι-  
 τηρῶν, ἐναντιώτατα τοῖς αὐτῶν λό-  
 γοις Ἰπιτηδέοντας. τῆς γοῦν κα-  
 ταφρονεῖν παραινῆντας χρημάτων,  
 εἰρῶν ἀπεῖξ ἔχομένους αὐτῶν, καὶ  
 πρὸ τόκων διαφερομένους, καὶ Ἰπι-  
 μιδοῦ παυδέοντας, ἔ πάντα ἕνεκα  
 τῆτων ὑπομένοντας. τῆς τε πλὴν δό-  
 ξαν ἀποβαλλομένους, αὐτῆς ἕνεκα  
 πάντα Ἰπιτηδέοντας. ἠδλονῆς τε αὐ-  
 θεδρὸν ἅπαντας κατηγορεῖντας, ἰ-  
 δία δὲ μόνη ταύτη προσσηρημένους.  
 Φαλῆς ἔν καὶ ταύτης τῆς ἐλπίδος,  
 ἔτι



hiscere potuerim, atque id, cum ta-  
 men manifestè cognoscerem fieri  
 nunquam posse, ut eadem res calida  
 simul frigidàque sit. Prorsum igitur  
 tale quiddam mihi accidebat, quale  
 solet dormitantibus, ut interdum ca-  
 pite annuerem, interdum contra ab-  
 nuerem. Præterea quod multò erat  
 istis absurdius, vitam eorum diligen-  
 ter obseruans, comperi eam cum i-  
 psorum verbis præceptisque summo,  
 perè pugnare. Eos enim qui sper-  
 nendam censebant pecuniam, au-  
 distimè conspexi colligendis diuitijs  
 inhiare, de fœnore litigantes, pro  
 mercede docentes, omnia denique  
 numerorum gratia tolerantes. Ii ve-  
 rò qui gloriam verbis aspernabantur,  
 omnem vitæ suæ rationem in glori-  
 am referebant. Voluptatem rursus  
 omnes fermè palam incessabant, clan-  
 culum verò ad eam solam libenter  
 confluebant. Ergo hac quoque spe  
 fru-

ἔπι μᾶλλον ἐδυσχέρανον, ἡρέμα πι-  
 ραμυθόμενος ἐμαυτὸν, ὅτι μὲν πολλῶν  
 καὶ σοφῶν, καὶ σφόδρα ἐπίσιωέσει δια-  
 βεβοημένων ἀνόητός τέ εἰμι, καὶ τάλη-  
 ρός ἐπι ἀγνοῶν πειέροχου. καὶ μοι  
 ποτέ διαχρυπνῆν πύργων ἕνεκα, ἔδο-  
 ξεν ἐς βαβυλῶνα ἐλθόντα δεηθῆναι  
 πινος τῆ μάγων, τῆ ζωροστράτου μαθη-  
 τῶν καὶ διαδόχων. ἤκουον δ' αὐτῆς ἐπι-  
 δαίς περὶ πελεταῖς πιν ἀνοίγειν π  
 τῆ ἀδὰ καὶ πύλας, καὶ καταγεῖν ὄν  
 ἂν ἐβλῶντα ἀσφαλῶς, καὶ ὀπίσω  
 αὐτῆς ἀναπέμπειν. ἄρξεν ἔν ἡγέ-  
 μιν εἶναι, ὅθεν πινος τῶν διαπρα-  
 ξάμενον τῆ κατὰ βασιν, ἐλθόντα ὅθεν  
 Τειρεσίαν τῆ σοιῶπιον, μαθεῖν παρ  
 αὐτῆ, ἅτε μάντιως ἐσοφῆ, τίς ἐστὶν ὁ  
 ἄρξεν σοῖος, καὶ ὄν ἄντις ὅλοιτο εὐ  
 φρονῶν. ἔδῃ ἀναπηδίσας ὡς εἶχον  
 παχῆς, ἔπεινον εὐθὺ βαβυλῶν  
 ἐλθῶν

frustratus, magis, adhuc ægrè mole-  
 stèque tuli. Aliquantulum tamen in-  
 de memet consolabar, quod vnà  
 cum multis & sapientibus & celebra-  
 rimus insipientisque essem atque, verè  
 adhuc ignarus oberrarem. Peruigilanti  
 mihi tandem, atque hisce de rebus me-  
 cum cogitanti, venit in mentem, vt  
 Babylonem profectus, magorum a-  
 liquem ex Zoroastri discipulis ac  
 successoribus conuenirem. Audieram  
 siquidè eos inferni portas carminib.  
 quibusdam ac mysterijs aperire, &  
 quem libuerit, illuc tuto deducere, ac  
 rursus inde reducere. Optimè ergo  
 me facturum putauì, si cum horum  
 quopiam de descensu paciscens, Ti-  
 resiam Bœotium consularem, ab eò-  
 que perdiscerem ( quippe qui vates  
 fuerit & sapiens ) quæ vita sit opti-  
 ma, quàmque sapientissimus quis-  
 que potissimum elegerit. Ac statim  
 quidem exiliens quam poteram ce-  
 lerrimè Babylonem recta contendì.

Quo



ἔλθων ἦ, συγγίνομαι πνι τ̄ χαλδαί-  
 ων σοφῶ ἀνδρὶ καὶ θεασεσὶω τ̄ τέχνῳ,  
 πολιῶ μὲν τ̄ κομῶ, γῆριον ἦ μάλα  
 σεμνὸν καθεμένω, τέτομα ἦ ἰὼν αὐτῶ  
 μιθροβαρζάνης. δεηθεὶς ἦ καθεκτε-  
 πύσας μόλις ἔτυχον παρ' αὐτῶ ἐφ'  
 ὅτῳ βάλοιτο μισθῶ καθηγίσαο δαί-  
 μοι τ̄ ὁδῶ τῶ θαλαβῶν δέ με ὁ ἀνὴρ,  
 πρῶτα μὲν ἡμέρας ἐνέα καὶ ἕκαστι  
 ἅμα τῆ σελήνῃ ἀρξάμενος ἔλθε,  
 κατὰ γων Ἰππὶ τὸν εὐφρατήν, ἔωθεν  
 προσωατέλλοντα τ̄ ἕλιον, ὁῆσιν τινα  
 μακρὰν Ἰπαλέγων, ἧς ἐξφόδρα κα-  
 τήκον. ὡσπερ γὰρ οἱ φαῦλοι τ̄ ἐν πῆς  
 ἀγῶσι κηρύκων, Ἰππὶ τροχόν πη καὶ ἀσα-  
 φες ἐφθέγγετο, πλὴν ἀλλ' ἐώκει γέ-  
 πινας ἐπικαλεῖσθαι δαίμονας. μὲν γὰρ  
 τ̄ ἐκώδην τρεῖς ἄν μὲ πρὸς τὸ πρόσω-  
 πον διποπίσας, ἐπαινήσιν πάλιν, ἔδενά  
 τ̄ ἀπάντων προσβλέπων. καὶ πᾶ  
 μὲν

Quo cū venio, diuersor apud  
 Chaldæorum quendam hominem  
 certè sapientem, atque arte mirabi-  
 lem, coma quidem canum, admo-  
 dumque promissa barba venerabi-  
 lem, nomen illi fuit Mithrobarzanes.  
 Orans igitur obsecransque vix exo-  
 rari, vt quauis mercede vellet, in il-  
 lam me viam deduceret. Suscipiens  
 verò me vir primum quidem dies  
 nouem ac viginti cum luna simul  
 incipiens abluit ad Euphratem, ma-  
 nè solem Orientem versus perdu-  
 cens, ac sermonem quempiam lon-  
 gum mustitans, quem non admodum  
 exaudiebam. Nam (quod in certa-  
 mine præcones inepti solent) volu-  
 bile quiddam atque incertum pro-  
 ferebat, nisi quod quosdam visus  
 est inuocare dæmones. Post illam i-  
 gitur incarnationem ter mihi in vul-  
 tum spuens redijt rursus, oculos  
 nusquam in obuium quendam de-  
 flectens. Et cibus quidem nobis  
 glan-

μὴν ἡμῖν τὰ ἀκόδρυα, ποτὴν ἢ γάλα,  
 καὶ μελίκρατον, καὶ τὸ ἔχον ἄσπερον ὕδωρ,  
 εὐνήν ἢ ὑπαίθετος ἔπι τὴ πόας. ἐπεὶ ἢ  
 ἄλλοις εἶχε τὴ προσδιακλήσεως πρὸς μέ-  
 σας νύκτας ἔπι τὴ πύργητα ποταμὸν ἀ-  
 γαγῶν, ἐκάθηρέ τέ με ἔ ἀπέμαξε,  
 ἔ σπειήγισσε δαδὶ ἔ σκίλλη, ἔ ἄλλοις  
 πλείοσιν, ἄμα ἔ τὴ ἐπωδὴν ἐκείλῳ  
 ὑποτονθεύσας. εἶτα ὄλον με κατα-  
 μαχεύσας, ἔ πρὸς ἐλθὼν. ἵνα μὴ ἐλα-  
 πθοίμην ὑπὸ τὴ Φαιλασματάτων, ἐπα-  
 νάγει εἰς τὴ οἰλίαι, ὡς εἶχον ἀναποδί-  
 ζοντα. ἔ τὸ λοιπὸν ἀμφὶ πλῆθ' ἔχο-  
 μεν. αὐτὸς μὲν ἔν μαγικῶν πν' ἐδύ-  
 σολῶν, τὰ πολλὰ εἰοικῆαι τῆ μηδικῆ.  
 ἐμὲ ἢ τρυπισὶ φέρων ἐνεσκεύασε τῶ  
 πύλῳ ἔ τῆ λεοντῆ, ἔ προσέειπε τῆ λύ-  
 ρα, ἔ παρεκελεύσατο, ἕως ἔρηται  
 με τῆνομα, Μένιππον μὲν μὴ λέγειν,  
 Ηρακλῆα δὲ ἢ Ὀδυσσεῖα ἢ Ὀρφέα.

φι.



glandes erant. potus autem lac atque  
 mulsum, & choaspis lymphæ, lectus  
 verò in herba sub dio fuit. At post-  
 quam iam præparati sætis hac dicta  
 sumus medio noctis silentio ad Ti-  
 gretem me fluuium ducens, purga-  
 uit simul atque abstersit, facæque lu-  
 strauit ac squilla, tum pluribus iti-  
 dem alijs, & magicum simul illud  
 carmen submurmurans, dein totam  
 me iam incantans, ac ne à spectris  
 læderet, circumiens, reducit do-  
 mum, ita vt eram, reciprocantem.  
 ac reliqua noctis parte nauigationi  
 nos præparauimus, Ipse igitur ma-  
 gicam quandam vestem induit, Me-  
 dorum vesti vt plurimum similem,  
 ac me quidem his quæ vides, orna-  
 uit, claua videlicet, leonis exuijs,  
 atque insuper lyra. Iussit præterea  
 vt nomen si quis me roget, Me-  
 nippum quidem ne diceré, sed Her-  
 culem, aut Vlysses, aut Orpheum,

P. XI.

Φι. ὡς δὴ πὶ τῶν ᾧ Μένιπῶες ἔγδ' συν-  
 ἴμι τ' αἰπὴν ἔτε δ' ἄχρηματος, ἔτε τ'  
 ὀνομάτων. με. κὲ μὴν προδήλον γε τῶ-  
 το, κὲ ἔπαντελῶς ἀσπύρητον. ἔπι γδ'  
 ἔτοι προὐήμων ζῶντες ἐς ἄδρα κατε-  
 ληλύθησαν ἠγείτο, ἔμε ἀπεικάσεν  
 αὐτοῖς, ῥαδίως ἀν' τ' τῶν Αἰακῶν Φρε-  
 ρὴν ἀλαλαθεῖν, κὲ ἀκωλύτως παρ-  
 ελθεῖν, ἄτε συνηθέστερον τραγικῶς  
 μάλα ἀσπυρμπόμενον ὑπὸ δ' ἄχρη-  
 ματος ἠδηδ' ἔν' ὑπέφαιεν ἡμέρα κὲ  
 κατελθόντες ἔπι τὸν ποταμὸν, ὡς ἀ-  
 ναγωγὴν ἐγινόμεθα. παρεσκευάσθ'  
 δ' αὐτῶ κὲ σκάφος, κὲ ἱερῆα, κὲ μελί-  
 κροτα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς τὴν τελε-  
 τὴν χρήσιμα ἐμβολόμενοι ἔν' ἀπαν-  
 τα τὰ παρεσκευασμένα, ἔτω δὴ καὶ  
 αὐτὶ βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν  
 κὲ δάκρυ χέοντες. κὲ μετρί μὲν πινος  
 ὑπεφερόμεθα ἐν τῷ ποταμῷ ἤτα δ'

PHILON, Quid ita ô Menippe ?  
 neque enim causam aut habitus, aut  
 nominis itelligo MENIP. At-  
 qui perspicuum id quidem est.  
 ac neutiquam arcanum. Postea-  
 quam enim isti ante nos ad infe-  
 ros olim viui descenderunt, putauit,  
 si me his assimilaret, fore vt facilius  
 Eaci custodias fallerem, atque nullo  
 prohibente transirem, vtpote po-  
 tior tragico admodum illo cultu  
 emissus. Iam igitur dies apparuit,  
 cum nos ad flumen ingressi in reces-  
 sum incumbimus, Parata siqui-  
 dem ab illo fuerant, cymba, sacrifi-  
 cia, mulsa, & id mysterium denique  
 quibuscunque opus erat. Impoen-  
 tes ergo omnia præparata ita iam &  
 ipsi Incedimus tristes, lachrymisque  
 implemur obortis. Atq; aliquantisper  
 quidem in fluuio ferimur, deinde in

L syl-



ἔσε πλεύσαμεν ἐς τὸ ἔλος καὶ τὴν λίμνην, ἐς  
 ἣν ὁ εὐφράτης ἀφανίζεται. περαιωθέν-  
 τες ἤ καὶ ταύτην, ἀφικνήμεθα ἐς τι χω-  
 ρίοι ἔρημον καὶ ὑλῶδες, καὶ ἀνήλιον. ἐς ὃ  
 ἀποβάντες, ἠγάτο ἡ ὀμιθροβαρζά-  
 ρης, βόθρον τε ἀρυξάμεθα, καὶ πᾶ μῆλον  
 εἰσφάξομεν, καὶ τὸ αἷμα πρὸ τῆ βόθρου  
 ἐσπίοισιμεν. ὁ δὲ μάγος ἐν ποσὶ τῶν δού-  
 δα κακομένῃων ἔχων, ὅσα ἐτ' ἠρεμίᾳ τῆ  
 φωνῆ, παυμένους ἡ αἰσίοις τελῶ ἀνα-  
 κραχῶν, δαίμονας τε ὅμοι πάντας ἐπι-  
 βῶατο, καὶ πινῶς καὶ ἐκινύσας, καὶ ἰσχίον  
 ἐκάτιον καὶ ἀπαιεῖν τὴν Περσεφόειαν,  
 τῶν θμιγνῶν ἅμα βαρβαρικά τινα καὶ  
 ἀσημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα. ἐν τού-  
 τῳ πάντῃ ἐκῆνα ἐσπλεύετο, καὶ ὑπὸ τῆς  
 ἐπωδῆς τῆ δαφνὸς ἀνερρήγνυτο, καὶ ἡ  
 ὑλακὴ τῆ κερβέρου πῆρρωθην ἠκχέτο,  
 καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερκάτηφες ἰὼν καὶ  
 σκυθρῶπῳ. ἔδδφεν δ' ὑπένερθεν ἀνα-  
 ἐνέ-

syluam delati fumus, ac lacum quen-  
 dam, in quem Euphrates conditur.  
 Tum hoc quoque transmissio, in re-  
 gionem quandam peruenimus so-  
 lam syluosam atque opacam, in quam  
 descendentes ( præibat, verò Mithro-  
 barzanes ) & puteum effodimus, &  
 oues iugulamus, & foueam sanguine  
 conspergimus. At magus interim  
 accensam facem tenens, haud ampli-  
 us iam summisso murmure, sed voce  
 quam poterat maxima clamitans, dæ-  
 mones simul omnes conuocat, Pœ-  
 nas, Erinnyas, Heaten nocturnam,  
 excelsamque Proserpinam, simulque  
 polysyllaba quædam nomina barba-  
 ra atque ignota commiscet. Statim  
 ergo temere omnia, & rimas ex car-  
 mine solum ducere, ac procal Cerbe-  
 ri latratus audiri, & iam res planè tri-  
 stis fuit ac mœsta. Umbrarum at ti-  
 muit rex imis sedibus Orcus. Ac pro-

ἐνέρων αἰδωνεύς. κατὰ φάνετο γὰρ ἡδὴ  
 τὰ πλείστα, ἔη λίμιη. ἔοπιρι Φλεγε  
 θωι, ἔτ' Πλάτωνος τὰ βασιλεία. κα-  
 πιλθόντες δ' ὅμως διὰ τ' χάσματος, τ'  
 μὲν Ἰαδάμειθον ἔυρομεν πθνεῶτα μι-  
 κρῶ δειν ἑσὸ τ' ἄδεις. ὁ δὲ κέρβερος  
 ὑλάκτησε μὲν τοι, ἔπαρεκίνησε. ταχὺ  
 δευκ κρέσται πος τ' λύρα, ὡς ἄρα ἡμα  
 ἐκσιμήθη ὑπὸ τ' μέλεις. ἐπεὶ ἡ πῶς  
 τὴν λίρονίαν ἤλθομεν, μικρῶ μὲν ἄδ'  
 ἐπεραϊώθημεν. ἡ γὰρ ἡδὴ πλῆρες τ'  
 προθμείον, καὶ οἰμωγῆς ἀνάπλεων τ' ἄρ'  
 ματιαί δε πάντες ἐπέπλεον, ὁ μὲν τὸ  
 πκέλος, ὁ δ' ἡ κεφαλῶν, ὁ δὲ ἄλλο π  
 στυπετριμμένος, ἐμοὶ δοκεῖν ἐκ τῆν  
 πολέμω πύροντες ὅμως δ' ἐν ὁ βέλπει  
 χάρων, ὡς εἶδε τ' λεοντῆν, οἰηθεῖς μετ'  
 ἡρακλέα εἶναι ἐσε δεξάσθ' με ἔδιε πόρ'  
 μευσετε ασμενος, καὶ ἄπο βασι δεισθ'  
 ἡσθνε τὴν αἰτραπὸν. ἐπεὶ δὲ ἡμεν ἐπι  
 σκότω



tinus quidem inferorum patebant pleraque, lacus, Pyriphlegethon, ac Plutonis regia. Tum per illum descendentes hiatum, Rhadamantimum propemodum metu reperimus extinctum. At Cerberus primum quidem latrabat, commouitque sese. At cum ego lyram celerrimè correptam pulsassem, cantu statim sopitus, obdormiuit: deinde posteaquam ad lacum venimus tranare ferè non licuit. Iam enim onustam erat nauigium, & eiulatu certè plenum. Vulnerati quippe in eo nauigabant omnes hic femur, ille caput, alius alio quopiam membro luxatus, vsque adeò, vt multi certè ex bello quopiam adesse viderentur. At optimus Charon, cum leonis videret exuias, esse meratus Herculem, recepit, transque vexit libens, tum exeuntibus quoque nobis monstrauit semitam. Sed quoniam iam eramus in tenebris,

L o      p r e .

σκότω, προσήει μὲν ὁ μιθροβαρζάνης, εἰ-  
 πόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτῶν,  
 ἕως πρὸς λειμῶνα μέγιστον ἀφικνή-  
 μεθα τῷ ἀσφοδέλω κατὰ φυτον, ἐν-  
 θα δὴ ὡς ἐπέτοντο ἡμᾶς τετριγυῖαι τῶν  
 νεκρῶν αἰσκιαί. καὶ ὀλίγον ἢ πλείον-  
 τες, παρεγνώμεθα πρὸς τὸ ἔκλειον δι-  
 κασηριεν ἐτύχαινε ἢ ὁ μὲν Ἰπὶ θρό-  
 νου πρὸς ὑψηλῆ καθήμενος. παρείσθη-  
 κεισαν ἢ αὐτῶν πιναι ἔαλάσσορες ἔ-  
 ριννύες. ἐτέρωθεν ἢ προσήγοντο πολλὰ  
 ἴπες ἐφεξῆς αἰλύσει μαχρᾶ δεδεμένοι  
 ἐλέγοντο ἢ εἶναι μοιχοὶ καὶ πρνοβοσκοὶ  
 καὶ τελαῶναί, καὶ κόλακες, καὶ Συκοφάνται  
 καὶ τοιῶτος ὄμιλος τῶν παντῶν κυκλώντων  
 ἐν τῷ βίῳ. χωρὶς δὲ οἵτε πλέστοι καὶ  
 τοκογλύφοι προσήεσαν, ὠχροὶ, καὶ  
 προχάσσορες καὶ ποδαγροὶ, κλοισὶν ἐ-  
 κασος αὐτῶν καὶ κέραια διτάλαι-  
 τον Ἰπικήμενος. ἐφεςῶτες ἔν ἡμέσιν  
 ἐπρω-

præcedit quidem Mithrobarzanes, ego autem à tergo continuus illi comes adhæreo, quoad in pratum maximum peruenimus asphodelo confitum, vbi certè circumfusæ vndique mortuorum stridulæ nos sequuntur umbræ. Tum paulò procedentes longiùs, ad ipsam Minois tribunal accessimus. Erat ipse quidem in folio fortè quodam sublimi sedens. Adstabant autem illi pœnæ, mali Genij, Furia. Ex altera parte plurimi quidam adducti sunt ex ordine, longo fune vincti. Dicebantur autem aduulteri, lenones, publicani, aduatores, sycophantæ, ac talis hominum turba quoduis in vita patrantium. Seorsim autem diuites ac fœneratores prodibant, pallidi, ventricosi ac podagrîci, quorum quisque vinctus erat, ferri pondere duorum talentorum imposito. Nos igitur astantes.

L 4

&amp;



εἰρωμέν τε τὰ γινόμενα. καὶ ἠέρομεν  
 τὸ ἀπολογυμένων. κατηγοροῦν δὲ αὐτῶν  
 καινοὶ τινες καὶ ἄδικοδοσοὶ ῥητορες. Φι-  
 τινες ἔτι πρὸς διασκευὰς ὀκνησῆς  
 καὶ τῆτο εἰκῆν. Μέν. οἷός ἀπὸ παύταισι  
 τῆς πρὸς τὸ ἥλιον ἀπὸ τελευμένης σκι-  
 ἀς ἀπὸ τῶν ζώματων; Φι. πάνυ μὲν ἔν.  
 Με. αὐταὶ τίνυν ἐπειδὴν ἀποθανώμοι,  
 κατηγοροῦσιν τε, καὶ καταμαρτυροῦσιν καὶ  
 διελέγχουσι τὰ πεπραγμένα ἡμῖν πα-  
 ρεῖτ' ἄβιον, καὶ Ἐφόρα τινες αὐτῶν ἀ-  
 ξιόπιστοι δοκεῖσιν, ἀπεσῆσιν ὄσασιν, καὶ  
 μηδέποτε ἀφιστάμεναι τῶν ζώματων. ὁ  
 δ' ἔν. Μίνως ὅπτι μελῶς ἐξέταζων ἀπέ-  
 πεμπεν ἕκαστον ἐς τὸν τ' ἀσεβῶν χώρον  
 δίκην ὑφέξοντα κατ' ἀξίαν τῶν πε-  
 πλημημένων. καὶ μάλιστ' ἐκείνων ἠπέ-  
 τι τὸ ὅπτι πλάγρις τε καὶ ἀρχαῖς πετυ-  
 φωμένων, καὶ μονοῦ καὶ προσκυνη-  
 ῶν θεομένωντων. πῶν τε ὀλιγοχρόνιοι  
 αἶλα.

& quæ fiunt omnia conspiciamus, & quæ pro defensione dicuntur, auscultamus. Accusant autem noui quidem atque admirabiles Rhetores. PHILON. Quinam ergo hi, per Iouem, sunt? ac ne istuc quidem te pigeat dicere. MENIP. Vmbra ne vnquam istas nosti quas opposita soli reddant corpora? PHILON. Omnino quidem igitur. MENIP. Hæ nos igitur cum primum functi vitam sumus accusant, testantur, atque redarguunt, quicquid in vita peccauimus, & sanè quædam ex his dignæ admodum fide videntur, vtpote nobiscum versatæ semper nostrisque nusquam digressæ corporibus. Minos igitur curiosè quem libet examinans, imperiorum relegabat in cœtū, pœnas ibi sceleribus suis dignas iuturum. In hos præcipuè tamen inciditur, quos opes dum viuerent, ac dignitates, inflauerant, quiq; ad-

ἀλαζονείαν αὐτῶν, ἔτι δὲ ὑπεροψίαν  
 μουσικόμενος, καὶ ὅτι μὴ ἐμέμνην περὶ θη-  
 τεί τε ὄντες αὐτοὶ, ἔθνη τῶν ἀγαθῶν  
 πετυχητότεροι. οἱ δὲ ἀποδυσούμενοι τὰ  
 λαμπρὰ ἔκκεῖνα πάντα, πλεῖστες λέγουσιν  
 ἔργη, καὶ δωσαθείας, γυμνοὶ καὶ ἀνε-  
 νευχότες, παρρησίου, ὡσπερ τινα  
 ὄνειρον ἀναπεμπάζομενοι τὴν παρ' ἡμῶν  
 εὐδαιμονίαν, ὡς ἐγώ γε ταῦθ' ὄρω, ὡς  
 ὑπερέχοντες. καὶ εἴ τινα γνωρίζωμι  
 αὐτῶν, προσώπων ἀν' ἡσυχίᾳ πως ὑπε-  
 μίμνησκον, οἷος ἡμεῖς τὸ βίον, καὶ ἡλι-  
 κὸν ἐφύσατό τε, ἡνίκα πολλοὶ μὲν ἔω-  
 θεν ἵπτι τὸ προσφύρων παρρησίου, τὴν  
 πρὸς ὁδὸν αὐτῶν περιμένοντες, ὡς ἐμνοῖ  
 τε καὶ ἀποκλειόμενοι πρὸς τὴν οἰκετῶν.  
 ὃ δὲ μόγις ἀνῆλθε ἀναλείλας αὐτοῖς περ-  
 φυρῆς περὶ, ἢ πείχευτος ἢ διαποικίλος,  
 εὐδαίμονας ὡς τε καὶ μακαρίους ἀπο-  
 φαίειν τὸς προσειπόντας, ἡ δὲ τῆς  
 ἢ πῶ



rari se ferè expectabant, nimirum breui perituram eorum superbiam fastumque detestatus, quippe qui nō meminissent mortales ipsi cū sint, sese bona quoque mortalia consequutos. At nunc splendida illa exuti omnia, diuitias, inquam, genumunia, nudi ac vultu demisso steterunt tanquam somnium quoddam, humanam hanc felicitatem recogitantes, ad eō vt hæc dum conspirarer nimis quā delectatus fuerim. Et si quem eorum fortè agnoueram, accedens quietè aliquo modo submoneri qualis in vita fuerat, quantoperè que fuerat inflatus, tum cum plurimi mane fores eius obsidentes pulsi interire exclusique à famulis, illius expectabant egressum. At ipse vix tandem illis exoriens, puniceus, aureus, aut versicolor, felices ac beatos se facturum salutantes putabat, si pectus dex-

ἢ πῶς δεξιάν ἀσπίδων δόση καταφι-  
 λει. ἑκαῖνοι μὲν ἐν ἡνιωῦντε ἀκρόντες,  
 τῶν Μίωι μιάλης κ' πρὸς χαρμιν ἐδι-  
 κάσθη δικη. τὸν γὰρ τι σικελιώτῳ  
 Διοκῦσιον, πῶλλ' ἀκ' ἀνόσια ἰσὸς τε Δί-  
 ωνος κατηγορηθέντα, καὶ ἰσὸς τ' ἑσῶς  
 καταμαρτυρηθέντα, παρελθῶν. Αἰε-  
 σίππος οὐκ ὑρηναῖος (ἀγασίδ' αὐτὸν ἐν  
 κμῆ κ' δισα) μέγιστον ἐν τοῖς κατω)  
 μικρῶ δ' αἰν' κ' χιμαῖρα πρὸς δεξίοντα,  
 παρέλυσε αἴης καταδικῆς λέγων πολ-  
 λῶς αὐτὸν τῶν πεπαυδευμένων πρὸς  
 δεξιὸν χρέος δεξιόν. ἄποσάντες  
 δεσμοῦ τ' ἐδικασθῆναι πρὸς καλα-  
 σθῆρον ἀφικνῆσθαι ἐντα δὴ ὦ φίλε  
 πῶλλ' ἀκ' ἐλεφ' αἰεὶ ἀκ' αἰσῶν τε κ' ἰδεῖν.  
 πρῶσι γων περὶ γὰρ ὄρεβ' ψόφ' ὅτι ἡκ' ἐ-  
 π' κ' αἰσῶν τ' ὅπ' τ' ἐπύρος ὀπῶ-  
 μένων, κ' ἑρέσ' λαί, κ' κυφῶνες, κ' τρε-  
 κοί, κ' ἡ χιμαῖρα ἑσῶ ἀραπτε, καὶ ὁ κέρ-  
 βος

teramue porrigens, permetteret osculandam. Illi verò audientes, ista molestè terebant. At Minos quiddam etiam iudicauit in gratiam. Quippe Dionysium Siciliae tyrannum, multis & atrocibus criminibus & à Dione accusatum & graui Stoicorum testimonio conuictum, Cyrenæus Aristippus interueniens (nam illum valde suspiciunt ineri, eiusque plurimum ibi valet autoritas) ferme iam Chimærae alligatum absoluit à pœna, asserens illum eruditorum nonnullos olim iuuisse pecunia. Tum eos à tribunaii discedentes, ad supplicij locum peruenimus. Vbi amice, multa & miseranda audire simul, ac spectare licuit. Nam simul ac flagrorum sonus auditur, & eiulatus hominum in igne flagrantium, cum rotæ & tormenta, catenæ, Cerberus lacorat, & Chimæra dilaniat, cruciabanturque

ET PROXIMAQUE VOICESQUE A pari-



βερος ἐδάρδαπτε ἐκολάζοντό τε ἅμα,  
 πάντες, βασιλεῖς, δῖλοι, σατράπαι,  
 πένητες, πλούσιοι, πτωχοί. καὶ μετέμελε  
 πᾶσι τῶν τετελημημένων. ἐνίχες δὲ αὐ-  
 τῶν καὶ ἐγνωρίσαμεν ἰδόντες, ὅποσοι ἦ-  
 σαν τῶν ἑναγχος τετελευτηκότων. οἱ δὲ  
 ἐνεκαλύπτοντο καὶ ἀπεσρέφοντο. εἰ δὲ  
 καὶ προσβλέποιεν, μάλα δολοπρεπές  
 τι καὶ κολακευτικόν, καὶ ταῦτα, πῶς οἴει,  
 βαρῆς ὄντες, καὶ ὑπερόπται πρὸς  
 τὸν βίον. τοῖς μὲν τινὲς πένησιν ἡμετέ-  
 ραια τῶν κακῶν ἐδέδοτο, καὶ σίφανα-  
 παυόμενοι πάλιν ἐκολάζοντο. καὶ μὲν  
 κακῆνα εἶδον τὰ μυθώδη, τὸν Ἰξίωνα,  
 καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάν-  
 ταλον χαλεπῶς ἔχοντα, καὶ τὸν μη-  
 γρῆ Τιτυὸν, ἠράκλεις ὅσῳ. ἐκεί-  
 γαρ τῶν ἐπέχων ἀγρῶ. διελθόντες  
 δὲ καὶ τῆτες, ἐς τὸ πεδῆον ἐσβάλλο-  
 μεν, τὸ Ἀχερῶσιον, εὐρίσκομέν τε  
 αὐτό-

pariter omnes captiui, reges, præfecti, pauperes, mendici, diuites & iam scelerum omnes pœnitēbat. Et quosdam quidem eorum, dum intuemur, agnouimus, videlicet qui nuper è vita discesserant. Et hi pudētes sese tum occulebant, nostrōque subtrahebant aspectui, aut si nos aliquando respiciebant, id seruiliter admodum abiectēque faciebant. Atque hi quidem quāsi olim putas, onerosi fastuosi-que in vita? At pauperibus malorum dimidium remittebatur, & cū interquieuisent, denuò repetebantur ad pœnam. Sed illa quoque quæ fabulis feruntur, aspexi, Ixionem, Sisyphum, Phrygiūmque grauitè affectum Tantalum, genitūmque terra Tityum, Diūboni, quantum? Integrum stratus agrum occubat. Hos tandem prætereuntes, in campum venimus Acherusium, inuenimus.

αὐτὰσι τὴς ἡμετέρας πῆ καὶ τῆς ἰσωνίως,  
 καὶ τὸν ἄλλον ὄμιλον τῶν νεκρῶν καὶ ἔθνη  
 καὶ Φῦλα διαιωμένους, ἴσους μὲν παλαι-  
 ούς πινὰς καὶ εὐρωπιῶντας, καὶ ὡς Φησὶν  
 Ὀμηρὸς αἰμενηνός. τῆς δὲ νεαλῆς ἑ-  
 σιωπησῆτος, καὶ μάλιστὰ τῆς αἰγυ-  
 πθίων αὐτῆς, Διὸς τὸ πλουαρκῆς ἢ πα-  
 ριχίας. τὸ μὲν φησὶ διαγνώσκειν ἕκα-  
 στον ἢ πάνυ ἡλεράδιον. ἀπεινής γὰρ  
 ἀπὸ χινῶς ἀλλήλοισι γίνονται ὄμοισι, τῶν  
 ὁσέων γεθυμνωμένων, πολλὴν μόλις καὶ  
 Διὸς πολλῆς ἀναθεωρῆντις αὐτῆς ἐγ-  
 γνώσκουσι, ἕκαστοι δ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἀ-  
 μαυροὶ καὶ ἀσημοὶ ἑδὲν ἐπὶ τῶν παρ' ἡμῖν  
 καλῶν φυλάττοντες. ὡς πολλῶν ἐσ-  
 ταύτῳ σκέλετ' ἑκείνων, καὶ πάντων ἁ-  
 μωίων, φεβερὸν τι καὶ διάκενον δεδρακ-  
 τῶν καὶ θυμῶν τῆς ὀδόντας περὶ φαινό-  
 των, ἢ πόρην πρὸς ἑμαυτὴν, ἢ πῆ. Διὸς  
 κελίναμι τὸ θερσίτην ἀπὸ τῆς καλῆς Νι-  
 ρέως,



mŭsque ibi ſemideos, heroidasque &  
 aliam ſimul mortuorum turbam, in  
 gentes tribuſque deſitam, alios  
 quidem vetulos quosdam ac marci-  
 dos, atque (vt Homerus ait) euani-  
 dos, alios vero iuueniles, & integros,  
 & hoc potiſſimum ob illam condien-  
 di efficaciam Egyptios. Verum di-  
 gnoscere quemlibet haud proclive  
 fuit, adeo nudatis oſſibus omnes erant  
 inuicem ſimilimi, niſi quod vix tan-  
 dem eos diu intendentes agnouimus.  
 Quippe conferti conſidebant obſcu-  
 ri atq; ignobiles, nullumq; ſeruantis  
 ampliùs priſtinæ formæ veſtigium.  
 Cum igitur multi ſimul oſſei conſi-  
 ſterent, inuicem omnino ſimiles, qui  
 terrificum quiddam per cauos ocu-  
 lorum orbis tranſpicerent, dentesque  
 nudos oſtenderent, hæſitabam certè  
 mecum, quonam ſigno Theſitem  
 à Nireo illo formoſo diſcernerem,  
 aut

ρέως, ἢ τὴν μελαίτην Ἴρον ἀπὸ τῆς Φαιάκων  
 βασιλέως, ἢ Πυρρίαν τὸ μάγειρον ἀπὸ τῆς  
 Αἰγαμέμονος. εἶδεν γὰρ ἐπὶ τῆς παλαμῶν  
 γνωρισμάτων αὐτοῖς παρέμενον, ἀλλ'  
 ὅμοια τὰ ὅσα ἦν, ἀδήλα καὶ ἀνεπίγρα-  
 φα, καὶ ὡς εἶδενός ἐπιδιακρίνεσθαι  
 δυνάμενα. τί γάρ τοι ἐκείνα ὀρώνη,  
 εἶδομαι μοι ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος πομπῆ  
 πνιμακρῶν προσοικέναι, χορηγεῖν ἢ ἐ-  
 διατάττειν ἕκαστα ἢ τύχη, διαφορᾶ  
 καὶ ποικίλα τοῖς πεμπευταῖς σχήμασι  
 προσέπιπτα. τὴν μὲν γοῦν λαβῆσαι ἢ τύ-  
 χην, βασιλικῶς διεσκεύασε, πάραντε  
 ἑπιθεῖσαι, καὶ δορυφόρους ἀδραδῆσαι,  
 καὶ τὴν κεφαλῶν σέψασαι τῶν διαδή-  
 ματι. τῶν δὲ οἰκέτεσσι σχῆμα πειθέσθαι,  
 τὸν δὲ πῖνα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε,  
 τὸν δὲ ἄμορφον καὶ γελοῖον παρε-  
 σκέυασε. παρὰ τῶν γὰρ οἱ μὲν δεῖν  
 γνῶσθαι τῶν θεῶν πολλάκις δὲ διε-  
 μέσης

aut mendicum Irum à Phæacum re-  
 ge, aut Pyrrhiam coquum ab Aga-  
 memnone. nihil enim amplius ve-  
 terum indiciorum eis permansit, sed  
 ossa fuerunt inter se similia, incogni-  
 bilia, nullis inscripta titulis, nullique  
 vnquam dignoscenda. Hæc igitur  
 spectanti mihi persimilis hominum  
 vita pompæ cuiusdam longæ videba-  
 tur, cui præsit ac disponat quæq; for-  
 tuna, ex his qui pompam agunt, diuer-  
 sos variosque cuiq; habitus accom-  
 modans. Alium siquidem fortuna  
 deligens, regijs ornat insignibus, &  
 tiaram imponens, & satellites addens  
 & caput diademate coronans. Alium  
 serui rursus ornatum induit, huic  
 formosum effigiat, hunc deformem  
 atque deridiculum fingit, nam omni-  
 genum, vt opinor, debet esse specta-  
 culum. Quin habitus quorundam  
 ple-



μείσης τῆς πομπῆς μετέβαλε τὰ εὐνάων  
 σχήματα, ὥστε εἰς τέλος Διαπι-  
 πεύσαι, ὡς ἐτάχθησαν, ἀλλὰ μεταμ-  
 Φίεσαι, τὸ μὲν Κροισὸν ἠνάγκασε τὸ  
 οἰκέτης καὶ αἰχμαλώτης σκευὴν ἀναλα-  
 βῆν, τὸ δὲ Μαιάνδριον, τέως ἐν τοῖς οἰ-  
 κέταις περὶ Πεύσιον, τὸ Πολυκράτης τυ-  
 ραννίδα μετενέδυσε. καὶ μέχρι μὲν τίνος  
 εἶασε χρῆσθαι τῶν σχημάτων. ἐπειδὴ δὲ  
 τὸ πομπῆς καιρὸς παρέλθη, τὴν καὶ αὐτὴν  
 ἑκάστου διποδῆς τὴν σκευὴν, καὶ διποδῆσιν  
 μὲν ὁ σχῆμα μὲν τὸ ζώματιος, ὡς περὶ  
 αὐτῶν πρὸς τὸ γένος, μηδὲν τὸ πηλοῦς  
 Διαφέρων ενιοὶ δὲ τὸ ἀγνωμοσύνης,  
 ἐπειδὴ ἀπαμύνη τὸ κρεμμύδι ἐπὶ τῆς τυ-  
 χῆς ἀχθολαίης, ἔτι ἀνακλήσειν ὡς περὶ  
 οἰκείων τινῶν περισκόμμενοι, καὶ ἔτι ἀπὸς  
 ἀλίγον ἐχρήσατο διποδῆσιν οἰκίαις καὶ  
 τὸ ἐπὶ τὴν σκηνῆς πολλάκις ἐώρακέναι τὸ  
 τραγικῆς ὑποκριτῆς τέχνης πρὸς τὰς  
 χρεῖας

plerumque in media quoque pompa demutat, neque perpetuo eodem finit ordine cultuque progredi, quo prodierant, sed ornatu commutato, Crœsum quidem coëgit serui captiuique vestes inducere, Mæandrium autem antè inter seruos incedentem, Polycratis tyrannide ornat. Et aliquantisper quidem eo cultu permittit uti, verùm vbi iam pompæ tempus præterit, apparatus quisque restituens, & cum corpore simul exutus amictu, qualis ante fuit, efficitur, nihilo à vicino differens. Quidam tamen ob inscitiam, cum suos fortuna cultus exigit, ægrè ferunt atque indignantur, tanquam propriis quibusdam boni privati, ac non potius alienis, quibus paulisper utebantur, exuti. Quin in scena quoque vidissete plerumque puto histriones istos tragicos, qui (ut fabulæ ratio poscit) modo

ζεΐας τ' δραμάτων, ἄρτι μὲν Κέον-  
 τας, ἐνίοτε δ', Πριάμους γιγνομένους, ἢ  
 Αἰακίονας. Ἐὶ αὐτὸς, εἰ τύχον μι-  
 κρόν ἔμπεδον μάλα σεμνῶς, τὸ τῷ  
 Κέκροπος ἢ Εὐρυπύλου γῆμα μιμησά-  
 μενος, μετ' ὀλίγον οἰκίτης προσήλθεν ὑπὸ  
 τῷ ποιητῷ κεκελευσμένος. ἤδη δὲ πέρασ  
 ἔχοντας τὸ δράματος ἀποδυσάμενος ἐ-  
 κασὸς αὐτῷ τὸ ζευσάμενον ἐκείνην ἐδῆ-  
 τα, καὶ τὸ προσωπεῖον ἀπιθέμενος, κα-  
 ταβάς ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς, πένης καὶ ταπει-  
 νὸς περὶ ἑρξέ, ἔκ' ἐτ' Αἰακίονων ὁ Α-  
 τρέως, ἔδ' ἐτ' Κρέων ὁ Μεναικίως, ἀλλὰ  
 Πῶλος Χαριλέως στανιεύς ὀνομαζόμε-  
 νος, Σάτυρος ἰθευγείτοιος μαρραθῶ-  
 νιος. τοιαῦτα ἔτα τ' αἰθρώπων πρᾶγ-  
 ματὰ ἔστι, ὡς τότε μοι ὀρώντι ἔδοξεν. Φι-  
 σίπέ μοι ὦ Μένιπωε, ἰστῆς πολυτελεῖς  
 τῆρας καὶ ὑψηλῆς τάφους ἔχοντες ὑπερ-  
 γῆς καὶ σήλας, καὶ εἰκόνας, καὶ ἐπιγράμ-  
 ματα,



modò Creontes, modò priami fiunt,  
aut Agamemnones. Idémque ( si fors  
tulerit ) paulò antè tam grauter Ce-  
cropis aut Erechthei formam imita-  
tus, paulò post seruus, poëta iubente,  
progreditur. At cum fabulæ iam fi-  
nis affuerit, quisque auratas illas ve-  
stes exutus, personam deponens, &  
descendens à crepidis, pauper atque  
humilis obambulat, haud amplius  
Agamemnon ille Atreo prognatus,  
aut Creon Menecœi filius, sed Polus  
filius Chariclei Suniensis aut Satyrus  
filius Theogitonis Marathonius. Sic  
se mortalium res habent, quemad-  
modum mihi tum spectanti videba-  
tur. PHILON. Dic mihi Menippe,  
isti qui magnificos altòsque tumulos  
habent super terram & columnas,  
imagines, titulos, nihilòne sunt apud  
infe-

μάτῳ ἔθεν τιμώτεροι παρ' αὐταῖς εἰσιπ  
 ἰδιωτῶν νεκρῶν, Μέ. ληρεῖς ὡς ἔστος. εἰ γὰρ  
 ἐθεασάμην τὸν Μαυσωλὸν αὐτὸν, λέγω ἵνα  
 κἄρα τὸ ἐκ τῆς τάφου ἐξέρχεται, γενοί-  
 दा, ὅπως ἂν ἐπαύσω γελῶν, ἔγω-  
 γα πεινώως ἐρρίπῃσιν ἐν ὠδραβύσῳ, πῶς  
 λανθάνων ἐν τῷ λοιπῷ δῆμῳ τῶν νε-  
 κρῶν, ἐμοὶ δοκεῖν, τοσούτων ἀπολαύων ἔ-  
 μνηματις, παρ' ὅσον ἐβαρυνετο Τηλικύ-  
 τιν ἄχθος ὀπτικῆς. ἐπειδὴν γὰρ  
 ἑταῖρος ὁ Αἰακὸς ἀπομετρήσῃ ἐκάστῳ  
 τῶν, δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον ἐπιπέδου πῆ-  
 δος, ἀνάγκη ἀγαπῶνται κατὰ κῆρτα  
 πρὸς τὸ μέτρον συνεσταλμένον. πολλῶν  
 ἀνδρῶν, μάλλον ἐγέλαις, εἰ ἐθεασά-  
 τας πρὸς ἡμῖν βασιλεὺς καὶ στρα-  
 τῆς, πῶς χερόντας παρ' αὐταῖς, ἕστι  
 ταρσοπολῶντας ὑπὸ ἀπορίας, ἢ  
 τὰ πρῶτα διδάσκοντας γράμματα,  
 καὶ ὑπὸ τυχόντος ἰβριζομένους, καὶ

κῆ

inferos plebeijs quibuslibet umbris  
 honoratiores? MENIP. Nugaristu  
 quidem. Nam si vidisses Mausolum  
 Carem illum dicopyramide celebrem  
 fat scio, nunquam ridere desisses, ita  
 in antrum quoddam abstrusum de-  
 spectim abiectus est, in reliqua mor-  
 tuorum turba delitescens. Hoc tan-  
 tum commodi mihi videtur ex mo-  
 numento referre, quod imposito tan-  
 to pondere laborat magis, & premi-  
 tur. Nam cum Æacus, o amice, locum  
 cuique metitur (dat autem cui pluri-  
 mum haud amplius pedem) necesse  
 est contentum decumbere, seseque ad  
 loci modum contrahere. At vehemen-  
 tius multo risisses, opinor, si reges ho-  
 sce nostros, satrapasque vidisses apud  
 eos mendicantes, & aut salsamenta  
 vendentes, aut primas ipsas litteras  
 urgente inopia profitentes & quem-  
 admodum contumelijs à quouis af-  
 ficiantur, atque in faciem cadantur,

M            perin.



καὶ κέρρης ποιομένους. ὡς περ τῶν ἀνδρῶν  
 πόδων τὰ ἀπιμότατα. Φίλιππον γὰρ τὸν  
 μακεδόνα ἐγὼ θεασάμενος. ἔδε κρα-  
 τῆν ἐμαυτῷ δυνατὸς ἴδω. ἐδείχθη δὲ  
 μοι ἐν γωνιδίῳ πινί, μισθῷ ἀκόμενος  
 τὰ σιθράτων ὑποδημάτων. πολλὰ δὲ  
 καὶ ἄλλα ἴδω ἐν ταῖς τριόδοις με-  
 πατῆντας, Ξέρξας λέγω, καὶ Δαρείους  
 καὶ Πολυκράτους. Φιλ. ἀποπαθηγῆται  
 πρὸς τῶν βασιλέων, καὶ μικρῶν δὲν ἀπαι-  
 τί τῷ Σωκράτης ἐπείπε, καὶ Διογῆνης,  
 καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν σοφῶν. Μέν. ὁ μὲν Σω-  
 κράτης καὶ κεῖ πείρχε) διελύχων  
 ἅπαντας, σύνεισι δ' αὐτῷ Παλαμήδης καὶ  
 Οδυσσεὺς καὶ Νέστωρ, καὶ εἴ τις ἄλλος λα-  
 λος νεκρὸς ἐπι μὲν τοῖς ἐπεφύσθηται αὐ-  
 τῶν, καὶ διωδῆκει ἐκ τῶν Φαρμακοποισίας  
 τὰ σκέλη. ὁ δὲ βέλπτος Διογῆνης παροι-  
 κῆ μὲν Σαρδαναπέλω τῷ ἄστυρίῳ, καὶ  
 Μίδα τῷ Φρυγί, καὶ ἄλλοις ποτὶ τῶν  
 λυτε-

perinde atque vilissima mancipia. Itaque Philppum Macedonem conspiciatus, continere me certè non potui: ostensus est mihi in angulo quodam, detritos calceos mercede resarciens. Quin alios præterea multos erat videre mendicantes in triuijs, Xerxes videlicet, Darios, ac Polycrates. PHILON. Admiranda narras ista de regibus, pænèque incredibilia. Socrates autem quid facit ac Diogenes, & si quis est sapientum alius? MENIP. Socrates profectò etiam ibi obuersatur, omnesque redarguit, versantur autem cum illo Palamedes, Vlysses & Nestor, & si quis alius loquax mortuus. Adhuc equidem inflata sunt illi, & intumescunt exhausto veneno crura. At optimus Diogenes Sardanapalo vicinus Assyrio, Midæque Phrygio, atque alijs item pluribus ex istorum

M 2

sum-

λυπελῶν. ἀκύνων δὲ οἰμωζόντων αὐτῶν,  
 καὶ πῶς παλαιὰν τύχην ἀναμετρη-  
 μένων, γελᾶσι, καὶ τέρπεται, καὶ πᾶσι πλο-  
 λὰ ὑπὸς κατακείμενοι, ἄδει μάλισ-  
 τραχέα καὶ ἀπηνεῖ τῇ Φωνῇ, τὰς οἰ-  
 μωγὰς αὐτῶν Ἰπικαλύπτων, ὥστε αὐ-  
 τῶν τὰς ἀνδρας καὶ Δρασκέπτεδου  
 μεπικεῖν, ἔφείροντας τὸν Διογύλου  
 Φιταυπὶ μὲν ἰκανῶς. τί δὲ τὸ ψήφισ-  
 μα ἴω, ὅπερ ἐν δρχῇ ἔλεγεσ κεκυρῶ-  
 ας καὶ τῶν πλοσίων; Μέν. εὐγε ὑπὲ-  
 μνησας. ἔγὰρ οἶδ' ὅπως πρὸς τὰς λέ-  
 γειν προθέμενοι, πᾶσι πλοσίων ἀπὲ-  
 πλαιήθην τῆ λόγον. Δρασκίον  
 τὸ γὰρ με παρ' αὐτοῖς, προὔθεσαν  
 οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν πρὸς τῶν πλο-  
 νῆ συμφερόντων. ἰδὼν ἔν πολλὰς συν-  
 θέοντας, ἀναμίξας ἑμαυτὸν πρὸς τὴν  
 κροῖς εὐθύς εἰς καὶ αὐτὸς ἴω τῶν πλο-  
 κλη-



sumptuosorum numero manet, quos  
 cum eiulantes audit, veteris fortunæ  
 magnitudinem recogitantes, & ridet  
 & delectatur, ac supinus cubans vt  
 plurimum cantat, aspera nimis atque  
 iniucunda voce illorum eiulatus ob-  
 scurans, adeò vt id ægrè ferentes, nec  
 Diogenem ferre valentes, de mutan-  
 de sede deliberent. **PHIL.** De his iam  
 satis quidem, cæterum quod nam il-  
 lud decretum est, quod initio dixeras  
 aduersus diuites esse sancitum? **MEN.**  
 Benè admones, nescio enim quo pa-  
 cto, cum hæc de re dicere proposuis-  
 sem, ab instituto sermone præcul ab-  
 erraui. Dum igitur ibi versabar, ma-  
 gistratus concionem aduocauerunt.  
 his videlicet de rebus quæ in commu-  
 ne conducere. Conspiciens ergo  
 multos concurrere, commiscens me  
 ipsum mortuis, statim & ipse vnus  
 eram de numero eorum, qui in concio-

M 3

ne

κλησιασῶν. διωκῆθη μὲν ἔν καὶ ἄλλα,  
 τελευταῖον ἢ τὸ πλείων πλεονασίων. ἐπεὶ  
 γὰρ αὐτῶν κατηγορητο πολλά καὶ δεινά,  
 βία καὶ ἀλαζονεία, καὶ ὑπεροψία καὶ ἀ-  
 δικία, τέλος ἀνασῆς πῆ τῶν δημαγω-  
 γῶν ἀνέγνω ψήφισμα πειῖπ.

## Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α.

**Ε** Περὶ πολλὰ καὶ ὀνόματα οἱ πλεό-  
 σοι δρωσι ὡσαύτ' εἶναι, ἀρπαζόντες  
 καὶ βιαζόμενοι, καὶ πάντα τρόπον τὴν πενή-  
 των καταφρονῶντες, δεδοκ' τῆ βελῆ καὶ  
 τῶ δήμῳ, ἐπειδὴν ἀποθάνωσι, τὰ μὲν  
 σώματα αὐτῶν κολλάζουσι, κατὰ περὶ καὶ  
 τὰ τῶν ἄλλων πονηρῶν, τὰς ἢ ψυχὰς ἀ-  
 ναπεμφθείσας ἀνω εἰς τὸ θεῖον, καταλύ-  
 εουσὶ εἰς τὰς ὄνυχας, ἄχρισ ἀν' ἐν τῶ πειῖ-  
 πῳ διαγάγωσι μυριάδας ἑτῶν πέντε καὶ  
 εἴκοσι, ὄνοι ἐξ ὄνων γιγνόμενοι, καὶ ἀχ-  
 ροφορῶντες, καὶ ὑπὸ τῶν πενήτων ἐλαυνό-  
 μενοι.

ne aderant. Agitata sunt igitur & alia multa : postremò verò de diuitibus negotium. In quos posteaquam plurima fuissent obiecta, violentia, superbia, fastus, iniuriæ, assurgens tandem ex populo primas quidam huiusmodi decretum legit.

## D E C R E T U M.

QVoniã, inquit, multa diuites perpetrant in vita, rapientes ac vim inferentes, inopésque omni modo despectui habentes, visum est Senatui populoque, vt cum functi vita fuerint, corpora quidem eorum pœnas cum alijs sceleratorum corporibus luant, animæ verò sursum remissæ in vitam, in asinos demigrent, donec in tali rerum statu quinquies ac vices decem annorum millia transfegerint. asini semper ex asinis renati, onera ferentes atque à pauperibus agitati. dein-

M 4

de



μενοι. τὸν πεῦθεν ἢ λοιπὸν ἐξ εἶναι αὐτοῖς  
 δοξαζανεῖν. εἶπε τῷ γνώμῳ Κρατίων  
 σκελεπίωνος, νεκυσιεύς, Φυλῆς ἀλι-  
 βαντιάδος. τῆστι ἀναγνωθέντος τῆ  
 ψηφίσματος, ἐπεψίφισαν μὲν αἰδου-  
 χαι, ἐπεχειροτόνησε δὲ τὸ πλεῆθος, καὶ  
 ἐνεβριμήσατο ἡ βριμὴ, καὶ ὑλάκτισαν  
 ὁ κέρβερος. ἔτω γὰρ ἐν πληθύνῃ,  
 καὶ κύρια, τὰ ἀνεγνωσμένα, ταῦτα μὲν  
 ὄησιν τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐγὼ ἢ ἔπι  
 ἀφίγμῳ ἕνεκα, τῷ Τειρεσίᾳ προσ-  
 ελθόν, ἰκέτευον αὐτὸν τὰ πάντα διη-  
 γησάμενος, εἶπεν πρὸς με, ποῖόν τι  
 να ἤγαστο τὸν ἄριστον βίον. ὁ δὲ γελά-  
 σας, ἔστι ἢ τυφλὸν τι γερόνιον, καὶ ὡ γέρων,  
 καὶ λεπτόφωνον, ὡ τέκνον, φησὶ, τὸ μὲν ἀν-  
 τὶαν οἶδά σε τὴν ἀπορίαν, ὅτι τῷ δὲ τὸ σ-  
 φῶν ἐγρέπε, ἔ τὰ αὐτὰ γνωσκόντων  
 ἑαυτοῖς. ἀτὰρ ἔθεις λέγειν πρὸς σε. ἀ-  
 πέρη ἢ γὰρ ὑπὲρ Ἐραδαμάνθους μηδα-  
 μῶς

de vt liceat illis è vita excederè. Hanc sententiam dixit Caluarinus patre Aridello , patria Manicensis , tribu Alibantiade. Hoc recitato decreto , approbauerunt principes , sciuit plebs , adfremuit Proserpina , allatrauit Cerberus. Sic enim rata , quæ inferi statuunt , authenticæque fiunt. Quæ igitur in concione agebantur , erant huiusmodi. Tum ego statim , cuius gratia veneram. Tiresiam aded atque illi re, vt erat, ordine narrata, supplicauit, vt mihi diceret, quodnam optimum vitæ genus putaret. Hic verò subridens ( est autem seniculus quispiam cæcus, pallidus, voce gracili ) ô fili, inquit, caussam tuæ perplexitatis scio à sapientibus istis profectam, haudquaquam idem inuicem ijsdem, de rebus sentientibus, verum haud fas est id tibi proloqui, siquidem Rhadamanthus interdixit. Nequaquam,

M 5

in-

μῶς, ἔφλω, ὦ πατέριον, ἀλλ' εἶπε, καὶ μὴ  
 πειθῆς με σὺ τυφλόπερον πειθόντα  
 ἐν τῷ βίῳ. ὁ γ' δὴ με ἀπαγαγὼν, καὶ πι-  
 λυτῆ ἄλλων ἀποσπάσας, ἠρέμα πρὸς  
 κύψας πρὸς τὸ ἕς φησὶν, ὁ τῶν ἰδιω-  
 τῶν ἄριστος βίος καὶ ζωφρονέστερος,  
 ὡς τῆς ἀφροσύνης παυσόμενος ἔμε-  
 πωρολογεῖν, καὶ τέλη καὶ δόχαις ἴπι-  
 σκοπεῖν, καὶ καταπίσας τῶν σεφῶν τέ-  
 των συλλογισμῶν, καὶ τὰ τριαῦτα λήρον  
 ἠγησόμενος τῆτο μόνον ἐξάπαντος ἡ-  
 εἶσι, ὅπως τὸ παρὸν εὖ γέμεν, πα-  
 ραδράμης γελῶν τὰ πολλὰ, καὶ πρὸς μη-  
 δέν ἐσπυδακῶς. ὡς εἰπὼν, πάλιν ὤρπ  
 κατ' Ἀσφοδελῶν λήμιῶνα. ἐγὼ γ' ἔγωγε  
 ἤδη ὄψεσθε, ἀγε δὴ ὦ Μιθροβαρζάνη,  
 Φημί, τί διαμέλλομεν, ἔσθι ἀπιμεν  
 αὐθις ἐς τὸν βίον; ὁ γ' πρὸς ταῦτα, γάρ-  
 ρει φησὶν ὦ Μένιππε, ταχέαν γὰρ σοὶ ἔ-  
 ἀπερά-



inquam, ô patercule, sed dic amabo, neque me contempnas, qui in vita te etiam ipso cæcior oberro. Abducens ergo me procul ab alijs auferens, ad aures mihi inclinans, Optima est, inquit, idiotarum priuatorumque vita, ac prudentior. Ideò ab insipientia cessans alta cogitandi, & fines & principia inspiciendi, & vafros hosce syllogismos despuens, atque id genus omnia nugas æstimans, hoc solum in tota vita persequere, vt præsentibus benè compositis minimè curiosus, nulla re sollicitus, quam plurimum potes, hilaris vitam ridensque traducas. Hæc cum dixisset, rursus in asphodelorum prætam sese corripuit. Ego igitur (nam & nunc vesper erat) age, inquam, ô Mithrobarzane, quid cunctamur? ac non hinc rursus abimus in vitam? Ad hæc ille, Confide, inquit, ô Menippe, breuem quippe facilè-

M 6                    que-

ἀπεργάμονα ὑποδείξω ἀτραπὴν. καὶ  
 εἴη ἀπαγαγὼν με πρὸς πᾶσι χωρίον τῷ  
 ἄλλῃ ζοφερώτερον δείξας τῇ χειρὶ  
 πρῶτον ἀμαυρόν τι καὶ λεπτόν ὡσπερ  
 διὰ κλειθρίας ἐσρέαν Φῶς, ἐκείνο,  
 ἔφη ἐπὶ τῷ ἱερῶν τῷ τροφῶνίῳ, καὶ κεί-  
 νου κατέρχοντα οἱ δὲ τοῦ Βοιωτίας. ταῦτα  
 πῶς ἐν ἀντιθί, καὶ εὐθύς ἔση Ἰππὶ τῆς ἐλ-  
 λάδος. ἡδῶς δὲ τοῖς εἰρημένοις ἐγὼ,  
 καὶ τὸν μάγον ἀσπασάμεν, χαλε-  
 πῶς μάλα διὰ τῷ σομῆς ἀνερπύσασθαι  
 οὐκ οἶδ', ὅπως ἐν Λεβαδείᾳ  
 γίνομαι.



ΧΑΡΩΝ

que tibi monstrabo semitam , & me  
 protinus abducens in regionem quan-  
 dam magis priore tenebricosam , ma-  
 nu procul ostendens subobscurum  
 tenuéque, ac velut per rimam influens  
 lumen, illud, inquit, Trophonij tem-  
 plum est, atque illac ad inferos è Bo-  
 otia descenditur , hâc ascendes atque  
 illico eris in Græcia. Ego igitur hoc  
 sermone gauisus , salutato Mago , dif-  
 ficile admodum per angustas antri  
 fauces sursum repens nescio quo  
 pacto in Lebadium  
 perueni.



CHA.



ΧΑΡΩΝ Η ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΝ-  
ΤΕΣ.

Ερμῆς.

**Τ**Ι γελᾷς ὦ Χάρων; ἢ τί τὸ πορθ-  
 μῆον ἀπολικῶν, δειδύρο ἀνελή-  
 λυθας ἐς πλὴν παρῆσαν ἡμέραν, ἔπα-  
 νυ εἰωθὼς ὀπιχωριάξειν πῶς ἀνα-  
 πράγμασι; Χά. ἐπεθύμησεν ὦ Βορμῆ,  
 ἰδεῖν ὁποῖά ἐστι τὰ ἐν τῷ βίῳ, καὶ ἀ-  
 πράξιεν οἱ ἄνθρωποι ἐν αὐτῷ. ἢ τί-  
 νων σερῶμενοι, πάντες οἰμώζουσι κα-  
 πτόντες παρὸ ἡμᾶς. εἰσεῖς γὰρ αὐτῶν  
 εἰδλακρυτὴ διέπλευσεν. αἰτησάμε-  
 νος ἦν ὡς τὰ εἰδλα καὶ αὐτὸς ὡσ-  
 περ καὶ ὁ θετταλὸς ἐκείνος νεανίσκος,  
 μίαν ἡμέραν λειπόνεως γνέσθαι, ἀνε-  
 λήλυθα ἐς τό Φῶς. καί μοι διοκῶ  
 ἐς δέον ἐν τετυχηκέναί σοι. ζεναγήσεις  
 γὰρ

CHARON SIVE  
CONTEMPLANTCS.

## Mercurius.

**Q**uid rides, ô Charon? aut quid  
 deserto nauigio in hanc lucem  
 aduenisti, non admodum assuetus su-  
 perûm rebus interesse? **CHA.** Cupido  
 me cepit, ô Mercuri, videndi, & quæ-  
 nam in vita gerantur negotia, & qui-  
 bus studiis teneantur: tum etiam qui-  
 bus bonis exuti plorent omnes, vbi  
 ad nos descenderint. Neque enim  
 ex ipsis quisquam citra lachrymas tra-  
 iecit. Quare exemplo illius Thessali  
 adolescentis comiteu à Dite impe-  
 trato, vt vnum saltem diem à naue ab-  
 esse liceret, in lucem ascendi, ac mihi  
 videor in ipso planè tempore in te in-  
 cidisse. Nam peregrinus cum sim, sat  
 scio te non grauari, quin obambulan-  
 do

γὰρ εὐοῖδ' ὅτι με συμπείνουσῶν, καὶ  
 δειξίεις ἕκαστα, ὡς ἂν εἰδῶς ἀπαίτια.  
 Ερμ. ἔχολή μοι ὦ πορθημεύ. ἀπέρ-  
 χομαι γάρ τι διακονησόμεν. τῷ ἄνω  
 Διὶ τῶν ἀνθρωπικῶν ὁ δὲ ὀξύθυμός  
 τέεστι, καὶ δέσλια μὴ βραδύναιτα με, ὅ-  
 λον ὑμέπρον ἐάση εἶναι, ἄδραδὺς τῷ  
 ζόφῳ. ἢ ὅπερ τὸν Ἡφαιστον πεύλω ἐ-  
 ποίησε, ῥίψη καμὲ πεταγῶς τῆ ποσειδῶς  
 δὸτὸ θεαπεσίχ θελή, ὡς ὑποσκάν-  
 ζων γέλωτα παρέχοιμι καὶ αὐτὸς οἰ-  
 νοχοῶν. Χα. πειόψει ἐν με ἄλλως  
 πλανώμενον. ὑπὲρ γῆς, καὶ τρυτῆ  
 ἑταῖρ. καὶ ζύμωλως, καὶ σωδρά-  
 κτηρ. ὧν; ἡ μὲν καλῶς εἶχεν, ὡ παῖ  
 μαίας ἐκείνων γῆν σε μεμνήσθω ὅτι μη-  
 δὲ πώποτε σε ἀντλαῖν ἐκέλευσα, ἢ  
 πρόσκωπον εἶναι. ἀλλὰ σὺ μὲν βέγκης  
 ὅτι ἔκατασπράματος ἐκταθεῖς, ὡμης  
 ἔτω



do me ducas, singuláque demonstres,  
 vt qui vniuersa iam habeas comperta.  
 MERCVR. Non est otium ô portitor.  
 Nam ab eo iam nunc, negotium quoddam,  
 quod ad mortalium statum pertinet,  
 à Ioue summo datum, expediturus.  
 Ille autem ad iracundiam propensior est,  
 vt planè verear, ne cunctantem me  
 vel totum vestræ sortis esse permittat  
 caligini videlicet additum: vel quemadmodum  
 nuper Vulcanum, ita & me correpto pede  
 è summo deijciat cœlo nimirum quo & ipse  
 pocillatoris munere fungens. claudicando  
 risus moueam. CML. Despicies ergo me  
 temerè & indecorè in terra oberrantem,  
 præsertim amicus & nauigationis socius,  
 tum & nostræ Reip. ex parte legatus?  
 Atqui conueniret, ô Maiæ proles,  
 illorum te etiam numquam meminisse,  
 quod te vel sentinam exhaurire,  
 vel remum agitare ne vaquam

ἔτω καρπερὸς ἔχων, ἢ εἴ πνα ἄλλον  
 νεκρὸν εὐροῖς, ἑκείνα παρ' ὅλον τὴν  
 πλῆν Διαλέγη. ἐγὼ δὲ πρεσβύτης  
 ὠ πλὴν δικωπίαν ἔλκων, ἐρέτω μόν  
 ν. ἀλλὰ πρὸς τῷ πατρὸς, ἃ Φίλ  
 τατον Ερμῆδιον, μὴ κατὰλίπης με, πε  
 ριήγηται δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἀπαντα, ὡς  
 πικανὸν ἰδὲν ἐπανέλθοιμι. ὡς ἴω με σὺ  
 ἀφῆς, ἔσθ' ἐν τῶν τυφλῶν διοίσω. κα  
 θάπερ γὰρ ἑκεῖνοι σφάλλοντες διολι  
 θαίνοντες ἐν τῷ σκότῳ, ἔτω δὴ καὶ  
 γὼ σοὶ πάλιν ἀμβλυώτῳ πρὸς τὴν  
 Φῶς ἀλλὰ δὲ ὡς ὡς κυλλήνιέ μοι ἐς αἰ  
 μεμνησομένῳ πλὴν χάριν. Ερμ. τῆτι  
 τὸ πρᾶγμα πληγῶν αἴτιον καταστήσε  
 ται μοι. ὁρῶ γὰρ ἤδη τὸν μισθὸν τῆς πε  
 ριηγήσεως σὺν ἀχόνδρῳλον παντάπα  
 σιν ἡμῖν ἐσόμενον. ὑπερβλητέον ἢ ὁμοῦς,

quam quidē iusserim. Quin tu interim, quanquam adeò robustus es humeris, in nauigij dorso porrectus stertis, aut si quam fortè ex vmbriis loquacem offenderis, cum hac inter nauigandum perpetuò confabularis? Ego verò quantumuis senex remigium agens duplex, solus remigo. At te per patrem obsecro ô charissime Mercuriole. ne me deseras, sed vt noua aliqua re conspecta redeam, indica quænam in vita geruntur. Quod si tu me neglexeris, nihil planè ab ipsis cæcis differre videbor. Vt enim illi lubrico gressu per caliginem titubant, ita rursus ego ad lucem tibi hallucinabor: quin tu hanc mihi das gratiam, ô Cyllenie, perpetuo memori futuro. MER. Hæc profecto res verberum mihi caussa existet adeò, vt iam hinc commonstrationis huius mercedem non sine tuberibus nobis fore prospiciam: obsequendum.



τί γάρ ἄν καὶ παῖδοι τις, ὅποτε Φέ-  
 λⓄ τις ἂν βιάζοιτο; πάντα μὲν ἔ-  
 σε ἰδεῖν κατ' ἑκαστον ἀκριβοῶς ἀμύ-  
 χανόν ἐστιν ὡς περὶ μεῦ. πολλῶν γάρ  
 ἂν ἐτῶν ἢ διατριβὴ γένοιτο. εἴτα ἡμε-  
 μὲν κηρύττεσθαι δεήσῃ, καθάπερ  
 ἀποδράντα ὑπὸ τῷ Διός. σὲ δὲ καὶ  
 αὐτὸν κωλύσει ἐνεργῆν τὰ τῷ θανάτῳ  
 ἔργα, καὶ τὴν τῷ Πλούτωνος δεξιῶν ζυ-  
 μιῶν μὴ νεκρογαγωγῆντα πολλοῦ πῦ-  
 ρός σου. καὶ ὁ πελώνης Αἰακὸς ἀγα-  
 νακτῆσει, μηδ' ὀβολὸν ἐμπολῶν. αἷς  
 δὲ τὰ κεφάλαια τῶν γιγνομένων  
 ἴδῃς, τῶν ἡδὲ σκεπτεόν. Χά. αὐ-  
 τὸς ὡς Ἑρμῆν Ἰπινόει τὸ βέλπεσον. ἐγὼ  
 δὲ εἶδεν αἰετα τῶν ὑπὲρ γῆς, ζέ-  
 κⓄ ὦν. Ἑρμ. τὸ μὲν ὅλον ὡς χάρ-  
 ρων, ὑψηλῶς πινⓄ ἡμῖν εἶσι χωρίου  
 ὡς

dum tamen. Quid enim facias ubi amicorum quispiam impellat? Principio ergo ut omnia singulatim & examissim conspicias, frustra laboras, & portitor; nam hoc multorum annorum fuerit negotium: deinde me denunciari oportebit tanquam transfugam à Ioue. Tibi verò, quò minus mortis munia peragere posses fuerit impedimento: neque non Ditis imperio detraxerit, cum videlicet longo adeò tempore umbras adueheres nullas. Postremo & Æacus, qui portorio colligendo præfectus est, stomachabitur, ut qui tanto tempore ne obolum quidem lucrifecerit. Verùm quæ via ipsa rerum capita videre possis, iam consilium erit nobis captandum.

C H. Ipse, ô Mercuri, quod optimum factu fuerit, videris, ego verò peregrinus cum sim in terra, quid rerum hic agatur, nescio M E R. Breuiter.

οὐδ' ἀπ' ἐκείνων πάντ' ἴσοις. σὺ δὲ, εἰ  
 μὲν ἐς τὸν ἕρανὸν ἀνελθεῖν θιωατὸν  
 ἦν, οὐκ ἂν ἔκαμνον. ἐκ πειωπῆς γὰρ  
 ἀν' ἀκροβῶς ἅπαντα καθεώρεις. ἐπεὶ ἔτι  
 ἔθιμις εἰδωλοῖς αἰεὶ ζυγόντα ὀπι-  
 σταπύειν τῶν βασιλείων τῶ Διός, ὡ-  
 ρα ἡμῖν ὑψηλὸν πῶ ὄρω πεισκοπεῖν.  
 καὶ οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, ἅπερ εἶωθα λέγειν  
 ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς, ἐπειδὴ ἀν' ὀλέωμεν  
 ὀπίσταν γὰρ τὸ πνεῦμα καταγίσειν,  
 πωλαγία τῆ ὀθόνη ἐμπέσει, καὶ τὸ κῆ-  
 μα ὑψηλὸν ἀρθῆ, τόπε ἡμεῖς μὲν ὑπὸ  
 ἀγνοίας κελεύετε πῶ ὀθόνει σῆλαι,  
 ἢ εἰδέναι ὀλίγον τῶ πωδός, ἢ σιωκε-  
 δραμεῖν τῶ πνεύματι. ἐγὼ δ' ἔτι, πῶ ἴσ-  
 χίαν ἄγειν ὀθρακελεύομαι ὑμῖν. αὐτὸς  
 γὰρ εἰδέναι τὰ βελτίω. κατὰ ταῦ-  
 τα δὲ καὶ σὺ πρᾶττε, ὀπίσταν καλῶς  
 ἔχων



ter, ô Charon editiore aliquo loco opus erit, vt inde cuncta queat prospicere. Cæterùm si in cælum subuolare tibi foret facultas, non laborarem, nam inde quasi ex specula omnia despiceres accuratè. Cùm autem tibi cui semper cùm mortuorum simulachris commercium est, in Iouis regiam ascendere minimè liceat, iam tempus fuerit excelsum aliquem montem disquirere. **CHA.** Nosti ô Mercuri, quæ ad vos inter nauigandum dicere consueuerim? Siquidem vbi & procellosus ventorum flatus obliquo velo incubuerit, vt sublimè tollatur fluctus, ibi vos, quæ est vestra imperitia, iubetis vel velum contrahere, vel pedem paulisper accommodare, vel etiam ipsius venti cursum sectari. At ego quietem vos agere iubeo: ego enim, quid optimum sit, non ignoro. Eodem ergo modo & tu, cùm sis gubernator,

ἔφειν νομίζεις κυβερνήτης. νὸν γε αὖ  
 ἐγὼ δε ὡσπερ Ἰπιδάτης νόμῳ, σιω  
 πῆ καθεδύμην, πάντα περὶ δόμενος κ  
 λεύον τί σοι. Ερμ. ὀρθῶς λέγεις, αὐτῆ  
 γὰρ εἶσομαι τί ποιητέον, καὶ ζευρήσω  
 ἰκαυλὸν σκοπῶ. ἀρ' ἔν' ὁ καύκασος ἐπι  
 τήδειος, ἢ ὁ Ναρνασὸς ὑψηλόπερ  
 ἢ ἄμφοῖν ὁ Ολυμπος ἐκείνοσι; καὶ π  
 ἔ Φαῦλόν περὶ αἰετμῆθ' ἔλεν ἐς τὸν Ολυμ  
 πον ἀπιδάειν. Συγκαμῆν δέ τι ἔπειθε  
 γῆσιν καὶ σὲ δεῖ. καὶ, πρὸς τὰ θε. ἴ  
 πρὸς γῆσιν γὰρ ὅσα δυνάτα. Ερ. Ομο  
 ρος ὁ ποιητὴς φησι τὰς Αἰλώεως ὑέας  
 δύο καὶ αὐτὰς ὄντας, ἐπὶ παῖδας ἐθε  
 λῆσαι ποτι πλὴν Ὀσσαν ἐκ βάθρων ἀ  
 ναπαύσαντας, Ἰπιδάειναι τῷ Ολύμ  
 πῳ, εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῆ, ἰκαυλὸν  
 ταύτῳ κλίμακα ἔξεν οἰομένως, καὶ  
 πρὸς βαπν Ἰπιδάειναι τὸν ἄερον. ἐκείνου  
 μὲν

nator, quæ tibi convenire visa fuerint, facito. Ego verò vt est vectorum conditio tacitus sedebo per omnia tibi iubenti obsecundans. MER. Rectè admones, ô Charon. ipse enim quid factò opus sit sciero, ac speculam nobis idoneam inuenero. Num ergo Caucasus idoneus, aut hoc altior Parnassus, aut vtroque eminentior Olympus ille? Atqui in Olympum mihi inuenti non contemnendî cuiusdam consilij in mentem venit. Verùm ad hanc rem tuo & labore & obsequio pariter erit opus CHA. Tuum ergo fuerit imperare, ô Mercuri. Equidem pro mea virili in omnibus, parere conabor MER. Homerus poeta dicit, Aloëi filios, cum & ipsi duo essent, ad hæc pueri statuisse olim vna cum radicibus Ossam euulsam Olympo superimponere: deinde & huic Pelion, quod arbitrentur hoc pacto sufficientē se gradum & ascensum in cælū habituros. Verum

N

h



μέν ἐν τῷ μυσικίῳ (αἰταδάλω γὰρ ἤ-  
 σην) ἱκας ἐποιήτην. νῶν δ' ἔτι γὰρ Ἰππικῶν  
 καὶ τῷ θεῷ ταῦτα βελεύομεν, τί ἔτι οἱ  
 κροδομῆμεν καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ αὐτὰ Ἰππικῶν  
 λινδῶν περὶ ἐπιπέλαλα ὄρη, ὡς ἔχομεν  
 ἀφ' ὑψηλοτέρων ἀκροβυκίων ἢ σκο-  
 πῶν; Χαί. καὶ δυνησόμεθα, ὦ Εὐμῆ, δὴ  
 ὄντες ἀναθῆαθ', ἀργόμενοι τὸ Πήλιον  
 τῶν Ὄσων; Εὐ. Διὰ τί οὐκ ἂν, ὦ  
 χάρων; ἢ ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀδυνεστέρας  
 εἶναι τοῖν βρεφυκίῳ ἐκείνῳ; καὶ ταῦ-  
 τα, θεῶν ὑπάρχοντας; Χαί ἔτι, ἀλλὰ  
 τὸ πρᾶγμα δοκεῖ μοι ἀπίθανόν τινα  
 πρὸ μεγαλουργίας ἔχειν. Εὐ. εἰκότως.  
 ἰδιώτης γὰρ εἰ, ὦ χάρων, καὶ ἡκίστη πη-  
 πικός. ὁ δὲ γυνάδας Ὀμηροῦ δὴ  
 δυοῖν εἶχον αὐτίκα ἡμῖν ἀμβατὴν  
 ἐπίησε τὸν ἄρανον, ἔτω ραδίως  
 στυπθῆις τὰ ὄρη. καὶ θαυμάζω ἵ-  
 σσι ταῦτα πράγματα εἶναι δοκεῖ, τὸν

Ἄτλας-

hi adolescentuli, cum impij essent audaciae suae poenas dederunt: nos, autem qui haec in Deorum iniuriam minime molimur, cur non & ipsi eadem via aedificamus montem monti adglomerando? quo videlicet exactiorem & commodiorem habeamus prospectum? CHAR. Et duobus nobis, o Mercuri, vires suffecerint ad loco movendum vel Pelion, vel etiam Ossa? MER. Quid ni, o Charon? an tu nos abiectiores, magisque imbecillos infantulis illis iudicas, maxime cum sis Deus Dij? CHAR. Nequaquam, sed res ipsa incredibilem quandam magnifici operis ostentationem continere videtur. MER. Non iniuria: imperias enim es, & in elegancia poetica minime versatus. At egregius Homerus vobis statim versibus accessum nos paravit in caelum, adeo facile conestis montibus. Porro admiror haec prodigiosa videri, cum tamen

N 2 Atlan-

Ἀτλαντα δηλαδὴ εἰδὼς, ὃς τὸν πῶλον  
 αὐτὸν εἰς ὦν φέρει, ἀνέχων ἡμᾶς ἀπα-  
 τας. ἀκτίεις ἢ ἴσως καὶ ἔμῃ ἀδελφῶν  
 πέρι, τῷ Ἡρακλέῳ ὡς δεξιόθεν  
 περὶ αὐτὸν ἐκῆνον Ἀτλαντα καὶ  
 ταπῆσαι πρὸς ὀλίγον τῷ ἀχθῆναι  
 ὑποθῆς ἐαυτὸν τῷ φορτίῳ. Χά. ἀκού-  
 και ταῦτα. εἰ δὲ ἀληθῆ ἔστι, σὺ ἂν ὦ  
 μῆ, ἔοιπιηταὶ εἰδῆτε. Ερ. ἀληθῆ  
 ὦ χάριον. ἢ τίς γὰρ ἕνεκα σφῶν  
 ἄνδρες ἐψεύδονται ἂν; ὡς ἀναμνη-  
 σθῆμεν τὸ ὄσων πρῶτον, ὡς περὶ  
 ὑφ' ἡμῶν τὸ ἔπος καὶ δεξιόθεν Ὀρ-  
 ρος, Ἀυτὰρ ἐπ' ὄσων Πήλιον εἰσοσίφου-  
 λον ὄρας, ὅπως ραδίως ἅμα ἐπιπ-  
 κῶς ἐξειρησάμεθα; Φέρε ἔν ἀναε-  
 ῶν καὶ ταῦτα, ἱκανὰ, ἢ ἐπικροδομεῖ-  
 δεῖσαι. παπαί, καίτω ἔπ' ἐσμὲν ἐπὶ  
 ὑπαρξίας τῷ ἔργῳ ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν  
 ὄντων, μόλις Ἰωνία καὶ λυδία φαίνε-  
 ῖται



Atlanta non ignores, qui vel solus cælum ipsum fert, vniuersos nos sustinens. Sed & de fratre meo Hercule fortè audisti, quomodo ipsi illi Atlantæ in officium successerit, ipsèque se oneri tantisper, dum ille interquiesceret, supposuerit. CHAR. Audio sanè huiusmodi: an autem vera sint, tu & Poëtæ videritis. MERCVR. Verissima, ô Charon. Alioqui cuius gratia viri illi sapientes ementirentur? Itaque primùm Ossam vectibus eruamus, quemadmodum carmen præscribit & ipse architectus Homerus, at super Ossam Pelion arboribus densam. Vides, quàm citra negotium pariter, & quàm poëticè effecerimus. Age hæc mole conscensa dispiciam, num aut hæc faciant satis, aut plura super struere oporteat. Papæ, quid hoc? Hæremus adhuc in ipsa cæli radice Etenim ab oriente sole vix Ionia & Lydia conspiciuntur: Ab occiden-

N 3

te

ὄψε τῆς ἐσπέρας, ἔπλεον Ἰταλίας καὶ  
 Σικελίας. ὁπότε δὲ τῶν ἀρκυαίων,  
 Ἰππὶ τὰδε ἔϊσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'  
 τῆ ἔπινυ σαφῶς. μετακινήτ' ἡμῖν  
 πορθμεῖ, ἔ ἡ Οἰτῆ ὡς εἴκεν. εἴπα  
 Παρνασσὸς Ἰππὶ πᾶσιν. Χά. ἔτω πῶ  
 μεν. ὄρα μόνον μὴ λεπτότερον ἐξεργα  
 σάμεθα ἢ ἔργον, ἀπομηκύνοντες π  
 ρα ἔπιθ' ἴσθ', εἴτα Συγκαταφύξ' ἴσθ'  
 αἰτᾶ, πικρᾶς ἔσθ' ἴσθ' οἰκοδομητικῆ  
 πειραθῶμεν, ζωτρεβέντες τῶν κρο  
 νίων. Ερ. θάρρει, ἀσφαλῶς γὰρ ἔξ  
 ἀπαντα. μεταίθει τῶ Οἰτῶ, Ἰππο  
 λινθίῳ καὶ ὁ Παρνασσός. ἰδὲ ἔπα  
 νειμι αὔθ' ἴσθ'. εὐ ἔχει. πάντα ἔρῶ. αἰ  
 βανη ἴσθ' καὶ σύ. Χά ὄρεξον ὡ Ερμ  
 τῶ χεῖρα. ἔ γὰρ Ἰππὶ μικρὰν μετῶ  
 τῶ πῶ μηχαιὴν ἀναβιβάσεις. Ερμ  
 ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ'  
 τα.

te verò non amplius quam Italia ac Sicilia. Porro à Septentrione ea solum, quæ Istro adiacent apparent. Illinc autem Creta : neque hæc admodum apertè. Quare sicuti videtur, & Oetam transponere oportet, postremo omnibus superimponendus Parnassus.

CHA. Sic faciamus. At hoc solum vide, ne plus æquo attenuando opus ipsum tenuius fragiliusque reddamus, ita ut tandem vana cum ipsa mole deturbati, Homericam illam ædificandi rationem nimis amaram experiamur, nimirum caluarijs ex casu perfractis.

MER. Bono animo es ô Charon, res omnis in vado erit, tu Oetam transpone : adulatur & Parnassus. En iterum conscendam, benè habet : cuncta iam conspicio : & tu nunc ascende.

CHAR. Manum mihi porrige, ô Mercuri, neque enim parvam ac humilem molem me facis ascendere. MER. Si singula contueri gestis, ô Charon, di-



τα, σὺ δ' ἐνὶ δὲ ἀμφω, καὶ ἀσφαλῆ, ἡ  
 φιλοφειάμονα εἶναι, ἀλλ' ἔχῃ μου  
 τῆς δεξιᾶς, καὶ φείδῃ μὴ κατὰ τὴν  
 ὀλιγοφροσύνην παταῖν. εὖ γε ἀνελήλυθας ἐν  
 σὺ. καὶ ἐπέπερ δὴ κόρυμβος ὁ Παρνασσός  
 ἐστὶ, μίαν ἐκάπερ ἄκρον Ἰππιδά-  
 βουνοι καθιζόμεθα. σὺ δὲ μοι ἔδρα  
 ἐν κύκλῳ πρὸς βλέπων Ἰπποκόπη ἀ-  
 παντα. Χά. ὄρω γὰρ πολλὴν καὶ λίαν  
 γὰρ πνὰ μεγάλην περὶ ῥέεσσαν, καὶ  
 ὄρη, καὶ ποταμὸς τῶ Κωκυτῆ, καὶ  
 Πυριφλεγέδοντος μείζονας, καὶ ἀν-  
 θρώπων πάνυ μικρὰς, καὶ πινὰς  
 Φωλεὰς αὐτῶν. Ερ. πόλεις ἐκείναι  
 εἰσιν, ὅς Φωλεὰς εἶναι νομίζεις. Χά.  
 οἶδα ὡς Ερμῆ, ὡς ἔδρα ἡμῖν πέπερα-  
 κτα, ἀλλὰ μάττω τὸν παρνασσὸν αὐτῆ  
 κατελίαι, καὶ τὴν Οἴττω, καὶ τὰ ἄλλα ὄρη  
 μετῶ

erimini te committas oportet. Non  
 n. ita comparatum est, vt simul & ex-  
 tra periculum sis constitutus, & ta-  
 men, quæ cupis liceat spectare. Verum  
 hac mea dextra nitere, ac pedetentim  
 scandendo, ne in lubrico pedem figas,  
 caue. Nunc omni ex parte res bene  
 se habet, cum & tu superâris. Iam verò  
 quoniam bicipiti vertice prominet  
 Parnassus, vterque altero occupato  
 confideamus. Tu autem nunc oculis  
 in orbem ductis intuere vniuersa. **CHA.**  
 Terram video amplam, ac paludem  
 quandam ingentem, quæ vndique  
 terram circumfluit. Tum montes ac  
 fluuios & Cocyto, & Phlegethonte  
 ampliores. Ad hæc homines admodum  
 exiles, & horum nidulos quosdam,  
**MER.** Vrbes illæ sunt, quos tanidos  
 arbitraris. **CHAR.** Vides, quàm nihil  
 vobis tanto labore sit effectum? **Quia**  
 frustra sede monimus Parnassum vnâ  
 cum Castalio, tum & Octam, cæteros-

N 5

que

μεπκινήσαμεν. Ερμ. ὅπ τί; Χά. ἔ-  
 δὲν ἀκερβες ἔγωγε δπὸ τῆ ὑψηλῆ  
 ὀρῶ. ἐβελόμην δὲ ἔ πόλεις, καὶ ὄρη  
 αὐτὰ μόνον, ὥσπερ ἐν γραφαῖς ὄρῶν,  
 ἀλλὰ τὰς ἀνθρώπους αὐτὰς, καὶ ἄ-  
 πράτιστα, καὶ ὅσα λέγῃσιν, ὥσπερ ὅπ  
 με τὸ πρῶτον ἐπιτυχῶν εἶδες γελοῖται,  
 καὶ ἔρχ με, ὅ, π γελώλω. αἰκίστος γὰρ  
 πιν⊕ ἦδ' ἔω ἐς ὑπερβολῶν. Ερμ. τί  
 δὲ τῆτ' ὡ; Χάρ. Ἐπὶ δεῖπνον, οἶ-  
 μου, κληθεῖς ὑπὸ πιν⊕ τῶν φίλων,  
 ἐς τὴν ὑπεραίαν μάλισται ἦξω, ἔφη. καὶ  
 μεταξὺ λέγοιτο δπὸ τῆ πύγης κεραι-  
 μίς ἔπιπεσῆσαι, οὐκ οἶδ' ὅτε κινήσαν-  
 τ⊕, ἀπέκτεινεν αὐτόν. ἐγέλασαι ἔν  
 οὐκ ἔπιτελέπαντ⊕ τὴν ὑπόχρῃσιν.  
 ἔοικα δὲ καὶ ἰὼ ὑποκαταβῆσεαι,  
 ὡς μᾶλλον βλέπομι καὶ ἀκροομι.  
 Ερμ.



que montes omnes. MER. Quid ita?

CHA. Equidem è sublimi exactè despicio nihil. Desiderium autem erat non vrbes solum, neque montes ipsos tanquam in tabula depictos intueri, verum & homines ipsos, tum quæ faciant, quæque loquantur exaudire haud secus ac prius, cùm tu obuius mihi factus ridentem conspiceres, ac quidnam riderem, percunctareris. Nam cum ridiculum quiddam audirem; mirum in modum delectabar,

MER. Quidnam hoc erat? CHA. Cùm quidam ab amicorum quopiam ad cœnam, opinor, vocatus esset, in posterum, inquit, diem veniam maximè. Atque interim dum hæc diceret, tegula quædam, nescio quo deturbante, à tecto in caput huic irruens, ipsum necauit. Risi ergo hominem, vt qui promissa minimè præstaret. Sed & nunc quo magis audiam, magisque videam, descendendum mihi censeo.

N 6

MER.

Ερμ. ἐχ' ἀτρέμας. καὶ τῆτε γὰρ ἐγὼ  
 ἰάσομαι σοι, Ἐ ὄξυδερκέσσετιν ἐν βρα-  
 χεῖ δαποφαναῶ, παρ' Ομήρου πινὰ καὶ  
 πρὸς τῆτε ἐπωδῶ λαβῶν. καὶ πειδάν  
 εἶπω τὰ ἔπι, μέμνησο μηκέτι ἀμβλυά-  
 τειν, ἀλλὰ σαφῶς πάντα ὄραίν. Χά,  
 λέγε μόνον. Ερ.

Αχλὺ δ' αὖ τι εἶπ' ὀφθαλμῶν  
 ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,  
 ἔφρ' εὖ γνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ  
 ἄνδρα.

Χά. τί εἰσιν; Ερμ. ἤδη ὄραῖς; Χά. ὑπερ-  
 φυῶς γε. τυφλὸς ὁ λυγκεὺς σκῆνος,  
 οἷς πρὸς ἐμέ. ὥσε σύ τὸ δῖπὶ τῆτε πρὸ-  
 δίδασκέμε, καὶ δαποκρίνῃς ἐρωτῶντι ἀλ-  
 λά εἴλει κατὰ τὸν Ομηρον καὶ γὰρ ἔρω-  
 μαί σε, ὡς μάθῃς εἰδ' αὐτὸν ἀμελήον-  
 τα μετῶν Ομήρου Ερμ. καὶ πῶθεν σὺ ἔχῃς  
 τι τῶν

**MER.** Quietus sis. Nam & huic malo  
remedium inuenero, atque incanta-  
tione quadam ab Homero accepta  
videndi aciem acutissimam tibi vel  
breui reddidero. Ac posteaquam pro-  
nuntiauero carmina ipsa, memor sis  
non amplius hallucinari, verum aper-  
tè cuncta istitueri, **CHA.** Dic solum.

**MERCVR.** ◊

Dimoui habem, visum quæ texo-  
rat antè,

Vt tandem agnoscas qui sunt ho-  
minésue Deïue.

**CHAR.** Quid est? **MER.** Annos iam vi-  
des? **CHAR.** Mirum in modum: cæcus  
sanè Lynceus ille mecum si compo-  
natur. Itaque deinceps hoc primura  
me velim doceas, mihi que percun-  
tanti respondeas. Sed heus tu, vin' &  
ipsum me homericis versibus tecum  
agere, quo videlicet intelligas, neque  
ipsum me ab Homeri elegantia ab-  
horrere? **MER.** Vnde tu, quæso, illius  
ali-



πὶ τῶν ἑκείνου ἰσθέναι, ναύτης αἰεὶ καὶ  
 πρὸς κωπῶν; Χα. ὁρᾷς; ὀνειδισ-  
 κόν τ' ἔτι ἐς τὴν τέχνην. ἐγὼ δὲ ὁπότι  
 διαπόρθημευον αὐτὸν ἀποθανόντα, πολ-  
 λὰ ραψωδῶντος ἀκρόσεως ἐσίωον ἐπιμέ-  
 μνημα, καὶ τοὶ χειμῶν ἡμέρας ἔμικρος  
 τότε κατέλαβεν, ἐπεὶ γὰρ ἴξατο ἄ-  
 σθεν ἔπαινον αἰσιόων τιν, ὡς ἴδω πῆς  
 πλάεσιν, ὡς ὁ Ποσειδῶν σιωήσασθε τὰς  
 νεφέλας, καὶ ἑτάραξε τὸν πόντον, ὡς-  
 περ τρυφίω τινὰ ἐμβαλὼν τὴν τρυφί-  
 ναν, καὶ πάσας τὰς θηέλας ἀρόθνε.  
 καὶ ἄλλα πολλὰ κυκῶν τὴν θάλασσαν  
 ὑπὸ τῶν ἐπῶν, χειμῶν ἄφνω καὶ γό-  
 φῳ ἐμπεσῶν, ὀλίγη δὲ εἶν ὡς εἰέρε-  
 ψεν ἡμῖν τὴν ναῦν. ὅπερ καὶ ναυ-  
 πιάσας ἑκείνος ἀπήμεσε τ' ραψωδῶν  
 τὰς πολλὰς αὐτῆ Σικύλλης καὶ Χαρυβάδος  
 καὶ

aliquid scire posses nauta cum sis, & cum remis rem habeas? CHA. Vides, opprobria sunt hæc in artem. At ego cum illum vita iam functum trajicerem, multa carmina recitantem audiui, quorum nonnulla adhuc in memoria hærent. Porrò tempestas non mediocris tunc nobis incubuit. Etenim posteaquam cantilenam quandam nauigantibus non admodum prosperam neque salutarem fuisset auspicatus, carminum vi impulsus Neptunus, & nubes conuocauit, atque tridente velut toryna (instrumento, quo in olla aliquid teritur & agitur inter eoquendum) iniecto, cum fluctuum procellas excitauit, tum alijs multis turbis vniuersum miscebat mare, adeò vt parum abfuerit, quin tempestas, quæ vna cum densa caligine imminabat, nauem nobis subuertisset. Tum ergo & ille nauseabundus bonam carminum partem Scyllæ & Charybdi

evo-

ἢ κύκλωπι. Ερμ. ἔχαστον ἔν' ἴω ὄν  
 πσάττα ἐμέττα ὀλίγα γῆν Δραφου-  
 λάθειν. Χά. εἶπε γάρ μοι.

Τίς γὰρ ὄσ' ἐστὶ πάχιστος ἀνὴρ ἄν-  
 τε μέγας π,

ἔξοχτος ἀνθρώπων κεφαλῶν καὶ  
 εὐρέας ὤμων.

Ερμ. Μίλων ἕπος ὅσ' ἐκ Κρότωνος ἀθλη-  
 τῆς. Ἰπικροτῆσι δ' αὐτῶν οἱ Ἕλληνας  
 ὅπ' τὸν ταῦρον ἀράμενος φέρει Δρατὲ  
 πεδίον μέσση. Χά. καὶ πῶσαι δικαιοτέροι  
 ἀν' ἐμὲ ὦ Ἑρμῆ, ἐπαμνοῖεν, ὅς αὐτοῖ  
 σσι τὸν Μίλωνα μετ' ὀλίγον ξυλλα-  
 βῶν ἐνήσομαι ἐς τὸ σκαφίδιον, ὅπ-  
 πων ἦκη πρὸς ἡμᾶς ὑπὸ τῆ ἀμαχαι-  
 τῆς τῶν ἀνταγωνιστῶν καταπολα-  
 οῦσθαι τῆ θανάτῃ, μηδὲν ζῶντις ὅπως  
 αὐτὸν ὑποσκελίζῃ; καὶ οὐκ οἰμώξετε  
 ἡμῖν δηλαδὴ μεμνημένος τῶν σεφά-  
 νων τῶν, ἢ τῆ κρότῃ. νῦν δὲ μέγας

Φροῖν



euomuit: sed & Cyclopi. MERCUR,  
 Non ergo difficile fuit ex tanto vomitu  
 paucula aliqua reservare. CHA.  
 At hic mihi,

Crassus & ille quis est vir magnus,  
 conspicuusque

Vertice sublimi atque humeris la-  
 tissimus amplis.

MER, Milo Crotoniata hic est athle-  
 ta: applaudunt autem ei Græci, quod  
 taurum sublatum solum per medium  
 ferat stadium. CHAR. At quanto iu-  
 stiori causa, ô Mercuri, ipsum me lau-  
 dibus eueherent, qui paulò post ipsum  
 tibi Milonem, quantus est, correptum  
 in nauiculam imponam: nempe ubi à  
 morte inuidiosissimo aduersario ludæ  
 superatus ad nos venerit, quando nec  
 ipse planè intelliget, qua cruris impli-  
 candi ratione sit deiectus, Tum pro-  
 festò nobis plorabit, recordatus & ha-  
 rum coronarum, & huius applausus.  
 Nunc autem quia propterea, quod  
 cau-

φρονεῖ, θαυμαζόμενος ὡς εἰ τῆ τῆ ταύ-  
 ρα Φορᾶ. τί ἔν οἱηθῶμεν, ἄρα ἐλπί-  
 ζειν αὐτὸν καὶ πεθιῆξασθαι ποτε; Ἑρμ.  
 πῶθεν ἔκειν. Θ. θανάτου νῦν μνημονεύ-  
 σαιεν ἂν ἐν ἀκμῇ πρᾶυτη; Χα. ἔα τῶ-  
 τον, ὅτι εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν πα-  
 ρέξοντα, ὅπου ἂν πλεῖν, μηδὲ ἐμπόδισαι  
 ἔχῃ ὅπως ταῦρον ἐπι ἄρα αὐτῶ δυνάμε-  
 ν. Θ. σὺ δέ μοι ἔκεινο εἶπε, τίς τ' ἀρ' ὀδῶ  
 ἄλλ. Θ., ὁ ζεμνὸς ἀνὴρ; ἔχ' ἔλλω ὡς  
 ἔοικεν, διὰ γὰρ τῆς σελῆς. Ἑρμ. Κύρος,  
 ὡ χάρων, ὁ Καμβύσης ὃς τὴν ἀρχὴν  
 πάλαι Μήδων ἐχόντων, νδν Περ-  
 σῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι καὶ Ἀσυρίων  
 ἕνα γκ. Θ. ἔτ. Θ. ὀκράτησε, καὶ Βα-  
 βυλῶνα παρεσήσατο. καὶ νδν ἐλα-  
 σείοντι ὅτι λυδία ἔοικεν, ὡς κα-  
 θελῶν τὸν Κροῖσον, ἄρχοι ἀπάντων.

Χα.

taurum gestarit, est admirationi, grandia sapit, ac mirificè sibi placet. Quid ergo de ipso arbitrabimur? Num quod mortem etiam aliquando sibi imminere speret? MERCVR. Quid? ille mortis recordaretur in tanto flore? CHAR. Missum hunc fac, ô Mercuri, risum nobis haud ita multò post exhibiturum, quando videlicet nobiscum nauigans ne culicem quidem amplius, nedum taurum ferre poterit. Sed illud tu mihi dicas velim, quis alius ille vir grauis ac seueritate quadam verendus, nec tamen Græcus, quantum ex peregrino habitu conijci potest? MER. Cyrus, ô Charon, Cambysis filius, qui imperium, quod olim Medi obtinebant, ad Persas transtulit. Atque idem Assyrios nuper deuicit, Babylonem expugnauit. Ad hoc exercitum in Lydiam traducere iam parat, hoc iam in animo destinans, vt Cræso superato imperium habeat in omnes.

CHAR.



Χα. ὁ Κροῖσος ἢ πῦρ τε καὶ κείνός ἐστι;  
 Ερμ. ἔκῃσε δ' ἀπὸ Βλεψον ἐς τὴν μεγάλην  
 ἀκρόπολιν τὴν τριπλῆν τεῖχος. Σάρ-  
 δεις ἐκείναι. Ἐτὶ Κροῖσον αὐτὸν ὄρα ἤ-  
 ρθῃ ἐπὶ κλίνης χρυσοῦς καθήμενον, Σό-  
 λωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεζόμενον;  
 βέλει ἀκῶσωμεν αὐτῶν ὅ, τι καὶ λέ-  
 γουσι; Χα. πάνυ μὲν ἔν. Κροῖ. ὦ ξένη  
 Ἀθηναῖε, εἶδες γὰρ μὲς τὸν πλεῖστον καὶ  
 τὰς θησαυροὺς, Ἐὶ ὅσος ἄσημος χρυσοῦς  
 ἐστὶν ἡμῖν, Ἐτὶ πῶ ἄλλῃ πολυτέλειαν.  
 εἰπέ μοι τίνα ἡγῆ τὴν πάντων ἀνθρώ-  
 πων εὐδαιμονέστατον εἶναι; Χα. τί ἄρα  
 ὁ Σόλων ἐρεῖ; Ερ. θάρρει. ἔδεν ἀγχιέσθαι  
 ὦ Χάρων. Σο. ὦ Κροῖσε ὀλίγοι μὲν εὐ-  
 δαίμονες. ἐγὼ ἢ ὧν οἶδα, Κλέοβιν, καὶ  
 Βίτωνα ἡγῆμαι εὐδαιμονεστάτους γυνέ-  
 ον, τὰς τῆς ἱερῆας παῖδας. Χα. τῆς  
 δευροῦθεν Φησὶ ἔτι, τὰς ἅμα περὶ  
 ἑὺ δόξαν ἰσχυροτάτας, ἐπεὶ τὴν μητέρα  
 ἔσπυ-

**CHA.** At Cræsus vbi tandem ille? **ME.**  
 Illorsum oculos deflecte in magnam  
 illam arcem, quæ triplici muro est se-  
 pta. Sardeis illæ An non Cræsum ipsū  
 vides in aureo sedentem solio ac cum  
 Solone illo Atheniensi differentem?  
 Vis auscultemus qua de re verba faci-  
 ant? **CHA.** Volo ō Mercuri. **CROES.**  
 ō hospes Atheniensis, qui iam diuitias  
 nostras vidisti, thesauros scilicet &  
 quantum nobis auri sit rudis, tum &  
 aliam supellestem pretiosam, dic mi-  
 hi quemnam omnium hominum feli-  
 cissimum arbitraris; **CHA.** Quid  
 tandem dicet Solon? **MERCUR.** Bo-  
 no sis animo nihil abiecti, ō Charon.  
**SOLON.** Felices quidem admodum  
 pauci. Verūm ex his, quos ego novi,  
 Cleobim & Bitonem sacerdotis filios  
 arbitror felicissimos exitisse. **CHA.**  
 Argiuxæ sacerdotis hic dicit; qui nupes  
 postquam matrem vehiculo insiden-  
 tem ad sacrarium vsque, ipsi iugum  
 sub,

ὑποδύντες εἰλκυσαν Ἰππὶ τ' ἀπὴνης ἀ-  
 χρεὶ πρὸς τ' ἱερόν. Κροῖ. ἔσω ἐχέτωσαν  
 τὰ πρῶτα ἐκείνοι τ' εὐδαιμονίας. ὁ  
 δεύτερος δὲ τίς ἀνείη; Σό. Τέλλος ὁ Α-  
 θηναῖος, ὃς εὖ τε ἐβίω, καὶ ἀπέθανεν ὑπὲρ  
 τῆς πατρίδος. Κροῖ. ἐγὼ δὲ, κάθαρμα,  
 ἔσοι δοκῶ εὐδαιμόνων εἶναι; Σο. ἔδ' ἐπω  
 οἶδα, κροῖσε, ἢ μὴ πρὸς τὸ τέλος ἀφί-  
 κητ' εἶς. ὁ γὰρ θάνατος ἀκρεβῆς ἐ-  
 λεγχος τ' πιάτων, καὶ τὸ ἀχρεὶ πρὸς τὸ  
 πέρας εὐδαιμόνως διαβιῶναι. Χά-  
 κείλιτα, ὦ Σόλων, ὅτι ἡμῶν εἰκ' Ἰππὶλέ-  
 λησαι, ἀλλὰ τὸ πρῶτον αὐτὸ ἀξιοῖς  
 γνέσθαι τ' πρὸς τ' πιάτων κρείον. ἀλλὰ  
 τίνας ἐκείνας ὁ Κροῖσος ἐκπέμπει; ἢ καὶ  
 ἐπὶ τ' ὤμων φέρει; Ερ. πλίνθες τῶ  
 Πυθίῳ χρυσοῦς ἀναπήγησι, μισθὸν τ'  
 χρυσοῦν, ὑφ' ὧν ἔσ' ἀπλεῖ) μικρὸν ὑ-  
 σερὸν. Φιλόμαντις ἢ ἀνὴρ ἐκλόπῳ, Χά.  
 ἐκείνο γὰρ ἐστὶν ὁ χρυσοῦς, τ' λαμπρὸν,  
 ὁ ἄπο-



subeuntes adduxissent, è viuis statim  
 excefferunt. CROB. Esto, habeant illi  
 felicitatis primas. At quis tenebit se-  
 cundas? SOL. Tellus Atheniensis, qui  
 præterquam quòd benè vixit, mortem  
 etiam pro patria obire non recusauit.  
 CROB. Ego verò, ó scelus, non tibi  
 videor felix esse? SOL. Nondum, ó  
 Cræse statui, quod nec dum ad vitæ  
 metam perueneris. Rectissimus enim  
 eius rei inde accertissimus mors ipsa  
 existit, & vita ad finem vsque feliciter  
 perducta. CHA. Optimè facis, ó So-  
 lon, quod nostri non es oblitus, quo-  
 niam cymbam ipsam his de rebus iu-  
 dicare censes. Sed quinam illi, quos  
 Cræsus emittit? aut quid humeris ge-  
 stant? MERCVR. Aureos Pythio late-  
 res dicat, pro oraculi mercedè, cuius  
 beneficio paulò pòst peribit. Est enim  
 vir ille mirum in modum vatibus de-  
 ditus. CHA. Et illud est aurum splen-  
 didum scilicet, quòdque subpallidum  
 refal-

ὁ Διοσίλοισι τὸ ὑπώχρον μετ' ἔρηθον  
 ματ ⑥ ; νυῦ γὰρ πρῶτον εἶδον, ἀκχ-  
 ων ἀεί. Ερ. εἰσὶνο ὦ Χάρων τὸ ἀοίδι-  
 ρον ὄνομα, καὶ περὶ μάχητιν. Χάερ. καὶ  
 μὲν ἔχ ὄρω ὄ, π ἀγαθὸν αὐτῶν περὶ σ-  
 σιν, εἰ μὴ ἄρα τῆ π μόνον ὅτι βαρύνον-  
 τα οἱ φέροντες αὐτό. Ερμ. ἔ γὰρ οἶσθα,  
 ὅσοι πύλεμοι Δία τῆτο, καὶ Ἰππελαί,  
 καὶ ληστήρια, καὶ Ἰππορκίαι, καὶ Φόνισ-  
 καὶ δεσμά, καὶ πλῆθες μακρὸς, καὶ ἴμ-  
 πρία, καὶ δευλαί ; Χα. Δία τῆτο ἰὸ  
 Ερμῆ, τὸ μὴ πλὴ τῆ χαλκῆ Δία φέ-  
 ρον ; οἶσθα γὰρ τὸν χαλκόν, ὄβολον, ὡς  
 οἶσθα, ὡς τῶν καπεπλεόντων ἐκά-  
 σθ ἐκλέγων. Ερ. ναί. ἀλλ' ὁ χαλκός  
 μὲν πολὺς. ὡς εἰ πάνυ σπυδαί-  
 σται ὑπὸ αὐτῶν. τῆτον δὲ ὀλίγον ἐκ  
 πλῆθ τῆ βάρους οἱ μεταλλεύοντες ἀ-  
 νορύτιστα. πλὴν ἀλλ' ἐκ τῆς γῆς καὶ  
 ἔτ ⑥,

refulget rubore? nunc enim, cum ante iam sepe de eo audierim, ipsum primum video. **MERCVR.** Hoc celebre illud est nomen, cuius gratia tantopere pugnantur. **CHAR.** Atqui non video quonam pretio commendetur, nisi hoc forte ad rem pertinet, quod qui ferunt, eo grauantur. **MERCVR.** An non intelligis quot huius gratia bella, quot insidiae, quot latrocinia, quot periuria, quot caedes, quot vincula, quamque longinqua nauigatio, quot mercaturae, quot seruitutes? **CHA?** Propter hocne, o Mercuri, quod parum ipsi aeri praestat? Nam aes noui, ut qui a singulis vectoribus, (quod & tu ipse non ignoras) obolum exigam. **MER.** Est ita ut dicis, o Charon. Verum aes, qua magna est eius copia non est in pretio: Aurum vero, & huius quidem parum, hi qui terras venas scrutantur, ex immenso profundo effodiunt. Attamen ex terra  
 O pro-



ἔτος, ὡς περὶ ὁ μόλιθδος, ἔτι πάλλα. Χα  
 δεινὴ πινὰ λέγεις τῶ ἀνθρώπων τῶν ἐν  
 Βελτηρίαν, οἱ τοσῶτον ἔρωτα ἔρωσι  
 ὡς ἔξ, ἢ βαρέος κτήματ' ἔξ. Ερ. ἀλλ  
 ἔξ Σόλων γε ἔκκειν ἔξ ὡς Χάρων, ἔρωσι  
 αὐτὸ Φάινε), ὡς ὀρᾶς. καταγελαῖον  
 τῶ Κροῖσε ἢ τῶ μεγαλαυχίας τῶ βαρ-  
 βάρη. καί μοι δοκῆν, ἔρωσι αὐτὸ πάλιν  
 αὐτὸν. ἐπακῶσωμεν ἔξ. Σό. εἰπέ μοι, ἔξ  
 Κροῖσε. οἶε γάρ τι δειῶς τῶν πλίνθων  
 τῶν τὸν Πύθιον; Κροῖ. νῆ Δί, ἔξ γάρ  
 ἔξιν αὐτὰ ἐκ Δελφοῖς ἀναθημα ἔξιν  
 τοῦτον. Σό. σὺκ ἔξ μακάριον οἶε τῶ  
 θεὸν ἀποφαίνειν, ἢ κτήματ' ἐν τοῖς  
 ἄλλοις, καὶ πλίνθης χρυσῶς; Κροῖ.  
 πῶς γάρ ἔξ; Σό. πολλὴν μοι λέγεις,  
 ὡς Κροῖσε, πενίαν ἐν τῶ ἔρωσι, ἢ ἐκ  
 Αὐδίας μεταπέλλεσθ' ἔξ χρυσιὸν δει-  
 σαι αὐτὸς ἐπὶ ἐπιθυμήσῃσι. Κροῖ. πῶ γὰρ

τοσῶ-

provenit, quemadmodum plumbum,  
 & reliqua metalla. CHAR. Insignem  
 quandam hominum stultitiam nar-  
 ras, qui tanto amore prosequuntur  
 rem tuam pallidam, tum etiam gra-  
 uem. MER. At Solon ille aurum mi-  
 nimè mirari videtur. Nam cum Cræ-  
 sum ipsum, tum verò maximè homi-  
 nis barbari iactantiam deridet, adeò  
 vt videatur etiam mihi hac ipsa de re  
 Cræsum velle percunctari. Quam-  
 obrem auscultemus. SOL. Dic mihi,  
 ô Cræse, putas ne laterum horum in-  
 digere Apollinem? CROE. Per Iouem,  
 nullum enim ipsi est donarium Del-  
 phis suspensum tam magnificentum. SOL.  
 Arbitraris ergo te Deum beatum red-  
 dere, si inter multa, tuo beneficio, &  
 aureos lateres possideat. CROE. Quid  
 ni? SOL. Magnam mihi paupertatem  
 narras in cælo, ô Cræse, si Deos, cum  
 fortè desiderent aurum, ex Lydia ad-  
 uehere oportebit. CROE. Vbi enim  
 alibi

πῶς ἔστιν ἂν γένοιτο χρυσός, ὅσῳ παρ  
 ἡμῖν; Σό. εἶπέ μοι, σίδηρος δὲ φύεται  
 ἐν Λυδία; Κροῖ. ἔπᾶνυ π. Σό. τῆ βελ-  
 τιον ἄρα ἐνδεής ἐσε. Κροῖ. πῶς ἀ-  
 μείνων ὁ σίδηρος χρυσίχ; Σό. ἦν ἴσως  
 κρήνη μὴ σὺν ἀγαλακτῶν, μάστιγος ἀν-  
 Κροῖ. ἐρώτα ὦ Σόλων. Σόλ. πόπορος  
 ἀμείνων οἱ σώζοντες πνας, ἢ οἱ σωζό-  
 μενοι πρὸς αὐτῶν; Κροῖ. οἱ σώζοντες  
 δηλαδή. Σόλ. ἀρ' ἔν ἦν κύρη, αἰς λο-  
 γοπιῶσι ἕνες, Ἰππὴ Λυδοῖς, χρυσοῦ  
 μαχαίρας σὺ πηήση τῷ στρατῷ, ἢ ὁ σί-  
 δηρος ἀναγκαῖος τότε; Κροῖ. ὁ σίδηρος  
 δηλαδή. Σόλ. καὶ εἴγε μὴ τῆ πν πα-  
 ρασκευάσσο, οἴχοιτο, ἀν σοι, ὁ χρυσός  
 ἐς Πέρσας ἀιχμάλωτος. Κροῖ. εὐ-  
 φήμει ὦ ἄνθρωπε. Σόλ. μὴ γὰρ  
 τοῦτο μὲν οὖν ἔπω ταῦτα. Φαίνε-  
 σθ' ἔν ἀμείνω τὸν σίδηρον ὁμολογῶν.  
 Κροῖ.



alibi aurum proueniret tantum quan-  
 tum apud nos? SOL. Rursus illud mi-  
 hi dicito: ferrum in Lydia nascitur?  
 CROE. Non admodum, SOL. potio-  
 ri ergo re indigni estis, CROE. Quinam  
 ferrum præstantius auro? SOL. Si circa  
 stomachum respondere velis, facile  
 intellexeris. CROE. Interroga tu mo-  
 dò ô Solon. SOL. Vtri præstantiores  
 an qui seruant ac defendunt, an qui  
 seruantur ac defenduntur? CROE.  
 Qui seruant profectò. SOL. Ergo si  
 quemadmodum quidam narrant fu-  
 turum, Lydos Cyrus adortus fuerit,  
 aureos ne gladios militi tuo facies, an  
 ferro tunc erit opus? CROE. ferro sa-  
 nè, ferro. SOL. Et si huius copiam  
 non apparaueris, futurum ut egregi-  
 um illud aurum captiuum ad Persas  
 abeat. CROE. Bona verba ô homo.  
 SOL. Dij meliora velint, quàm ut hæc  
 hoc modo fiant. Verùm tu hac via vi-  
 deris ferrum auro nobilius fateri.

O 3

CROE.

Κροῖ. σὺκ' ἔν κ' τῷ θεῷ κελεύεις σιδηρᾶς  
 πλίνθας ἀνατιθέναι με, τ' ἵ χροσὸν ὀ-  
 πισω αὐθις ἀνακαλεῖν; Σό. ἔδ' ἐ σιδη-  
 ρα σκεῖνός γε δεήσει). ἀλλ' ἦν τε χαλ-  
 κὸν, ἵω τε χρυσὸν ἀναθῆς, ἄλλοις μὲν  
 ποτε κτήμα κ' ἔρμυμον ἔση ἀναπιθει-  
 κῶς, Φωκεῦσιν, ἢ Βοιωτοῖς, ἢ Δελφοῖς  
 αὐτοῖς, ἢ πνι τυράννω ληστῆ. τῷ δ' ἔ  
 θεῷ ὀλίγον μέλει τῶν σῶν χρυσοπι-  
 ῶν. Κροῖ. αἰεὶ σὺ με τῷ πλάττω πρῶ-  
 πολεμῆς, κ' Φθονεῖς. Ερμ. ἔ Φέρει ὁ Λυ-  
 θος, ὃ Χάρων, τὴν παρρησίαν, κ' τ' ἀλή-  
 θειαν τ' λόγων, ἀλλὰ ξένον αὐτῷ δοκῆ  
 πὸ πρᾶγμα, πένης ἀνθρώπος, ἔχ' ὑ-  
 ποπλήσων, τ' ἵ παρλαίμενον ἐλευθε-  
 ρως λέγων. μεμνήσε) δ' ἔν μικρὸν ὕψε-  
 ρον ἔ Σόλωνος, ὅταν αὐτὸν δεῖ αἰλόντα  
 ὅτι τ' πρῶν ὑπὸ ἔ Κύρα ἀναχθῆναι. ἢ-  
 κροσὰ γὰρ τ' κλωθεῖς πρῶην ἀναγινωσκῆ  
 σης τὰ ἐκάστω ἐπικεκλωσμένα ἐν οἷς

κῆ

**CROE.** Ferreos ergo lateres Deo me  
 consecrare iubes, aurum autem reuo-  
 care? **SOL.** Neque ferro ille indigue-  
 rit; sed siue æs siue aurum dicaris, alijs  
 sanè futuram prædam, ac possessionè  
 suspenderis, & id quidem aut Pho-  
 censibus, aut Bœotijs, aut Delphis i-  
 psis, aut etiã prædonialicui tyranno.  
**Deus autem artifices tuos planè nihil  
 moratur.** **CROES.** Semper tu quidem  
 diuitias mihi inuides, & oppugnas.  
**MERCVR.** Non fert delicatv: hic Ly-  
 dus, ô Charon, verborum & liberta-  
 tem, & veritatè: quin ei peregrina &  
 noua quædam res videtur, hominem  
 obscuro loco natum, ac pauperem, ea  
 quæ vrgeant, intrepidè dicere. Atqui  
 haud ita multò pòst Solonis recorda-  
 bitur, nimirum quando eum à Cyro  
 captum in constructum rogam oport-  
 tobit conscendere. Nam quæ cuique  
 Parcarû fuso sint decreta, ipsam Clo-  
 tho nuper legentem audiui, in qui-

O 4 bus



καὶ περὶ ἐλάφρατα, Κροῖσῳ μὲν αἰλῶνας  
 ὑπὸ Κύρῳ, Κύρον δὲ αὐτὸν ὑπὸ Ἐμφρασίῳ  
 τῷ Μάσα γέπδος ἀποθανεῖν. ὁρᾷς δὲ  
 Σκυθίδα τὴν Πιττὶ ἴπῳ ἔλευκῶν ἐξ-  
 λαίνῃσιν; Χά. νῆ Δία. Ερμ. Τάμυρος  
 ἐκκῆν ἐστὶ, καὶ τὴν κεφαλὴν γὰρ ἀποτιμῶσα  
 τῷ Κύρῳ αὐτῇ, ἐς αἰσὶν ἐμβαλεῖ πλήρη  
 αἵματος. ὁρᾷς δὲ καὶ τὸν αὐτὸν τὴν νεανί-  
 σκο; Καμβύσης ἐκκῆνός ἐστιν. ἔπος βα-  
 σιλεύσῃ μὲν τὴν πατέρα, καὶ μυρία (Φα-  
 λείσιν ἐν πεδιούῃ καὶ Αἰθιοπία, τὸ τελευ-  
 τῶνον μακρὸν ἀποθανεῖν) ἀποκτείνῃ τὴν  
 Ἀπιν. Χά. ὡ πολλὰ γέλωτος. ἀλλὰ νῦν  
 τίς ἀνὴρ αὐτὸν προσβλέψῃεν ἔτι ὡς ὑπερ-  
 φρονεῖν τῶν ἄλλων; ἢ τίς ἀνὴρ πρῶτος φε-  
 ῶ μετ' ὀλίγον ἔπος μὲν αἰχμάλωτος  
 εἶσαι, ἔπος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔξει ἐν αἰσὶν  
 αἵματος; ἐκκῆνος δὲ τίς ἐστιν, ὡς Ερμῆ ὁ  
 περὶ Φυσαῖν ἐφερίδα ἐμπεπορημένος,

ὁ τὸ

bus & hæc erant scripta: Croesum quidem à Cyro captivum duci, ipsum autem Cyrum à Massagetide illa necari. Videtur Scythicam illam foeminam candido vehementem equo? CHAR. Per louem. MERCVR. Tomyris est, quæ sua ipsius manu Cyri caput detruncatum in utrem cruore refertum intrudet. Sed & filium Cyri vides, adolescentem? Cambyfes ille est. Is patre defuncto, in imperium succedet, ac ubi mille modis errarit & in Lybia, & in Æthiopia, tandem insania correptus, occiso à se Api, migrabit è vita. CHA. Ô rem valdè ridiculam. Sed num quis vel aspicere sustineat, ipsos adeò sibi præ cæteris placentes? aut etiam cui credibile videri poterit, illum scilicet paulò post fore captivum? hunc autem caput in utre sanguine pleno habiturum? At quis nam is est, Ô Mercuri, cui pallam purpuream iam fibula

O S

ne.

ὁ τὸ Διὰ δῆμα, ὃ τὸν δακτύλιον ὀμάγει·  
 ρ⊙ ἀναδίδωσι τὸν ἰχθυῦ ἀναπνῶν  
 νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ; βασιλεὺς δέ τις  
 ἔυχεταί εἶναι. Ἐρ. εὖ γε παρωδεῖς, ὦ Χα-  
 ρων, ἀλλὰ Πολυκράτῳ ὀραῖς τῶν Σα-  
 μίων τύραννον πανευδαίμονα οἰόμενον  
 εἶναι; ἀτὰρ ἢ ἔτος αὐτὸς ὑπὸ τῷ παρ-  
 τῶτος οἰκέτης Μαιανδρίᾳ προδοθείς Ο-  
 ρεΐτῃ τῷ σαυτραπίῃ, ἀνασκολοπιθήσει-  
 πη, ἄθλι⊙ ἐκπεσὼν τῆς εὐδαιμο-  
 νίας ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ. καὶ ταύτη  
 γὰρ τῆς κλωθῆς ἐπήκασαι. Χά. εὖ γε  
 ὦ Χλωθῶϊ, γρῆκῶς καὶ αὐτὸς ὦ βελτί-  
 σθη, καὶ τὰς κεφαλὰς διτότεμνε, καὶ  
 ἀνασκολόπιζε, οἷς εἰδώσιν ἀνθρώποι ὄν-  
 τες. ἐν τοσούτῳ δὲ ἐπαγρέθων, οἷς ἀν-  
 ἀφ' ὑψηλοτέρων ἀλγεινόπερον κα-  
 ταπεσόμενοι. ἐγὼ δὲ γελάσσωμαι τότι  
 γνωρίπας αὐτῶν ἕκαστον γυμνὸν ἐν ταῖ  
 Σκα



necit? quem corona adornat cui co-  
 cus, piscis ventre dissecto, annulum  
 exhibet in gente mari septa? regis se  
 nomine iactat? MERCUR. Bellè ô  
 Charon, quod interim occinis. Cæte-  
 rum Polycratem Samiorum tyrannū  
 vides, qui ipse se modis omnibus feli-  
 cem putat. Verūm & hic tandem ab  
 assistente famulo Mæandrio Oroææ  
 Satrapæ proditus in crucem suffige-  
 tur Miser sanè, qui vel temporis mo-  
 mento ex vniuersa felicitate excide-  
 rit. nam & hæc nuper ex Clotho au-  
 diui. CHAR. Præclarè ô Clotho. ita  
 & ipsos in crucem suffige, & eorum  
 capita generosè detrunca quo se ho-  
 mines tandem agnoscant: sed & tuo  
 beneficio in sublimè ad eò ferantur,  
 nimirum vt postea quanto altiori rui-  
 na. tanto grauiori dolore decident.  
 Porrò quod ad me attinet, quécunq;  
 horum nudum in nauigio agnouero,  
 eum maximè ridebo, quando neque

Σκαφιδίω, μήτε περφυρίδα, μήτε πά-  
 ραν, ἢ κλίνην χρυσὴν καμίζοντας. Ερ. καὶ  
 τὰ μὲν τῶν ὧδε ἔξει τὴν ἴσην πλοῦτον ὡς  
 Χάρων ὀράς, τὰς πλεόντας αὐτῶν, τὰς  
 πλεμῦνας, τὰς δικαζομένους, τὰς γε-  
 ωργῦνας, τὰς δανείζοντας, τὰς πωρο-  
 ατῶντας; Χα. ὁρῶ πικίλλω πινὰ τύρ-  
 βω, καὶ μεσὸν παραχῆς τὸν βίον, καὶ πᾶς  
 πόλεις γε αὐτῶν εἰσκήσας τοῖς Σμήνεσιν,  
 ἐν οἷς ἅπας μὲν ἰδίον τι κέντρον ἔχει, καὶ  
 ἴσην πλοῦτον νελεῖ. ὀλίγοι δὲ τινες ὡσπερ  
 Σφῆκες, ἀγασσι καὶ φέρουσι τὸν ἰσοδεέ-  
 σερον ὁ δὲ πεπετόμενος αὐτὰς ἐκ πα-  
 φανῶς ἔτος ὄχλος, τίνες εἰσὶν; Ερ. ἐλ-  
 πίδες ὡς Χάρων, καὶ δαίματα, καὶ ἀνοιαί,  
 καὶ ἡδοναί, καὶ Φυλαργεῖαι, καὶ ὄργαι, καὶ  
 μίση, καὶ τὰ τοιαῦτα. τῶν δὲ ἄγνοια  
 μὲν κάτω ζῶσαι ἀμέμικτα αὐτοῖς, καὶ  
 συμπολιτεύεται γε νῆ Δία, καὶ τὰ μῖσος,  
 καὶ ἡ

pūrpuram, neq; regiū capitis tegmen,  
 neq; lectū secū adferat aureum. MER.  
 Et horū quidē fortuna sic se habebit.  
 Sed vides ne vastam quandā multitu-  
 dinē atq; ex hac alios nauigantes, ali-  
 os bella gerentes, alios in foro litigā-  
 tes, alios terrā aratro proscindētes, a-  
 lios fānerantes, postremò alios men-  
 dicantes? CHA. Video variam quandā  
 turbam ac promiscuam, & vitam per-  
 turbationum plēnam. Ad hęc ciuita-  
 tes conspicio apum examinibus, simi-  
 les, in quibus proprium quendam, pe-  
 cularēmq; habent singuli aculeum,  
 quo sibi vicinos pungunt. Quidam  
 autē ex ipsis velut crabrones agunt-  
 que feruntque imbecilliolem. At ag-  
 men illud, quod ex improviso illos  
 circūuolat quinam sunt? MER. Spes,  
 ò Charon, & metus, & amentia, tum  
 voluptas, auaritia, ira, odium, atq; id  
 genus alia. Ex his autem ignorantia  
 infimæ turbæ est permista, atque per-  
 lo-



Ἐὐοργή, Ἐζηλοτυπία, Ἐἀμαθία, Ἐ  
 ἀπορία, ἘΦυλαργυρία. ὁ φόβος ἢ Ἐ  
 ἐλπίδες ὑπεράνω πετόμενοι, ὁ μὲν ἐμ-  
 πίπτων ἐκωλήθη ἐνίοτε Ἐ ὑποπίσ-  
 σειν πιεῖ. αἰδῶ ἐλπίδες ὑπερ κεφα-  
 λῆς ἀωρούμενα, ὅπότ' ἀν μάλιστα οἴη-  
 ται τις Ἰππλήψεται αὐτῶν, ἀναπλά-  
 μενα οἴχοντα κεχηγιόπ' αὐτῆς ἀπο-  
 λιπῶσα, ὅπερ καὶ τ' πάνταλον καὶ  
 πάχοντα ὄραῖς ὑπὸ τῆς ὕδατος. ἢν δὲ  
 ἀπενίσσης, κατόψῃ καὶ Μοίρας ἀνω  
 Ἰπικλωθέους ἐκάσῳ τὸν ἀτρακτον,  
 ἀφ' ἧ ἡρτῆσθ' ξυμβέβηκεν ἀπαν-  
 τας ἐκ λεπῶν νημάτων. ὄραῖς κατὰ-  
 περ δ' ἀχνιά τινα καταβαίνοντα ἐφ'  
 ἕκαστον ἀπὸ τῶν ἀτρακτων; Χα. ὄρα  
 πάνυ λεπτὸν ἐκάσῳ νῆμα Ἰππε-  
 πλεγμένον γε τὰ πολλὰ, ἴθ' το μὲν ἐκεί-  
 νῳ, ἐκείνο ἢ ἄλλῳ. Ερ. εἰκότως, αἰ Πορθε-  
 μῶδ. εἴμαρται γὰρ ἐκείνῳ μὲν ὑπὸ τῆς  
 Φορευ.

Iouem in eadem cum ipsis republica  
 degit odiū, ira, æmulatio, tum & im-  
 peritia, hæsitātia, auaritia. Porrò me-  
 tus & spes ipsos superuolitantes, ille  
 quidem horrorem incurrit, aliquādo  
 verò tantum trepidare facit; hæ au-  
 tem supra caput in altum vergentes,  
 ubi quispiam apprehendere conatur,  
 in sublimè volantes aufugiunt, illis  
 inhiantibus relictis, quod ipsum &  
 Tantalum ædud inferos ab aqua pati  
 vides. Quod si aciem intenderis, con-  
 spicies in alto, & Parcas ipsas ex penso  
 singulis adnere tenuia quædam fila,  
 quibus vniuersum mortalium genus  
 subnixum dependet. Vidēsne quasi  
 quosdam araneorum nexus ab ipsis  
 fufis in singulos demissos? CHAR. Vi-  
 deo equidem filum vt plurimum ad-  
 modū tenue ac fragile cuique è subli-  
 mi innexum: hoc quidem illi, illud  
 verò alij. MER. Rectè vides ô porti-  
 tor, Nam ab ipso fato imminet inte-  
 ritus

Φορευθῆναι, τὰ τῶν ἑσπερίων ἄλλων κ' κλη-  
 ρονομησάμενοι γε τῶν μὲν σκείνων, ὅτις ἂν  
 ἢ μικρότερον τὸ νῆμα. σκείνον δ' αὖ, τὰ  
 τὰ πτόνδε γὰρ πῆ ἡ Ὀππωλοκί, δηλοῖ.  
 ὅρα δ' ἔν δὲ λειπῶν κρεμασμένους ἀ-  
 παντας, κ' ἔπει μὲν ἀνασπασθεῖς ἀνω  
 μετέωρός ἐστι, κ' μὲν μικρὸν καταπεσῶν  
 δὲ ὀρθῶν ἄρ' ἔστις ἡ λίνε ἐπὶ ἀν' ἡμῶν κέλι ἀν-  
 τέχει πρὸς τὸ βάρ' ἔστι, μέγαν τ' ἰσόφορον  
 ἐργάσεται ἔπει ἢ ὀλίγον δὲ γῆς αἰω-  
 ρέμεν, ἢ κ' πέσει, ἀψοφητὶ κείσθ',  
 μόγις κ' πῶς γήτοσιν ἐξακχθέντος ἢ  
 πλώματ' ἔστι. Χα. παγγέλοια ταῦτα, ὡ  
 Ἐρμῆ. Ερ. κ' μὴν ἔδ' εἰπείν' ἔχοις ἀν κα-  
 τὰ τὴν ἀξίαν ὅπως ἐστὶ κατα γέλασα ὡ  
 Χάρων. καὶ μάλιστα αἱ ἀγαν σπασθῶν  
 αὐτῶν, ἔτ' μετὰ ξὺ τῶν ἐλπίδων αἰχε-  
 δον, ἀναρπάσθης γιγνομένης ὑπὸ τῶ  
 βελπίσθ' ἰονάτ' ἀγγελοι δὲ αὐτῶν,  
 καὶ



ricus illi ab hoc, huic autem ab alio. Atque hunc hæredem fore eius, cuiuscunque filium fragilius fuerit, rursus autem illū huius. Tale enim quiddam connexio illa portendit. Vides ergo cunctos à tenui filo suspensos? Atque hic quidem ex ipsis in altum subtractus, sublimis est. Verum paulò post, ubi ponderi tanto sustinendo non amplius par fuerit, filo dirupto decidens, ingentem excitabit strepitum. Alius autem qui paululum tantum à terra fuerit subductus, tamen cadat, circa tamen strepitum iacebit, adeò ut ruinam vix ipsi audiant vicini. CHAR. Nimis quam ridicula hæc sunt ò Mercuri. MEA. Atqui ne verbis quidem illis pro dignitate consequi possis, quàm sint ridicula, maximè ardua illorum studia, & quod nonnunquam interea, dum multa spe aluntur, intereunt ab optima scilicet morte abrepti. Cuius nuntij, & ministri,

vt

καὶ ὑπερέταί μάλα πολλοὶ ὡς ὄρας. ἡ  
 πάλαι ἔπυρετοί, ἔφθοαί, ἔπειπνευ-  
 μονίαί, ἔξιφαι, ἔληθήρα, ἔκώνειαι,  
 ἔδικασαί, ἔτύραννοι, ἔτῶτων ἔδει  
 ὅλως αὐτῶς εἰσέρχεσθαι, ἐς' ἂν εὐπράτ-  
 ρωσιν. ὅταν ἡ (φραλαῶσι, πολὺ τὸ ὀπί-  
 τοῖ, ἔαί, αἰ, ἔώμοι μοι. εἰ δ' εὐθύς ἐξ  
 δρχῆς ἐνενόησιν ὅτι θνητοὶ τέ εἰσιν αὐτοί,  
 ἔὸλίγον τῶτον χροῖον Ἰπιδημήσων πε-  
 τῶ βίωσιν ἀπίασιν, ὡσπερ ἐξ ὀνείρατος  
 πάντα ὑπερ γῆς ἀφέντες, ἔζων τε ἀν-  
 σουφρωνέσερον, ἔἤτιον ἡνιωῶντο δόποζα-  
 νόντες. νῦν δὲ ἐς αἰεὶ ἐλπίσαντες χροῖον  
 τοῖς περῶσιν ἐπειδὴν Ἰπιδησῶς ὁ ὑπε-  
 ρέτης καλῆ, ἔἀπίαγη, πεδήσους τῶ πυ-  
 τείῳ, ἢ τῆ φθόγῃ, ἀθανακίῳσι πρὸς τὴ ἀ-  
 γωγῆν, ἔπολε προσδοκήσωντες δόποζα-  
 δήσεσθαι αὐτῶν. ἢ τί γὰρ σὺν ἂν πειθήσθην  
 ἐκείνος, ὁ τῶν οἰκίαν ἀπὸ δὴ οἰκοδομῆ-  
 μεν.

ut cernis, admodum sunt multi, puta  
 febres, tū frigida, tum feruida ( Lati-  
 nis veteribus quercera dicta ) tabes,  
 inflammatio pulmonis, tum gladij,  
 latrocinia, cicuta, indices quoque at-  
 que tyranni. Et horum nihil omnino  
 mentem eorum subit tantisper sanè,  
 dum eorum conatus feliciter proces-  
 serint. At si quando sua se spe falsos  
 senserint, tum illud ohe frequens in  
 ore, & pariter & cheu, cheu, & cheu  
 mihi. Quod si iam inde ab initio secū  
 perpenderent, mortales se esse, ac po-  
 steaquam paululum hoc temporis in  
 vita fuerint peregrinati, hunc relictis  
 terrenis rebus omnibus, velut è som-  
 no migraturos, profectò & prudenti-  
 us, circumspectiùsque vitam duce-  
 rent, & cū memoriendum esset, mi-  
 nus angerentur. Nunc autem quia  
 presenti rerum statu vsuros se perpe-  
 tuò sperant, cū minister aut voca-  
 rit,



ΜΕΝΘ, καὶ τὰς ἐργάτας Ἰππαστέρ-  
 χων, εἰ μάθῃσι ὅτι ἡ μὲν ἔξει τέλος  
 αὐτῷ, ὁ δὲ ἄρτι Ἰππιδῆς τὸν ὄρο-  
 φον, ἀπίοι, τῷ κληρονόμῳ κατα-  
 λιπὼν δοτολαύειν αὐτῆς, αὐτὸς μη-  
 δε δειπνήσους ἀθλιῶν ἐν αὐτῇ;  
 ἐκείνῳ μὲν γὰρ ὁ χαίρων, ὅτι ἄρ-  
 ρενα παῖδα ἔπεκεν αὐτῷ ἡ γυνὴ,  
 καὶ Φίλους διὰ τοῦτο ἐσιῶν, καὶ πύ-  
 νομα τοῦ πατρὸς πιθέμενῳ, εἰ ἡ-  
 πίστευε ὡς ἐπέτης γυμνομένῳ ὁ παῖς  
 πιθνίξετα, ἄρα ἂν σοι διοκῆ χαί-  
 ρειν ἐπ' αὐτῷ γυμνομένῳ; ἀλλὰ πὶ  
 αἶπιον, ὅτι τὸν μὲν εὐτυχῶντα Ἰππῶ  
 τῷ παυδίῳ ἐκῆνον ὄρα, τὸν τῶ ἀθλη-  
 τῷ πατέρα, τοῦ ὀλύμπια νενικη-  
 κῶτῳ. τὸν γέγονα δὲ τὸν ἐκκο-  
 μίζοντα

rit, aut abducere fuerit conatus, irritos vel febre, vel tabe, stomachantur, & ducenti renituntur, propterea sanè, quod abstrahendos se à bonis præsentibus ne expectarint quidem. Sed enim quid non faceret ille, qui domum magno studio ædificando operarios vrget, si intellexerit eã quidem finem habituram, ipsam autem se, cum iam fastigium imposuerit, discessurum, domo ita relicta hæredi, ve is fruatur, ipse autem miser ne semel quidem in ea cœnet? Iam qui stirpe virili auctus, cõuiui excipit amicos, patris nomen, nempe suum, puero imponit, si præsciret, puerum septem annos natum emoriturum, nunquid ob prolem tibi videretur gaudio ferri tam immodico? Verùm in caussa est quod in eum quidem intuetur, cui in filio res prosperè cadunt, cur patrem esse contingit. vel Athletæ, vel eius, qui vicerit Olympia? vicinum

an.

μίζοντα τὸ παιδίον ἔχ' ὄρα, ἔδ' εὖ οἶδ' ἔτι  
 ἀφ' οἷας ἀπὸ κρόκης ἐκρέματο. τὰς  
 μὲν γὰρ περὶ τῶν ὄρων διαφερομένους  
 ὄραϊς, ὅσοι εἰσι, ἔτις ξυμπαγέροντας τὰ  
 χρήματα, εἶτα πρὶν ἀπολαῦσαι αὐτῶν  
 καλεμένους, ὑφ' ὧν εἶπον, Ἰππύτων  
 ἀγγέλων τε ἔτις ἱερωτῶν; Χα. ὄρω  
 πάντα ταῦτα, ἔτις πρὸς ἐμαυτὸν ἐγὼ ἐπι-  
 νοῶ, τί τὸ ἡδὺ αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον, καὶ  
 τί ἐκείνῳ ἔστιν, ἔτις σερβόμενοι ἀθανακτεῖ-  
 σιν. Ερμ. ἢ γὰρ τὰς βασιλέας ἰδὼν  
 τις αὐτῶν, οἵπερ εὐδαιμονέστατοι εἶναι  
 δοκῶσιν, ἔξω τὰ ἀβεβαία, ἔτις ὡς Φῆς,  
 ἀμφισβόλα τῆς τύχης, ἀπείω τῶν ἡ-  
 δέων πρὸς αἰαρά ἐυρήσει προσόντα αὐ-  
 τοῖς, φόβος καὶ παραχὰς, καὶ μίση, καὶ ἐπι-  
 βουλὰς, καὶ ὀργαῖς, καὶ κολακείας· τῆτοις  
 γὰρ ἀπαντες ζύνεισιν. ἐὼ πένθη, καὶ  
 κῆρας, καὶ πένθη, ἔτις ἰσοπμίας δηλαδὴ  
 ἀηχον.



autem, qui natum cremandum effert,  
 non inspicit, neq; nouit, quo funicu-  
 lo quàmque tenui sibi sit suspensus.  
 Quin & eorum, qui de finibus digla-  
 dantur, quanta sit turba vides, & quã  
 multi coaceruent pecunias, qui tamẽ  
 antequã ipsis frui liceat, ab imminen-  
 tibus, quos dixi, tum nuntijs, tum mi-  
 nistris auocantur CHA. Video isthac  
 omnia, & mecũ ipse cogito, quidnam  
 iucundũ eis in vita sit, aut quid tandẽ  
 sit illud, quo spoliati tantopere sto-  
 machentur. MER. Quin etiã si ipsorũ  
 reges, quos vel omnium felicissimos  
 esse apparet, introspiciat quispiã dili-  
 genter, nimirũ præterquã quod insta-  
 bili, & ancipiti fortunæ ludo iactan-  
 tur, inuenerit eis inhære tristitia lon-  
 gè plura iucundis: tot timoribus, tot  
 turbis, tot odijs, tot insidijs, tot iris,  
 tot adulationibus miseri illi inuoluũ-  
 tur. Prætermitto & luctus, & morbos,  
 tum & affectus, qui ex æquo tum vul-  
 go

ἀρχοντα αὐτῶν ὄψα ἢ τὰ τρίτων πιν  
 ραί, λογίζεσθαι καιρὸς οἷα τὰ τῶν ἰδίων  
 τ' ἀνείη. Χάρι. ἐθέλω γένεσθαι ὡς Ἐρμῆς, ἐπὶ  
 πῆν ὡς πνι εἰκέναι μοι ἔδοξεν οἱ ἀν  
 θρωποι, καὶ ὁ βίος ἀπαντες αὐτῶν. ἤδη πνι  
 πνιφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω ἰατῆ  
 κρητῶ πνι καταρράτηον πνι ἀνισσομένηας  
 τὰς Φυσαλλίδας λέγω, ἀφ' ὧν ξυμ  
 γείρεται ὁ ἀφρός; ἐκείνων πίνω αἰ  
 μὲν πνες μικραὶ εἰσι ἔαυτίκα ἐκρυ  
 γείσασιν ἀπέσβησαν. αἰδὲ ἵππὶ πνι  
 ἀμαρκῆσι, καὶ πνι πνι πνι αὐταῖς τ'  
 ἄλλων, αὐτῶν ὑπερφυσώμεναι ἐς μέ  
 γιστον ὄγκον αἶρον; εἴτα μὲν πνι καὶ κῆ  
 ναι πάντως ἐξερράγησαν ἂν πνι. ἔγὼ γάρ  
 οἶοντε ἄλλως γνέσθαι. τρίτό ἐστιν, ὁ ἀν  
 θρώπων βίος ἀπαντες ὑπὸ πνεύμα  
 τος ἐμπεφυσημένοι, οἱ μὲν μείζους οἶον  
 ἐλάττους καὶ οἱ μὲν ὀλιγοχρόνιον ἔχουσι  
 καὶ ὀκνῶ.

go & his dominantur, vsque adeò ve  
 non minoris fuerit & temporis & ne-  
 gotij horum hic recensere mala, quã  
 & priuatorum. CHAR. Tibi ergo, ó  
 Mercuri, dicere volo, cuiquam mortales  
 similes mihi videantur, atque ho-  
 rum vita omnis. Vidistin' aliquando  
 bullas in aqua, torrente aliquo  
 cum strepitu scaturiente, existen-  
 tes? tumores illos inflatos dico, qui-  
 bus cogitur spuma. harum sanè qua-  
 dam sunt parvæ, & exiles, quæ statim  
 dissolutæ evanescent. aliæ verò diuti-  
 us durant, atque alijs ad se coactis ve-  
 hementer inflantur, ac in maximum  
 surgunt tumorem. Tandem & hæ dis-  
 solvantur omninò, pereuntque, ne-  
 que enim secus fieri poterit. Hæc tibi  
 hominum vita. singuli statu tume-  
 scunt, ita vt alij sint maiores, alij au-  
 tem minores: postremò alij quidem  
 momentaneam, moxque deficientem  
 sentiant inflationem, alij verò

P

pri-



αὐκύμορον τὸ Φύσημα, οἱ δὲ ἅμα  
 τῷ Ξυσθῆναι ἐπαύσαντο. πάνσι δ' ἐν  
 ἀπορραγῆναι ἀναγκαῖον. Ερμ. ἔδδει  
 χεῖρον οὐ τῷ Ομήρῳ εἰκασας, ὡς Χα-  
 ρων, ὃς Φύλλοις τὸ γένθ' αὐτῶν  
 ὁμοιοῖ. Χάρ. καὶ ὡς Φιλοτιμῶντα  
 πρὸς ἀλλήλους δεχῶν πέρι, καὶ πι-  
 μῶν, καὶ κτήσεων ἀμιλλώμενοι, ἀ-  
 περ ἅπαντα καταλιπόντας αὐτοῖς,  
 δεήσει ἕνα ὄβολον ἔχοντας, ἤκειν  
 πρὸ ἡμᾶς· βάλει ἐν ἐπίπερ ἐφ' ὑ-  
 ψηλῷ ἔσμεν, ἀναβοήσας παμμέγε-  
 θες, παρανέσω αὐτοῖς, ἀπέχεσθαι  
 μὲν τῶν ματαίων πόνων. Ἰὴν δὲ,  
 αἰετὸν τὸν θάνατον πρὸ ὀφθαλμῶν  
 ἔχοντας, λέγων. ὦ μάταιοι, τί ἐ-  
 παροδίακατε πρὸ ταῦτα; παύσαθε  
 κάμ-

prius deficient, quàm omnino constituentur. At omnes destrui & evanescere necesse est. MERCUR. Nihil tu quidem infeliciùs hominum naturam similitudinæ expressisti, quam vel ipse Homerus, qui vniversũ mortalium genus arborum folijs comparat. CHAR. At cum tam fragilis sit eorum conditio, vides tamen, vt inter se auidè contendant pro imperiis, pro honoribus, possessionibusq; certando, cum tamen ipsos, vniuersis his post se relictis, vnico tantùm obolo instructos ad nos venire oporteat. Vis igitur, quoniam in edito consistimus loco, quàm possum magna voce acclamando eos adhorter primum quidem, vt à conatibus & stultis & vanis abstineant: deinde vt mortem semper præ oculis habentes hunc vite cursum transigant, in hanc sententiam verba proclamans: ô stulti, quid tanto studio in his rebus molimini?

LIBROS  
DEL DR.  
L. MARCO

P 2

desi.

κάμνοντες ἔχουσιν αἰὲν βιώσατε. ἔ-  
 διν τῶν ἐνταῦθα σεμνῶν δίδόν ἐστιν,  
 ἔδω ἀπάγοι τις αὐτῶν τι ξυῖ αὐτῶν  
 ἀποθανόντων. ἀλλ' ἀνάγκη τὸν μὲν γυμ-  
 νὸν οἴχεσθαι πλὴν οἰκίαν δὲ καὶ τὸν ἀ-  
 γρὸν, καὶ ἰσχυροῦσιν αἰεὶ ἄλλων εἶναι, καὶ  
 μεταβάλλειν τὰς δεσποτίας. εἰ ταῦ-  
 τα, καὶ πᾶσι πιαῦτα ἐξ ἐπιτήδεων ἐμβόσται-  
 μι αὐτοῖς, σὺκ ἂν οἶσι μέγα ὠφελή-  
 θῆναι τὸν βίον καὶ ζωφρονες ἔρεως  
 ἂν γνέσθαι ὡς ἀπολύ; Εὐμ. ὦ μα-  
 κάρε, σὺκ οἶδα ὅπως αὐτὰς ἡ ἀ-  
 γνοια, καὶ ἡ ἀπάτη διατιθείασιν,  
 ὡς μήδ' ἂν τρυπαίω ἐπι δεινοῖ-  
 χθῆναι αὐτοῖς τὰ ὦτα, τασὲν κηρῶ  
 ἔβυσαν αὐτὰ οἶόνπερ Οδυσσεὺς τὰς  
 ἱταίρας ἔδρασε, δεῖ τῆς Σειρήνων  
 ἀκροάσεως· πόθεν ἔν ἂν ἐκείνοι δι-  
 κηθῆεν ἀκεῦσαι, ἡὲ καὶ σὺ κεκερα-  
 γῶς



desistite à laboribus, neque enim perpetuò viuetis. Nihil ex his, quæ hic præclara habentur, perpetuum est, nec aliquid istorum, cum moriendum est secum auferre quispiam poterit. Quin necesse est hominem quidem (quisquis is tandem fuerit) nudum abire, domum autem atque agrum, & aurum, in aliorum transire manus, semperque dominum mutare. Hæc atque cuiusmodi alia, si, vnde exaudiri possint, ipsis inclamarem, annon putas vitæ eorum magnæ fore utilitati ita, vt etiã prudentiores lōgè inde fieri queant? MAR. Ô beate, nescis quantoperè eos tum ignorantia, tum error occupauerit, adeò vt eorū aures, ne terebra quidem amplius aperire queas, tanta obturarant cera, haud aliter ac sociorum aures & Vlyses, veritus ne Sirenum cantus exaudirent. At quĩnam audire potuerint, etiam si vocem in tantum intendas, vt

P 3

rum-

γὰρ Διαρράγῃς ; ὅπερ γὰρ παρ' ὑμῶν  
 ἢ λήθη δύνα'), τῆτο ἐνταῦθα ἢ ἀγνοια  
 ἐργάζε'). πῶλλ' ἀλλ' εἰσὶν αὐτῶν ὀλίγοι  
 ἔως ἀδεδεγμένοι τ' κηρὸν ἐς τὰ ὦτα,  
 πρὸς τ' ἀλήθειαν ἀποκλίναντες, ὅξυ  
 δεδορκότες ἐς τὰ πράγματα, καὶ καπι-  
 γνωχότες οἷά ἐστιν. Χάρ. ὅκῃ ἐκείνοις  
 γὰρ ἐμβροήσοιμεν ; Ερμ. πρὸς τὸν τῆτο  
 λέγειν πρὸς αὐτὰς ἄϊσαισι. ὅρως ὅπως  
 ἀποσάντες τ' πολλῶν. καταγελώσι τ'  
 γιγνομένων, καὶ ἔδαμῃ ἔδαμῶς ἀρέ-  
 σκον') αὐτοῖς; ἀλλὰ δῆλοί εἰσι, δρασ-  
 μὸν ἤδη βεβλεύοντες παρ' ὑμᾶς ἀπὸ τῆ  
 βίαι; καὶ γὰρ καὶ μισῶνται, ἐλέγχον-  
 τες αὐτῶν πᾶς ἀμαθίας. Χάρ. εὖγε  
 ὦ γεινάσαι. πῶλλ' πάνυ ὀλίγοι  
 εἰσὶν, ὦ Ερμῆ. Ερμ. ἰκανὸν καὶ ἔπι.  
 ἀλλὰ κατίωμεν ἤδη. Χάρ. ἐν ἐπιπέ-  
 θῃν εἰδέναι, ὦ Ερμῆ, καί μοι δείξας  
 αὐτὸ, ἐν πᾶσι ἔσθ' τὴν πείρησιν περ

• πρὶν-

rum paris? Nempe quod apud vos obliuionis fons potest, idem hic præstat ignorantia. Quanquam sunt in eis & pauci quidem, qui quoniam ceram in aures non accipiunt, ad veritatem ipsam declinant, atq; in ipsis rebus cernentes acutum, quales sint agnoscant. CHAR. Vel illis ergo solis acclamarem. MERCUR. Superuacaneum fuerit, ea quæ sciunt ad eos dicere Vides, quomodo à vulgi turba semoti rideant, quæ alij factitarint, & neutiquam conueniat ipsis cum vulgo, ad eò vt iam appareat ipsos fugam è vita ad nos adornare. Verùm omnibus odiosi sunt, eo quod istorum imperitiam redarguant. CHAR. Bellè, ô generosi vos tametsi pauci. MER. Vel hos esse fuerit satis. Sed nunc descendamus CHAR. Vnum adhuc discere desiderium est, quod vbi docueris. perfectam sanè doctrinam dederis. Nam contueri gestio, in quæ cadaue



πικρὰς, τὰς δὲ ποθῆκας τῶν Κομάτων, ἵνα  
 καπρῆταισι, θεάσασθαι Ἑρμ. ἤρεια, ἢ  
 Χάρων, καὶ τὴν βίβλιν, καὶ τὰ φέρε καλῶσι  
 τὰ πιαῦτα. πολλὰ τὰ περὶ τῶν πόλεων  
 ἐκείνα τὰ χώματα ὄρεας, καὶ τὰς σήλας  
 καὶ πυραμίδας; ἐκείνα πάντα κεκο-  
 δουχέια, καὶ Κομαπφυλάκιδά ἐστι.  
 Χάρ. ἢ ἐν ἐκείνοις σεφάνδοι τὰς λί-  
 θους, καὶ χεῖροισι μύρω; οἱ δὲ, καὶ πνεῦν  
 νήσαντες περὶ τῶν χωμάτων, καὶ βόθρον  
 πινὰ ὀρύξαντες, καὶ σὶ τε ταῦτα τὰ πο-  
 λυτελῆ δαίπνια, καὶ εἰς τὰ ὀρύγματα εἰ-  
 νον, καὶ μελίκρατον, ὡς γὰρ εἰκάσται,  
 ἐγχεύουσιν. Ἑρμ. οὐκ εἶδα, ὦ Πορθμῶ,  
 τί ταῦτα πρὸς τὰς ἐν ἄδῃ. πεπισεύκα-  
 σι δ' ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀναπεμπόμενας  
 κάτωθεν, δειπνῆν μὲν ὡς οἶοντε πε-  
 πεμπόμενας τὴν κνίαν, καὶ τὴν καπνόν, πί-  
 νειν δὲ διπὸ τῶν βόθρων τὸ μελίκρατον.  
 Χα. ἐκείνους ἐπιπίνειν ἢ ἐοδίειν, ὡ

ra reponant, dum in terram defodiunt. **MERCVR.** Sepulchra, conditoria & monumenta hæc vocant, cæterùm tumulos illos ante vrbes vides, tum columnas, & pyramidas. Omnia illa mortuorum sunt receptacula, cadauerùmque custodiæ. **CHAR.** Quid ergo saxa illa coronant vnguentoque inungunt? alij præ tumulis constructo rogo ac fouea effossa, sumptuosas illas exurunt cœnas, & vinum, mulsamque aquam (quantum coniecturis assequi possum) in ipsas foueas infundunt? **MERCVR.** Equidem ignoro, ô portitor, quid hæc ad eos, qui apud inferos agunt. Verùm illis persuasum est, umbras ab inferis reduces cœnare quidem, vtcunque liceat, circum nidorem, ac fumum volitando, bibere autem è foueis aquã mulsam. **CHAR.** Illos adhuc bibere, vel esitare quarum caluariaz sunt aridissimæ? Atqui ridiculû est me tibi hæc dicere, qui, quod

Τα κρανία ξηρότατα; καὶ πῖ γελοῖός εἰ-  
 μί σοι λέγων ταῦτα, ἕσημέραι κατὰ-  
 γοντι αὐτὰς. οἶδ' ἔν, εἰ διώωντ' αὐ-  
 ἔπι ἀνελθεῖν, ἅπαξ ὑποχθόνιοι γ-  
 νόμενοι, ἐπέειπε καὶ παγγέλοια ἀν, ὦ  
 Ἑρμῆ, ἔπαχον, ἐκ ὀλίγα πρᾶγματ'  
 ἔχων, εἰ ἔδδ' μὴ κατὰγειν μόνον αὐτὰς,  
 ἀλλὰ καὶ αὐθις ἀνάγειν πομένους, ὦ  
 μάταμοι, τ' ἀνοίας, ἐκ εἰδότες ἡλίκοις  
 ὄροισι διακέκρηται τὰ νεκρῶν, καὶ τὰ  
 ζώντων πρᾶγματ'α, ἔοῖα παρ' ἡμῖν ἐσι.  
 ἔ' ὅπ' κἀτθαν' ὅμως ὅ, τ' ἀτυμβος ἀ-  
 νῆρ' ὅς' ἔλλαχε τύμβου. Ενδὲ ἰῆ πμῆ  
 Ἰρος κρείωντ' Ἀγαμέμνων Θεροσίτη δ'  
 ἴσος Θεπίδος παῖς ἠυκόμοιο. Πάντες δὲ  
 εἰσὶν ὅμως νεκῶν ἀμενηνὰ κάρηνα.  
 Γυμνοὶ τε ξηροὶ τε κατ' ἀσφοδελῶν  
 λαιμῶνα. Ερ. Ἡρόκλεις, ὡς πολλῶ πν  
 -Ομηρον ἐπαντλαῖς. ἀλλ' ἐπέειπε ἀνέ-  
 μνησάς με, θέλω σοι δεῖξαι τ' τ' Ἀχιλ-  
 ελέως



quotidie ipsos deducas, probè nosti  
 an, vbi semel terram subierint denuò  
 velut postliminij iure ad superos re-  
 meare queant. Quin & ipse maximè  
 ridicula paterer tot negotijs occu-  
 patus, si eos traijciendo non deduce-  
 resolùm, sed reducere oporteret, si  
 quando vellent bibere. O stulti, quæ  
 est hæc amentia? Non scitis, quàm la-  
 tè distantibus finibus viventium, &  
 mortuorum res sunt seiunctæ, quo-  
 que pacto se res habeant apud nos, vbi  
 Mortuus est æquè, tumuli qui nescit  
 honorem, Et qui sortitur spectandi  
 funera saxi: Atqui honor vnus adest.  
 & regni Agamemoni: & Iro: Therisitæ  
 & similis Thetidos formosus Achil-  
 les. Vmbrae nam pariter siccae nudaq;  
 pererrant Asphodeli campos confra-  
 cto vertice cunctæ. MERCVR. Papæ,  
 quàm multa Homero hauris. Sed  
 quia me tubmovisti, Achillis sepul-  
 turam tibi volo indicare. Vides illud  
 P 6 quod

λέως τάφον. ὁρᾷς τὸν Ἰππὶ τῇ θαλάττῃ;  
 Σίγειον μὲν ἐκείνο τὸ Τρωϊκόν, αὐτὸ κρῦ-  
 δεὸ Ἀΐας τίθαπται ἐν τῷ Ροιθίῳ. Χά. ἔ-  
 μεγάλοι, ὡς Ἐρμῆ. οἱ τάφοι. τὰς πόλεις  
 τὰς Ἰππιοσύμους ἤδη δεῖξόν μοι, αἷς κάτω  
 ἀκρόμεν τὴν Νῆνον τὴν Σαρδαιαπύ-  
 λην, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Μυκίνας, καὶ Κλε-  
 ωνάς, καὶ τὴν Ἰλιον αὐτὴν. πολλὰς γὰρ  
 μέμνημα διαπερθμεύσεις ἐκείθεν, ὡς  
 δέκα ὅλων ἐτῶν μὴ δένεωλκῆσαι, μὴ  
 δὲ διαψύξαι τὸ σκαφίδιον. Ερ. ἡ Νῆ-  
 νος μὲν, ὡς περθμεύ, ἀπόλωλεν ἤδη, καὶ  
 ἔδεν ἴχνη ἐπὶ λοιπὸν αὐτῆς, ἔσθ' αὐ-  
 εἴωης ὅπως ποτ' ἴω. ἡ Βαβυλῶν δέ σοι  
 ἐκείνη ἐστίν, ἡ εὐπυργος, ἡ πον μέγαν  
 πείβολον, ἔμετὰ πολὺ καὶ αὐτῆ ξητη-  
 θησομένη, ὡς περ ἡ Νῆνος. Μυκίνας  
 δὲ καὶ Κλεωνάς αἰχύνομα δεῖξά σοι,  
 καὶ

quod prope mare situm est, illic Troianum est Sigæum, è regione autem conditus est Ajax in Rœtæo. CHAR. Non magnifica, neque insignia sunt monumenta. Verùm celebriores vrbes mihi commonstra, de quibus infernè tam magnifica audimus. Ninum scilicet Sardanapali urbem, Babylonem, Mycenæ quoque, tum & Cleonæ simul, & Ilium ipsum. nam illinc oriundos multos memini trajicere, adeò vt totis iam decem annis neque nauem subduxerimus, neque ea interim refrixerit. MER. Ninus quidem, ô portitor, iam est euerfa, ita vt ne vestigium eius sit reliquum, neque vbi sita fuerit olim, facilè dixeris. Babylon autem tibi illa est tot turribus benè munita, quæ magno illo ambitu est septa, haud ita multò post & ipsa desideranda, quemadmodum nunc Ninus. At Mycenæ & Cleonæ me sanè commonstrare pudet, omni-

mm



καὶ μάλιστ' Ἴλιον. Διότι πνίξες γὰρ, εὖ  
 οἶδ', ὅτι τ' Ὀμηρον καπελθὼν ἔπι τῇ  
 μεγαληγορίᾳ τ' ἐπῶν. πολλῶ ἀλλὰ πύ-  
 λααι μὲν ἦσαν εὐδαίμονες, νῦν ᾗ πεθνή-  
 κασι, καὶ αὐτὰ διότι θνήσκουσι γὰρ, ὡς περθε-  
 μεύ, καὶ πόλεις, ὡς περ ἄνθρωποι, καὶ τὸ  
 πρῶτον ἄλοξότερον, καὶ ποταμοὶ ὅλοι. Ἰνάχως  
 ἔν ἑδὲ τάφος ἐν Ἀργεῖσι καταλείπε-  
 ται. Καὶ παπαὶ τ' ἐπ' ἀνδρῶν Ὀμηρε, καὶ τ'  
 ὀνομάτων, Ἴλιον ἱρὸν, καὶ εὐρυάγμαν, καὶ  
 εὐκτίμεναι Κλεωναί. ἀλλὰ μεταξὺ λό-  
 γων, τίνες εἰσὶν οἱ πολεμῆντες ἐκείνοι, ἢ  
 ὑπὲρ τίνος ἀλλήλους φονεύουσιν; Ερμ.  
 Ἀργεῖος ὄρα ἑὸν Χάρων, καὶ Λακεδαιμο-  
 νίος, καὶ τ' ἡμιθνήτα ἐκείνον στρατηγὸν  
 Ὀθρυάδην, τὸν ἔπι γράφοντα τὸ πρό-  
 παιον τῷ ὠπιδ' ὀνόματι. Καί. ὑπὲρ τί-  
 νος δὲ αὐτοῖς, ὡς Ερμῆ, ὁ πόλεμος; Ερ.  
 ὑπὲρ τῶν πεδίων αὐτῶν, ἐν ὧ μάχοντο. Καί.  
 ὡς τῆς

um verò maximè Ilium. Nam ubi de-  
 scenderis, fat scio, præfocâris Home-  
 rum, propterea quod tam magnificis  
 versibus has nugas decantare non e-  
 rubuerit. Veruntamen, quondam  
 extiterunt felices, nunc autem mor-  
 tuæ sunt & ipsæ. Urbes enim, ô portu-  
 tor, perinde ac homines emoriuntur,  
 & quod longè mirabilius, solidi etiam  
 fluij, ita vt Inachi ipsius in Argo ne  
 monumentum quidem reliquum  
 appareat. CHA. Vah, quæ laudes Ho-  
 mere, quàmque superba nomina: In-  
 gēs Ilium, ac mœnibus amplum, Tum  
 structe bellè Cleonē. Sed interim dum  
 fabulamur, quinam illi dimicant &  
 qua pro re se mutuo cædunt? MER.  
 Argiuos vides & Lacedæmonios, ô  
 Charon, atque semimortuum Impe-  
 ratorem Othryadem suo ipsius no-  
 mini trophæum inscribentem. CHA.  
 At pro quo eis est pugna? MER. Pro  
 eo ipso agro, in quo pugnant. CHA.  
 ô ho-

ὦ τ' ἀνοίας; οἴγε ἐκ ἴσασιν ὅτι καὶ ὅλην  
 τὴν Πελοπόννησον ἕκαστος αὐτῶν κτήσεται,  
 μόγις ἀν' ὑπὸ τοῦτον λάβοιεν τόπον ὡς  
 τὸ Αἰακῆ. τὸ δὲ πεδῖον τῆς ἄλλοτε ἄλ-  
 λοι γεωργήσασιν, πολλάκις ἐκ βάρβρων  
 τὸν τρόπον ἀναπάσαντες τῶν δρότρων.  
 Ἐρμ. ἔγω μὲν ταῦτα ἔσοι ἡμεῖς δὲ κα-  
 ταβάντες ἤδη, καὶ καὶ χώραν εὐχρη-  
 σάντες αὐτῶν τὰ ὄρη, ἀπέλλαττόμεθα,  
 ἐγὼ μὲν κατὰ ἐσάλην, σύ δὲ τῆς τῆς  
 προθμείον. ἤξω δέ σοι μετ' ὀλίγον, καὶ  
 αὐτὸς νεκροσολῶν. Χά. εὖγε ἐπίησας, ὦ  
 Ἐρμῆ. εὐεργέτης αἰεὶ ἀναγεγραψή. ὠ-  
 νάμιον δέ τι διὰ σὲ τῆς ἀποδημίας. οἷά  
 ἐστὶ τὰ τῶν κακοδαμόνων ἀνθρώπων  
 πράγματα, βασιλεῖς, πλίνθοι χρυ-  
 σαί, ἐκατίμβαι, μάχαι, χάρων  
 δὲ ἑδραῖς λόγῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Α Ο Υ-



ò hominum amentiam qui haud sci-  
 unt se, etiam si nunc quisque eorum  
 totam Peloponnesum possideat, vnus  
 tamen vix pedis locum ab Æaco ac-  
 cepturos. Campum autem aliàs alij  
 colent, sæpe etiam hoc trophæo per  
 aratrum reuulso. MER. Hæc quidem  
 hoc modo se habebunt. At nos iam  
 hinc descendamus, ac montibus his  
 in suas sedes repositis, regrediamur,  
 ego quidem quò sum ire iussus, tu  
 verò ad nauem. Equidem paulò post  
 veniam, & ipse tibi vmbrarum gre-  
 gem mecum adducens. CHAR. Pro-  
 bè fecisti, ò Mercuri, atque in eorum  
 album adscribêris, à quibus beneficio  
 me affectum perpetuo me agnoscam.  
 quandoquidem tua ope in hac pere-  
 grinatione plurimum sum adiutus. O  
 qualia infelicium hominum studia,  
 Reges, lateres aurei, magnifica sacri-  
 ficia, prælia: Charontis autem  
 nulla habetur ratio.

F I N I S.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ  
ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΔΙΑΛΟ-  
ΓΩΝ

Βιβλίον δεύτερον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΥΠΝΙΟΥ,  
ἢ τοῦ Βίβου Λυκίανου.




Ἄρτι μὲν ἐπεπαύμενος εἰς τὰ  
διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἤδη  
τῆς ἡλικίας πενήτη-  
των. ὁ δὲ πατὴρ ἐσκοπή-  
σεν μὲ τῶν φίλων ὅ, τι καὶ διδάξα-  
τό με. τοῖς πλείστοις ἔν ἔδοξε παι-  
δεία μὲν, καὶ πόνοι πολλοὶ, καὶ χρό-  
νος μακροῦ, καὶ δαπάνης ἐς μικρᾶς, καὶ τύ-  
χης δειοῦ λαμπρᾶς. Ταῖς ἡμέτερας,  
μικρᾶς

Y  
LUCIANI  
SAMOSATENSIS  
DIALOGORVM.

LIBER SECUNDUS

DE SOMNIO, SEV

Vita Luciani.


 Esieram nuper in ludū ire, factus iam ætate adolescens cū pater vnā cum amicis consilium capiebat, quamnam artem potissimūm mihi discendam proponeret. Plerisque igitur videbatur humanitas, seu literarum studium & labore multo, & tempore longo, & sumptu non exiguo, denique & fortuna quadam indigere; nostras autem res cū paruas esse & modicas, cum  
 ve



μικρά τε εἶναι. καὶ ταχῆς ἀντινα τὴν Ἰππικῶν ἀπαιτῶν. εἰ δέ τινα πύχινω τὴν βαρυνάτων τῶν ἐκμάθοιμι, τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἀνὰ αὐτὸς ἔχειν τὰ δεκάκοντα ἀπὸ τῆς τέχνης, καὶ μηκέτι οἰκίσσεται εἶναι; τηλικῶτ' ὧν οὐκ εἰς μακρὰν δὲ καὶ τὸν πατέρα εὐφρανεῖν, ἀποφέρων αἰεὶ τὸ γινόμενον. Δευτέρως ἐν σκέψεως ἀρχῇ περὶ τῆς, τίς αἰεσίση τῶν τεχνῶν, καὶ ῥάση ἐκμάθειν, καὶ ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ πρέσβου, καὶ πρὸς χεῖρον ἔχουσι τὴν χορηγίαν, καὶ διαρκῆ τὴν πόρον. ἀλλὰ πίνω ἀλλῶ ἐπαμνῶνται, ὡς ἕκαστος γνώμης ἢ ἐμπειρίας εἶχεν, ὁ πατήρ εἰς τὸν θεῖον ἀπιστῶν, (παρὼν γὰρ ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἀριστὸς ἔρμογλύφου εἶναι δοκῶν, καὶ λιθοξόος ἐν πῖς μάλιστα εὐδοκίμοις)

ὁ θεός

verò celere quoddam auxilium po-  
 stulare. Quod si igitur artem aliquam  
 mechanicam didicissem, fore, vt prin-  
 cipio statim ab ipsa arte necessaria vi-  
 tæ comparare possem, neque necesse  
 haberem adeò ætate iam prouectus,  
 domi déque paterna mensa viuere:  
 sed non multò post etiam ipsum pa-  
 trem exhilaratum esse me, referen-  
 do domum semper aliquid ab arte  
 quæsitum. Alterius itaque consulta-  
 tionis caput propositum est, quænam  
 ars & optima, & ad dicendum facilli-  
 ma, & homine libero maximè digna  
 foret: deinde & minori sumptu atque  
 instrumento egeret, multum autè &  
 sufficientem quæstum suppeditaret.  
 Proinde alio aliam laudante, prout  
 quisque animo affectus, aut vsu ex-  
 pertus erat, pater ad auunculum aspi-  
 ciens (aderat. n. is quoque statuarius  
 tum habitus optimus, & poliendo  
 marmore inter præcipuos laudatus)

mini-

ἔθ' ἔμελλε, εἶπεν, ἄλλω τέχνῳ Ἰπικρα-  
 τεῖν, σ' ἔπαρόντ' ὅ· ἀλλὰ τῆτον ἄγε,  
 δέξασθε ἐμὲ, καὶ δίδασκετέ με τῶν  
 λίθων ἐργάτῳ ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρ-  
 μοσὴν καὶ ἑρμολυφία. δύναται γὰρ ὁ  
 τῆτον, φύσεώς γε, ὡς εἶδα, ἔχων δε-  
 ξιῶς. ἐπεκμαίρεται δὲ ταῖς ἐκ τῆ κη-  
 ρῆ παιδῶν. ὁπότε γὰρ ἀφεθείλω  
 ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξέων ἀντὶ  
 κηρὸν, ἢ βόας, ἢ ἵππους, ἢ καὶ νῆ Δί' ἀν-  
 θρώπων ἀνέπαυτον, εἰκότως, ὡς ἐ-  
 δόκεν τῷ πατρὶ. ἐφ' οἷς ὅρα μὲν τῶν  
 διδασκάλων πληγαὶ ἐλάμβανον. τί-  
 τε δὲ ἔπαινον εἰς τὴν εὐφυΐαν ὁ ταῦ-  
 τε ἴω, καὶ χρησαὶς εἶχον ἐπ' ἐμοὶ τὰς ἐλ-  
 πίδας, ὡς ἐν βραχέϊ μαθήσομαι τὴν  
 τέχνῳ, ἀπ' ἐκείνης γε τῆς πλαστικῆς.  
 ἄμα τε εἴν' Ἰπικήσει ἔδοκει ἡμέρα  
 τέχνης.



minimè fas inquit, est, aliam artem  
 præualere, te præsentem. Sed hunc (mè-  
 que demonstrabat) abduc tecum, &  
 doce lapidum artificem probum, &  
 eorundem compositorem ac statua-  
 tium nobis esse. Poterit enim & hoc,  
 natura, ut scis, præditus felici. Fecerat  
 autem hanc de me coniecturam pa-  
 ter, ex ludicris à me aliquando è cera  
 confictis. Quando enim à præcepto-  
 ribus domum dimittebar, abradens  
 ceram, nunc boues, nunc equos, in-  
 terdum per Iouem, & homines fin-  
 gebam, non omnino ineptè, ut tum  
 videbar patri. Ob quæ à præceptori-  
 bus quidem plagas accipere solebam:  
 ad probandam autem ingenij dexte-  
 ritatem, hæc quoque tum in parte lau-  
 dis ducebantur. Atque adeò bonam  
 ex eo spem de me omnes concipie-  
 bant, ut qui breui adeò artem hanc,  
 secundùm fingendi illam facilitatem,  
 perdisere possem. Igitur simul atque  
 ido,

τέχνης ἐνάρχεσθ, καὶ γὰρ παρεδεδό-  
 μιν τῷ θεῷ, μὰ τὸν Δί' ἔσφ' ὄρα  
 τῷ πράγματι ἀχθόμεν. ἀλλὰ  
 μοι καὶ παιδιὰν τινα σὺκ ἀπερπῆ ἐδό-  
 κει ἔχειν. καὶ πρὸς τὰς ἡλικιώτας  
 ἰππιδεῖξιν, ἢ φαινοίμην θεῶς τε γλύ-  
 φων, καὶ ἀσολματιά' ἵνα μικρὰ κα-  
 τασκευάζων ἐμαυτῷ τε, καὶ κείνοις, εἰς  
 πωρηθῆμεν. καὶ τότε πρῶτον ἐκείνο,  
 καὶ σύνητες πῆς ἀρχομένοις ἐγγυπε-  
 ἔγχεπέα γὰρ τινά μοι δὲς ὁ θεῶς, ἐκέ-  
 λευσέ μοι ἡρέμα καθικέσθ, πλάκας  
 ἐν μέσῳ κειμένης, ἐπειπὼν τὸ κεινόν  
 Ἀρχὴ δὲ ποιήμιου παντός. Ἐκλήροπ-  
 ρον δεκατινεγκόντ' ἔω' ἀπειρίας,  
 καπεάγη μὲν ἢ πλάξ. ὁ δὲ ἀγαθα-  
 κτήσας, Ἐκυτάλην πινὰ κειρίνιν πλη-  
 σίον λαβῶν, ἔπράως, ἔσθ' ἔσθ' πρῶτος ἐπι-  
 κῶς

idonea dies videbatur esse auspican-  
 dæ arti, & ipse tradebar auunculo, nō  
 admodum, per Iouem, iniquè aut gra-  
 uiter ferens. Sed mihi etiam iusum  
 quendam non insuauem ipsa res vi-  
 debatur habere, & apud æquales ad  
 ostentationem & laudem valere. si &  
 Deos sculperè, & parua quædam si-  
 mulacra, cū mihi tum illis, quibus  
 vellem, adornare possem. Ac tum pri-  
 mum quidem illud, quod & incipi-  
 enti vsu venire solet, accidebat. Cælū  
 enim quoddam auunculus mihi tra-  
 dens, paulatim tabulam lapideam,  
 quæ in medio posita erat, contingere,  
 atque artem auspiciari iubet, tritum  
 illud admonens, Dimidium facti, qui  
 cœpit habet. Cæterū durius impin-  
 gente me præ imperitia, tabula fran-  
 gitur. Auunculus autem indignatus,  
 & scuticam quandam prope iacentē  
 corripiens, nequaquam mansuetè,  
 aut vti adhortantem decebat, exce-

Q

pit,



κῶς μακατήρξατο· ὥσε δ' ἀκρυά μοι  
 πὰ προοίμια τ' τέχνης. ἀποδράς ἐν  
 ἑκείθεν, ὅππ' ἴ οικίαν ἀφικνεῖμαι συν-  
 εχέει ἀνολολύζων, καὶ δακρύων ἰδὸς ὀφ-  
 θαλμὸς ὑπόπλευς, καὶ διηγῆμαι πῶ  
 σκυτάλην, καὶ τὰς μάλωπας ἐδείκνυον.  
 κατηγόρου πολλὰ πινὰ ὠμότητα,  
 προθεῖς ὅτι ὑπὸ φθόνου ταῦτα ἔδρασε,  
 μὴ αὐτὸν ὑπερβάλωμαι, καὶ τ' τέχνην.  
 ἀγανακτικησαμένης ἢ τ' μητρὸς, καὶ πῶ  
 λατῶ ἀδελφῶ λαιδορησαμένης, ἐπεὶ  
 νύξ ἐπῆλθε, κατέδαρτον, ἐπ' ἔνδακρυς,  
 καὶ τ' νύχθ' ὄλλει ἐννοῶν. Μέχρι μὲν δὴ  
 τῶν, γαλάστια, καὶ μερκακιώδη τὰ  
 εἰρημένα. τὰ μὲν ταῦτα ἢ, σὺ κέπευκα-  
 ταφραίνετα, ὦ ἄνδρες, ἀκίσεθε, ἀλλὰ  
 καὶ πάνυ Φιληκῶν ἀκροατῶν δεόμενα.  
 ἵνα γὰρ καθ' ὅ μῆρον εἶπω, θεῖός μοι ἐνύ-  
 πνιον ἦλθεν ὄνφρος, Ἀμβροσίην διὰ νύκτα  
 ἐναρ-

pit, atque initiauit me, ita vt mox in  
 lachrymas proœmium artis mihi ver-  
 teretur. Aufugiens igitur inde domũ  
 redeo, continuéque vlulando, & la-  
 chrymis oculos opplendo comme-  
 morabam scuticam, demonstrabam  
 vibices, nimiámque illius crudelita-  
 tem accusabam: hoc quoque addens  
 quòd inuidia quadã ista fecisset auun-  
 culus, videlicet metuens, ne se in arte  
 superarem. Irascente itaque matre, &  
 multa fratri conuitia faciente, postea-  
 quam nox superuenit, dormiui, ple-  
 nus adhuc lachrymarum, totámque  
 noctem cogitabundus iacens. Atque  
 hætenus quidem, quæ diximus, ridi-  
 cula pueriliáque sunt: quæ verò dein-  
 ceptis audieris, nequaquam contem-  
 nenda sunt, ô viri, sed quæ admodum  
 auscultandi cupidos auditores quo-  
 que requirant. Nam, vt iuxta Home-  
 rum dicam, Venere mihi diuino som-  
 nia nutu Almam per noctem, ita cla-

Q 2

ra

ἑναργῆς ἔτως, ὥστε μηδὲν ἀπολείπει  
 τῆς ἀληθείας. ἐπι γὰρ καὶ μὴ ποσῶπι  
 χροῖον τάτε σχήματά μοι τῶν Φαένων  
 τῶν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὡραμένει, καὶ  
 ἡ φωνὴ τῶν ἀκροαθέντων ἑναυλῶ  
 ἔτω λαφῆ πάντα λῶ. Δύο γυναικῶν  
 λαβόμεναι τῶν χερσῶν ἑλκόν με πρὸς  
 ἑαυτῶν ἑκατέρα μάλα βιαίως, καὶ  
 καρπρῶς. μικρῶ γὰρ με διεσπάρσαν  
 πρὸς ἀλλήλας Φίλοτιμύμεναι. καὶ  
 γὰρ ἄρτι μὲν αὐτῆς ἑτέρας ἐπεκράτει, καὶ  
 ὡρα μικρὸν ὄλον εἶχέμε. ἄρτι δὲ αὐτῆς  
 αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἑτέρας εἰχόμεναι. ἐβόων  
 δὲ πρὸς ἀλλήλας ἑκατέρα. ἡ μὲν αὐτῆς  
 αὐτῆς ὄντα με κεκτῆσθαι βέλοισιν. ἡ δὲ  
 ὡς μάτην τῶν ἀλλοτριῶν ἀντιπιοῖται  
 λῶ δὲ ἡ μὲν ἐργατικῆς καὶ ἀνδρική, καὶ  
 αὐχμηρῶ τῶν κόμῳ, τῶ χεῖρε τῶν  
 ἀνάπλεως, διεζωσμένη τῶν ἐσθῆτων  
 τῶν



ra & manifesta, vt nihil ab ipsa veritate distarent. Adhuc igitur etiam post tantum temporis interuallum, & habitus eorum, quæ mihi tum apparuerunt, in oculis hærent, & ipsa vox auribus quasi insonat: adeò plana fuerunt omnia. Duæ mulieres manibus corripientes, trahebant me in diuersum, vtraque ad se videlicet, violentè admodum & validè. Parùm itaque abfuit, quin me discerperent, dum inter se ambitiosè adeò contendunt. Nam modò hæc superabat, & propemodum totum tenebat me; modò altera eadèmq; me ad se retrahebat. Clamabant autem ambæ, accusabântque mutuò sese: hæc, quòd me suum videlicet illa possidere vellet: illa vero, quòd hæc frustra aliena sibi vsurparet. Erat autem altera quidem operaria & virili aspectu, & squalida coma, manus callo passim obductas habens, succincta veste, & marmoreo puluere

Q 3      opple.

πτόνυ καταγέμισσαι, οἷος ἦν ὁ θεῖος,  
 ὀπόπε ξέρι τῆς λίθου. ἡ ἑτέρα δὲ μάλα  
 εὐπρόσωπος, καὶ τὸ χῆμα εὐπρεπὴς, καὶ  
 κέτριος πῶ ἀναβολὴν. τέλει δ' ἐν  
 ἐφιασί μοι δικάζειν, ὅπότερα ἐχλοίμην  
 συνείναι αὐτῶν. πρῶτα δὲ ἰσκληρὰ  
 εἰκαίη καὶ ἀνδρώδης ἔλεξεν. ἐγὼ, Φί-  
 λεπαῖ, ἔρμογλυφικὴ τέχνη εἰμι, ἡ  
 χθες ἤρξαμαι θάνειν, οἰκεία τέ σοι, καὶ  
 Συγγῆς οἴκοθεν. ὅτε γὰρ πάππος  
 σε (ἡπῶσαι τὸνομα ἔμμητράπερος)  
 λιθοξόος ἡν, καὶ τὸ θεῖον ἀμφοτέρω,  
 καὶ μάλα εὐδοκιμαῖτον δι' ἡμᾶς. εἰ δὲ  
 θελοῖς λήρων μὲν καὶ φληνάφων  
 τῶν ὡσαύτως αὐτῆς ἀπέχεσθαι (δείξασαι  
 πῶ ἑτέραν) ἐπέχεσθαι δὲ, καὶ συν-  
 οικεῖν ἐμοί, πρῶτα μὲν θρέψῃ γεν-  
 νικῶς, καὶ τῆς ὡμης ἕξεις καρτερὰς,  
 φθόνου δὲ παντὸς ἀλλότριος ἔση,  
 καὶ

oppleta, qualis & ipse auunculus esse solebat, quando lapides poliebat. Altera verò facie admodum honesta, habitum decentem præ se ferens, & vestes ornatas ac mundas induta. Postremò autem permittunt meo iudicio, vt vtri earum conuersandum mihi putem sententiam feram. Ac prior quidem dura, atque virilis illa sic cœpit: Ego chare puer statuaria sum ea, quam tu heri discere cœpisti, familiaris adeò tibi & cognata à parentibus. Nam & auus tuus (addens nomen auæ materni) marmorarius fuit, & auunculus pariter & patruus tuus eandem artem exercuere, & per nos inter præcipuos celebrati sunt. Quod si igitur voles delirijs ac nugis, circa quas ista versatur (indicans alteram) abstinere, ac mecum degere, principio generosè educaberis, humerósque habebis validos, & ab omni inuidia alienus eris, neque vnquam in terras alienas,

Q 4

at-



καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὅτι τὸ ἀλλοδαπὸν, τὸ πα-  
 τριδα καὶ τὰς οἰκείας καταλιπὼν, ἔδει  
 ὅτι λόγοις ἐπαινέσονται σε πάντες. μη-  
 μυταχθῆς δὲ τῷ Σάματι καὶ εὐπλὴς,  
 μηδὲ τῆς ἐσθῆτος καὶ πιναρὸν. διὸ γὰρ τῶν  
 πειμάτων ὀρμώμενος, καὶ Φειδίας ἐκεί-  
 νος, ἔδειξε τὴν Δία, ἘΠολύκλειτον καὶ  
 Ἡραὶν εἰργάσασθαι, καὶ Μύρων ἐπηνέθην, καὶ  
 Πραξιτέλης ἐθαυμάσθη. προσκυνῶν  
 γὰρ ἔποιε μὲν τῶν θεῶν. εἰδὴ τέτων ἕως γί-  
 νοιο, πῶς μὲν ἐκλήθης αὐτὸς ὡς πᾶ-  
 σιν ἀνθρώποις γένοιο; ζηλωτὸν ἢ καὶ πᾶ-  
 πατέρα διποδείξῃς, πρὸς λεπτόν ἢ διπο-  
 Φανῆς καὶ τὴν πατριδα. ταῦτα καὶ ἐπιτέ-  
 των πλείονα διαδραίεσαι, καὶ βαρβα-  
 ρίζουσαι πλείονα εἶπεν ἰτέχνη, μάλα  
 δὲ σπασθῆ σωείεσαι, καὶ πείθην με πᾶ-  
 ρωμένη. ἀλλ' ἔκέτι μέμνημα. τὰ πλεί-  
 ονα γὰρ ἤδη με τὴν μνήμην διέφυγεν. ἐπὶ  
 δὲ ἔν

atque externas hinc abibis, relicta patria atque domesticis tuis: neq; etiam ob verba, & orationem modò laudabunt te omnes. Neque verò auerseris corporis hanc frugalitatem, aut vestium sorditiē. Nam ab his initijs profectus etiā Phidias ille Iouem spectandū exhibuit, & Polycletus Iunonem fabricauit: præterea Myron laudibus uetus est, & Praxiteles in magna admiratione fuit. Adorantur itaq; nunc illi cum ipsis Dijs. Quod si igitur horum vnus tu quoque fores, quomodo non celebris & ipse apud omnes homines fieres? Patrem certè beatum efficeres, & patriam tuam omnibus spectabilem redderes. Hæc, atque etiam his plura balbutiēdo, & plerāq; barbarè pronuntiando dixit Statuaria, valdè studiosè omnia connectens, & me in suam sententiam adducere cupiens: sed non ultra memini. plurima enim memoriam iam effugerunt. Cæ-

Q 5            terūm

δι' ἔν' ἐπαύσαιτε, ἄρχεται ἡ ἑτέρα ὡδὲ  
 πως. Εγὼ δὲ, ὦ τέκνον, ποιηθεὶς εἰμὶ  
 ἡδὴ σωήτης σοι, καὶ γνώμη, εἰ καὶ  
 μηδέπω εἰς τέλος με πεπεύρασαι.  
 ἡλίκα μὲν ἔν' τὰ ἀγαθὰ πορῆ λίθο-  
 ξόφρονόμοτος, αὐτὴ περιήρηκεν· ἔδεν  
 γὰρ ὅτι μὴ ἐργάτης ἔση, τῷ ζώματι π-  
 νῶν, καὶ τῷ τῶν ἀπάσων ἐλπίδα τῆ  
 βίᾳ πεθειμένῳ. ἀφανὴς μὲν αὐτὸς  
 ὢν, ὀλίγα καὶ ἀγνή λαμβάνων, τα-  
 πεινὸς τῶν γνώμων, εὐτελής δὲ τῶν  
 περὶ πόδον, ἔτε φίλοις Ἰπιδικάσιμος,  
 ἔτε ἐχθροῖς φοβερός, ἔτε τοῖς πλί-  
 ταις ζηλωτὸς, ἀλλ' αὐτὸ μόνον ἐργάτης,  
 καὶ τῶν ἐκ τῆ πολλῆ δόξης εἰς, ἀπὸ  
 τὸν προὔχοντα ὑποπτήσων, καὶ τὸν  
 λέγειν διωάμενον θεραπέυων, λα-  
 γῶ βίον ζῶν, καὶ τοῦ κρείττονος  
 ἔρμαον



terùm vbi tandem finem fecit, tum altera illa in hunc fermè modum oritur. Ego verò ô fili, Humanitas sum iam nunc consueta ac nota tibi, tametsi ad finem aut plenum nondum periculum mei feceris. Quanta igitur bona acquisiturus sis si eam artem didiceris ipsa modò enumeravit. Nihil enim aliud nisi operarius eris, corpore laborans, & in eo totam spem vitæ positam habens: obscurus ipse degens: modicum & minimè generosum quæstum faciens: deiectus animo: tenuis ac pauper redivus, neque amicis in iudicijs auxilio eris, neque inimicis formidabilis, neque etiam inter cives beatus, sed hoc solum opifex videlicet quispiam, & ex multa atque promiscua plebe vnus, præstantiorem te semper formidans, & dicendo valentè præ oculis habens ac palpans, & in summa leporis quandam vitam agens, potentiorisque lu-

Q 6 crum

ἔρμαιον ὄν. εἶδεν καὶ Φειδίας, ἢ Πολύ-  
 κλειτὸν ἄλλοιο, καὶ θυμαστὰ πολλὰ  
 ἐξεργάσασθαι, τῶν μὲν τέχνῳ ἀπαντες  
 ἐπαμνέσονται, οὐκ ἔστι δὲ ὅσ τις τῶν  
 ἰδόντων, εἰ νῦν ἔχοι, εὐξαίτ' ἂν σοι  
 ὅμοιοι ἄλλοιοι. οἱ γὰρ ἀν' ἧς, βάν-  
 ναυστον. καὶ χειρῶναξ, καὶ δόποχειρο-  
 βίωτον νομιόδηση. ἡ δὲ μοι πεί-  
 θη, πρῶτον μὲν σοι πολλὰ Ἰπιδείξω  
 παλαιῶν ἀνδρῶν ἔργα, καὶ πρᾶξις  
 θυμαστῆς, καὶ λόγους αὐτῶν ἀπαγ-  
 γέλλω, καὶ πάντων, ὡς εἶπεν, ἐμ-  
 πρὸν δόποφάινωσα. καὶ τῶν ψυχῶν  
 ὅπερ σοι κυριώτατόν ἐστι κατὰ κροσμήσω  
 πολλοῖς, καὶ ἀγαθοῖς κροσμήμασι, ζω-  
 φροσύνη, δικαιοσύνη, εὐσεβεία, πρᾶξις  
 τι, Ἰπικεία, σωῆσι, καρτερίαι, τῶν  
 τῶν καλῶν ἔρωτι. τῇ πρὸς τὰ ζεμνό-  
 τατα ὀρμῇ. πῦτα γὰρ ἐστὶν ὁ τῆς ψυ-  
 χῆς

erum existens. Quod si etiam Phidias,  
 vel Polycletus fueris, præclarâque &  
 admiratione digna multa opere præ-  
 stiteris, artem quidem laudabunt om-  
 nes, at qui ex aspicientibus tibi si-  
 milis esse optarit, modò mentem ha-  
 beat, nemo erit. Qualis qualis enim  
 fueris, nihil nisi rudis quispiam opi-  
 flex, manibus laborans, & iisdem vi-  
 ctum quæritans, censeberis. Contrâ  
 autem si mihi obsequêris, principio  
 tibi ostendam multa veterum viro-  
 rum præclara opera, & res admiratio-  
 ne dignas, & orationes illorum tibi  
 renuntiando, & omnium ( vt sic di-  
 cam ) expertum te reddendo, ani-  
 mum ( quod præcipuum in te est ) ex-  
 ornabo tibi multis ac præclaris orna-  
 mentis, modestia scilicet, iustitia, pie-  
 tate, mansuetudine, æquitate, pru-  
 dentia, fortitudine, amore honesti, &  
 pulcherrimarum quarumcunque re-  
 rum desiderio. Hæc enim verè sincere

ra



χῆς ἀκήρατῶς ὡς ἀληθῶς κόσμῶς.  
 λήσει δὲ σε ἔτε παλαιὸν ἔδεν, ἔπ  
 νῦν γνέσθαι δέον, ἀλλὰ καὶ τὰ δέοιτα  
 προσέψει μετ' ἐμῶ, καὶ ὅλως ἅπαντα  
 ὅποσα ἐστὶ τάτε θεῖα, τάτε ἀνθρώπινα,  
 σοκ εἰς μακράν σε διδράξομαι. καὶ ὁ νῦν  
 πένης, ὁ τῶ δεινῶ, ὁ βαλευστάμε-  
 νός τι περὶ ἀγνῶς ἔτω-τέχνης, μετ'  
 ὀλίγον ἅπανσι ζηλωτὸς, καὶ Ἰπίφθο-  
 νῶ ἔση, τιμώμενῶ καὶ ἐπαμνέμενος,  
 καὶ Ἰπί τοῖς ἀρίστοις εὐδοκίμων, ἔτι  
 τῶν γῆραι καὶ πλάττω πρὸς ἄλλων δόπο-  
 βλεπόμενῶ. ἐδῆται μὲν τοιαύτῳ  
 ἀμπεχόμενῶ, (δείξασα τὴν ἑαυ-  
 τῆς, πάνυ δὲ λαμπρὰν ἐφόρει,) δε-  
 χῆς δὲ καὶ προσεδρίας ἀξιόμενῶ.  
 κὰν που δόποδλημῆς, οὐ δὲ Ἰπί τῆς  
 ἀλλοδραπῆς ἀγνῶς, ἔδὲ ἀφανῆς ἔση.  
 τοιαῦτά σοι περὶ θήσω τὰ γνωρίσματα,  
 ὡς

ta sunt animi ornamenta. Neque autem latebit te vel veterum quicquam vel eorum, quæ in præsens geri debent, sed ea, quæ facienda sunt, quæq; fieri decet, me duce prospicies: & in summa omnia quæcunque seu diuina, seu humana sint, paruo tempore docebo te, & qui nunc pauper atque inops es, istius nescio cuius filius, qui de arte adeò illiberali nescio quid cōsultas, haud ita multò post nimiū felix nimiūmq; beatus omnibus videberis, dum honoribus afficeris, & laudibus efferêris, & pulcherrimarum quarumcunque rerum gloria celebraberis: illorum etiam, qui diuitijs ac genere antestant, in te animis ac oculis conuersis. Ac vestitum quidem talem geres (demonstrans suum, gerebat autem admodum splendidum.) Magistratibus verò & primò in confessu honore ante alios dignus existimaberis. Et si quando aliquò peregrè  
abi-

ὡς τῶν ὀράντων ἕκαστος, τὸν πλη-  
 σίον κινήσας, δείξει σε τῷ δια-  
 κτύλῳ, ἕτ' ἐκείν' λέγων. ἀν-  
 δρῆ π' ἀποουδῆς ἄξιον ἦ, καὶ τὰς  
 φίλους, ἢ καὶ τὴν πόλιν ὅλῳ κα-  
 ταλαμβάνῃ, εἰς σέ πάντες διπι-  
 βλέπονται. καὶ π' ἂν τι λέγων τύ-  
 χης, κεχηνόπης οἱ πολλοὶ ἀκρόσυν-  
 ται, θαυμάζοντες, καὶ εὐδαιμονί-  
 ζοντές σε τῶν λόγων τῆς διωάμε-  
 ως, καὶ τὸν πατέρα τῆς εὐποτμί-  
 ας. ὃ δὲ λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀθά-  
 νατοι γίνονται τινες ἐξ ἀνθρώπων,  
 τοῦτό σοι πεποιθήσω. καὶ γὰρ καὶ  
 αὐτὸς ἐκ τοῦ βίου ἀπέλθης, οὐ-  
 ποτε παύσῃ σμῶν τοῖς πεπραδευ-  
 μένοις, καὶ προσομιλῶν τοῖς δέξιστοις.  
 ὁρᾷς



abiens proficiscêris, etiam in aliena  
 terra non ignotus aut obscurus eris.  
 Talibus scilicet ornamentis ego te  
 insignem atque conspicuum red-  
 dam, ut eorum quoque, qui te aspici-  
 ent, quisque proximè astantem leni-  
 ter impellens & commouens, digito  
 te demōstret, atque, Hic est ille, dicat.  
 Iam si quid studio dignum accidet,  
 quod vel ad amicos, vel etiam ad ip-  
 sam ciuitatem pertinebit, omnes in te  
 oculos atque ora conuertent. Atque  
 si tum aliquid fortè dixeris, plerique  
 hiantes auscultabunt, admirantes &  
 prædicantes, tum ob dicendi vim, &  
 orationis potestatem, tum etiam pa-  
 trem tuum ob felicitatem prolis. Et  
 quod dici vulgò solet, quod ex homi-  
 nibus quidam immortales reddun-  
 tur, id quoque tibi dabo. Nam post-  
 quam ipse ex hac vita discesseris, nun-  
 quam desines conuersari doctis, &  
 consuetudinem habere cum optimis,  
 Demo.

ὄρᾳς τὸν Δημοσθένη ἐκείνον, τὴν ἑστῶσαν  
 ὄντα, ἐγὼ ἠλίκων ἐπίησα; ὄρᾳς τὸν Αἰ-  
 σχίνω, ὃς τυμπανηστρίας ἦος ἠὲ ἀλλή-  
 ὄμως αὐτὸν δι' ἐμὲ Φίλιππῳ ἐθερά-  
 πησεν; ὁ δὲ Σωκράτης καὶ αὐτὸς ὑπὸ  
 τῆ ἑρμογλυφικῆ ταύτῃ τραφίς, ἐπὶ  
 δὴ τάχιστα σιωπῆκε τῷ κρείττονι, ὃ  
 δραπεπύπας παρ' αὐτῆς ἠὲ τομολόγησεν  
 ὡς ἐμὲ, αἰκείεις ὡς ὧδ' ἀπάντων ἀδελ-  
 φαί; ἀφίς δὲ αὐτὰς τηλικύτας, καὶ  
 ποιότας ἀνδρας, καὶ πρᾶξις λαμπράς,  
 καὶ λόγους ζεμνὰς, καὶ χῆμα εὐπρεπέες,  
 καὶ πικρῶν, καὶ δόξων, καὶ ἐπαμνον,  
 καὶ πρεσβρίας, καὶ δυνάμιν, καὶ ἀρ-  
 χαίς, καὶ τὸ ἴπ' λόγοις εὐδοκιμεῖν,  
 καὶ τὸ ἴπ' συνέσει εὐδαιμονίζεσθαι,  
 χιτώνιον τε πιναρὸν ἐν δλύσει, καὶ χῆ-  
 μα δὲ γλοπρεπέες ἀναλήψῃ, καὶ  
 μοχλία, καὶ γλυφῆα, καὶ κοπέας,  
 καὶ κῶ-

Demosthenem illum certè vides cuius filius fuerit, & quantum ego eundem reddiderim. Vides & Æschinem, qui tympanistrix cuiusdã filius erat, & tamen propter me etiam Philippus rex illum palpauit. Socrates autem, qui & ipse inter statuariam hanc artẽ enutritus fuit, simulatq; primum intelligere cœpit meliora, & relicta illa transfugit ad me, nimirum audis, vt nunc ab omnibus decantetur? Igitur relinquẽs tantos ac tales hosce viros, res adẽ splendoras, orationes tam graues ac illustres, vestium ornamenta, honorem, famam, laudem, primos assessus, potentiam, imperia, deniq; & illam, quam ex dicendo consequẽris gloriam, & qua te omnes ob prudentiam prædicabunt, felicitatem, tuniculam aliquam indues sordidam, habitumque assumes seruilem, vestes præterea, scalptra, & id genus cætera sculpendi cædendique instrumenta

in



ἢ κολαπῆρας ἐν ταῖν χεροῖν ἕξις, κα-  
 τω νενευκῶς εἰς τὸ ἔργον, χαμαιπετής,  
 ἢ χαμαίζηλος, ἢ πάντα τρέπον ταπή-  
 νός. ἀνακύβτων ἢ ἐδέποτε ἐδὲ ἀνδρῶ-  
 δεσ, ἐδὲ ἐλευθέριον ἐδὲν ὀπινοῶν, ἀλλὰ  
 τὰ μὲν ἔργα, ὅπως ἔυρυθμα, καὶ ἔυρη-  
 μονα ἔσται ποιωροῶν, ὅπως δὲ αὐτὸς  
 ἔυρυθμός τε, Ἐ κέσμιοσ ἔση, ἠκισα πε-  
 φροντικῶς, ἀλλ' ἀπιμότερον πιῶν σε-  
 αὐτὸν λίθων. ταῦτα ἐπι λεγῶσισ αὐ-  
 τῆσ, ἐ πειμείνας ἐγὼ τὸ τέλ. τῶν  
 λόγων, ἀναστὺς ἐπεφηνάμην, καὶ τὴν  
 ἀμορφον ἐκείνῳ, καὶ ἐργατικῶ  
 ἄπολιπῶν, μετέβαινον πρὸς τὴν παι-  
 δείαν μάλα γεγηθῶς, καὶ μάλισα,  
 ἐπεὶ μοι ἢ εἰς νῆν ἦλθεν σκυτάλη, καὶ  
 ὅτι πηληγάσ ἐυθύσ σὺκ ὀλίγασ ἀρχο-  
 μένω μοι χθὲσ ἐνετρίψατο. ἢ ἢ ἀπολυ-  
 φθεῖσαι, τὸ μὲν πρῶτον ἠραυνάκτῃ, ἢ τῷ  
 χεῖρε συνεκρότῃ. Ἐ τὴσ ὀδόντας ἐνεπερε  
 τέλ.

in manibus habebis, deorsum incli-  
 natus in opus, humi repens demissus,  
 denique modis omnibus abiectus &  
 contemptus, nunquam autem vel ex-  
 pergiscens, vel virile aut libero homi-  
 ne dignum quicquam cogitans, sed in  
 opera intentus, vt illa videlicet pro-  
 portionibus suis consona, & benè  
 formata tibi reddantur: de teipso au-  
 tem, vt & concinnus & ornatus ince-  
 das, minimè curam gerens, sed te ipsis  
 istis saxis contemptionem reddens.  
 Adhuc igitur dicentæ hæc illa, non  
 expectato orationis fine, surgens sen-  
 tentiã tuli, & relicta deformi & ope-  
 ratrice illa transiui ad Humanitatem  
 admodum gaudens, præcipuè post-  
 quam mihi etiam in mentem venit  
 scutica, & quod plagas statim nõ pau-  
 cas incipienti mihi pridie illa inflixif-  
 set. Porrò relicta illa principio qui-  
 dem indignè ferebat, complodebátq;  
 manus, & dentibus infrendebat: po-  
 stremo

τέλει δὲ, ὡς περ τὴν Νιόβην ἀκρό-  
 μεν, ἐπεπήγα, καὶ εἰς λίθον μεπέδωλη-  
 το. εἰ δὲ ὡραίοζα ἔπαθε, μὴ ἀπι-  
 σήσητε. Ἰουματα πιοὶ γὰρ ὄνειροι, ἢ ἐτέ-  
 ρα δὲ πρὸς με ἀπιστήσου, τειγαρήν  
 ἀμείψομαι σε, ἔφη, τῆς δὲ τῆς δικαιο-  
 σύνης. ὅτι καλῶς τὴν δίκην ἐδικάσας,  
 καὶ ἔλθε ἡδὴ, Ἰππιβηθι γέγε τῶ ὀχή-  
 ματι ( δειξάσθαι τὸ ὄχημα Ἰππι-  
 πέρων ἵππων πινῶν, τῷ Πηγάσῳ εὐο-  
 χότων ) ὅπως ἴδης οἷα καὶ ἡλικία μὴ  
 ἀκολεθῆσαις ἐμοὶ ἀγνοήσαιν ἔμελλες.  
 ἐπεὶ γὰρ ἀνῆλθον, ἢ μὲν ἡλαυνε, καὶ ὑφηνί-  
 χε. δευθεὶς γὰρ εἰς ὑψος ἐγὼ ἐπεσκόπην  
 διὰ τῆς ἑω ἀρξάμεν ἄξει πρὸς ἐ-  
 σπέραν, πόλεις καὶ ἔθνη, καὶ δήμους,  
 καθάπερ ὁ Τελπύλεμος διόσωείρων  
 πρὸς τὴν γῆν. ἔκετι μὲν τοὶ μέμνημαι ὅ-  
 τι τὸ



fremò autem quemadmodum Nio-  
 ben audimus, ita hæc quoque dirigu-  
 it, & in saxum mutata est Quod si igi-  
 tur incredibilia passa esse videtur, ne  
 miremini Somnia enim mirifica sunt,  
 & mira operari solent. Altera autem  
 ad me respiciens, proinde, inquit, ego  
 tibi hanc iustitiam rependam, quoni-  
 am causam hanc benè & rectè iudi-  
 casti. Veni igitur & ascende vehicu-  
 lum hoc ( commonstrato quodam  
 vehiculo quod alatis equis quibus-  
 dam Pegaso similibus vehebatur ) vt  
 videas qualia ac quanta ignoraturus  
 fuisses, si me non secutus esses. Cæte-  
 rum postquam ascendi, illa quidem  
 agitare, atque aurigari cœpit, ego ve-  
 rò vbi iam in sublime sublatus fui,  
 obseruabam, & contemplabar ab ori-  
 ente incipiens vsque ab occidentem  
 vrbes videlicet. & populos, non aliter  
 quàm Triptolemus olim spargens  
 quiddam in terram, quanquam non  
 ampli.

λι τὸ πειρόμενον ἐκείνο λυ. πλὴν τῶ  
 τε μόνον, ὅτι κατώθεν ἀφορῶν τις  
 ἀνθρώποι ἐπήγαν, καὶ μετ' εὐφημίας  
 κατ' ἕως γροίμην τῆ πῆσαι, παρέπει  
 πον. Δείξασα δέ μοι τὰ παύθη  
 καὶ μετ' ἑσπασμένησιν ἐκείνοις, ἐπει  
 γὰρ αὐτοῖς, ὅτι ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐδῆ  
 ἐκείνῳ ἐνδεδυκέτα, λυ εἶχον ἀφ  
 πλάμει Θ, ἀλλ' ἐμοὶ ἐδόκην εὐπα  
 ρυφός τις ἐπανήκειν. καταλαβῶ  
 ἔν καὶ τὸν πατέρα ἐσῶτα, καὶ πῶ  
 μένοντα, ἐδείκνυεν οὐκ ἐκείνῳ π  
 ἐδῆται, καὶ μετ' οἱ Θ ἤκειμι, κα  
 π καὶ ὑπέμνησεν, οἷα μικρῶ δει  
 πῶ εἰ ἐμῶ ἐβλεύσαντι. ταῦτα μ  
 μνησθαι ἰδῶν, ἀντίπαυς ἐπὶ ὧν, ἐμοὶ δ  
 καὶ ἐκπαρχθεὶς πρὸς τὸν τ' πληγῶ  
 φόβον. μεταξὺ δὲ λέγοντ Θ, Η

κλεις

amplius memini quidnam illud fuerit, quod tum spargebam nisi hoc solum, quod ex inferiori loco aspicientes homines aspiciebant me, & ad quoscunq; volando perveneram cū multa prædicatione & gratulatione me prosequerentur, & quasi deducebant. Porrò ubi illa hæc tanta mihi, & meipsum collaudantibus illis demonstrasset, reduxit rursus, non amplius eadem veste illa indutum, quam habueram ab initio auolans, sed videbar mihi dum admodum delicatus splendida veste redire. Deprehendens igitur & patrem astantem, atque expectantem me, commonstravit ei vestem illam, & meipsum qualis redirem: submonuitq; eum, quā parū abfuerit, quin minimè digna de me ille cum amicis statuisset. Atq; hæc quidē memini videre me, cum primū è pueritia egressus essem, plagarū metu, eeu mihi videor tū perturbatus sed inter-

R

ca



κλεισ, ἔφη τις, ὡς μακρὸν τὸ ἐνύπσιον,  
 καὶ δικανικόν. εἰτ' ἄλλ' ὅτι ἰστέκρησε  
 χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτε μήκιστά εἰσιν  
 αἱ νύκτες, ἢ τάχα πρὸς τριέσπερος,  
 ὡσπερ ὁ Ἡρακλῆς καὶ αὐτός ἐστι. τί δ'  
 εἴη ἐπῆλθεν αὐτῷ ληρῆσαι ταῦτα πρὸς  
 ἡμᾶς, καὶ μνησθῆναι παιδικῆς νυκτὸς,  
 καὶ ὀνείρων παλαιῶν, καὶ ἥδη γεγη-  
 ρακότων; ἔωλ' ἄρα ἡ ψυχρολογία,  
 μὴ ὀνείρων τινῶν ἡμᾶς ἰσπεκρετῆς π-  
 νοας ἰστέληφεν; ὅτι, ὡ γὰρ εἶ. ἔδ' ἔτι  
 γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγόμενος ὅτι  
 ἐνύπσιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ, καὶ ἐν τῇ  
 πατρῷα οἰκίᾳ καὶ τὰ ἄλλα. ἴσε γὰρ,  
 ἔχ' ἰστέκρησιν τινὲν ὄψιν, ἔδ' ἔτι ὡς  
 Φλυαρεῖν ἐγνωκῶς αὐτὰ διεξήκει, ἔτι  
 πάντα ἐν τῷ πολέμῳ, ἔτι δ' ἰσπεγνώ-  
 σαι πραγμάτων πρὸς εἰσώτων π-  
 λεμίῳ.

ea cum hæc dicuntur, ô Hercules inquit quispiam, quàm longum hoc somnium & iudiciale est? Deinde alius quidem hoc interpellans, Hyemalle (inquit) somnium est, quando noctes sunt longissimæ, aut fortasse etiã trinoctiale, qualis & ipse Hercules est. Quid igitur in mentem venit illi nugari talia nobiscum, mentionemque facere puerilis istius noctis, somniorumque veterum, & ætate iam obsoletorum? Rancida enim hæc frigida oratio. An fortè somniorum quorundã quasi quosdam interpretes esse non credidit. Nequaquam, ô bone Quoniam iam neq; Xenophon quondam exponens somnium illud quo pacto ipsi visum fuerat in domo paterna, & deinceps. Noctis visionem non ut coniectationem propositam tanquam nugari statuisset, illa narravit, præsertim in bello & summa rerum desperatione constitutus, circumstantibus vndique

R 2

ho-

λεμίων, ὁλλὰ πὶ καὶ χροῖσιμον εἶχεν  
 οὐκ ἔστιν. Ἐτοίνω καὶ γὰρ τὸ ὄνειρον  
 ὑμῖν διηγοῦμαι ἐκείνῃ ἕνεκα, ὅπως  
 οἱ νέοι πρὸς τὰ βελτίω τρέπονται, καὶ  
 παιδείας ἔχοντα, καὶ μάλιστ', εἴ τις  
 αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακῆ, Ἐπὶ  
 τὰ ἥτις ἀποκλίνει, φύσιν οὐκ ἀγνοῖ  
 διαφθερίων. Ἐπὶ ῥωθήσεται, εὐοῖσθαι  
 ὅτι κακῆν ἀκῆσαι τῆ μύθη, ἰκα-  
 νὸν ἑαυτῷ ὡς δαδειγμα ἐμὲ προσησά-  
 μην, ἐνοῶν οἷ μὲν ὦν, πρὸς τὰ  
 κάλλιστ' ὤρησαι, καὶ παιδείας ἐπεψύ-  
 μησαι, μηδὲν ἀποδραχίαισαι πρὸς τὴν  
 πενίαν τὴν τότε αἰσθῆσθαι πρὸς ὑμᾶς  
 ἐπανελήλυθα, εἰ ἔμην ἀλλο, ἔδει-  
 νὸς γὰρ τῶν λιθογλύφων ἀδο-  
 ξότερ'.

⊕(5)⊕(5)

ΔΕΩΝ



hostibus, sed quod vtilitatem quamdam secum habebat illa narratio. Proinde & ego somnium hoc vobis exposui, ea videlicet gratia, vt adolescentes ad meliora studia conuerterentur, & humanitatem amplecterentur, & maxime si quis eorum præiropia & paupertate peius de se ipso statuit animúmque ad deteriora declinat ingenium non illiberale illiberallyter perdendo. Confirmabitur enim & ille sat scio, & quasi conualescet, sermone hoc audito idoneo, sufficiénti exemplo me sibi proposito, vbi videlicet ipse secum cogitabit, è quibus vitijs ad optima prouectus fuerim, Humanitatémque appetiuerim, minime deiectus aut fractus animo ob eam paupertatem, in qua tunc fui deinde qualis & huc ad vos ascenderim, qui certè vt nihil aliud aut amplius nullo tamen statuariorum istorum, inferior aut obscurior quasi.

R 3

DEO.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ ΚΑΙ  
Μῶμυ.

Ζεῦς.

ΜΗκέτι πονορίζετε ὦ θεοί, μηδὲ  
κἄ γωνίας ζυρεφόρμενοι, πρὸς  
ἄλληλοις κεινολογῆθε, ἀγανα-  
κτῆντες, εἰ πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσι  
ἡμῖν τῆς ζυμψίης· ἀλλ' ἐπειπερ δό-  
σθεδοται πρὸς τῶν ἐκκλησία, λεγι-  
τω ἕκαστος ὁ εἰς τὸ φανερὸν τὰ θεοκῆ-  
πέ οἱ, καὶ κατηγορεῖτω. σὺ δὲ κή-  
ρυττε, ὦ Ερμῆ, τὸ κήρυγμα, τὸ ἐκ τῆς νό-  
μυ. Ερμ. ἄκκε, σίγα· τίς ἀγορεύειν  
βλέπει τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστι,  
ἢ δὲ σκέψις πρὸς τῶν μετρίων καὶ ξέ-  
νων. Μῶ. ἐγὼ ὁ Μῶμυ, ὦ Ζεῦ, ἡμῶν  
ἄπειτρεψείας ἀπ᾿ εἶν. Ζεῦς τὸ κήρυγμα  
ἤδη ἐφῆσιν, ὥστε εἶδεν ἐμῶν δεήση. Μῶ.

Φημί

## DEORUM CONCILIUM.

Jupiter, Mercurius &amp; Momus.

Jupiter.

**N**E posthac murmuretis, & Superi, neque ad angulos conuersi in aurem, alter cum altero colloquatur, indignantes multos parum dignos nostri symposij esse participes. Verum posteaquam coactum est concilium, quisque propalam in medium suam adferat sententiam, & quæ accusatione digna sunt, accuset. Cæterum Mercuri, præconium illud ex lege clara voce promulgato. **MAR.** Arrige aures, vocem comprime. Quis ex Dijs senioribus & perfectis, quibus permissum est in concione verba vult facere? ipsa deliberatio de inquilinis, & hospitibus futura est. **MOMVS.** Ego Momus, ô Iupiter. si fandi copiam mihi feceris. **IVP.** Iam ipso præconio loquendi permissu nihil opus est. **MOM.**

R 4

Aio



Φημί πίνω δεινὰ πιεῖν ἐπίεις ἡμῶν,  
 οἷς ὄσα ἀπέχρη θεὸς ἐξ ἀνθρώπων αὐ-  
 τὸς γεγνήσθαι, ἀλλ' εἰ μὴ καὶ τὸς ἀνα-  
 λείψας, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰστί-  
 μος ἡμῖν δοτοφανῶσιν, ἔσθ' ἐν μέγα,  
 ἔσθ' ἐνεανικθὲν οἶοντα εἰργάσασθαι. αἴτιον  
 δὲ, ὦ Ζεῦ, μὲν παρρησίας μοι ὄσθ' εἶναι ἐν  
 πῆν· ἔσθ' ἐ γὰρ ἂν ἄλλως διευαίμεν,  
 ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός  
 εἰμι τῷ γλώττω, καὶ ἔσθ' ἂν κατὰ  
 σιωπήσῃμι τῶν ἔκαλῶς γιγνομένων.  
 διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ  
 δοκῶντά μοι ἐς τὸ φανερόν, ἔσθ' ἐ δει-  
 διός τινα, ἔσθ' ἐ ὑπ' αἰδέας Ἰπτικαλύ-  
 πτων τῷ γνώμεν. ὡς καὶ παχθὲς  
 δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ Κυκοφαιπ-  
 κος τὴ φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος  
 ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πῶλ' ἄλλ'  
 ἐπί-

Aio itaque vitiosè, & improbè non-  
 nullos nostrum facere, quibus non  
 satis est semet Deos ex hominibus fa-  
 ctos esse, nisi suos quoque pedisse-  
 quos & famulos nobis honore pares  
 esse ostenderint; qua in re nihil ma-  
 gnū aut iuvenile se fecisse existimant.  
 Volo verò ô Iupiter, vt interrita lo-  
 quendi libertas mihi concessa sit. Ne-  
 que enim aliter, quæ sentio, effari pos-  
 sim. Sed me omnes ex æquo noue-  
 runt, quàm liberę linguæ Deus sim, &  
 quàm nihil eorum, quæ parum ho-  
 nestè & decore fiunt, reticere soleam.  
 Etenim omnia in reprehensionem  
 rapio, ac propalam, quæ mihi viden-  
 tur proloquor, neque formidans cu-  
 iusquam auctoritatem, neque præ-  
 verecundia sententiam meam celans.  
 Quapropter & onerosus multis esse  
 videor, & natura lycophanticus, dum  
 communis quispiam omnium accu-  
 sator ab illis vocor. Sed enim postea-

R 5           quam

ἐπεὶ περ' ἔξει, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ  
 ὦ Ζεῦ, θίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, ἔ-  
 δέν ὑποσειλάμεν ὅ ἐρῶ. πολλοὶ  
 γάρ φημι σὺ ἀγαπῶντες, ὅτι αὐ-  
 τοὶ μετέχουσι τῶν αὐτῶν ἡμῖν ζωο-  
 δρίων, καὶ εὐωχῶνται ὀπίσης, καὶ  
 ταῦτα, θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες,  
 ἐπι καὶ τὰς ὑπερέτας, καὶ δια-  
 σώτας τὰς αὐτῶν ἀνήγαγον ἐς τὴν  
 ἔρανόν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ  
 νῦν ὀπίσης Διανομαίς τε νέμονται, καὶ  
 θυσῶν μετέχουσιν, ἔδ' ἐ καταβα-  
 λόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. Ζεῦς. μη-  
 δέν ἀνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ  
 σαφῶς, καὶ διαρρήδην λέγε, προσ-  
 πιθεὶς καὶ τῆνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον  
 ἀπερρίπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πλ-  
 λους εἰκάζειν, καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτι  
 ἄλλον



quam licitum est, atque ita iam proclamatum & tu Iupiter, cum libertate loquendi facultatem mihi concessisti, nihil reformidans dicam. Multi sunt, inquam, non contenti, quod ipsi in deorum concilium admissi nostri contubernij sunt participes, quodque pari fortè nobiscum conuiuantur, præsertim cùm ex dimidio homines eos esse constet suos præterea ministros, & chari socios in cælum adduxerunt, eosque deos fecerunt adscriptitios. Et nunc æqualem cum alijs distributionem auferunt, & sacrificiorum consortes sunt, pensionem in inquilinos constitutam nobis minimè persoluentes. IVP. Ne quid obscuris ambagibus inuoluas, ô Mome, verùm perspicuè & dilucidè, quæ sentis eloquere, additis quoque nominibus. Iam enim in medium oratio ita tibi proiecta est vt, multos pariter in suspicionē rapiamus, ac alium alio

R 6 mo.

ἄλλον τοῖς λεγομένοις. Ζηὶ δὲ παρρη-  
 σιασὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν. Μα-  
 εῦγε ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με  
 πρὸς τὴν παρρησίαν. ποιεῖς γὰρ τὸτο  
 βασιλικόν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον.  
 ὥστε ἔρω, καὶ τ' ἔνομα. ὁ γάρ τοι γυναιό-  
 τατ' Ὁ Διόνυσ' ἠμιάνθρωπ' ὦν,  
 εἶδε ἑλλω μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφεί-  
 νικὸς πιν' ἐμπόρῃ τ' Ἐκάδμω θυγα-  
 τριδῶς, ἐπεὶ περ ἠξιώθη τῆς ἀθανα-  
 σίας, οἱ μὲν αὐτὸς ἔστιν ἐλέγω, ἔτε  
 τὴν μήτραν, ἔτε τὴν μέθλην, ἔτε τὸ  
 βάδισμα. πάντες γὰρ αἶμαι ὁρᾶτε  
 ὡς Ἥλυς, καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν,  
 ἠμιμανῆς, ἀκράτῃ ἕωθεν ἄστοπνέων.  
 ὁ δὲ, καὶ ὄλλω φρεστέριαν εἰσεποίησεν ἡ-  
 μῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι,  
 καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν  
 Σιληνόν, καὶ Σατύρῃς, ἀχρῶϊκῃς ἑνάς,  
 καὶ

modo tuis dictis obnoxiam infimul  
lemus. Oportet verò liberum concio-  
natorem nihil ob metum reticere.  
Mo, Euge, ô Iupiter, quod me ad lin-  
guæ libertatem cohortaris. Fit enim  
hoc abs te animo verè regio & ma-  
gnifico. Proinde nominatim quoque  
eosdem perstringam. Ille enim gene-  
rosissimus Bacchus semihomo exi-  
stens, neque à materna stirpe Græcus,  
sed Syrophœnicis cuiusdam merca-  
toris, nempe Cadmi nepos, postea quã  
immortalitate donatus est, cuiusmodi  
ille quidem sit non dico, neque mi-  
tram, neque ebrietatem, neque erran-  
tem eius incessum vitupero. Omnes  
enim, vt opinor, videris quàm mollis  
sit & effœminatus delicijs, semiinsa-  
uus, statim à summo mane merum  
spirans. Ille verò totam curiam nobis  
asciuit, à toto choro aduecto præstò  
est, Deosque declarauit, & Pana, & Si-  
lenum, & Satyros, agrestes quospiam  
&



καὶ αἰπόλους τὰς πολλὰς, σκιρτητικὰς  
 ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους,  
 ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμι-  
 σίας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ εἰοικώς, καὶ γὰρ  
 νεῖον βαρὺ καθαιμένον, ὀλίγον τρυ-  
 γα διαφέρων ἐστίν. ὁ δὲ Φαλακρὸς  
 γέρων, ῥιμὸς τ' ῥίνα, ὅπτι ὄντα τὰ πολλὰ  
 ὀχόμενος Λυδὸς ἔστος. οἱ δὲ Σάτυροι, ὅ-  
 ξεις τὰ ἄτα, καὶ αὐτὰ Φαλακροὶ, κε-  
 ράται, οἷα πῖς ἀρπι γεννηθεῖσιν ἐρί-  
 φοις τὰ κέρατα ὑποφύεται, φρύγες  
 πινές ὄντες. ἔχουσι δὲ ἕως ἀπαντες ὀρά-  
 τε οἷος ἡμῖν θεὸς ποιῆ ὁ γράδας; ἄτα  
 θαυμάζομεν, εἰ κατὰ φρονῆσιν ἡμῶν  
 οἱ ἀνθρώποι, ὀρῶντες ἔτω γέλοῖος  
 θεὸς, καὶ τερατίος; ἐὼ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ  
 δύο γυναικας ἀνήγαγε τῷ τε Αἰλιά-  
 δῳ, ἧς καὶ τὸν σέφανον ἐγκαπί-  
 λεξε τῷ τῶν ἀσέρων χορῷ, καὶ τῷ  
 Ἰκαρίῳ ἔγεωργῆθαι γατέρα. καὶ ὁ πῖτων  
 γελοῖο-

& caprarios permultos, homines sal-  
 tationi deditos, & forma monstrosos.  
 Quorum hic quidem gerens cornua-  
 dimidia atque inferiore parte corpo-  
 ris capram referens, barbâque pro-  
 fundam nutriens parum ab hircò dis-  
 crepat. Alter verò senex, caluitio, &  
 simis naribus deformatus, plurimum  
 super asinum inequitans, genere Ly-  
 dus est. Cæterùm Satyri, acutis auri-  
 bus, & ipsi calui, & cornigeri qua-  
 lia ferè hœdi<sup>l</sup> nuper natis excrescunt  
 cornua, Phryges quidam existentes.  
 Sunt verò caudati omnes. Videte  
 cuiusmodi Deos nobis facit genero-  
 sus ille. Deinde mirantur, si con-  
 temnunt nos homines, videntes adè  
 ridiculos, & portentosos Deos. Mitto  
 enim dicere, quod & duas mulieres  
 adduxerit, nempe Ariadnem, cuius  
 etiam coronam stellarum choro an-  
 numeratam addidit: alteram Icari a-  
 gricolæ filiam, & quod omnium est ri-  
 dicu-

γαλοίοτατον, ὦ θῆοι, καὶ τὸν κύνα τῆς  
 Ηρακλῆος, καὶ τῶτον ἀνήραον, ὡς μὴ  
 ἀνιῶτο ἢ παῖς, εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ ἔρανῳ  
 τὸ κυνίδιον αὐτῆς. ταῦτα ἔχ' ὕβρις ὑμῖν  
 Διοκῆϊ, καὶ παροινία, καὶ γέλως, ἀκί-  
 σατε δ' ἔν' καὶ ἄλλυς. Ζεὺς. μῆδ' ἐν ὦ  
 Μῶμε, ἄπης, μῆτε πρὸς Ἀσκληπιῶ, μῆ-  
 τε πρὸς Ηρακλῆος. ὀρῶ γάρ οἱ Φέρη  
 τῷ λόγῳ. ἔτοι γάρ, ὁ μὲν αὐτῶν, ἰάπη  
 καὶ ἀνίστην ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔπι πλ-  
 λῶν ἀντιῶσι. Ἐὖ ἄλλων· ὁ δὲ Ηρακλῆς  
 ἦος ὦν ἐμὸς, σὺκ ὀλίγων πόνων ἐπέια-  
 το τὴν ἀθηνασίαν· ὥστε μὴ κατηγόρει  
 αὐτῶν. Μῶ. Σιωπήσομαι διὰ σέ, ὦ  
 Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων, καὶ τοι εἰ μῆ-  
 δ' ἄλλο ἐπι τὰ Σημεῖα ἔχουσι τῶ πυ-  
 ρός. εἶδε ἐξελῶ καὶ πρὸς αὐτὸν σε τῆ  
 παρρησία χεῖρας, πολλὰ ἂν εἶχον  
 εἰπεῖν. Ζεὺς. καὶ μὴ πρὸς ἐμὲ ἔξε-



diculosissimum. ò Superi, Erigones quoque canem illū adduxit, ne tristitia afficeretur puella, si in cœlo non haberet catellum suum. Hæc verò non videntur vobis esse contumeliosa, quæque nec infania, nec risu careant? Audite etiam alios. IVP. Caue, Mome, quicquam dixeris, aut de Æsculapio, aut de Hercule. Video enim quò orationis tuæ impetu rapiaris. Et enim hõrum alter agit medicum, & ægrotos morbis leuat, estque planè multis alijs antefendus. At Hercules filius meus non paucis laboribus immortalitatem adeptus est. Itaque caue ne hosce accuses. Mo. In tui quidem gratiam, tacebo Iupiter, & si multa dicenda habeam: atque si nihil aliud, adhuc tamen signa igne iniusta in corpore retinēt. Porro si liceret & aduersum te dicendi libertate vti, multa haberem quæ possem oratione reprehendere. IVP. Atqui iam me maxi-  
mè

πι μάλιστα. μῶν δ' ἔν καὶ, λέξενίας διὰ  
 κεις; Μῶ. ἐν Κρήτη μὲν ἔμόνον τῆ  
 ἀκῆσά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι πῶς οὐ  
 λέγεται, καὶ τάφον ἴπιδεικνύουσιν. ἐγώ  
 δὲ ἔτε σκάνοις πείθομαι, ἔπε Δαχαι-  
 ῶν Διγμεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶνα  
 φάσκειν. ἀ ἴ μάλιστα ἐλεγχθῆται  
 δὲ ἴν ἠγῆμαι, ταῦτα ἐρῶ. πῶ γὰρ  
 ἀρχὴν τῶν ποιῶτων πῶ ἀνομημάτων,  
 καὶ πῶ αἰτίαν σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέχεσθε. Λο-  
 πὸς γὰρ ἐμπέπληκας γὰρ τὸν ἔρανον τῶ  
 ἠμιθεῖων. ἔ γὰρ ἀν ἄλλως εἴπειμι. καὶ  
 τὸ πρῶγμα γελοῖότατον ἐστιν, ὅπῳ τῶ  
 πῶ ἀφνω ἀκῆσῃ ὅπῳ Ὁρακλῆς μὲν ἴσ-  
 ὸς ἀπεδείχθη, ὁ δὲ Ευρυθεύς, ὅς ἐπέ-  
 ταπην αὐτῶ, τέθεικε. καὶ πῶ λησίον Ἡρα-  
 κλέους νεῶς, οἰκέτεσθ ὄντῳ, καὶ Ευ-  
 ρυθεύς τάφῳ, τῶ δὲ αὐτῶ.

καὶ

me tibi licet dicere. Nunquid igitur & me ut Deum inquilinum in ius vocas; Mo. Equidem in Creta non tantum hoc audire licet, verum aliud quoque de te dicunt, atque etiam sepulchrum tuum commonstrant hospitibus. Ego vero neque illis fidem habeo, neque ex Achiuorum numero Æginensibus suppositium te esse affirmantibus. Cæterum, quæ cum primis reprehensione digna sunt, ea in medium adducam. E enim uero horum delictorum principium & causam præbuit ipse enim semideis cœlum iam compleuisti. neque enim aliter possum dicere. Estque res planè absurdissima, si quis ex improviso audierit Herculem in deorum numerum esse assumptum, Eurystheum autem, qui illi imperauit, fati functum esse: & Herculis templum cerni in proximo, ministri existentis, Eurysthei vero illius domini sepulchrum.

Et



καὶ πάλιν ἐν Θήβαις, Διόνυσος μὲν θε-  
 ος, οἱ δὲ ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεύς, ὁ Ακ-  
 ταίων, καὶ ὁ Λεάρχος, ἀνθρώπων ἀ-  
 πάντων κακοδαίμονες εἶσι. ἀφ' ἧς δὲ  
 ἀπαξ σὺ ὦ Ζεῦ ἀνέωξας τοῖς τοιαύταις  
 ταῖς θύραις, ἀπαντες μεμίμηνταί σε. καὶ  
 ἔχῃ ἀόρνετες μόνον, ἀλλ' ὅπερ ἀχίσις,  
 καὶ αἱ θήλειαι θεαί. ὥστε ταῦτα μὲν  
 ἔασιν μοι δοκῶ. μακρὸν γὰρ ἂν τὸ δι-  
 λέγχειν γήροισι. Ζεὺς. μήθ' ἐν περὶ τῆς  
 Γανυμήδους ὦ Μῶμε εἴπης. χαλεπα-  
 νῶ γὰρ εἰ λυπήσεις τὸ μαιράκιον, ὄνει-  
 δίσας τὸ γῆρ. Μῶ. ὅτι ἐν μηδὲ  
 περὶ τῆς ἀετῆς εἴπω, ὅτι καὶ ἔτι ἐν τῶ  
 ἔργον ἔστιν, ὅτι τῆς βασιλῆος σκήπτρον  
 καθεζόμενος, καὶ μονοεχὶς ἴσθι τῶν  
 κεφαλῶν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι  
 δοκῶν, ἢ καὶ τῆς τῆς Γανυμήδους  
 ἔνεκα

Er rursus ex Thebanis Dionysius De-  
 us factus est : eius autem consobrini  
 nimirum Pentheus & Actæon & Le-  
 archus homines fuerunt omnium in-  
 felicissimi. Ex quo verò tu Iupiter se-  
 mel illis hanc licentiæ ianuam ape-  
 risti, omnes tuum institutum imi-  
 tantur, Neque tantum Dij tui sunt  
 imitatores ( sed quod turpissimum )  
 etiam Dææ hac in parte tuum æmu-  
 lantur ingenium. Itaque hæc mihi  
 missa facienda videntur multi enim  
 laboris esse hæc cuncta singulatim  
 reprehendere. I V P. At vide, Mome,  
 ne quid de Ganymede dixeris. Malè  
 enim me habebit, si adolescentem ver-  
 bis conturbaueris, affecto contume-  
 lia genere. M O M. Proinde neque de  
 aquila quicquam dicturus sum, quod  
 & illa in cœlo versatur, regio sceptro  
 insidens ac tantum non super capite  
 tuo nidificans, & Deus esse gestiens :  
 aut illam quoque in Ganymedis gra-  
 tiam.

ἕνεκα εἰσόμεν ; ἀλλ' ὁ Ἀπίς γε, ὦ Ζεῦ,  
 καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαρδάζις, πόθεν  
 ἡμῖν ἐπεισεκλήθησαν ἔπει, ἢ ὁ Μίθρας  
 ὁ καὶ ὁ Μῆδ, ὁ τὸν κἀνδρυν, καὶ  
 τὴν πάραν, ἐδὲ ἐλλυίζων τῆ Φωίῃ  
 αἴτε ἐδὲ ἡὲ περὶ πῆ τις, ξυνίησι. πι-  
 γαρξὺν οἱ Σκύθα, ἔ οἱ Γέτα παῦτα  
 ἔρωτες αὐτῶν, μακρὰ ἡμῖν χαίρην εἰ-  
 πόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ  
 θεοὺς χειροτονῶσιν, ἕς ἂν ἐθελήσωσι,  
 τὸν αὐτὸν τρόπον, ὄνπερ καὶ Ζάμολ-  
 ξις δὲ ἄλλων, παρενεγράφη, ὡς  
 οἶδ' ὅπως διαλαθῶν. καὶ τι παῦ-  
 τα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια. σὺ  
 δὲ ὦ κωοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐ-  
 σαλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἴ, ὦ βέλπυς,  
 ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν ;  
 τί δὲ



iam præteribimus ? Atqui ô Iupiter,  
 Attis ille, & Corybas, & Sebazius vn-  
 de nobis tandem accersiti veniunt ?  
 aut etiam Mithres ille Medus, qui in-  
 dumento Persico amictus, & tiara re-  
 dimitus est, neque Græcam vocem  
 sonans adeò vt, si quis illi nectar pro-  
 pinet, præbibentem non intelligat.  
 Itaque & Scythæ & Getæ hæc viden-  
 tes, nobis longum valere iussis, ipsi  
 immortalitate donant homines, suis-  
 que suffragijs Deos quoscunque libu-  
 erit cõstituunt, non alia ratione, quàm  
 Zamolxis seruilis conditionis homo  
 existens, diuinitatem adeptus, haud  
 Deorum numero adscriptus, haud  
 scio quo modo nobis imposuerit. At  
 sanè hæc omnia ô Dij adhuc medio-  
 cria, & aliquo modo ferenda sunt.  
 Cæterùm tu, ô canino rictu hians Æ-  
 gyptie, qui sindone amictus es, quis-  
 nam esse gloriaris, ô optimè, aut quo-  
 modo Deus esse contendis latrando ?

Quid

ἡ δὲ βελόμενος, καὶ ὁ μεμφίτης ἔτος  
 παῦρος, ὁ πικίλος, προσκωῖται, καὶ  
 χεῖρα, ἢ προσφίτας ἔχει; αἰχύνουσα  
 δὲ ἰβιδας, καὶ πιθήκας εἰπωῖν, καὶ τρεῖς  
 γὰρ, ἢ ἄλλα πολλὰ γελοιότερα, οὐκ  
 οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου ἀναβουδέντα  
 εἰς τὸν ἕρανόν. ἀ ἡμεῖς ὦ θεοί, πῶς  
 ἀνέχεσθε ὁρῶντες Ἰθίσης, ἢ καὶ μάλ-  
 λον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σὺ ὦ Ζεῦ  
 πῶς φέρεται, ἐπειδὴν κερῖ κέρατα  
 φύσασί σοι; Ζεὺς αἰχρῶ ὡς ἀληθεῖς  
 ταῦτα φησὶ τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων. ὁ-  
 μως δ' ἔνθα Μῶμε, τὰ πολλὰ αἰπῶν,  
 αἰνίγματα ἔστι, καὶ ἔπῃ πάνυ κατὰ  
 γελαῖν, ἀμύητον ὄντα. Μῶ. πάνυ γὰρ  
 μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι  
 θεὸς μὲν, τὰς θεὸς, κυνοκεφάλους  
 δε, τὰς κυνοκεφάλους. Ζεὺς. ἔα, φημί,  
 τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων. ἄλλοτε γὰρ περὶ  
 τούτων

Quid autem sibi vult & Memphites  
 taurus ille versicolor, qui & adoratur,  
 & respondet oraculis. neque non pro-  
 phetas habet? Pudet verò me ibides  
 percensere, & simias, & hircos, atque  
 his longè absurdiora quæ nescio quo-  
 modo ex Ægypto in coelum vsque  
 conscenderunt, illa itaque. Dij, quo-  
 modo sustinetis æquali vobiscum ho-  
 nore aut etiam amplius adorari? Aus-  
 tu. Iupiter, quo ferre potes animo,  
 posteaquam arietis cornua tibi pro-  
 duxerint? IVP. Turpia profectò sunt,  
 quæ dicis de Ægyptijs. Attamen pleraq;  
 illorum in se mystica complectuntur  
 ænigmata, quæ non prorsus à prophe-  
 nis deridenda sunt. M O M. Planè no-  
 bis, Iupiter, opus est mysterijs, vt  
 Deos Deos esse cognoscamus, & ca-  
 ninis capitibus præditos, canes esse  
 intelligamus. IVP. Mitte de Ægyptijs  
 in præsens dicere: non verò de his

S ali-



τέτων Ἰπισκεψόμεθα Ἰπὶ χολῆς. ο  
 οὐδὲ τῆς ἄλλης λέγε. Μῶ. τὸν Τροφά-  
 νιον, ὦ Ζεῦ, ἔο μάλιστά με λυποπνίγει,  
 τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγῆς ἀνθρώπων,  
 ἔμμητραλοῖς ἡὸς ὦν, θεαπιδεῖ ὁ γρη-  
 ναῖⓄ ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμεσⓄ πα-  
 ππλά, καὶ γρητεύων τῶν Διυοῖν ὀβρι-  
 λοῖν ἔνεκα. πιζαρῆν ἔκ' ἐπὶ σὶ, ὦ Ἀπλι-  
 λον εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθου,  
 καὶ πᾶς βωμὸς χρησμωδῆ, ὃς ἀν-  
 λαίω πειψυδῆ, καὶ σεφάνης ἔχη, ἔ-  
 γρητⓄ ἀνδρὸς εὐπορήση, ὅιοι πολλοί  
 εἰσιν. ἤδη ἔο ΠολυδάμαντⓄ ἔαθ-  
 λητῆ ἀνδρίας ἰᾶται τῆς πυρέθοντας  
 ἐν Ολυμπίᾳ, ἔο Θεαγένης ἐν Θάσῳ,  
 καὶ Ἐκτοριθύβσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτε-  
 σιλάῳ κατανήκρῃ ἐν χερρόνησῳ. ἀφ'  
 ἔσθ' ἔν τοσῶτοι γεγόναμεν, Ἰπιδέδακε  
 μάλλον ἢ Ἰπικρία, καὶ ἱεροσυλία,  
 καὶ

alias per otium deliberabimus. Itaque  
 alios si qui notandi supersunt adduci-  
 to. Mem. Trophonium, ò Iupiter, &  
 quod me præfocat, Antiochum. Ille,  
 inquam scelesti, & matricidæ hominis  
 filius vaticinatur in Cilicia, multa im-  
 pudenter evertens, & duorum obo-  
 lorum gratia præstigijs incantans ho-  
 mines. Quo circa non amplius tu A-  
 pollo, ob vaticinij prædicationem ha-  
 beris in pretio, sed iam omnis lapis &  
 quævis ara responsa dat oraculum pe-  
 tentibus, dummodo oleo perfusa fu-  
 erit, & coronas habuerit, & homine  
 præstigiatore abundauerit, cuiusmo-  
 di iam permulti sunt. Iam etiam Poly-  
 damantis athletæ statua medetur fe-  
 bre laborantibus in Olympia, & The-  
 agenis in Thaso: quin Hectori quo-  
 que sacra faciunt in Ilio. & è regione  
 Protefilao nempe in Cherroneso.  
 Ex quo igitur in tantum numerum  
 subinde aucti excreuimus, magis in

καὶ ὅλως, καταπεφρονήκασιν ἡμῶν  
 εὐπειθῆντες. ἢ ταῦτα μὲν δεῖται νό-  
 θων, ἢ παρεγχεράπιων. ἐγὼ δὲ ἔξ  
 να ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκέων, ἢ  
 ὄντων ἰνῶν παρ' ἡμῖν, ἔτε συσηναὶ ὅλας  
 δουκαμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, ἔστι τῶν  
 πικρῶν. ἢ πᾶς γὰρ ἐστὶν ἡ πελυθρῶ-  
 λητὸν ἄρετή, ἔστι φύσις, ἔστι εἰμαρο-  
 μένη, ἔστι τύχη; ἀνυπίστατα, ἔστι κεί-  
 ψαυμάτων ὀνόματα, ἢ ὑπὸ βλα-  
 κῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἔστι  
 νοηθέντα, καὶ ὅμως ἀπὸ γένετα ὄ-  
 τα, ἔγω τὸς ἀνοήτους πέπεικεν, ὡς  
 εἰς ἡμῖν, εἰς θεῶν βέλεται, ἢ  
 δὲ ὅτι καὶ μυρίας ἑκατόμβας πε-  
 ραίση, ὅμως τὴν τύχην πρᾶξι-  
 σον τὰ μεμοισραμένα, καὶ ἂν εἰς ἀρ-  
 χῆς ἐκάστῳ ἐπεκλώσθῃ. ἢ δὲως



su fuit periurium & sacrilegium, & omninò nos despectui habere cœperūt. rectè facientes. Et hæc quidem de nothis & suppositijs dicta esse volui. Cæterū ego & peregrina nomina per multa audiens corū, qui neq; degunt apud nos, neque vlllo modo possunt esse admodū, ô Iupiter, propter hæc rideo. Vbi enim gentium est multis iactata illa virtus & natura, & fatum, & fortuna? intoleranda & vana rerum vocabula ab inertibus hominibus philosophiæ titulo semet venditantibus excogitata. Quæ quaquam ipsorum commenta sunt, sic tamen simplicium animis persuaserunt, vt nemo amplius nobis sacrificare dignetur, cum certò persuasum habeam, etiamsi infinitas hecatombas nobis obtulerit, fortunam tamen nihilo secus ea facturam, quæ à fatis decreta sunt, & quæ sub initium cuique nacentium Parcæ fatalibus fuis adne-

ἔνερσίμω σε, ὦ Ζεῦ, ἄπ' εἶδες ἢ ἀρε-  
 πῶ, ἢ Φύσιν, ἢ εἰμαρμένω· ὅτι μὲν  
 γὰρ καὶ σὺ ἀκέραις ἐν ταῖς τῶν Φιλοσό-  
 φων Διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κο-  
 φός τις εἶ, ὡ βοώντων αὐτῶν μὴ ἐπαί-  
 ει. πλὴν ἔπεχων εἶπ' εἰν, καταπαύσα-  
 τόν λόγον. ἐρῶ γὰρ τὰς πολλὰς ἀχ-  
 θομείας μοι λέγοντι, καὶ Κυρίπτοντας,  
 ὁκείνας μάλισσας, ὧν καθήψατο ἡ παρ-  
 ῥησία τῶν λόγων. πέρας γὰρ εἰς ἐθέλεις  
 ὦ Ζεῦ, ψίφισμά τι πᾶσι τέτων ἀνα-  
 γνώσκει ἤδη ξυγγεγραμμένον. Ζεὺς  
 οὐκ ἀγνώθι. εἰ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠ-  
 πάτω, καὶ δεῖ τὰ πλὴν αὐτῶν ἴπτα-  
 χεῖν, ὡς μὴ ἔπι τῶν εἶσιν ἀν-  
 γίγνηται.

ΦΗΦΙ

ΦΗΦΙ

uerint. Perlibenter itaque te Iupiter  
interrogarem, vbinam tibi visa esset,  
aut virtus, aut natura, aut fatū? Quod  
enim & tu talia subinde in philopho-  
rum disputationibus audias, mihi du-  
bium non est, nisi fortasse quispi-  
am surdus sis, vt eosdem vociferan-  
tes inaudire nequeas. Multa equidem  
adhuc dicenda supersunt, sed finem  
verborum faciam. Video enim quos-  
dam ob dicta mea dolenter pertur-  
bari, & iam sibilare, maximè, verò eos  
qui orationes libertate tacti sunt. Ita-  
que pro concludenda oratione, si ita  
sedet animo tuo Iupiter, decretum  
quoddam de illis legam iam conscri-  
ptum. *lv* Recita: neque enim omnia  
absurdè aut de nihilo reprehendisti.

Et sanè multa ex illis inhibenda &  
coercenda sunt ne in im-  
mensum excrescant.

¶

S 4

DE.



## ΨΗΦΙΣΜΑ.

Ἀγαθὴ τύχη.

Μῶμος καὶ Δίης.

**Ε**κκλησίας ἐνόμω ἀγοικένης, ἐβό-  
 μη ἰσταμένω, ὁ Ζεὺς ἐπευτάνευε, καὶ  
 ὠδήρευσεν Ποσειδῶν, ἐπεσάτει Ἀπόλ-  
 λων, ἰσθαμμάεινε Μῶμοσ τινυκίης,  
 καὶ Ὀτυπῶσ τὴ γλώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ  
 πολλοὶ τῶ ξένων ἑμόνον Ἐλλήνες, ἀλλὰ  
 καὶ βάρβαροι, ἕδαμῶσ ἀξιοὶ ὄντες κοι-  
 τῶν ἡμῶν τὴ πολιτείας πατεργραφέν-  
 τες, ἕκ οἷδ' ὅπως καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμ-  
 πιστοπλῆκασι μὲν τὴ ἕρεθῶν, ἐ μεσῶν εἶναι  
 τὴ Συμπόσιον ὄχλησ Ταραχάιδας, πλυ-  
 γλάσων πιῶν, καὶ ξυγκλύδων, ἐπλέ-  
 λοιπε ἢ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὡσε-  
 μνάσ ἤδη τὴ κετύλην εἶναι, Δίεσ τὸ πᾶν-  
 τῶν πιόντων, οἱ ἢ ὑπὸ αὐθα-  
 δείας περυσάμενοι τῶσ παλαιῶσ τε, ἔ-  
 αίλη-

## DECRETVM.

Bona fortuna.

Momi &amp; Iouis.

**C**oncilio legitimè coacto, septimo idus Iupiter rectorem agebat, Neptunus præsidem, Appollo præfectum, & Momus scribæ officio fungebatur noctu, & Somnus dixit sententiam. Quoniam multi ex peregrinis non Græci tantum, verùm etiam Barbari, nequaquam digni existentes cœlestis reipublicæ communi nobiscum participatione nothi & subditiij, haud scio quo nam modo etiam Dij esse contendentes cœlum compleuerunt, ita vt symposium tumultuosis turbis plenum sit, obstrepentibus passim diuersis linguis multitudinis vndique accersitæ: defecit autem ambrosiæ & nectaris copia, ad eò vt inna iam coëmenda sit hemina propter bibentium multitudinem: sed enim illi, qua sunt procacitate &

LIBRVS 5 im.

DEI. DR.

L. MARCO

ἀληθεὺς θεὸς, προεδρίας ἠξιώσαντες  
 ἑαυτοὺς ὡς ἄπαντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν  
 τῇ γῆ προσημαῖαν θέλασι, δεδόχθαι  
 τῇ βελῆ καὶ τῷ δήμῳ· συλλεγῆναι μὲν  
 ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ολύμπῳ περὶ τρο-  
 πῆς χειμερινᾶς. ἐλέσθαι δὲ Ἰπιγνώ-  
 μονας πλείους θεοὺς ἐπιὰ, τρεῖς μὲν, ἐκ  
 τῆς παλαιᾶς βελῆς τῆς Ἰπὶ Κροίῃ,  
 τέσσαρας δὲ ἐκ τῶν δώδεκα. καὶ ἐν  
 αὐτοῖς, τὸν Δία. τέτταρας δὲ τῆς Ἰπι-  
 γνώμονας, αὐτοὺς μὲν καθέζεσθαι ὁμό-  
 σαντας τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸς Στύγα.  
 τὸν Ἑρμῖν δὲ, κηρύξαι τὰ ξυναγα-  
 γεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιῶσι ξυπε-  
 λεῖν εἰς τὸ σινεδριον. τῆς δὲ ἤ-  
 κειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐνωμό-  
 τας, καὶ ἀποδείξαι τὰ γένους. τὴν-  
 πέθεν δὲ, οἱ μὲν, παρίτωσαν κατ'  
 ἔνοι



immodestia, Dijs veris antiquis loco  
 motis semetipfi primis dignantur ac-  
 cubitibus præter omnem morem  
 patrium adhæc in terris quoque antè  
 alios honorari contendunt, visum  
 est senatui populòq?, quæ ad hyberna  
 solstitia cogatur in Olympo concili-  
 um: septem autem ad cognoscendum  
 appositi eligantur Dij perfecti, tres  
 quidem ex curia veteri, quæ Saturno  
 regnante constituta est: quatuor au-  
 tem ex duodecim, quorum in nume-  
 ro vnus erit Iupiter. Cæterùm qui ele-  
 cti erunt arbitri, ipsi ad cognoscen-  
 dum causas sessum eant, dicto prius  
 iuramento legitimo, nimirum Styge.  
 At Mercurius proclamato præconio  
 vniuersos in concionem congreget,  
 quicumque in Deorum concilium  
 legitimè admitti postulant. Veniant  
 autem illi adductis iuratis testibus, &  
 certis generis iudicijs. Deinde illi in  
 vnum locum commeant, verùm ar-  
 bitri

ἔγα, οἱ δὲ Ἰππινώμονες ἐξετάζοντες,  
 ἢ θεὸς εἶναι δοκῶσαι εἶναι, ἢ καταπέμ-  
 ψασιν Ἰππὶ τὰ σφέτερα ἡρία, καὶ τὰς  
 θήκας τὰς περιονικάς. ἦν δὲ τις ἄ-  
 λω τῶν ἀδοκίμων, καὶ ἄπαξ ὑπὸ τῷ  
 Ἰππινωμόνων ἐκκρίθοντων Ἰππιδάμων  
 ἔδρανε, ἐς τὸν Ἰέρταρον ἐμπροσθέν τῶ-  
 νον, ἐργάζεσθαι ἢ τὰ αὐτῶν ἕκαστον, καὶ  
 μήτε τιῶν Ἀθινῶν ἰαῶσαι, μήτε τὴν Ἀ-  
 σκληπιὸν χρῆσθαι, μήτε τὴν Ἀπόλ-  
 λω προσῶσαι μόνον ποιῆν, ἀλλ' ἐνὶ Ἰππι-  
 λεξάμενον, μάντιν ἢ κίθαρωδόν, ἢ ἰα-  
 τρὸν εἶναι. τοῖς δὲ Φιλοσόφοις περι-  
 πᾶν, μὴ ἀναπαλάττειν καινὰ ὀνόμα-  
 τα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.  
 ὅποσοι δὲ ἤδη ναῶν ἡθυστῶν ἐξιώθη-  
 σαν, ἐκείνων μὲν καθαρεθῆναι τὰ ἀ-  
 γάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Η-  
 ραις, ἢ Ἀπόλλωνος, ἢ τῶν ἄλλων πινός.  
 ἐκεί-

bitri accuratè expendantes, aut Deos  
 illos declarabunt, aut ad sua sepul-  
 chra & maiorum tumulos ablega-  
 bunt. Si verò quispiam ex obscuris &  
 reprobatis comprehensus fuerit, &  
 semel ab arbitris condemnatus in cœ-  
 lum ascenderit, ille per præceptis in tar-  
 tarum corruat. Præterea quisque ex-  
 erceat sua commercia, neque Miner-  
 ua rei medicæ intenta sit, neque Æ-  
 sculapius dandis oraculis vacet, aut  
 seruiat, neque Apollo tanti soli sibi  
 obeunda vendicet, sed vna re quapi-  
 am electa aut vatem, aut citharædū,  
 aut medicum agat. Porrò philosophis  
 dicetur, ne noua subinde fingendo  
 comminiscantur nomina, neque de  
 ijs, quorum imperiti sunt, nugentur.  
 In quorumcunque autem honorem,  
 aut cultum templa aut sacra consti-  
 tuta sunt, illorum imagines subuer-  
 tantur, earumque loco aut Iouis, aut  
 Apollinis, aut alterius cuiuspiam eri-  
 gatur.



ἐακίνοισι δὲ τάφον χῶσαι πύ-  
 λιν, καὶ σήλω σπυσησιν ἀπὲ βω-  
 μῆ. ἦν δὲ τις ᾠδακῶση τῆ κηρύ-  
 ματῶ, καὶ μὴ ἐμελήσῃ σπὶ τῆς σπυ-  
 γνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμω αὐτῶ κατὰ  
 ἀειτησάντων. Ζεὺς. τῆτε μὲν ἡμῖν πύ-  
 ψήφισμα ἀκατότατον, ᾧ Μῶμε, καὶ  
 ὅτω δοκῆ, ἀνατεινάτω πύλιν χῶσαι.  
 μάλλον δὲ ἔτω γινέσθω. πολέως γὰρ  
 οἶσιν ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσαν-  
 τες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἀπιτε. ὅπταν δὲ κη-  
 ρύξῃ ὁ Ερμῆς, ἤκετε κρημίζοντες ἕκαστος  
 ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφῆς τὰς  
 ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ  
 ὄθεν, καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ Φυλῆν, καὶ  
 Φεάτορας. ὡς ὅς τις ἀν μὴ ᾠδακῶση,  
 ἐσθὲν μελήσῃ τοῖς σπυγνώμοσιν, εἰ νε-  
 ῶν τις μέγασ σπὶ γῆς ἔχει, καὶ εἰ οἱ ἀν-  
 θρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναμ νομίζουσιν.

TIMON

gatur, illis autem vrbs congesta terra  
 sepulchrum accumulet, & aræ loco  
 statuam reponat. Quod si quis præ-  
 conio dicto audiens esse noluerit, ar-  
 bitrorúmque examen, & censuram  
 subire recusat, ille indicta caussa cõ-  
 demnetur. IVP. Iustissimum equidem  
 decretum est istud, ô Mome, & qui  
 suffragatur, hic manum protendat.  
 Atqui potius ita fiat. Complures enim  
 noui futuros & qui sua non sunt ad-  
 iecturi suffragia. Verùm in præsens  
 abire Cæterùm in concionem accer-  
 sitiã Mercurio, venite adferentes v-  
 nusquisque cognitiones claras, & ma-  
 nifestas comprobationes, patris &  
 matris nomen, & vnde oriundus sit,  
 tum quomodo diuinitatem adeptus  
 sit. adhæc tribum quoque & curiales.  
 Verùm enimuerò, qui præsto non fue-  
 rit, parum curæ erit arbitris, tamedũ  
 ille in terris ingens delubrum habue-  
 rit, ac homines eundem Deum esse  
 existimauerint.

TI.

ΤΙΜΩΝ Η ΜΙΣΑΝ-  
ΘΡΩΠΟΣ.

Ω Ζεῦ Φίλιε, καὶ ξένιε, καὶ ἐπαρῆε, καὶ  
 ἐφέστιε, καὶ ἀσεροπητᾶ, καὶ ὄρκιε, καὶ  
 νεφεληγερέτα, καὶ ἐρίγδαπε, καὶ εἴ τι σε  
 ἄλλο οἱ ἐμβρόντηται ποιηταὶ καλεῖσι, καὶ  
 μάλιστ' ὅταν ἀπορῶσι πρὸς τὰ μέτρα  
 τότε γὰρ αὐτοῖς πλυώνυμος γιόμειος  
 ὑπερείδεις τὸ πίπλον τῆ πέτρα, καὶ ἀνα-  
 πληροῖς τὸ κεχηνὸς τῆ ρυθμῆ. πᾶσι  
 νῦν ἡ ἐρισμάρα γ' αἰσραπῆ, καὶ ἡ βα-  
 ρύβρομ' αἰσραπῆ, καὶ ὁ αἰθαλαίος, καὶ  
 ἀργήεις, καὶ ἑμερδαλέος κεραυνός· ἀ-  
 παντα γὰρ ταῦτα λῆρ' ἠδ' ἡ ἀναπέ-  
 φηνε, καὶ καπνὸς ποιηλικὸς ἀτεχναῶς ἔξω  
 τῆ παταύχ τῶν ὀνομάτων. τὸ δ' αἰδι-  
 μόνος, καὶ ἐκηθόλον ὄπλον, καὶ ἀπέχεσ-  
 ρον, οὐκ οἶδ' ὅπως τελείως ἀπέσθη, καὶ  
 ψυχρόν ἐστι, μηδὲ ὀλίγον σπινθηρᾶ ὄρ-  
 γῆς



DIMON SIVE MISAN-  
THROPVS.

**O** Jupiter philie & hospitalis sode-  
 line, domestice fulgurator, ius-  
 iurandice, nobisoge, grandistrepe, &  
 si quod aliud tibi cognomen attoniti  
 poëtae tribuunt, maximè cum hærent  
 in versu. Nam illis tua multinomi-  
 nis factus, carminis ruinam fulcis,  
 metrique exples hiatum. Vbi tibi nunc  
 magnicrepum fulgur, graui fremum  
 tonitru? Vbi ardens, cadens ac terrifi-  
 cum fulmen? Nam hæc omnia iam  
 palam apparet nugas esse, fumumque  
 poëticum, nec omninò quicquam  
 præter nominum strepitum. Sed de-  
 cantata illa tua arma eminus ferien-  
 tia, expromptaque, nescio quomodo  
 penitus extincta sunt, frigentque,  
 adeò vt ne minimam quidem scintil-  
 lulam iracundiæ aduersus nocentes  
 reli-

γῆς κτ̄ τῶν ἀδικούντων διαφυλάττων.  
 θᾶπτον γῆν τῶν Ἰππορκεῖν τις Ἰππικει-  
 ρόντων ἕωλον θρυαλλίσια φοβηθεῖν  
 ἂν, ἢ τῶν τῶν πανδαμάτορⓄ κεραυνῶ  
 φλόγα, ἔτω δαλόν ἵνα ἐπανατείναι-  
 δον δοκῆς αὐτοῖς, ὡς πῦρ μὲν, ἢ κα-  
 πτῖον ἀπ' αὐτῶν μὴ δεδιέναι, μόνον ἢ ἴστο  
 αἰετῶν ἀπολαίφν τῶν τραύματος, ὅτι ἀ-  
 νατωληοθήσονται) τῶν ἀσβόλων. ὡς ἤδη διὰ  
 ταῦτά σοι, ἔο Σαλμωνεύς ἀντιβρονθῶν  
 ἐτόλμα, ἔ πάνυ τοι ἀπίθανⓄ ὦν πρὸς  
 ἔτω ψυχρὸν τὴν ὀργὴν Δία, θερμῶ-  
 ρος αἰθῆρ, καὶ μεγαλαυχόμενος. πῶς  
 γὰρ, ὅπως γὰρ καθάπερ ὑπὸ μανδραγό-  
 ρα καθεύδεις, ὅς ἔτε τῶν Ἰππορκεῖν-  
 των ἀκῆεις, ἔτε τῶν ἀδικούντων Ἰπ-  
 σκοπῆς; λημᾶς δ' ἔ, κτ̄ ἀμβλυώπεις  
 πρὸς τὰ γινόμενα, ἔ τὰ ὠτα ἐκκεκώ-  
 φωσι, καθάπερ οἱ παρηθηκότες. ἐπὶ  
 νέⓄ.

reliquam obtineant. Itaque citius quivis ex his, peieraturi sunt extimatum ellychnium metuerit, quam flammam fulminis cuncta necantis: adeò titionē quempiam incutere videris eis, ut ignem quidem aut fumum ab illo proficiscentem nihil quicquā formident. verum hoc solum vulneris inferri posse iudicent, ut fuligine compleantur. Quibus rebus factum est, ut iam Salmones tibi sit ausus etiam obtonare: neq id admodum ab re, quippe aduersus Iouē vsque adeò frigidū, vir ad facinora feruidus, audaciāque tumidus. Quid ni enim faciat, vbi tu perinde ac sub mādragora stertis, qui neq; peierantes exaudias, neque eonū qui flagitia comittunt, respectū agas? Cęcutis autem lippitudine hallucinatis ad ea quæ sunt, aurēsque iam tibi obsurduerunt, instar horum, qui ætate defecti sunt. Quandoquidem cum

inue.



νέος γέ ἐτι καὶ ὀξύθυμος ὢν, καὶ ἀκμαῖος τῷ  
 ὄργῳ, πῶλὰ καὶ τῶν ἀδίκων, καὶ βιαιῶν  
 ἐπίαις, καὶ ἔδεπο τε ἤγες τότε πρὸς αὐτὰς  
 ἐκ χειρῶν ἀλλ' αἰεὶ ἐνεργὸς πάντως  
 ἐκ κεραιῶν ἢ καὶ ἡ αἰγὶς ἐπεσείετο ἢ ἡ  
 βροντὴ ἐπαταγαῖτο ἢ ἡ ἀσραπὴ συν-  
 ἔχευε, ὡς περ εἰς ἀκροβολισμὸν, πρῶ-  
 κροντίζετο. οἱ σεισμοὶ δὲ κροσκηθῶν, καὶ ἡ  
 χιῶν ζωρηθῶν, καὶ ἡ χάλαια πετρηθῶν,  
 καὶ ἵνα σοὶ φορτικῶς ἀγαλέγωμαι,  
 ὑπέτι περ ἀγροῦχοι, καὶ βίαιοι, πτω-  
 μὸς ἐκάστη σταγῶν. οἷον τηλικαῖα  
 ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ ναυαγία Ἰππὶ τῷ  
 Δευκαλίῳ ἔγχετο, ὡς ὑποβρυ-  
 χίων ἀπάντων καταδεδυκῶται,  
 μέγιστον ἐν πικρῶτον πρῶτον θῆναι,  
 πρῶτον κεῖλαι τῷ λυκωρεῖ, ζωπυρῶν  
 τῷ ἀνθρωπίνῳ σπέρματι ἀφου-  
 λάττον εἰς Ἰππυγονίῳ κακίας μείζονος.  
 πηγάροι ἀκρόστα τῷ φηθῶν καὶ τῷ πηχί-

εα

iuuenis adhuc esse, acrique animo  
 vehemensque ad iracundiam, per-  
 multa in homines maleficos ac vio-  
 lentos faciebas, neque tum vnquam  
 tibi cum illis erant induciæ: sed per-  
 petuò fulmen erat in negotio, perpe-  
 tuò obuibrabatur ægis, obstridebat  
 tonitru, fulgur continenter iaculo-  
 rum in morem densissimè ex edito  
 loco deuolantium torquebatur, terræ  
 quassationes, cribri instar frequentes,  
 adhæc nix cumulatim, neq; non gran-  
 do saxorum in morem. Aque vt tibi  
 molestè differam, imbrèsque rapidi &  
 violenti, ac flumen quotidie exundās.  
 Hinc tantum repente Deucalionis æ-  
 tate naufragium ortum est, vt omni-  
 bus sub aqua demersis, vix vnica sca-  
 phula seruarietur, quæ in montem Ly-  
 corem appulit, humani generis quasi  
 scintillulas quasdam seruans, vnde  
 sceleratius etiam genus in posterum  
 propagaretur. Nimirum igitur di-  
 gnum

σα κρημίζη παρ' αὐτῶν, ἔτε θύοντ' ἐπι  
 σείλιος, ἔτε σεφαιῶντος, εἰ μή τις ἀρε  
 πέρεργον ὀλυμπίων, ἔ' ἔτος ἔ' πᾶν ἀ  
 ναγκαῖα ποιεῖν δοκῶν, ἀλλ' εἰς ἕτος π  
 δεχαῖον σιωτελῶν. ἔ' καὶ ὀλίγον Κρέ  
 νον σε, ὡς ἔων ἡνναμότατε, ὁποφαιῶ  
 σι, παρωσίμενοι εἰς πμῆς. ἐῶ λέγειν, ὁ  
 ποσάκις ἤδη σε τὸν νεῶν σεσυλίκασι.  
 οἱ δ' ἔ' αὐτῶν σι τὰς χεῖρας ὀλυμπ  
 ἀπιν Ἰπτιβεβ' ἡκασι. καὶ σὸ ὀψίβρε  
 μέτης ὠκησις, ἡ ἀνασησι τὰς κῶ  
 νας, ἡ τὰς γείτονας Ἰπτικαλέσκασι, ὡς  
 θεοδρομήσαντες αὐτὰς ζυχαῖσιεν,  
 ἔ' π ζυσκευαζομένους πρὸς τὴν φυγήν.  
 ἀλλ' ὁ ἡνναῖος, καὶ γιγαντολέτωρ,  
 ἔ' ππικράτωρ ἐκάθησε, τὰς πλο  
 κάμους πεικαιρόμενος ὑπὸ αὐτῶν, δε  
 κάπηχου κεραιὸν ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ.  
 παῦτα τοίνυν, ὡς θαυμάσιε, πηνίκα παύ  
 σεται ἔ' τως ἀμελῶς περιροζώμενα ἔ'  
 ἡ πῶ



gnium socordia præmium ab illis re-  
 portas, cum iam nec sacra faciat tibi  
 quisquam, nec coronas offerat, nisi  
 obiter in Olympicis, ac ita ne is qui-  
 dem rem admodum frugiferam fa-  
 cere videatur, sed priscum quendam  
 ritum magis referre ac pænè Satur-  
 num, ô Deorum generosissimè, te red-  
 dunt magistratu abdicantes. Omitto  
 loqui quoties iam templum tuum sa-  
 crilegio compilarint, eam tibi etiam  
 ipsi in Olympicis manus admoliri  
 sunt. Atque interea tu aliusfrumus ille  
 pigritabaris vel excitare canes, vel vi-  
 cinos aduocare, vt auxilio accurren-  
 tes illos comprehenderent, adhuc  
 adornantes fugam. Sed generosus,  
 gigantumque extinator, & Titanum  
 victor sedebas, cum tibi cæsaries ab  
 illis circumtonderetur, decem cubi-  
 tale fulmen dextra tenenti. Horum  
 igitur, ô præclare quis tandem erit fi-  
 nis, quæ tu adeò securè despicias? Aut  
 quan-

ἢ ποτε κηλάσεις τῶν ποσώτων ἀδελ-  
 φῶν ; πόσοι φαίροντες ἢ Δευκαλίωνες  
 ἱκανοὶ πρὸς ἕτως ὑπ' ἑραντλον ὕβρι-  
 τῶν βίβη ; ἵνα γὰρ τὰ κρινὰ εἰσὶν αἰσῶν , ταῖμα  
 εἶπω , ποσῶν Αθλιωῶν εἰς ὑψι-  
 ῶνας , καὶ πλοσίως ἐκ πενεσάτων ἀπο-  
 φήνας , ἔκ πασι τοῖς θεωμένοις Ἰπι-  
 κρησῶν· μάλλον δὲ αἰθρόον ἐς εὐε-  
 ροσίαν τῶν φίλων ἐκχέας τὸν πλοῦ-  
 τῶν , ἐπειδὴ πᾶσι Διὰ ταῦτα ἐξυμ-  
 μῶν , ὅσῳ ἐπιεὶ δὲ γνωρίζομαι πρὸς αὐ-  
 τῶν , ἕπε προσβλέψασιν οἱ τῶν ἀπο-  
 πησόντες , καὶ προσκωῦντες , καὶ ἔμῳ  
 νεύματος ἀνηρημένοι . ἀλλ' ἵνα περὶ καὶ ὁ-  
 δῶ βαδίζων ἐκτύχοιμι τινὲς αὐτῶν , ὡς-  
 περ πινὰ σήλην παλαιῶν νεκρῶν ὑπὸ πύλων  
 ὑπὸ ἔξω χρόνος ἀναπετραμμένην παρέρ-  
 χον , μηδὲ ἀναγνόντες . οἱ ἢ καὶ πόρρωθεν  
 ἰδόντες , ἑτέραν ἐκτρέπον , δυσάντητον  
 καὶ

quando de tantis maleficijs pœnas  
sumes? quot Phaëthontes aut Deu-  
caliones satis idonei sint ad expian-  
dam tam inexhaustam morum ini-  
quitatem? Etenim vt de communi-  
bus fileam, de ijs quæ mihi acciderunt  
dicam, cùm tam multos Athenienses  
in sublime euexerim, ex pauperrimis  
diuites reddiderim, cunctis que quot  
quot opus haberent, suppeditarim,  
imò semel vniuersas opes in amicos  
iuuandos effuderim, simulatq; his re-  
bus ad inopiam deueni, iam ne agno-  
scor quidem ab illis, nec aspicere di-  
gnatur me, qui dudum reuerabantur,  
adorabant, meoque de nutu pende-  
bant. Quod si quando per viam in-  
grediens, fortè fortuna in eorum  
quempiam incidero, perinde vt euer-  
sam hominis iam olim defuncti sta-  
tuam, ac temporis longitudine col-  
lapsam prætereunt, quasi ne norint  
quidem. Alij verò & procul conspecto

T me



καὶ διποτρόπαμον θάμα ὄψεσθ' ἴσσοι  
 λαμβάνοντες, τὸν ἔτι πρὸ πολλῶν ἑσπέρων  
 καὶ εὐεργέτην αὐτῶν γεγνημένον. ὡς  
 ἴσσοι τῶν κακῶν ἴππῳ ταύτῳ τ' ἐχάρι-  
 πταν τραπόμενος, ἐν ἀψάμετος δι-  
 φθέρων, ἐργάζομαι τ' ἄλλοι, ἰσομίας  
 ἑσπέρων παρὰ τῶν, τῆ ἐρημίας, καὶ τῆ δι-  
 λέκτῃ περὶ φιλοσοφῶν ἐσταύθη. τῆ  
 γὰρ μοι δοκεῖ κερδαίνειν, μηκέτι ὄψεσθ'  
 πολλὰς ὡς τ' ἀξίαν εὐπράξιοντας.  
 ἀνιάρωπερον γὰρ τῆ γὰρ, ἤδη ποτὲ ἐν ἰ-  
 κρόνῳ, ἔρεας ἡμεῖς τ' βαθύν τῆ πνυπιο-  
 διποσειόμενος, ἐνήδυμον, (ἴσσοι τὸν  
 ἐπιμενίδην γὰρ κεκοίμησται,) καὶ ἀναρ-  
 ριπίσας τὸν κεραιυόν, ἢ ἐκ τῆς οἴτης  
 ἐναυσιμένον, μεγάλῳ πιήσας πῶ-  
 φλόγα ἐπιδείξασθ' ἵνα χολὴν ἀνδρώ-  
 δος, καὶ νεανικῶν Διός, εἰ μὴ ἀλαθῆ ἐστι πα-  
 ἴσσοι κρητῶν πρὸς σὲ καὶ τῆς οἴτης  
 πεφῆς

me aliò in aliam viam deflectunt, existimantes sese inauspicatum abominandumque visuros spectaculum, quem non ita pridem servatorem, & adiutorem suum esse prædicabant. Itaque prementibus malis ad extrema redactus consilia, rhenone arrepto, terram exerceo, quaternis conductus obolis, atque hic cum solitudine, cumque ligone philosophor. Hoc interim lucri mihi videor facturus, quod posthac non intuebor pleròsq; præter meritum secundis fortunæ successibus vtentes nam illud vel maxime vrit iam igitur tandem aliquando Saturni Rheæque proles, excusso profundo isto, grauique somno (nam Epimenidem quoque dormiendo viciisti) denuò iactato fulmine, aut ex Oeta redacenso, ingenti reddita flamma iram aliquam strenui illius ac iuuenilis Iouis ostende, nisi vera sint quæ à Cretenfibus de te, tuæque se-

T 2

pultu;

- παφῆς μυθολογόμενα. Ζεύς. τίς ἔτιός  
 ἔστιν, ὡς Ἐρμῆ, ὁ κεκραγὼς ἐκ τῆς Ἀπι-  
 κῆς, ὡς δὲ τῆς Ἰμητιον ἐν τῇ Ἰστωρῆα,  
 πιναρὸς ὄλος, καὶ αὐχμῶν, καὶ Ἰστωδι-  
 φηρος; σκάππει δὲ, οἶμα, Ἰπικεκυ-  
 φως, λάλος ἀνθρωπῶν, καὶ θεῶν.  
 ἦπερ Φιλόσοφος ἐστίν. καὶ γὰρ ἀν' ἑταίρων ἀ-  
 σεβῆς τὰς λόγους διεξίγει καθ' ἡμῶν.  
 Ἐρ τί φῆς ὡς πατέρ; ἀγνοεῖς Τίμωνος  
 τῆς Ἐχεκρατίδου, τῆς κολυπείας; ἔτιός ἐστιν ὁ  
 πολλάκις ἡμᾶς καθ' ἱερῶν τελείων  
 ἐσιάσας, ὁ νεόπλιπτος, ὁ τὰς ὄλας ἐκα-  
 τόμβας, παρ' ὧν λαμπρῶς εἰώθηται  
 εὐορτάζειν τὰ θεῶν. Ζεύς. Φεῦ τῆς ἀλ-  
 λαγῆς ὁ καλὸς ἐκείνῳ, ὁ πλεῖστον,  
 ὡς δὲ ὄν οἱ τοσοῦτοι φίλοι; τί παθῶν ἐν-  
 τοι ἔτιός ἐστιν, αὐχμηρὸς, ἀφλιῶν, καὶ  
 σκαπανεύς, καὶ μιῶν τὸς, ὡς εἴοικεν, ἔτι  
 βαρῆσαν καταφέρων τῆς δίκης. Ἐρ.  
 ἔτιω



pulitura feruntur. IVPIT. Quis hic  
 est, Mercuri, sic vociferans ex Attica,  
 ad Hymettum in radice montis, hor-  
 ridus totus, ac squalidus, pelléque a-  
 mictus? fodit autem, vt arbitror. nam  
 pronus incumbit, homo loquax &  
 confidens mirum ni Philosophus est,  
 neque enim alioqui adeo impia, nefa-  
 riâque in nos fuerat dicturus. MER.  
 Quid ais pater, an non nosti. Timo-  
 nem Echekratidis filium. Colytten-  
 sem? Hic nimirum est, qui nos sæpe-  
 numero in sacris legitimis conuiuio  
 accepit, ille repente diues factus, ille  
 qui totas hecatombas, apud quem  
 splendide Iouialia festa consueuimus  
 agitare IVP. Hem quæ nam ista re-  
 rum commutatio? hiccine honestus  
 ille, diues, quem tam frequens cin-  
 gebant amici? Quid igitur accidit, vt  
 hoc sit habitus? squalidus, ærumnosus,  
 fossor conductitius, vt conijcio cum  
 tam grauem ligonem gerat? MER.

T §

Ad

ἔτωσὶ μὲν εἰπεῖν, χρηστότης ἐπέτριψεν  
 αὐτὸν, ἔ Φιλανθρωπία, καὶ ὁ πρὸς τὰς  
 δεομένους ἀπαντας οἰκτοῦ ὡς ἡ ἀλη-  
 θεῖ λόγῳ, αἰοία, καὶ εὐήθεια, καὶ ἀκροσία  
 πρὸς τὰς Φίλους ὅς ἐσυνίψ κέρραξι, ἔ  
 λύκεις χαρίζομενος, ἀλλ' ἕπο' ἡ γυ-  
 πῶν πούτων ὁ κακοδαίμων κειρόμε-  
 νῶ τὸ ἥπαρ, Φίλους εἶναι αὐτὰς καὶ ἰο-  
 ταίρους ὡς ἐπὶ, ἕπο' εὐνοίας τὴ πρὸς αὐ-  
 τὸν, χαίροντας τῇ Φορᾷ. οἱ δὲ τὰ ὅσα  
 γυμνώσαντες ἀκριβῶς, καὶ πείραζόν-  
 τες, καὶ ἅ τις μυελὸς ἐνήν ἐκμυζήσαντες,  
 καὶ τὸν εὐ μάλα ἴπυμελῶς ὥχοντες,  
 αὐτὸν καὶ τὰς ρίζας ἕπο' πετμημέ-  
 νον ἀπολιπόντες, ἔδε γνωρίζοντες ἐπι-  
 ἔδε προσβλέποντες (πόθεν γὰρ) ἢ ἴπικυ-  
 ρῆντες, ἢ ἴπιδιδόντες ἐν τῷ μέρει; ἀφ-  
 ταῦτα δικελλίτης καὶ διφθερίας, ὡς  
 ὄρας, ἀπολιπῶν ἕπο' αἰχμῆς τὸ ἄστυ  
 μισθῶ

Ad hunc modum illum quodammo-  
do probitas euertit, atque humanitas,  
& in omnes quicumque egerent mi-  
sericordia: at reuera vecordia potius  
facilitásque, nullúsque in suscipien-  
dis amicis delectus, quippe qui neuti-  
quam intellexerit, sese coruis lupisq;  
largiri. Quin cùm à vulturibus tam  
multis misero iecur aroderetur, ami-  
cos esse eos, & socios indicabat, quasi  
beneuolentia erga sese afficerentur,  
cùm illos epulæ magis caperent. Ergo  
posteaquam ossa penitus nudassent,  
circumrosisséntque: deinde si qua  
medulla suberat, hanc quoque admo-  
dum diligenter exfuxissent, aufuge-  
runt, exsuccum & radicitus defecum  
destituentes, adeò vt postea ne agno-  
scant quidem, aut aspiciant, tantum  
abest, vt sint qui suppeditent, vicif-  
simque impertiant. Has ob res fossor,  
& sago, vt vides, opertus pelliceo vr-  
bem præ pudore fugiens, mercede



μισθῶ γεωργῆ, μελαγχολῶν τοῖς  
 κακοῖς, ὅτι οἱ πλετοῦντες παρ' αὐτῶν,  
 μάλα περιπικῶς παρέρχονται, ἔδδ  
 τῆνομα εἰ Τίμων καλοῖτο εἰδύοτες.  
 Ζεὺς. καὶ μὲν ἔπαροπτιέσθ' ἀνῆρ, ἔδδ  
 ἀμεληπός. εἰκότα γὰρ ἠγανάκτει δυσ-  
 τυχοῦν, ἐπεὶ καὶ ὅμοια πιήσομεν τοῖς  
 καταράτοις κόλαξιν ἐκείνοις, Ἰππλε-  
 λησμένοι ἀνδρῶς, τοσαῦτα ταύρων τε καὶ  
 αἰγῶν πόματα καύσαντ' ἡμῖν Ἰπι-  
 τῶν βωμῶν ἐπι γῆν ταῖς ῥισὶ τ' κνίσ-  
 σαι αὐτῶν ἔχω. πολλῶν ἴσθ' ἀρχολίας  
 τε καὶ θορύβου πολλῶν τῶν Ἰπιορκάντων,  
 καὶ διαζομένων, καὶ ἀρπιζόντων, ἐπι ἧ  
 καὶ φόβου τῶν ἰεροσυλάντων  
 (πολλοὶ γὰρ ἔπι καὶ δυσφύλακτι,  
 καὶ ἔδδ' ἐκ' ὀλίγον καταμῦσαι ἡμῖν  
 ἐφιαῖσι) πολλῶν ἠσθη γρόνον ἔδδ' αἰ-  
 πέβλεψα εἰς τὴν Ἀθικῶν, καὶ μάλιστα  
 ἔξ

fertur, Atheniensium. Adducebam  
 verò mecum fortissimum *Pw* ex vici-  
 nis meis optimum. Diuertebam verò  
 ad Comicum quendam poëtam: huic  
 nomen erat *Lyfimacho*: & à maiori-  
 bus, quantum apparebat, genere erat  
 Bœotius, sed tamen de se dici volebat  
 quòd in media Attica nat<sup>9</sup> esset. Apud  
 hunc hospitè ego huius *Taw* avariti-  
 am deprehendi. Equidem cum hacte-  
 nus paucis quibusdam manus intu-  
 lisset dicendo *τετραράνηντα*, priuans  
 me meis cognatis existimabam eam  
 esse consuetudinem litterarum, quæ  
 vnà mecum essent educatæ. Præterea  
 cum *τήμερον*, & similes quasdam vo-  
 ces mihi detraxisset, diceretque eas  
 esse suas, audiebam patienter, nec ve-  
 hementer admodum me ea res mor-  
 debat. Verùm cùm ab eis initium  
 sumpisset, atque postea ausum esset  
 etiam dicere *καπίτερον*, & *κάτιυμα* &  
*πίτταν*, deinceps abiecto omni pudore.

Z 5 re.

ἔμετρίως Ἰπὶ τῆσις ἀθανάκτων, καὶ  
 πίμπραμαι, θεοῖος μὴ τῷ χρόνῳ καὶ  
 τὰ σῦκα, τῦκά τις ὀνομάση. καὶ μοι  
 πρὸς Διὸς ἀθυμῆντι, καὶ μεμονωμένῳ  
 τῶν βουητησόντων, Σύγγνωτε τῆς διο-  
 καίας ὀργῆς ἔγαιρ πρὸ τὰ μικρὰ καὶ  
 πὰ τυχόντα ἐστὶν ὁ κίνδυνος, ἀφαιρη-  
 μένῳ τῶν σιωπηθῶν καὶ σιωροχολαχό-  
 των μοι τραυμάτων. Κίσαται μὲ λά-  
 λον ὄρνεον, ἐκ μέσων, ὡς ἔπος εἰπῶν,  
 τῶν χόλπων ἀρπάσαι, Κίτιαν ὠνόμα-  
 σεν. ἀφείλετε δέ μὲ φάσσαι ἅμα Νησ-  
 σαις τε καὶ Κορσύφοις, ἀπαγορευόντις  
 Ἀριστάρχῃ. πείεσσαι δὲ καὶ μελιόσων  
 σκόλιγας. ἐπ' Ἀπικλῶ ἐβήθη, καὶ  
 ἐκ μέσης αὐτῆς ἀνήρπασεν ἀνόμως Ἰ-  
 μητιον, ὀρώντων ὑμῶν, καὶ τῶν ἄλλων  
 Συλλαβῶν. ἀλλὰ τί λέγω παῦ-  
 τα; Θεσσαλίας με ἐξέβαλεν ὄλης

Θεσσα-



re Βασίλιταν quoque nominare, haud  
 leviter sum commotus, & ira accen-  
 sus, timens ne quis temporis successu  
 etiam σῦκα, τῦκα appellet. Oro autem  
 vos per Iouem, ut mihi indignanti, &  
 iusta ira commoto, præterea omni  
 ope & auxilio destituito, ignoscatis.  
 Neque enim parum hoc aut leue est  
 periculum, in quo versor, cum præ-  
 terquam quod assuetis & familiaribus  
 literis me spoliavit, etiam κίσσαν, id  
 est picam, auem meam loquacissimã  
 ex medio sinu, vt dici solet, abrept̃ μα-  
 κίτιαν appellavit. Quia & φάλαγαν, id  
 est, palumbum vnã cum νήσσαις, id est,  
 anatibus, & κροσύφοις, id est, merulis  
 abstulerat, interdicante Aristarcho.  
 Eripuit etiam non paucas apes. In At-  
 ticam verò veniens ex media illa re-  
 gione ὑμητιδὸν præter ius rapuit, idque  
 vobis ipsis & alijs quibusdam syllabis  
 videntibus. Verùm quid ego ista com-  
 memoro, cum me tota Thessalia ex-

Θεπάλιαν ἀξιῶ· λέγειν, καὶ πᾶσαι δοπο-  
 κεκλήσμενον τὴν θαλασσαν, ἔδεν τὴν κή-  
 ποισ Φφασάμενον ζεύτων. ὡς τὸ δὴ λε-  
 γόμενον, μὴ ἢ πάσα λόν μοι καταλι-  
 πείν. ὅτι δε ἀνεξικακὸν ἔμι γραμμα,  
 μαρτυρῆ τέ μοι καὶ αὐτός, μηδε ποτε εὐ-  
 καλεσαντι τῷ Ζήτα, ζμάραυδοι δοπο-  
 σάσαντι, καὶ πᾶσαι ἀφελουμένω τῷ  
 σμύριαν. μήτε τῷ εὐ πᾶσαι ὠδραβαν-  
 πι σιωθηκην, καὶ τὴν Συγγραφέα τὴν τρι-  
 των ἔχοντι Θεκυδίδει συμμαχον. τῷ  
 μὲν γὰρ γέ τοι με Ρῶ νοσήσαντι, Συγ-  
 γραφή καὶ παρ αὐτῷ φυτεύσαντι με τὰς  
 μυρρίνας, καὶ παύσαι τί με ποτὲ ἐπὶ  
 μελαγχολίας ἐπὶ κέρρης. καὶ γὰρ μὲν  
 πιστον. τὸ δε ταῦ τὰς ζυπ ἴμεν ὡς  
 φύσει βιαμον καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ. ὅτι  
 δε ἔδεν τῶν ἀλλων ἀπέχετο γραμ-  
 μάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ δέλτα, καὶ τὸ Θῆ-  
 τα, καὶ τὸ Ζήτα, μικρῶς δεῖν πάντας  
 ἡδι-

pulerit, velítque eam Thettaliam dicere? toto iuluper mari sum exclafum, Neque à betis hortenfibus fibi temperat, vt iam, quod dici folet, ne paxillus quidem mihi reliquus fit. Quòd verò litera fim, quæ nulli nocere ftudeã, vos ipfimet mihi teftes eftis. Neque enim vnquam accusaui literam Ζῆτα, quæ mihi σμάραγδον abftulit, & totam σμύρναν furripuit: nec ipfi etiam Ξῦ, omnia foedera & pacta rumpenti, litem intenfi, ipfo etiam Thucydide opem illi ferente. Etenim vicino meo Ρῶ venia danda, quod morbo affectũ fit, & meas apud fe μυρρίνης, id eft, myrtos, plantarit: & quòd melancholiz malo laborans me in faciem percufferit, & talis quidem litera fum ego. Hoc verò Ταῦ quàm fit natura violentum aduerfus reliquas omnes litteras, & quã à nullis omnino abftinuerit, confideremus. Sed & Δέλτα, & Ζῆτα, & Θῆτα, & propè omnia



ἠδίκησε τὰ σιχῆα, αὐτὰ μοι κάλη τὰ  
 αἰδικηθέντα γράμματα. Ἀκόνετε Φωνή-  
 εντα δικαστή, ἔ μὲν Δέλτα λέγοντος,  
 ἀφείλετό με τ' ἐνδελέχειαν, ἐν πλε-  
 χαιαν ἀξιῶν λέγεαθ' ὡδ' ἀ πάντας τὸς  
 νόμους; ἔ Θῆτα κρῶντος, καὶ α' κεφα-  
 λῆς τὰς τρίχας τίλλοντος, Ἰπὶ τῷ τ'  
 κολοκύνθης ἐσερῆαθ', ἔ Ζῆτα τὸ ζυρί-  
 ζαν. Ἐ σαλπίζειν ὡς μηκέτ' αὐτῶ ἐξεί-  
 νη μὴ ἢ γρύζειν; τίς ἂν τῶτων ἀνάχοι-  
 τό; ἢ τίς ἐξαρκέσειε δίκη πρὸς τὸ ποιη-  
 ρότατον τριπταῦ; τὸ δὲ ἄρα ἐ τὸ ὁμό-  
 φυλον τ' σιχῆων μόνον αἰδικεῖ γῆμοι,  
 ἀλλ' ἤδη καὶ πρὸς τὸ ἀνθρώπειον μετα-  
 βέβηκε, τριτονί τ' τριτόπον, ἐ γὰρ Ἰπταρέ-  
 πήγε αὐτῶς κατ' εὐθὺ φέρεαθ' τ' γλώσ-  
 σης. μᾶλλον ἢ ὡ δικαστή μεταξὺ γάρ  
 με πάλιν τὰ τ' ἀνθρώπων πράγματα  
 ἀνέμνησε πρὸ τ' γλώσσης, ὅτι καὶ  
 πρῆυτης με τὸ μέρος ἀπήλασε, καὶ γλώτ-  
 ταν περὶ πλὴ γλώσσαν. ὡ γλώσσης

nia literarum elementa iniuria affecit. Accerse mihi literas. Auditis vocales iudices, ipsum Δέλτα dicere, surripuit mihi meam ἐιδελέχειαν, pro qua vult dici ἐντελέχειαν, quod sanè contrarium est omnibus legibus. Auditis vociferari Θῆτα, & capiti capillos euellere, eò quod priuatum est cucurbita? Auditis etiam ipsum Ζῆτα vocibus συρίζειν & σιλπίζειν spoliatum esse ἀδῆδ, vt ne γρύζειν quidè, id est, mutire illi porrò liceat? quis ista, quæso, ferat? aut quæ poena satis magna erit tam scelesto? Verùm hoc non tantùm cognatum sibi elementorum genus lædit, sed iam ad homines etiam iisdem moribus se contulit. Neque enim permittit vt recta ferantur linguis. Imò verò iudices interim entes humanæ rursus me admonuerunt γλώσσης, id est, linguæ nam expulsam me hac quoque parte γλώσσαν facit γλώττιαν. O reuera linguæ perniciosus

μορ-

ἀληθῶς νόσημα ταῦ. ἀλλὰ μεταβή-  
 σθαι πάλιν ἐπ' ἐκείνο καὶ τοῖς ἀνθρώ-  
 ποις ( συναγορεύσω ὑπὲρ ὧν εἰς αὐτὸς  
 πωλημμελεῖ, δεσμοῖς γὰρ ποιεῖσθαι  
 καὶ παρατίθειν αὐτῶν τὴν Φωνὴν Ἰππικῆ-  
 ρεῖ. Ἐὐμένει καλὸν ἰδῶν, καλὸν εἰπῶν  
 βάλει). τὸ δὲ παραφροσύναν, πολλὸν εἰπῶν  
 αὐτὸς ἀναγκάζει, ἐν ἅπασιν περιεορίαν  
 ἔχον ἀξιοῦν. πάλιν ἐπιπροσθεὶς κλήμα-  
 τος διαλεγέει τὸ δὲ (τλήμων γὰρ ἐστὶν ἀ-  
 ληθῶς) τλήμων πεποίηκε τὸ κλήμα, καὶ  
 ἕμῳ γὰρ τὸς τυχόντας ἀδικεῖ, ἀλλ'  
 ἤδη καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ, ὡς ἐγὼ,  
 καὶ θαλασσοῦ εἴξαι φασὶ, ἔτι αὐτῶν  
 φύσεως ἐκζητῶναι, τὸ δὲ καὶ τῷ ἐπιβου-  
 λέω. καὶ κύρον αὐτοὶ ὄντα, τυρόν τινα ἀ-  
 πέφηνεν. ἔγωγε μὲν ἔν ὅσῳ ἐς Φωνὴν ἀν-  
 θρώπων ἀδικεῖ ἔργω δὲ πῶς; κλάσσειν  
 ἀνθρώποι, καὶ τὴν αὐτὴν τύχην ὀδύρομαι, καὶ  
 καὶ-



at habeant, cum quatuor lucrantur  
 obolos, decem talenta contemptim  
 dono dare soliti. IVP. Nihil istiusmodi  
 posthac in te facturus est Timon,  
 quippe quem ligo abundè satis corri-  
 puerit, nisi prorsus nullum dolorem  
 sentiunt illius ilia, te videlicet potius  
 præoptandum quàm inopiam. At tu  
 mihi querulus admodum videris esse,  
 qui nunc Timonem incuses, quod tibi  
 patefactis foribus liberè permiserit  
 vagari neq; includens, neq; zelotypus  
 in te. Porro aliàs diuersa de causa in  
 diuites stomachabare, cum diceres te  
 ab illis repagulis, clauibus ac signorū  
 obiectaculis impressis ita fuisse con-  
 clusum, vt ne prospicere quidem in lu-  
 cem tibi liceret. Id igitur apud me de-  
 plorabas, affirmans præfocari te nimijs  
 tenebris eoque pallidus nobis vide-  
 baris, & curis confectus, digitis etiam  
 num

ἀνάπλεως, στυγακῶς τὰς δακτύ-  
 λους πρὸς τὸ ἔθος τῶν Συλλογισμῶν, ἔ-  
 ἀποδράσασθαι ἀπὸ τῶν, οἱ καιρῶ λαβοιο  
 παρ' αὐτῶν, καὶ ὅλως, τὸ πρᾶγμα ὑπερ-  
 δεινον ἐδόκει σι ἐν χαλκῷ ἢ σιδηρῷ  
 θαλάμῳ, καθάπερ τὴν Δανάην παρ-  
 θενέουσα, ὑπ' ἀκριβέσι καὶ παμπνῆροις  
 παιδαγωγοῖς ἀνατρεφόμενον, τῷ τό-  
 κῳ καὶ τῷ λογισμῷ. ἄποπα γὰρ ποιῆν  
 ἔφασκες αὐτὴς ἐρωῶντας μὲν εἰς ὑπερ-  
 βολὴν, ἐξόν τ' ἀπολαύειν ἔπιλαμῶντας,  
 καὶ ἐπ' ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι,  
 κυρίως γε ὄντας, ἀλλὰ φυλάττειν ἐρη-  
 γορότας, ἐς τὸ σημεῖον καὶ τὸν μοχλὸν  
 ἀσκαρδαμυκτὴν βλέποντας, ἰκανῶς  
 ἀπολαύσιν οἱ μένους, ἔτι αὐτὴς ἀπο-  
 λαύειν ἔχουσιν, ἀλλὰ τὸ μῆδενὶ μεταδι-  
 δόναί τῆς ἀπολαύσεως, καθάπερ τὴν  
 ἐν τῇ φάτῃ κύναν, μήτε αὐτῆν ἐδί-

8022

num ex affiduo colligendi, coacer-  
 vandique vfu contractis, contortisq; :  
 quod si quãdo daretur opportunitas,  
 aufugitorum quoque ab illis te mini-  
 tabare. In summa, rem supra modum  
 acerbam iudicabas in æreo ferreoue  
 thalamo, Danaes exemplo virginem  
 afferuari atque à scelestissimis educa-  
 ri pædagogis, fœnore & computatio-  
 ne. Perinde absurdè facere aiebas,  
 quod te præter modum adamarent,  
 neque cùm liceret, frui auderent, ne-  
 que cum ipsis esset in manu, amore  
 suo securè vterentur, sed vigiles ob-  
 seruarent, ac signum ac seram oculis  
 nunquam conniuentibus, neque vs-  
 quam dimotis semper intuentes, ab-  
 unde magnum fructum arbitantes,  
 non quod ipsis fruendi facultas ad-  
 esset, sed quod nemini fruendi copi-  
 am facerent, non aliter quàm in præ-  
 sepi canis, nec ipse vescens hordeis,  
 nec



ἔσσαν τῶν κριθῶν, μήτε τῶ ἵππῳ πει-  
 νῶντι Ἰπιτρέπασαν. καὶ ὡς ἐπέγε καὶ  
 κατεγέλας αὐτῶν Φειδομένων, καὶ Φυ-  
 λαπτόντων, καὶ τὸ καινότατον, αὐτῶς  
 ἑηλοτυπωῶτων· ἀγροῦντων δὲ ὡς κα-  
 τάρτα Ὁ οἰκέτης, ἢ οἰκονόμῳ, ἢ παι-  
 δότερι ψυπέτων λατράως, ἐμπαροινή-  
 σθη τὸν κακοδαίμονα, καὶ ἀνέρασον δε-  
 σπότην, πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόστο-  
 μον λυχνίδιον καὶ διψαλέον θρυαλι-  
 λίδιον ἐπερρυπνῆν ἐάσας τοῖς τόκοις.  
 πῶς ἔν σὺκ ἀδίκον, πάλαι μὲν σου  
 ταῦτα ἀπᾶσαι, νῦν δὲ τῷ Τίμωνι  
 τε ἐναντία Ἰπικαλεῖν; Πλῆστ. καὶ  
 μὲν ἔγωγε πάλῃ ἢ ἐξετάζοις, ἀμφω σοι  
 εὐλογοῖ δόξω παρῆν τῆτε γὰρ Τίμωνος  
 τὸ πᾶνυ τῆτο ἀνειμένον, ἀμελὲς καὶ σὺκ  
 εὐνοϊκόν, ὡς πρὸς ἐμὲ εἰκότως ἂν διο-  
 κείη, τῆς τε αὐ κατὰ κλειστον ἐν θύρασι  
 καὶ

nec equum famelicum id facere sinens. Quin etiam ridebas istos, qui parcerent & asseruarent, & ( quod esset absurdissimum ) ipsi quidem sibi subtraherent, vererenturque contingere: non intelligerent autem fore, ut aut sceleratissimus famulus, aut dispensator, aut liberorum pædagogus furtim subiret, ludibrio habiturus infelicem & inamabilem herum, quem postea sinat ad obscuram, & oris angusti lucernulam, ac siticulosum ellychniolum vsuris inuigilare. An non igitur iniquum, cum hæc quondam incusaueris, nunc in Timone diuersa his criminari? **PLUR.** Atqui si rem verè perpenderit, vtrumque me iure facere iudicabis. Nam & Timonis ista nimia lenitas, negligentia potius, haud beneuolentia, studiūque quod ad me pertinet, meritò videatur. At è diuerso, qui me ostijs ac-

tenc-

καὶ σκότω φυλάττοντας, ὅπως αὐτῆς  
 παχύπρος γυνώμεν, καὶ πημελής, καὶ  
 ὑπέρογκος, ὄπιμελαμένους, ἕτε προσ-  
 απιόμενους αὐτῆς, ἕτε εἰς τὸ Φῶς  
 προάγοντας, ὡς μηδὲ ὀφθαλμὸς πρὸς  
 τινος, ἀνοήτους ἐνόμιζον εἶναι καὶ ὑβρι-  
 στῶς, ἔδεν ἀδικεῖντά με ὑπὸ τοσούτοις  
 δεσμοῖς κατασέποντας, ὅσα εἰδότες ὡς  
 μὴ μικρὸν ἀπίασιν ἄλλω πινὶ τῷ εὐδα-  
 μόνων με καταλιπόντες, ἕτε ἔν ἐκείνους,  
 ἕτε τῶν πάντων προχείρους εἰς ἐμὲ τῶ-  
 ντες ἐπαυῶ, ἀλλὰ τῶν, ὅπερ ἄριστόν ἐστι,  
 μέτρον ὄπιθήσοντες τῷ πράγματι, ἔ-  
 μήτε ἀφεξομένους παράπαν, μήτε προ-  
 ησημένους τὸ ὅλον. Διόπερ καὶ αὐτῶν πολ-  
 λάκις ἀνακλιῶ, πρὸς ἐνίων μὲν ἀπί-  
 μως λακλιζόμενος, καὶ λαφύοσόμενος,  
 καὶ ἐξαιτλούμενος, ὑπὸ ἐπίωι τῷ, ὡς περ  
 πηγματίας δραπέτης πεπεδημένος. Ζε.

τί ἔν



tenebris inclusum seruabant, id agentes, quo scilicet crassior. saginatiórque; ac nimia mole turgidus euaderem, cum interim neque ipsi contingerent, neque in lucem producerent, ne vel aspicerer à quoquam, hos dementes & contumeliosos in me iudicabam, quippe qui me nihil commeritum tot in vinculis cogerent situ carieque putrescere, haud intelligentes, quomox demigrent me alij cuiquam, cui fortuna fauerit, relicturi. Neque hos igitur probo, neque illos, qui nimium facile mihi manus admouent, sed qui (quod est optimum) mediocritate vtuntur, vti nec prorsus abstineant, nec penitus profundant. Quare & ipse sæpè indignor, cum à nonnullis ignominosè cædor calcibus, laniorque atque exhatrior, à nonnullis contra perinde ac stigmaticus fugitiuus compedibus vincior. I V P I T E R.

Quid:

τί ἐν ἀγοῖακταῖς κατ' αὐτῶν ; διδοῦσι  
 γὰρ ἄμφω καλλῶ τὴν δίκην. οἱ μὲν  
 ὡσπερ ὁ Τάνταλος ἀπειτῆ ἄγασται καὶ  
 ξηροὶ τὸ σῶμα, ὄππικεχηνότες μόνον τῶ  
 χρυσίῳ· οἱ δὲ καθάπερ ὁ Φινεὺς διπὸ τῆ  
 Φάρυγγος τὴν τροφήν ὑπὸ τῶν ἀρ-  
 πηγῶν ἀφαιρέμενοι. ἀλλ' ἀπὸ τῆ ἤδη,  
 (ὡφρονεσέρῳ ὡφραπλὺ τῶ Τίμωνι  
 ἐπυξόμενος. Πλῆ. ἐκείνος γὰρ πτε  
 παύσε), ὡσπερ ἐκ κεφίνε τετραπη-  
 μένε, πρὶν ὄλωσ εἰς ρυῆναί με καὶ παρ-  
 δὴν ἐξαπτελεῖν, φθῆσαι βελόμενος τῆ  
 ὄππρροήν, μὴ ὑπέραντλος εἰς πεσῶν ἐ-  
 πικλύσω αὐτόν ; ὡσε εἰς τῆ τῆ Δαναίδων  
 πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μά-  
 τῶ ἐπαντλήσειν, τῆ κύτρε μὴ ἐζον-  
 τος, ἀλλὰ πρὶν εἰς ρυῆναι χεδὸν ἐκχυ-  
 θησομένε τῆ ἐπὶρρέοντος, ἔτως ευρύτε-  
 ρον τῆ πρὸς τῆ ἐκχυσιν κεχηνὸς τῆ πί-  
 θε, ἔκ κῶλυτος ἡ ἐξοδος. Ζεὺς, ἐκῆν ἡ  
 μὴ

Quid igitur indignaris contra illos  
 quandoquidem utriusque pœnas e-  
 gregias luunt. alteri quidem dum  
 Tantali in morem neque bibere si-  
 muntur, neque edere, sed ore sicco  
 duntaxat inhiant auro: alteri verò dū  
 illis ceu Phineo cibos Harpiæ ipsis è  
 faucibus eripiunt. Sed abi iam, Ti-  
 mone multo posthac vsurus cordati-  
 ore. **PLUT.** An ille aliquando desinet  
 me ceu foraminoso cophino, prius-  
 quam omninò influxerim, data opera  
 exhaurire, quasi conetur occupare,  
 quò minùs influam, veritus ne si co-  
 piosus infundar, ipsum vndis obru-  
 am? Quo fit, vt in Danaidum dolium  
 aquam mihi videar allaturus frustra-  
 que infusus, vase non continente  
 liquorem, imò prius propemodum  
 effuso quod influit quàm influxerit.  
 Ad eò latus dolij hiatus ad effusio-  
 nem, ac liber exitus **IUP.** Proinde ni  
 hiatus istum obturauerit, perpetua-  
 V amque



μὴ ἐμφοράξῃ τὸ κεχλωὸς τῆτο, καὶ εἰς  
 τὸ ἀπὸ ἀναπεπταμένον, ἐκχυθέντες  
 ἐν βραχίσι, ραδίως εὐρήσει πῦρ  
 διφθέραν αὐθις, καὶ τὴν δίκελλαν ἐν τῇ  
 περὶ τῆς πίθου. ἀλλ' ἀπιτε ἤδη καὶ πωλο-  
 τίζειτε αὐτόν. σὺ δὲ μέμνησο, ὦ Ἑρμῆ,  
 ἱπαιῶν, πρὸς ἡμᾶς ἀγειν τὰς κύκλω-  
 πους ἐκ τῆς Αἴτης, ὅπως τὸν κεραυνὸν  
 ἀκρονήσαντες ὄπισθεν ἀσώσωσιν, ὡς ἤδη  
 γὰρ πετηγμέναι αὐτὰ δεησόμεθα. Ἑρμ.  
 περὶ ἡμῶν, ὦ Πλῆτε. τί τῆτο; ἰπποσκιά-  
 ζεις; ἐλελήθης με, ὦ γυνάδα, εἰ τυφλὸς  
 μόνον, ἀλλὰ καὶ χλωὸς ὤν. Πλῆ. ἐκ αὐ-  
 τῆτο, ὦ Ἑρμῆ, ἀλλὰ ὁπότε μὲν ἀπὸ  
 πύθουτινα πεμφθῆις ὑπὸ τῆς Διός, σὺ  
 εἶδ' ὅπως βραδύς εἰμι καὶ χλωὸς ἀμφο-  
 τέροις, ὡς μόλις πελῆν ἐπὶ τὸ τέρμα, προ-  
 γηασάσαστος εἶσοτε τῆς πεμμένοντος. ὁπ-  
 τε αὖτ' ἀπαιλάττεσθε δέη, πηλὸν ὄψι, πο-  
 λὺ τὸ ὄρνέων ὠκύπρον. ἄμα γὰρ ἔπεσον  
 ἡ ὕσπληγξ.

amque perstillationem sistere studue-  
 rit, te propediem effuso; facile  
 sagum rursus & ligonem in face do-  
 lij reperiet. Sed interim abite, atque  
 illum diuitem reddite. At tu, Mercuri,  
 fac memineris, vt rediens Cyclo-  
 pas ex Ætna tecum adducas, quo fulmen  
 cuspide restituta resarciant. Nam eo  
 nobis acuminato opus fuerit. MER-  
 CUR. Eamus Plute. Quid hoc? Num  
 claudicas? Equidem ignorabam, ô  
 præclare, te nō cæcum modo, verum  
 etiam claudum esse. PLVIVS. Atqui  
 non hoc mihi perpetuum, Mercuri.  
 verum si quando proficiscor à Ioue  
 missus ad quempiam, tum nescio quo  
 pacto tardus sum, & vtroq; claudus  
 pede ita vt agrè ad metam pertingere  
 queã sene nōnumquam interim factò,  
 qui me opperiebatur. Porro cùm di-  
 scedendum est, alatum videbis multò  
 auibus celeriozem. Vnde fit, vt vix  
 iam amoto repagulo, ego iam præco-

ὑπληγξ, καὶ γὰρ ἤδη ἀνακηρύττομαι  
 νενικηκώς ὑπερπηθήσας τὸ σκόδιον, ἔδδ  
 ἰδόντων ἐπίστε τῶν θεατῶν. Ερ. σὺκ ἀ-  
 ληθῆ ταῦτα φῆς. ἐγὼ δὲ καὶ πολλὰς  
 ἀν εἰπεῖν ἔχοιμί σοι, χθές μὲν ἔδδ ὀβο-  
 λὸν ὡσεὶ πρίασμα βρόχον ἐχρηκῆτας,  
 ἀφνω δὲ τήμερον πλυσίς ἐ πλυτε-  
 λῆς ὄπι λευκῆ ζεύγης ἐξελώνοντις,  
 οἷς ἔδδ καὶ ὄνος ὑπῆρξε πώπτε, καὶ ὄ-  
 μως περφυροῖ, ἐ χρυσόχειρες πειέρ-  
 χονται, ἔδδ αὐτοὶ πσεύοντες οἱ μὲν, ὅτι  
 μὴ ὄναρ πλυσίςιν. Πλῆ. ἕτεροῖον τῆτ  
 ἔστιν, ὡ Ερμῆ, καὶ ἔχῃ τοῖς ἐμαυτῆ πα-  
 σὶ βαδίζω τότε, ἔδδ οὐ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ  
 Πλάτων ἀποσέλλει με παρ' αὐτῆς, ἄτε  
 πλυστοδότης καὶ μεγαλόδωρ, καὶ  
 αὐτὸς ὢν δηλοῖ γέν καὶ τῶ ὀνόματι.  
 ἐπειδὴν τοίνυν μετοικισθῆναι δέη  
 με παρ' ἐτέρω πρὸς ἕτερον, ἐς δέλιτον  
 ἐμβά.



ois voce victor pronuntier, saltu stadium transmensus, ne videntibus quidem aliquoties spectatoribus.

MERCVR. At ista quidem haud vera narras, imò ego tibi permultos commemorare queam, quibus heri ne obolus quidem erat quo restimementent, statim verò hodie diuites & sumptuosi in albo curru aurigantes, quibus ante ne asellus quidem suppeditarit. Ii tamen purpurati, aurumque manibus gestantes obambulant: qui ne ipsi quidem, opinor, credere possunt, quin per somnium diuites sint.

PLVY. Istæc alia res est, Mercuri. Neque enim tum meis ipsius ingredior pedibus nec à Ioue, sed à Dite ad istos transmittor: qui & ipse nimirum opum largitor est, ac magna donans: id quod ipso etiam nomine declarat. Itaque quoties est mihi ab alio ad alium demigrandum, in tabellas iniici-

ἔμβαλόντες με, καὶ κατασημνήμενοι  
 Ἰππελῶς, Φορηδὸν ἀράμενοι μετα-  
 κομίζουσι. καὶ ὁ μὲν, νεκρὸς ἐν σκοτεινῷ  
 πρὸ τῆς οἰκίας πρὸκειται, ὑπὲρ τὰ γό-  
 νατα παλαμᾶ τῆ ὀφόνη σκεπόμενος, πε-  
 ριμάχητος ταῖς γαλαῖς. ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελ-  
 πίπαιτες, ἐν τῇ ἀγορᾷ περιμένουσι κε-  
 χηνότες, ὥσπερ τὸ χελιδόνα προσπε-  
 τισμένῳ, τετριγότες οἰνεοῦσι. ἐπειδὴν  
 οὐδὲ τὸ ζῆμα ἄφαιρεθῆ, ἔρ' ἄλινον  
 ὀνυμηθῆ, καὶ ἠδέλτος ἀνοιχθῆ, ἔ' ἀνα-  
 κηρυχθῆ με ὁ καμνὸς δεσπότης, ἥπι-  
 συγγνήης περ, ἥς κόλαξ, ἥ οἰκίτης, μέ-  
 γα τὸ μίσθωμα ὁ γυναικῶν ἀπολα-  
 βῶν, ἐκείνῳ μὲν, ὅς περ ἂν ᾖ, πρὸ  
 ἀρπασόμενός με, αὐτῇ δὲ λέτω, θεῖαι  
 φέρων, ἀντὶ τῆς τῶς Πυρρίης, ἥ Δρό-  
 μωνος, ἥ Τιβίης, Μεγακλῆς ἥ Μεγά-  
 βυζος, ἥ Πρωταρχος μετονομασθεῖς,  
 τῆς μάτην κεχηνότας ἐκείνας εἰς  
 ἀλλή-

hant me ac diligenter obſignantes ſar-  
 cinæ in morem ſublatoſum transpor-  
 tant. Interea deſunctus ille alicubi in  
 ædium tenebricoſa parte iacet, vetere  
 ſiliteo in genua iniecto tectus, de que  
 feles digladiantur. Porro qui me ſpe-  
 rauerant obtinere, in foro operiun-  
 tur hiantes, non aliter, quàm hiru-  
 dinem aduolantem ſtridentes pulli.  
 Deinde ubi ſignum detractum eſt, &  
 lineus ille funiculus inciſus, apertaꝫ;  
 tabellæ, iamque nouus dominus pro-  
 nuntiatus eſt, ſiue cognatus quiſpi-  
 am, ſiue adulator ſiue ſeruus, ingens  
 ſcilicet præmium ferens generoſus  
 quiſquis ille tandem fuerit, nonnun-  
 quam me ipſis cum tabellis arreptum,  
 fugiens apportat commutato nomi-  
 ne, vt qui modò Pyrrhias, aut Dro-  
 mo, aut Tibius, iam Megacles, aut  
 Megabyzus, aut Protarchus appelle-  
 tur. Cæterùm illos ne queſquam hi-  
 antes, ſeque mutuum intuentes re-



ἀλλήλους ἀποβλέποντας καταλιπών,  
 ἀληθῆς ἄγοντας τ' πένθος, οἷος αὐτῆς  
 ὁ θύννος ἐκ μυχῆ τ' σαγήνης διέφυγν  
 οὐκ ὀλίγον τὸ δέλεαρκατὰ πῶν. ὁ δὲ  
 ἐμπεσὼν ἀφρόως ἐς ἐμὲ ἀπφρόκαλος,  
 ἢ πιχύδερμος ἄνθρωπος, ἐπὶ τ' πέδλω  
 πεφρικῶς, ἢ εἰ παριῶν ἄλλος μασιζέ  
 πης, ὄρθιον ἐφιστῶς τ' ἔς, ἢ τ' μυλῶνας,  
 ὡσπερ τ' ἀνάκτερον παροσκυῶν, ἔκ ἐπὶ  
 φορητὸς ἐστὶ τοῖς ἐντυγχάνουσιν, ἀλλὰ  
 ἴσ τε ἐλευθέρως ὑβρίζει. Ἐτῆς ὁμοδῆ  
 λης μασιγοῖ, ἀποπφρώμενος εἰ ἐ αὐτῶ  
 τὰ τοιαῦτα ἔξουσιν. ἀχρεῖς ἀν' ἠίποστρο  
 φίας ἐπιθυμήσας, ἢ κέλαξι πφραδῆς  
 ἑαυτὸν ὁμνύουσιν, ἢ μὴν εὐμορφόπρον  
 μὲν Νιρέως εἶναι αὐτὸν, εὐγνέσερον ἢ ἔ  
 Κέκροπος, ἢ Κόδρα, σωετώπρον ἢ τῆ  
 Οδυσσεῶς, πλυσσιώπρον δὲ συνάμα  
 Κροίσων ἐκκαμάδεκα, ἐν ἀκαρεῖ ἔχρον  
 ἄθλιος

linquit, ac verum luctū agentes, quod  
 eiusmodi thynnus ex intimo sagenæ  
 sinu sit elapsus, qui non parum ma-  
 gnam escam deuorarit. At hic repentē  
 totus in me irruens, homo vitæ mun-  
 dioris, atque elegantioris rudis, pin-  
 gui illotāque cute, qui compedes et-  
 iam dum horrescit, & si quis præteriēs  
 loro increpet, arrectis stet auribus:  
 quique pistrinum, perinde vti tem-  
 plum adoret: non est deinceps tole-  
 randus ijs, quibus cum viuit, verū &  
 ingenuos afficit contumelia, & con-  
 seruos flagris cædit, experiens num &  
 sibi huiusmodi liceant, donec aut e-  
 quorum alendorū studio captus, aut  
 adulatoribus sese permittens, de ierā-  
 tibus Nireo formosiorē esse, Ce-  
 crope Codrōue generosiorē, calli-  
 diorem Vlysse, vnum autem vel sede-  
 cim pariter Cræsis opulentiorem,  
 momento temporis semel profundat  
 in fœlix, quæ minutatim multis ex

V 5

per-

ἄθλιος ἐκχέη τὰ κατ' ὀλίγον ἐκ πλ-  
 λῶν Ἰπιορκιῶν ἔαρπαγῶν ἔπανερ-  
 γιῶν σωφλεγμένα. Ερ αὐτὰ πρᾶξε-  
 δὸν Φῆς τὰ γινόμενα. ὁπόταν ἢ ἐν αὐ-  
 τόπῃς βαδίζης, πῶς ἔτω τυφλὸς ἂν  
 εὐρίσκεις τὴν ὁδὸν; ἢ πῶς διαγινώσκεις,  
 ἐφ' ἧς ἂν σε ὁ Ζεὺς ἀποσείλῃ, κρίνας  
 εἶναι τὴν πλῆξιν ἀξίως; Πλ. οἶει γ' εὐ-  
 ρίσκειν με οἵπιές εἰσι; Ερ. μὰ τὴν Δία ἔ-  
 πάνυ ἐγὼ Ἀριστέδω καταλιπὼν, Ἰπ-  
 πνίκῳ ἔκαλλία προσήεις, ἔπλοῖς  
 ἄλλοις Ἀθηναίων, ἔδε ὁβολὴ ἀξίους.  
 πλὴν ἀλλὰ τί πρᾶξις καταπεμφθείς;  
 Πλᾶτ. αἶω ἔκατω πλαιῶμα περ-  
 νοσῶν. ἄχρῃς ἂν λάθω πινὶ ἐμπεσῶν.  
 ὁ δὲ ὅς τις ἂν πρῶτις μοι περὶ τύχῃ  
 ἀπαγαγῶν ἔχει, σέ τον Ερμῆν Ἰπὶ τῷ  
 ἐσθλαλόγῳ τῆ κέρδιος προσκυνῶν.  
 Ερμ. ἐκουῶν ἐξηπάτηται ὁ Ζεὺς,  
 οἴομενός σε κατὰ τὰ αὐτῶν διοκουῶτα

πλξ.



periurijs, rapinis flagitijs fuerant col-  
 lecta. **M.** Ista fermè sic habent, vti nar-  
 ras: verū vbi tuis ipsius ingrederis pe-  
 dibus, qui tandē cæcus cūm sis, viā in-  
 uenire soles? Aut qui dignoscis, ad  
 quosnam Iupiter te miserit, dignos illi  
 visos qui divitijs abundant? **PL.** Enim-  
 verò credis me reperire istos ad quos  
 mittor? **M.** Per Iovē haud quaquam.  
 Neque enim alioqui Aristide præter-  
 ito, ad Hipponicam & Calliam ac-  
 cessisse, tūm ad alios Athenienses,  
 homines ne obolo quidem æstimand-  
 dos. Cæterūm quid facis, quando qui-  
 dem emissus? **PL.** Sursum ac de-  
 orsum circumcursans oberro, donec  
 imprudens in quempiam incurrero.  
 Hic autem, quisquis ille sit qui fortè  
 primus me nactus sit abducit, ac pos-  
 sidet, te Mercuri pro lucro præter spē  
 subiecto venerans atque adorans.  
**M.** Num ergo fallitur Iupi-  
 ter, qui quidem credat ex ipsius ani-

πωλιζέιν, ὅσους ἀν' οἴηται τῶν πωλιτῶν  
 ἀξίους; Πλῆ. καὶ μάλα δικαίως, ὡ γὰρ  
 θεὸς γε τυφλὸν οἶτα εἶδως, ἐπεμπεύ  
 ἀναζητήσονται δυσεύρετον ἔτω χεῖμα,  
 καὶ πρὸ πολλῶν ἐκλελοιπὸς ἔβια,  
 ὅπερ εἶδ' ὁ Λυγκεὺς ἀν' ἐξεύροι ραδίως,  
 αἰμαυρὸν ἔτω καὶ μικρὸν ὄν. ποιχαρῶν ἀπὸ  
 τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλίγων ὄντων, πνη-  
 ρῶν ἢ πλείων ἐν ταῖς πόλεσι τὸ πᾶν  
 ἐπεχόντων ῥᾶον ἐς τῆς πικρίας ἐμπί-  
 πτω πείων, ἔσσι γνηνέουσαι πρὸς αὐτῶν.  
 Ερ. εἶτα πῶς ἐπιδὸν καὶ ἀλίπης αὐτῆς,  
 ραδίως Φεύγεις, σὲκ εἶδως πλὴν ὀδύον;  
 Πλῆ. ὀξυδερκῆς τότε πως καὶ ἀρτίπας  
 γήνομαι πρὸς μόνον τὸ καιρὸν τὸ Φυ-  
 γῆς. Ερμ. ἐπὶ δὴ μοι καὶ τῶν δόκριναι,  
 πῶς τυφλὸς ὢν, εἰρήσεται γὰρ, καὶ πρὸς  
 ἐπὶ ὠχρὸς καὶ βαρὺς ἐκ τῶν σκελοῖν το-  
 σάτρε ἐραστὰς ἔχεις, ὥστε πάντως δόπο-  
 βλέ-

mi sententia ditari abs te hos, quos ille dignos existimarit, qui ditescerent?

PLUT. Et iure quidem optimo fallitur, ô bone, quippe qui cum me cæcum esse non ignoret, emittat vestigatum rem vsque adeò repertu difficilem, & iam olim è vita sublatam, quàm ne Lynceus quidem facilè inueniret, quæ nimirum adeò obscura sit ac minuta. Itaque cum rari sint boni, improbi potè in ciuitatibus omnia obtineant, oberrans facilè in huiusmodi mortales incurro, ac retibus illorum illigor. MERCVR. At qui fit, vt quoties eos deseris, celeriter aufugas, cum vitæ sis ignarus? PLUT. Tum demum acutum cerno, pedibusq; valeo, vbi ad fugam tempus inuitat, MERCVR. Iam illud quoque mihi responde, qui fit, vt cum sis oculis captus (dicendum enim est) præterea pallidus, postremò claudus, tam multos habeas amantes, adeò vt omnes respi-



βλέπῃν εἰς σέ κ' ἡ τυχόντας μὲν εὐδαιμο-  
 νεῖν οὐκ ἔστι, εἰ δ' ἀποτύχοιεν, κ' ἀνέχε-  
 σθαι ζῶντας; οἶδα γὰρ πῶς οὐκ ὀλίγους  
 αὐτῶν ἔτιω σε δυσέρωτους ὄντας, ὥς τε  
 εἰς βαθυκῆτα πάντων φέροντες ἔρρι-  
 ψαν αὐτῶν, κ' πετρῶν κατ' ἡλιβάτων,  
 ὑπερορᾶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σ' ὅτι περ  
 εἶδ' ἔδραχμὴν ἐώρας αὐτῶν. πλὴν ἀλλὰ  
 κ' σὺ ἀν', εὐοἶδα, ὅτι ὁμολογήσεις, εἰ π  
 ξυνίης σωτῆρ, κερυβαῖ πᾶν αὐτῶν, ἐ-  
 ρωμένῳ τοιῶν Ἰππικευμένων. Πλ.  
 οἶει γὰρ τοιῶν, οἷος εἰμι ἑσθλῶν αὐ-  
 τοῖς χωλὸν, ἢ τυφλὸν, ἢ ὅτι ἄλλοι μοι  
 πρόσθεν; Ερμ. ἀλλὰ πῶς, ὦ Πλῆστε,  
 εἰ μὴ τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες ἡσίοι;  
 Πλ. εἰ τυφλοὶ, ὦ ἄριστε, ἀλλ' ἡ ἀγνοία κ' ἢ  
 ἡ ἀπάτη ἄπερ ἴδ' κατέχεισι τὰ πάντα,  
 Ἰπποκιάζουσιν αὐτῶν. ἐπὶ δ' εἰ αὐτοὶ ὡς  
 μὴ παντάπασιν ἄμορφος ἢ ἄλλο πο-  
 σωπῆον περιττόμενος ἐρασμιώτερον,  
 216.

respiciant in te, & si potiantur, felices videantur: sin frustrentur, non sustineant viuere? Ex his equidem non paucos noui, qui sic perditè te amarint, ut se aërio scopulo piscosi in æquoris alta, præcipites abiecerint, rati fastidiri sese abs te propterea quod illos nullo pacto respexisses. Quâquam fat scio, tu quoque fateberis, si quo modo tibi ipsi notus est, furere istos, qui eiusmodi amore sunt dementati.

PLUT. At enim credis me, qualis sum, talem istis videri, nempe claudum aut cæcum, aut si quid aliud adest mihi vitij? MÆK. Quid ni, ô Plute? nisi fortè, & ipsi omnes cæci sunt.

PLUT. Haud cæci quidem, ô optimè, verùm inscitia errorque, quæ nunc occupant omnia, illis offundunt tenebras: adhæc ipse quoque ne per omnia deformis sim, persona vehementer amabili textus inaurata, geminisque picturata, ac versicoloribus amictus, eis occur-

Διάχρυσον κὲ λιθοκόλλητον, Ἐπικίλα  
 ἐνδύς ἐντυγχάνω αὐτοῖς. οἱ δὲ αὐτο-  
 πρῶσων οἰόμενοι ὄραν τὸ κάλλος,  
 ἔρωσι, κὲ ἀπολλωτοὶ μὴ ἐντυγχάνου-  
 πτες ὡς εἰ γέ τις αὐτοῖς ὄλον ἀπογο-  
 μνώσας ἐπέδειξέ με, δῆλον ὡς καπι-  
 γίνωσκον ἀν' αὐτῶν, ἀμβλυώτεροντες πᾶ-  
 τηλικαῦτα, κὲ ἔρωτες κενεράσων καὶ  
 ἀμόρφων πραγμάτων. Ερ. τί χυόπι ἐν  
 αὐτῷ ἤδη τῷ πλετεῖν γινόμενοι, καὶ τὸ  
 προσωπιῶν αὐτὸ περιδέμενοι, ἐπιέξα-  
 πατῶνται; κὲ ἢν τις ἀφαιρήσῃ αὐτῶς  
 ἄπτον ἀν' τὴ κεφαλὴν ἢ τὸ προσωπιῶν  
 πρῶοιντο; εἰ γὰρ δεῖ κὲ τότε ἀγροεῖν εἰκὸς  
 αὐτῶς ὡς Πήχρυσος ἢ εὐμορφία ἐστίν,  
 ἐνδοξον πᾶ πάντα ὀρῶντας. Πλ. οὐκ ὀ-  
 λίγα ὡς Ερμῆ, Ἐπὸς τῆτό μοι σωμα-  
 γωνίζετο. Ερ. πᾶ πῖα; Πλ. ἐπιδάσῃς  
 ἐντυχῶν τὸ πρῶτον ἀναπετώσας τὴ δύ-  
 ραν εἰς δέχεταιί με, (συμπαιρῆσέρχῃ)  
 μετ'



occurro: illi rati sese natiui vultus venustatem aspicere, capiuntur, & pereunt non potientes. Quod si quis me toto corpore renudatum illis ostenderit, dubio procul futurum sit, vt se ipsi damnent, qui tanto porè cæcutierint, adamantes res neutiquam amandas ac foedas. **MER.** Quid ergo post eaquam eò peruentum est, vt iam diuites euaserint, iamque personam sibi circumposuerint, rursus falluntur? Adeò vt si quis illis detrahere conetur, panè caput potius, quam personam abijciant? Neque enim verisimile est etiam tum illos ignorare, fucatam esse formam, cum intus cuncta inspexerint. **PLVT.** Ad id non parum multæ res, ô Mercuri, mihi sunt adiumento. **MER. & VR.** Quanam? **PLVT.** Simulatque qui me primum nactus est, a pertis foribus exceperit, clanculum vna mecum introit elatio, vecordia, iactantia, mollities, violentia,

μετ' ἐμῶν λαθῶν ὁ τύφος καὶ ἡ ἀνοία, καὶ ἡ  
 μεγαλαυχία, καὶ ἡ μαλακία, ἔϋβρις,  
 καὶ ἀπάτη, ἔλλα ἀπὸ μυρία ἰσοδὴ  
 τῶν ἀπάντων καταληφθῆς πῶ  
 ψυχῶν, θαυμάζει τε τὰ ἑθνημαστὰ, ἔ  
 ὀρέγεται τῷ Φευκτῶν. καὶ κενὸν πάντων  
 ἐκείων πατέρα τῷ εἰσεληλυθῶτων κα-  
 κῶν τεθῆκε, δορυφορέμενον ὑπὸ αὐ-  
 τῶν καὶ πάντα πρότερον πάθοι ἂν, ἢ ἐμὲ  
 προέαυ ἰσομύνηειεν ἂν. Ερμ. οἷς δὲ  
 λῆϊός ἐ, ἢ Πλῆστε, ἔ ὀλιθῆρος ἔ δυσ-  
 κάθεκτος καὶ διαφευκῆς, ἐδεμίαν ἀν-  
 πιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν, ἀλλ'  
 ὡσπορ ἐγχείλεις ἢ οἱ ὄφθς διὰ τῷ δακ-  
 τύλων δραπετεύθς ἐκ οἶδα ὅπως. ἢ πε-  
 νία δ' ἐμπαλιν ἰξωίδης τε καὶ εὐλαβῆς, καὶ  
 μυρία τὰ ἀγκιστρα ἐκπεφυκῆτα ἐξ  
 ἀπαντῶν τῷ ζώματος ἔχουσα, ὡς πηλο-  
 σιάσαντας εὐθύς ἔχεαυ, καὶ μὴ ἔχου  
 ραδίως δοτολυθῶσαι. ἀλλὰ μετὰ ζῶ ἢ  
 φλυαζῶντας ἡμᾶς προῖγμα οὐ

tia dolus, atque alia item innumera-  
 bilia: à quibus omnibus posteaquam  
 est animus occupatus, iam admiratur  
 quæ neutiquam sunt admiranda, &  
 appetit ea quæ sunt fugienda: & me  
 cunctorum illorum patrem ingresso.  
 cum malorum stupet, illorum satel-  
 litio vallatum: quiduis potius passu-  
 rus, quàm ut me compellatur reijce-  
 re. **MERCVR.** Ut leuis ac lubricus es  
 Plute, retentu difficilis ac fugax, neq;  
 vllam præbens ansam certam, quo  
 pressus tenere, sed nescio quomodo  
 anguillarum, ac serpentum in morem  
 inter digitos elaberis. At è diuerso  
 paupertas viscosa, pressu facilis, to-  
 tóque corpore mille vncos gerit ha-  
 mos, ut qui tetigerint, illico hæreant,  
 ne facilè queant auelli. Verùm inter-  
 ea dum nugamur, rem haud parvam  
 omisimus. **PLVT.** Quam? **MERCVR.**

Nempe



μικρὸν διέλαθε. Πλ. τὸ ποῖον; Ερ. ὅτι τὸν  
 Ἰουαυρὸν σὺκ ἐπηγαγόμεθα, ἔπερ ἔδει  
 μάλιστα. Πλ. ἄ. θάρρῃ τέττε γέενεκα, ἐν  
 τῇ γῆ αὐτὸν καταλείπων ἀνέρχομαι  
 παρ' ὑμᾶς, Ἰπιοκῆψας ἔνδον μένθ' ἐπι-  
 κλησάμενον τ' ἴθραν, ἀνοίξαν ἢ μηθενί,  
 ἦν μὴ ἐμῆ ἀκέση Φοῖσαντις. Ερ. σὺκ ἔν  
 Ἰπιβαίνωμεν ἤδη τ' Ἀθικῆς. καί μοι  
 ἔπερ ἐχόμενος τ' χλαμύδος, ἄχρῖς ἀν  
 πρὸς τ' ἐρχαπὴν ἀφίκωμαι. Πλ. εὐ πι-  
 εῖς, ὦ Ερμῆ, χρεσθιγωγῶν, ἐπερ ἦν γο  
 ἰδολίπης με, Ὑπερβόλω τάχα ἢ κλέ-  
 ωνι ἐμπεσῶμαι πείνος ὦν. ἀλλὰ τίς ὁ  
 ψόφος ἔτός ἐστι, καθάπερ σιδήρης πρὸς  
 λίθον; Ερ. ὁ Τίμων ἐποπὶ σκάπιδ' ἀλησί-  
 ον, ὀρφνὸν καὶ ὑπέλιθον γήδιον, παπαίκαθ  
 ἢ πένια πάρεσι, καὶ ὁ πόνος ἐκᾶίνος, ἢ καρ-  
 περία ἢ καὶ ἡσοφία, καὶ ἡ ἀνδρεία, καὶ ὁ τοιῶ-  
 πος ὄχλος τ' ἰσπὸ τῶ λιμῶ ταπιομένων  
 ἀπάν-

Nempe quia Thesaurum non adduximus, quod vel inprimis erat opus. **PLUTVS.** Ist hac quidem ex parte bono sis animo. Nam non nisi in terra relicto illo ad vos ascendere soleo, iussuque intus manere foribus occlusis, neque cuiquam aperire, nisi me vociferantem audierit. **MERCVRIVS.** Iam igitur Atticam ad eam. Et me sequere chlamydi adhærens, donec extremam viam attigerimus. **PLUTVS.** Rectè facis Mercuri, cum me per viam ducis. Erenim me desereres forsitan oberrans in Hyperbolum aut Cleonem inciderem. Sed quis hic stridor ceu ferri saxo impacti? **MERCVRIVS.** Timon hic est, qui proxime montanum & petricosum fodit solum. Papæ, adest & Paupertas: & Labor ille, tum robur, Sapiens, Fortitudo, atque id genus aliorum turba: quorum omnium agmen, **Fa-**  
**me,**

ἀπάντων, πολὺ αἰμύνεις τῶν δόρυ-  
 φόρων. Πλῆ. τί ἔν ἔκ ἀπαλατόμεχα  
 ὦ Ερμῆ τῆ ταχίστω; ἔ γάρ ἄν τι ἡμῖς  
 δράπαμεν ἀξιόλογον πρὸς ἄνδρα, ὑπὸ  
 τηλικύτῃ στρατοπέδῃ περιεχόμενον.  
 Ερ. ἄλλως ἔδοξε τῷ Δίῳ, μὴ δοποδελιω-  
 μεν ἔν. Πενία. πῶς τῆτον ἀπάχης, ὡς ὄρ-  
 γηφόντα, χειραγωγῶν; Ερμ. ὅτι  
 τῆτον τὸν Τίμωνα ἐπέμψθημεν ὑπὸ  
 τῷ Δίῳ. Πεν. νυνὶ ὁ Πλῆτος ὅτι Τίμω-  
 να, ὅποτε αὐτὸν ἐγὼ κακῶς ἔχοντο  
 ὑπὸ τῆ τρυφῆς ὡς λαβῆσαι, τυπῆσι.  
 ὡς λαβῆσαι τῆ σοφία καὶ τῷ πόνῳ, γυναι-  
 ον ἄνδρα καὶ πολλῶν ἀξίον ἀπέδειξα;  
 ἔτως ἄρα εὐκαταφρόνητες ὑμῖν ἡ Πε-  
 νία δοκῶ, ἔευαδίκητος, ὡς θ' ὁ μόνον  
 κτήμα ἦχον, ἀφαιρῆθῆ με ἀκριβῶς  
 πρὸς δρετῶν ἐξεργασμένον, ἴν' αὐτῆς  
 ὁ Πλῆτος ὡς λαβῶν αὐτὸν ὕβρι  
 ἔτύφῳ ἐγχειρήσας ὅμοιον τῷ πάλαι  
 μαλῶ



ames cogit, longè præstantiùs quàm  
 tui sunt satellites. **PLUT.** Quin igitur  
 quàm ocyssimè discedimus Mercuri?  
 Neque enim vllum operæpretium fa-  
 cerimus cum homine eiusmodi val-  
 lato exercitu. **MERCVR.** Secus visum  
 est Ioui. quare ne metu deterreamur.  
**PAVPER.** Quò huc nunc Argicida  
 manu abducis? **MERCVR.** Ad hunc  
 Timoneum, ad quem à Ioue sumus ire  
 iussi. **PAVPER.** Itane rursus Plutus ad  
 Timonem? posteaquam ipsum ego  
 malè habentem ob delicias suscepi  
 commendans, quod sapientiæ & la-  
 bori, strenuum multique pretij vi-  
 rum reddidi? Adeò ne despicienda, in-  
 iuriæque idonea vobis Paupertas iu-  
 dicor vt hunc, quæ mihi vnica erat  
 possessio, eripiatis, iam exactissima  
 cura ad virtutem excultum? vt Plutus  
 hic, vbi denuò susceperit per contu-  
 meliam & arrogantiam illi manu in-  
 iecta, talem reddiderit, qualis erat  
 dudum,

μαλθακὸν καὶ ἀγυρῆ καὶ ἀνόητον ἄπο-  
 φήνας, ἄποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκως ἠδὲ  
 γεγρημένοι; Ερ. ἔδοξε ταῦτα, ὦ Πενία,  
 τῷ Διί. Πεν. ἀπέρχομαι. Ἐὐμῆς δεῦρ'  
 Πόνε Ἐ Σοφία Ἐ οἱ λοιποὶ, ἀπολαύ-  
 τε μοι. ἕτος δὲ τάχα ἔσεται, οἷον με ἔ-  
 σαν ἄπολείψει, ἀγαθὴν συνεργὸν Ἐ δι-  
 δασκαλὸν τῶν δέξων, ἢ ζυνῶν ὑγει-  
 νὸς μὲν τὸ ζῶμα, ἐρρωμένους ἢ τὴν γνώμην  
 διετέλεσεν, ἀνδρὸς βίον ζῶν, καὶ πρὸς  
 αὐτὸν ἄποβλέπων. τὰ δὲ περὶ ταῦτα καὶ  
 πλῆθὸς ταῦτα, ὡς ἔστιν, ἀλλότρια  
 ἔπι λαμβάνων. Ερμ. ἀπέρχονται  
 ἡμῆς δὲ προσίωμεν αὐτῶν. Τίμ. πί-  
 νες ἔστε ὦ κατάρχατοι; ἢ τί βεβλόμε-  
 νοὶ δεῦρα ἤκετε, ἀνδρα ἐργάτιν καὶ  
 μισθοφόρον ἐνοχλήσονται; ἀλλ' ἔχαί-  
 ροντες ἄπτε μιᾶροι πάντες ὄντες ἐγὼ  
 γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλᾳ βάλλων τοῖς  
 βῶλοις καὶ τοῖς λίθοις συντρέψω. Ερ.  
 μηδα

dudum mollem & ignaum ac ve-  
cordem, rursus mihi restituat: ubi  
iam nihil factus erit & reijculus?

MERCVR. Sic ô Paupertas, Ioui pla-  
citurum est. PAVP. Equidem ab eo: At  
vos Labor & Sapientia, reliquique  
consequimini me. Porro breui cogno-  
scet, qualis in se fuerim, quàm nunc  
relinquet, nempe adiutrix bona & re-  
rum optimarum doctrix, qua cum  
donec habuit commercium, sano  
corpore, valentique animo perseue-  
rauit, virilem exigens vitam, & ad sese  
respiciens, superuacua autem & vul-  
garia ista aliena, ita vt sunt, existimans.

MERCVR. Discedunt illi, nos ad  
eum adeamus. TIM. Quinam estis ô  
scelesti? Aut quid volentes huc veni-  
stis homini operario mercenariôque  
negotiû exhibituri? verum haudqua-  
quam læti abibitis scelesti vt estis om-  
nes. Nam ego vos ilico glebis & saxis  
petitos comminuam. MERCVR. Ne.

X

qua-



μηδαμῶς, ὦ Τίμων, μὴ βάλῃς. ἔγὼ δ' ἀν-  
 θρώπων οἷας θαλαῖς, ἀλλ' ἐγὼ μὲν  
 ἔρμῃς εἰμι, ἔπος δ' ὁ Πλάτων. ἔπεμψε  
 δὲ ὁ Ζεὺς, ἐπακρόσας τ' εὐχῶν. ὥστε ἀ-  
 γαθὴν τύχην δεχῆς τ' ὄλβον, διποστὸς τῶν  
 πόων. Τί. Ἐὐμεῖς οἰμώξεοθε ἤδη, καὶ  
 τὰ θεῶν ἄπες, αἷς Φατί. πάντας γὰρ  
 ἄμα καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπων μισῶ. τα-  
 πείδε τ' τυφλόν, ὅς τις ἀνὴρ, ἔσπιπεί-  
 ψαι· μοι δοκῶ τῆ δίκηλλῃ. Πλάτ. ἀπώ-  
 μεν, ὦ ἔρμῃ, πρὸς τὸ Δίος, μελαγχό-  
 λων γὰρ ὁ ἀνθρώπων ἔμετριως μοι δο-  
 κῆ, μὴ κκακὸν ἀπειθῶ πρὸς λαβῶν.  
 ἔρμ. μὴδὲν σκαίον, ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ  
 πένυ τῆς ἀχρίον καὶ τραχὺ καταβα-  
 λῶν, πρὸ τῆς τῶ χεῖρε λάμβανε τ'  
 ἀγαθὴν τύχην, καὶ πλάττει πάλιν, καὶ ἴσθι  
 Ἀθηναίων τὰ πρῶτα, καὶ ὑπερόρα τῶν  
 ἀχαρίτων ἐκείων, μοι ἔσ' αὐτὸς εὐ-  
 δαιμονίων. Τίμ. εἴδεν ὑμῶν δέσμεν, μὴ  
 ἔσο.

quaquam ò Timon, ne ferito: neque enim feries mortales, verùm ego sum Mercurius, hic Plutus. Misit nos Iupiter, votis tuis exauditis. Quare, quod benè vertat, opes accipe, desistens à laboribus. TIMON. Atqui vos iam ploraueritis, etiam si Dijs sitis, vt dicitis. Siquidem odi pariter omnes tum deos tum homines Sed hunc cæcum, quisquis hic fuerit, mihi certum est ligone impacto cõminuere. PLUT. Abeamus per Iouem, Mercuri, quandoquidem hic homo mihi videtur non mediocriter insanire, ne malo quopiam accepto discedam. MARC. Ne quid ferociter Timon, quin exue potius penitus istam ferocitatem, asperitatemque, ac manibus obuijs excipe bonã fortunã rursus diues esto, rursus Atheniensium princeps: & despice ingratos istos solus ipse feliciter agens. TI. Nihil mihi vobis est opus, ne obturbare: sat opum mihi ligo proter.

ἔνοχλαῖτέ μοι, ἰκανὸς ἐμοὶ πλῆτ' ἢ  
 δικελλα, τὰ δ' ἄλλα εὐδαιμονέσα τὸς  
 εἰμι, μηδενὸς μοι πλεσιάζοντ'. Ερμ.  
 ἔτως ὦ τὰν ἀπαιθρώπως; τὸν ἢ Φέ-  
 ρω Διὶ μῦθον ἀπηνέα τε κράτερόν τι. Ἐ-  
 μιλῶ εἰκὸς ἠὲ μισαίνθρων μὲν εἰνάϊσε,  
 πτωῦτα ἴσ' αὐτῶν δεινὰ πεπονθότα,  
 μισόθρον ἢ μηδαμῶς, ἔτως Ἰπιμελ-  
 μένων σ' ἔτ' ἦσ' ἢ. Τί. ἀλλὰ σοὶ μὲν, ὦ  
 Βρομῆ, καὶ τῷ Διὶ πλείη χάρις τῆς Ἰπι-  
 μελείας· τρυπὴν ἢ τὸν Πλάτων εὖκ' ἀν-  
 λάβοιμι. Ερ. τί δὴ; Τίμ. ὅτι καὶ πάλα  
 μυρίων κακῶν μοι αἴτιος ἔτος κατέστη,  
 κέλαξί τε ἀδελφῆς, Ἐπιβέλης ἐπα-  
 γαγῶν, καὶ μίσης ἐπεγείρας, καὶ ἠδυπα-  
 θεία διαφθέραις, καὶ Ἰπίφθονον ἀπο-  
 φήνας, τέλος ἢ ἄφνω καταλιπὼν ἔ-  
 λως ἀπίσως καὶ προδοτικῶς. ἠβελτίη ἢ  
 πενία πόνοις με πῶς ἀνδρικῶτά τοις κα-  
 ταγυμ.



ea fortunatissimus sum, si nemo propius ad me accesserit. MERCVR. Adeone, quæso, inhumaniter? Hæc ego sæua Ioui refero atque immania dicta. Atqui par erat forsitan homines tibi habere inuisos, vt qui tam multa indigna in te cõmississent; deos odio te prosequi nequaquam erat cõsentaneum, cùm illi tantoperè tui curam agant. TIM. At tibi Mercuri, Iouique. quod me respicitis, plurimùm equidem habeo gratiam: cæterùm hunc Plutum nequaquam recepero. MER. Quid ita? TIM. Quoniam pridem innumerabilium malorum hic mihi fuit auctor, cùm me assentatoribus proderet, insidiatores in me inuitaret, conflaret odium illecebris corrumperet, inuidiæ obnoxium redderet: denique cùm me adeò perfidè ac proditoriè destitueret. Contra Paupertas optima me laboribus viro dignissimis exercens, mecùmque verè & li-

Τελευτάσασαι, ἢ μεί αἰληθείας Ἐ παρ-  
 ρησίας προσημιλῆσαι, τὰ τε ἀναγκαῖα  
 κάμνοντι παρέϊχε, ἢ τ̄ πολλῶν ἐκεί-  
 νων κάλαφρονῶν ἐπαύδευεν, ἐξ αὐτῶ  
 ἐμῆ τὰς ἐλπίδας ἀπαρτήσασά μοι τῆ  
 βίη, ἢ δειξάσαι ὅς περ ἦν ὁ πωλῆτος ὁ ἑ-  
 μός, ὃν ἔπεχέλαξ θωπεύων, ἔπ ζυγο-  
 φάντης φοβῶν, ἢ δῆμος παροξω-  
 θῆς, ὅση ἐκκλησιασῆς ψηφοφορή-  
 σαι, ἢ τυραννῶ Ἐπιθελεύτας ἀφε-  
 λέαξ δυνάειτ' ἀν. ἐρρωμένος τριγαρῶν  
 ὑποτῶν πόνων, τρυπὸν τ̄ ἀγρὸν φιλο-  
 πόνως ἐπεργαζόμενος, ἢ δὲν ὄρων τ̄ ὅ  
 ἄσαι κακῶν, ἰκανά καὶ διαφορῆ  
 ἔχω τὰ ἀλφίτα ὡδὸν τῆς δικέλλης.  
 ὡσε παλίνδρομῶ ἀπιθι, ὡ Ερμῆ,  
 τὸν Πλάτων ἀπαγαγὸν τῶ Διί. ἐμοί  
 δὲ τῆτο ἰκαυὸν ἦν, πάντας ἀνθρώπους  
 ἠβηδὸν οἰμῶζειν ποιῆσαι. Ερμ. μηδα-  
 μῶς γῶ γὰρ. ἢ γὰρ πάντες εἰσὶν Ἐπι-  
 τῆδαιοι

berè conuiuens, & quæ opus erant, suppeditaui laboranti & vulgaria ista contemnere docuit, effecitque vt mihi vitæ spes omnis ex me ipso penderet, demonstrans quamnam essent opes veræ meæ: nempe quas neq; adulator assentans, neque sycophanta minitans, neque plebs irritata, neque concionator suffragiorum auctor, neque tyrannus intentis insidijs queat eripere. Itaque iam validus effectus ob laborem, dum hunc agellum gnauiter exerceo, neque quicquam eorum quæ sunt in ciuitate malorum adspicio, abundè magnum & sufficientem victû mihi ligo suppeditat. Quare tu, Mercuri, quam venisti viam remetens, recurre, vnâ tecum Plutum abducens ad Iouem. Illud mihi sat fuerit, si effecerit vt omnes mortales ab incunte ætate eiulent. MERCURIUS. Nequaquam ô bone: neque enim omnes ad eiulandum sunt accomodi.

X 4

Quin



τήδαιοι πρὸς οἰμωγὴν. ἀλλ' ἔα τὰ ὀργί-  
 λα ταῦτα, καὶ μερακιώδη, καὶ τὴν Πλῆ-  
 τον ὠδύλαβε, ἔτοι δ' ἀπόβλητά εἰσι τὰ  
 δῶρα τὰ ὠδύα ἔξ Διός. Πλῆτ βέλει ὦ  
 Τίμαν δικαιολογήσομαι πρὸς σε, ἢ χα-  
 λεπαίνεις μοι λέγοντι; Τί. λέγε, μὴ  
 μακρὰ μὲν τοι, μὴ δὲ μὲν προσιμίων,  
 ὡσπερ οἱ ὀπίτριπτοι ῥήτορες. ἀνέξομαι  
 γὰρ σε ὀλίγοι λέγοντα, διὰ τὴν Ἑρμῆν  
 τρυτονί. Πλῆτ. ἐχρῆν μὲν τοι ἴσως καὶ  
 μακρὰ εἰπῆν ἔγωγε πλῆτα ὑπό σε κα-  
 τηγορηθέντα, ὅμως δὲ ὄρα, εἴπε σε ὡς  
 Φῆς, ἠδίκηκα, ὅς τ' ἔμεν ἠδύων ἀπάντων  
 αἰπὸς σοι κατέστη, τιμῆς καὶ πρεσβείας,  
 ἔσεφάων, καὶ τὴν ἄλλης τευφῆς. πεί-  
 βλεπὶ θεοῦ δὲ τοι καὶ αἰοιδίμου διέμε-  
 ἦσα, καὶ πείσασθαι. εἰ δὲ τι χα-  
 λεπὸν ἐκ τῶν κολάκων πέπονθας, ἀ-  
 ναίτη θεοῦ ἐγώ σοι. μάλλον δὲ αὐτὸς  
 ἦδε-

Quin tu iracundia pueriliáq; ista mis-  
 sa face, ac Plutum excipe. non sunt re-  
 ijcienda munera, quæ à Ioue profici-  
 scuntur. **PLUT.** Vin' Timon vt con-  
 tra te partes defendam meas an gra-  
 uiter feres si quid dixeró? **TIM.** Dici-  
 to, ne multis tamen. neque cum pro-  
 cemijs, quemadmodum perditissimi  
 solent oratores. Sustinebo enim te.  
 huius Mercurij gratia paucis dicen-  
 tem **PLUT.** Atqui multis mihi potius  
 erat dicendum, tot nominibus abs  
 te accusato. Attamen vide num quæ  
 in re te, quemadmodum ais, læserim?  
 qui quidem dulcissimarum quarum-  
 cunque rerum tibi extiterim auctor,  
 opifexque auctoritatis, primarij loci,  
 coronarum, aliarum item volupta-  
 tum. Mea opera conspicuus eras, cele-  
 bris & obseruandus. Cæterum si quid  
 molesti ab adulatoribus accidit, non  
 mihi potes imputare, quin ipse ma-  
 gis abs te sum affectus contumelia,

X s pro-

ἡδίκημα τῆτο ὑπὸ σῆ, δίοτι με ἔτως  
 ἀτίμως ὑπέβαλλες ἀνδράσι κατα-  
 ράτοις, ἐπεινῆσι. Ἐ καταροηπέυσι, καὶ  
 πᾶντα τρόπον ἴπικελεύσι μοι. Ἐ πὲρ  
 τελευταῖον ἔφησα, ὡς προδεδωκά  
 σε. τὸν αὐτίον ἢ αὐτὸς ἐγκαλέσαιμί σοι  
 πάντα τρόπον ἀπελαθῆς ὑπὸ σῆ, καὶ  
 ἴπικεφαλῶν ἐξωθῆς τῆς οἰκίας.  
 τοιγαρὲν ἀπὶ μαλακῆς χλαμύδι,  
 ταυτῶν τῶν διφθέραν ἢ πμιατάτη  
 σοι Πενία περιτέθεικεν. ὥστε μάρτυς  
 ὁ Ερμῆς ἔτοσι, πῶς ἐπέπυον τὸν Δία  
 μηδ' ἤκειν ἐπὶ σέ, ἔτω δυσμενῶς  
 μοι προσενωγεμένον. Ερμ. ἀλλὰ ἴν  
 ὄραξ, ὦ Πλάττε, οἷον ἤδη γε γήρηται  
 ὡς φαρήων ζῶν δὲ τριβῆ αὐτῶν, καὶ  
 σὺ μὲν σκάπτε, ὡς ἔχεις. σὺ δὲ τὸν θη-  
 σαυρὸν ὑπὸ ἀγαγε τῆ δικέλλη. ὑπὸ  
 κέσεται γὰρ ἐμβοήσαντί σοι. Τιμ. πει-  
 σέοντι, ἦ Ερμῆ, καὶ αὐθις πλεστητέον.

τί



propterea quod me tam ignominio-  
 se viris illis execrandis suppeditaris,  
 qui te mirabantur, ac præstigijs de-  
 mentabant, mihi que modis omnibus  
 insidias struebant. Porro quod extre-  
 mo loco dixisti, te à me proditum de-  
 sertumque fuisse, istud criminis in te  
 possum retorquere, cum ipse sim mo-  
 dis omnibus à te reiectus, præceptisq;  
 exactus ex ædibus. Vnde pro molli  
 chlamyde sagum pelliceum istud cha-  
 rissima tibi paupertas circumposuit.  
 Itaque testis est mihi hic Mercurius,  
 quantopere Iouem orauerim, ne ad  
 te venirem, adeo hostiliter mihi ad-  
 uersatum. **MERCVS.** At nunc vides  
 Plute, in cuiusmodi hominem sit  
 commutatus. Proinde audacter cum  
 illo consuetudinem iunge. Tu vero  
 fode ita, vt facis. Tu interim thesau-  
 rum sub ligonem adducito. Au-  
 diet enim si tu accersueris. **TIM.** Pa-  
 readum est, Mercuri, rursusque dite.

X 6 scendum,

τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὅποτεν οἱ θεοὶ  
 βιάζονται; πλὴν ὅρα γε καὶ οἶά με πρά-  
 γματα ἐμβαλεῖς τὸ κακοδαίμονα, ὃς  
 ἀφ' ἑνὸς εὐδαιμονέσασα διάγων, χρυ-  
 σὸν ἄφνω πρὸς τὴν ληψομαι εἶδεν ἀδι-  
 κήτας, ἔπειτα φροντίδας ἀναδέ-  
 ξομαι. Εὐρῆτος δὲ τὴν Τίμων δι' ἐμέ, ἔ-  
 στί χαλεπὸν τῶν, καὶ σὺ οἶσόν ἐστι, ὅπως  
 οἱ κόλακες ἐκείνοι διαρραγῶσιν ὑπὸ  
 τῶν φθόνων. ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς Αἴτην ἐς τὸ  
 εὐρανόθεν ἀναπήσομαι. Πλὴν ὁ μὲν ἀπελή-  
 λυθεν, αἷς δοκεῖ τεκμαίρομαι γὰρ τῆς εἰ-  
 ρεσίας τῶν πειρῶν. σὺ δὲ αὐτὸ πείμμενε. ἀ-  
 ναπέμψω γὰρ σοὶ τὸ θησαυρὸν ἀπελθὼν  
 μάλλον ἢ παῖε. σέ φημι θησαυρὸν χρυ-  
 σῶν, ὑπάκουσον Τίμωνι τῶν, ἔπειτα  
 σε αὐτὸν ἀνελέσθαι. σκάπε ὦ Τίμων, βα-  
 θείας καταφέρων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὑποθήσο-  
 μαι. τί, ἄγε δὴ, ὦ δίκηλλα, νῦν μοι ἐπίρ-  
 ρωσον

cendum. Quid enim facies, cum Dij  
 compellant? tamen vide, in quas tur-  
 bas me miserum conijcias qui quidem  
 cum adhuc vsque diem felicissime  
 vixerim, tantum auri repente sum ac-  
 cepturus, nihil commeritus mali tan-  
 tumque curarum suscepturus. **MEN-  
 EVRIVS.** Sustine Timon, mea gratia,  
 tametsi graue est istuc, atque intole-  
 randum, quod videlicet palpones illi  
 prae inuidia rumpantur. Ego porro  
 superata Aetna in caelum reuolauero.  
**PLVTVS.** Abijt ille quidem, sicut ap-  
 paret: nam ex alarum remigio facio  
 coniecturam Tu vero hic operire, si-  
 quidem digressus Thesaurum ad te  
 transmittam. sed feri fortius. tibi lo-  
 quor auri Thesauri, Timoni huic au-  
 diens esto, offerque temet eruen-  
 dum Fode, Timon, altius impingens.  
 Caeterum ego a vobis digredior. **TI-  
 MON.** Age iam, o ligo, nunc mihi tuas  
 vires explica, neque defatigare, dum  
 ex



ῥωσον σεαυτῷ, ἔ μὴ κάμῃς ἐκ τῆς βό-  
 θης τῆς ἡσοῦρον ἐς τὰ μφανῆς προκα-  
 λημένη. ὦ Ζεῦ πρᾶστε, ἔ φίλοι κερύ-  
 βαντες, ἔ Ερμῆ κερδῶε, πόθεν χρυσίον  
 πούσῃ; ἤπερ ὄναρ ταῦτά ἐστι; δέδια  
 γὰρ, μὴ ἀνθρακας ἔυρω ἀνεγρόμενος.  
 ἀλλὰ μὲν χρυσίον ἐστὶν ἰππίσιμον,  
 ὑπέρυθρον, βαρὺ, ἔ τῶν ὄψιν ὑπερ-  
 ἡδισον. ὦ χρυσε, δεξίωμα κάλλιπον  
 βροτοῖς. αἰδομενον γὰρ πῦρ ἄτε Δραπέ-  
 πεις ἔ νύκτωρ ἔ μεθ' ἡμέραν. ἐλθε  
 ὦ Φίλτα, ἔ ἐρατμιώτατε. ὦ Μίδα ἔ  
 Κροῖσε, ἔ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα,  
 ὡς ἔδεν ἄρα ἤτε πρὸς Τίμωνα ἔ τῆ Τι-  
 μωνος πλάστον, ὦ γε ἔδε Βαπλευς ὁ  
 Περσῶν ἴσος. ὦ Δικελλα καὶ Φιλτάτη  
 διφθέρα, ὑμᾶς μὲν ἴω Νανί γὰρ ἀνα-  
 θῆναι καλόν. αὐτὸς ἔ ἤδη πᾶσαν πειά-  
 μενος τῆ ἔχαλιν, πυργίον οἰκοδομησά-  
 μενος ὑπὲρ τῆς ἡσοῦρον μόνω ἐμοὶ ἰκανὸν  
 ἐνδι.

ex abdito Theſaurum in apertum e-  
 uocaris. Hem prodigiorum auctor Iu-  
 piter, amici Corybantes, ac lucifer  
 Mercuri, vnde nã auri tantum? Num  
 ſomnium hoc eſt? Metuo ne carbo-  
 nes reperturus ſim experrectus. At  
 qui aurum profectò eſt inſigne, ful-  
 uum, graue, & aſpectu multò iucun-  
 diſſimum, Pulherrima aurum fauſti-  
 tas mortalibus: quippe quod ignis in  
 morem ardes, ſubſtèlque & dies reni-  
 des, Ades ò mihi chariſſimum & deſi-  
 deratiſſimum ò Mida, Croëſèque ac  
 munera Delphico in templo dicata,  
 vt nihil eratis ſi cum Timone, cùm-  
 que Timonis opibus conferamini,  
 cui ne Perſarum quidem Rex par eſt,  
 Oligo, & ſagum chariſſimũ, vos qui-  
 dem Pani huic reponere commo-  
 dum eſt. At ego quàm maximè ſemo-  
 tum mercatus agrum, turriculãque  
 ſeruandi auri gratia conſtructa, vnĩ  
 mihi aſſatim vixero, ſepulchrum item  
 ini-

ἐνδαιτᾶσθ, τ' αἰπὴν κ' τάφον ἀποτα-  
 νῶν ἔξην μοι δοκῶ. δεδόχθω ἢ ταῦτα,  
 καὶ νενομοθετήσθω πρὸς τ' ὑπίλοιπον  
 βίον, ἀμιξία πρὸς ἅπαντας κ' ἀγνωσία  
 κ' ὑπεροψία. Φίλος ἢ ἢ ξένος, ἢ ἐταῖ-  
 ρος, ἢ ἐλέχ βωμὸς ὕθλος πλῆθ. κ' τὸ  
 οἰκτῆραι δακρῦοντα, ἢ Ἰπικρησῶν  
 δεομένω, ὡδανομία ἢ κατάλυσις τ'  
 ἐθῶν. μονήρης ἢ ἢ διαίτα, καθάπερ ποῖς  
 λύκοις, κ' Φίλος εἰς ἴμων· οἱ ἢ ἄλλοι  
 πάντες ἐχθροὶ κ' ὑπίβουλοι, κ' τὸ πρὸς-  
 ομιλήσασθιν αἰπῶν, μίασμα. κ' εἰ π-  
 να ἰδῶ μόνον, ἀποφραγῆς ἢ ἡμέρας, κ' ὅ-  
 λως ἀνδριάντων λιθίνων ἢ χαλκῶν μη-  
 δὲν ἡμῖν διαφερέτωσαν, ἢ μήτε κήρυ-  
 κα δεχώμεθα παρ' αὐτ', μήτε σπονδὰς  
 σπενδώμεθα. ἢ ἐρημία ἢ ὄρος ἔσω πρὸς  
 αὐτὰς. Φυλέτω ἢ φράτρες ἢ δημό-  
 ται, ἢ ἢ πατρίσις αὐτῆ, ψυχρὰ καὶ αἰκί-  
 φελῆς.



mihi mihi defuncto, parare est senten-  
 tia. Hæc igitur decreta sunt, placi-  
 taque in reliquum vitæ, seiunctio,  
 ignorantia, fastidium erga mortales  
 omnes. Porrò amicus, hospes, sodalis,  
 aut ara misericordiæ, meræ nugæ. Tū  
 commiserari, lachrymantem, suppe-  
 ditare egentibus, iniquitas, ac mo-  
 rum subuersio: at vita solitaria mihi  
 fit, qualis est lupis: vnus sibi amicus  
 Timon, cæteri omnes hostes, & infi-  
 diarum machinatores. Cum horum  
 quopiam congregari, piaculum: adeò  
 vt si quem aspexero duntaxat, inau-  
 spicatus sit ille dies. In summa, non a-  
 lio nobis habeantur loco, quàm signa  
 saxea, æreæue: neque fecialem ab illis  
 missum recipiamus, neque fœdera  
 feriamus. Solitudo terminus esto.  
 Cæterùm tribules, cognati, popula-  
 res, postremò patria ipsa, frigida quæ-  
 dam & sterilia nomina, & insipienti-

um

Φελήσδοματα, ἔ' ἀνοήτων ἀνδρῶν φι-  
 λοτιμήματα. πλελείτω ἡ Τίμων μόνος  
 ἢ ὑπεροφίτω ἀπάντων, ἢ τρυφάτω  
 μόνος καθ' ἑαυτὸν, κηλακίας ἢ ἐπαί-  
 νων φορτικῶν ἀπληθαυμένος, ἢ θεοῖς  
 θυετω, ἢ ὑψοχάτω, μόνος ἐαυτῷ γέ-  
 των ἢ ὀλορος, ἐκσείων τῷ ἄλλων. καὶ  
 ἀπιζέτω ἐαυτὸν δεξιόσκαον δεδοχθῶ, ἢ  
 δεξιόσκαον, ἢ αὐτῷ σεφασον ἐπε-  
 ευκείν, ἔ' ὄνομα μὲν ἔστω ὁ μισάνθρω-  
 πος ἡσίδων. τὰ τρόπια δὲ γνωρίσματα,  
 δυσκολία ἔ' τραχύτης ἢ σκαμνότης καὶ  
 ὀργή ἢ ἀπανθρωπία. εἰ δὲ πῖνα ἰδοίμι  
 ἔ' πῦρ ἀφθρόμενον ἢ σβεννύσαι  
 ἰκετεύοντα, πῖπῃ ἔ' ελαίῳ κατασβεν-  
 νύσαι. ἢ ἢ πῖνα ἔ' χειμῶνος ὀπιταμὸς  
 ὄψα φέρη, ὃ ἢ τὰς χεῖρας ὀρέγων ἀν-  
 πλαβέδωθι δέηται, ὡθεῖν ἢ τῶτον ὄπι  
 κεφαλὴν βαπίζοντα, ὡς μηδὲ ἀνα-  
 κύψαι δυναθείη. ἔτω γὰρ ἀν' πῦρ ἴσω  
 ὄπι-

um virorum pretia: solus Timon di-  
 ces esto, despiciat omnes, solus ipse  
 secum oblectetur, liber ab assenta-  
 tionibus, & onerosis laudibus. Dijs  
 sacra faciat, epuletur solus, sibi ipsi  
 vicinus, sui particeps, excutiens sese  
 ab alijs. Ac semel decretum esto, vt  
 vnus seipsum comiter accipiat, si mo-  
 riendum sit, aut necesse habeat sibi  
 ipsi coronam admouere. Nullumque  
 nomen sit dulcius, quàm Misanthro-  
 pid est, hominum osoris. Morum  
 autem notæ, difficultas, asperitas, feri-  
 tas, iracundia, inhumanitas. Quod si  
 quem conspexero incendio conflag-  
 rantem, obtestantem quo restin-  
 guam, pice, oleoque restinguere: rur-  
 sum si quem flumen vndis abstulerit,  
 isque manus porrigens imploret, vt  
 retineatur, hunc quoque demersum  
 propellere, ne possit emergere, hunc  
 admodum par pari relaturus est. Hanc  
 legem



ἀπολάβοιεν εἰσηγήματα τῷ νόμον Τιμῶν  
 Ἐχεκράτους καλυπτεῖς, ἐπεψήφισε  
 τῇ ἐκκλησίᾳ Τιμῶν ὁ αὐτὸς, εἶεν. παύ-  
 τα ἡμῖν δεδοχθῶ, καὶ ἀνδρικῶς ἐμμένω-  
 μεν αὐτοῖς, πλὴν ἀλλὰ πῶς πολλὰ ἀν-  
 ἐπισησίμην ἅπασιν γνώμα πῶς ταῦ-  
 τα γινώσκῃ, διότι ὑπερπλεῖται. ἀγχο-  
 νη γὰρ ἀντὶ τὸ πρῶτον γινώσκῃ αὐτοῖς.  
 καὶ τοιούτῳ; Φεῖ τὸ τέχνης, παν-  
 τὰ χόρην συνήκῃσι, λεκονιμένοι καὶ πνευ-  
 σιῶντες, οὐκ οἶδα ὅθεν ὅσφραϊνόμενοι  
 τῶ χρυσίῳ. πόπρον ἐν Ἰππὶ τὸ πάγον τῶ-  
 τον ἀναβάς ἀπελαύνω αὐτὸς τοῖς λί-  
 θοῖς ἐξ ὑπερδεξίων ἀκροβολιζόμενος ὃ  
 ἢ τόχου τοσούτον πῶς ἀνομήσομεν εἰσὶ παρὰ  
 αὐτοῖς ὁμιλήσωτες, ὡς πλεονάντων  
 παρορῶμενοι; τῶτον αἶμα καὶ ἀμείνον.  
 ὡς δὲ δεχόμεθα ἤδη αὐτὸς ὑποσύν-  
 τες. Φέρε ἰδῶ τίς ὁ πρῶτος αὐτῶν ἔτι  
 ἐστὶ; Γναθωνίδης ὁ κάλαξ, ὁ πρῶτος  
 ἐστὶ.

regem Timon tulit Echekratides Co-  
 rinthensis, & concionis subscripsit suf-  
 fragijs idem ille Timon. Age hæc de-  
 creta sunt, & pro virili immoremur  
 eis. Cæterum magno emerim, vt id  
 omnibus innotescat, quod opibus  
 abundo. nam illa res illos præfocue-  
 rit. Sed quid illud? Hem quæ trepida-  
 tio? vndique concurrunt, pulueru-  
 enti atque anhelanti, haud scio, vnde  
 aurum odorati. Vtrum igitur hoc  
 conscenso colle saxis eos abigo è sub-  
 limi deiaculans, an hac tantum in re  
 legem violabimus, vt semel cum illis  
 congrediamur, vt magis angantur  
 fastiditi, repulsique? Ita satius esse du-  
 co. Itaque subsistamus, quo illos exci-  
 piamus. Age prospiciam. primus eo-  
 rum iste quis est? Nempe Gnathoni-  
 des adulator, qui mihi nuper cœnam  
 potenti funem porrexit, cum apud  
 me sæpe numero solida dolia vomue-  
 rit,

ἔρανον αἰτήσαντί μοι ὀρέξαι τὸ βρόχον,  
 πίθας ὄλγας παρ' ἐμοὶ πελάγαις ἐμημε-  
 κώς. ἀλλ' εὐγε ἐπίησεν ἀφικόμενος, οἰ-  
 μῶξ. γὰρ πρὸ τῶν ἄλλων. Γν. ὅσα ἐγὼ  
 ἔλεγον, ὡς ὅσα ἀμελήσῃσι Τίμων ἔ-  
 ἀγαθὸν ἀνδρὸς οἱ θεοὶ; χαίρει Τίμων  
 εὐμορφώτατε ἔῃδισε καὶ Συμποτικώτα-  
 τε. Τι. νῆ καὶ σύ γε, ὦ Γναθωνίδη, γυπῶν  
 ἀπάντων βρωώτατε, ἔσθ' ἀνθρώπων ἐπι-  
 τριπτότατε. Γν. αἰὲ Φιλοσοφῶντων οὐ γε.  
 ἀλλὰ πῶς τὸ συμπίστον; ὡς καινόν τι σπ-  
 ἄσμα τῶν νεοδιδάκτων διθυράμβων ἠκω-  
 κωμίζων. Τι. καὶ μὴν ἐλεγείαι γε ἄσημά-  
 λα παρ' ἐπιπέθῳ ὑπὸ τῆς ἡλικίας. Γν.  
 πῶς τὸ καὶ παύει, ὦ Τίμων; μαρτύρομαι  
 ὦ Ἡράκλεις. ἰδ' ἰδ'. προκαλεῖμαι σε  
 τραῦματις εἰς Ἀρξὸν πάγον. Τι. ἔμην  
 ἄνγε μικρὸν Ὀπιβραδύνης, Φόνα πα-  
 χα προκεκλήθη με. Γν. μηδ' ἁμῶς,  
 ἀλλὰ σὺ γε πάντως τὸ τραῦμα ἴα-



tit. Sed benè est quod ad me venit :  
nam primus omnium vapulabit.

GNATH. Annon dixi Timonem vi-  
rum bonum non neglecturos esse  
Deos ? Salue Timon formosissimè,  
incundissimè, conuiuator bellissimè.

TIMON, Scilicet, & tu Gnathonides,  
vulturum omnium voracissimè, &  
hominum perditissimè, GNATH Sem-  
per tibi grata dicacitas. Sed vbi com-  
potamus ? Nam nouam tibi adfero

cantilenam, ex his, quos nuper didici,  
dithyrambis. TIMON. Atqui elegos  
canes admodum miserabiles, ab hoc  
doctus ligone. GNATH. Quid istuc ?

feris, ô Timon ? Attestor, ô Hercules.  
hei hei in ius te voco apud Areopa-  
gitas, qui vulnus dederis. TIMON.

Atqui si cunctare paulisper, mox ca-  
dis me reum ages. GNATH. Nequa-  
quam, quin tu planè vulneri medere,  
paululo auri insperfo. Miram enim

in

σση, μικρὸν Ἰππίαςαις ἔχουσις. δει-  
 νῶς γὰρ ἰσχυαμόν ἐστι τὸ Φάρμακον. Τίμ-  
 ἔπι μένεις; Γν. ἀπὸ μί, σὺ δὲ ἔχαιρήσεις  
 ἔτω σκαῖος ἐκ χησῆ ἡρόμενος. Τί-  
 τίς ἔπὸς ἐστιν ὁ προσίων, ὁ ἀναφαλα-  
 τίας; Φιλιάτης κολάκων ἀπάντων ὁ  
 ἑδελυρώπατος. ἔπὸς ἢ παρ' ἐμῆ ἀχρὸν  
 ὄλον λαβὼν, καὶ τῆσυγατρὶ περὶ κα δύο  
 πάλαιτα μισθὸν ἔπαίνε, ὅποτε ἄσση-  
 πά με πάντων σιωπῶντων μόνος ὑπερ-  
 ἐπήνεσεν, ἐπομοσάμενος ὠδικώτερον  
 εἶναι τὸ κύκνων, ἐπὶ τῆ νοσῆντα πρῶτω  
 εἶδόμε, καὶ προσῆλθον Ἰππικρίας δειό-  
 μεν, πληγὰς ὁ ἡναῖ προσενέ-  
 τεινε Φιλ. ὡ τῆς ἀναγκαστίας. νὸν Τί-  
 μωνα γνωρίζετε; νὸν Γναθονίδης Φί-  
 λ. καὶ Συμπότης; πειραρῆν δίκαια  
 πέπινθεν ἔτ. ἀχάρις ὦν. ἡμῶς  
 ἢ οἱ πάλαι ξυνήθεις καὶ ξυπέφθοι,  
 καὶ

in modum sanguinem sistit hoc re-  
 medium. TIMON. Etiam manes?  
 GNATH. Abeo. At tibi malè fit, qui  
 quidem ex viro commodo tam sæuus  
 factus sis. TIMON. Quis hic est qui  
 accedit, recaluafter ille? Philia des, as-  
 sentatorum omnium flagitiosissi-  
 mus. Hic cum à me solidum accepe-  
 rit fundum, tum filia in dotem talen-  
 ta duo laudationis præmium, cum me  
 canentem reliquis silentibus omni-  
 bus solus maiorem in modum extu-  
 lisset, deierans me vel oloribus magis  
 canorum: vbi ægrotantem antea vi-  
 dit me (& adieram oraturus vt mei  
 curam ageret) plagas etiam egregius  
 ille vir impegit. PHIL. O impuden-  
 tiam; nunc demum Timonem ag-  
 noscitis? nunc Gnathonides amicus  
 & conuiua? enim verò habet ille digna  
 se, quando quidem immemor est at-  
 que ingratus. At nos qui iam olim  
 conuictores sumus, æquales ac popu-  
 lares



καὶ δημότω, ὅμως μετριάζομεν, ὡς μὴ  
 ἄπιπυδᾶν δοκῶμεν. χαίρει ἂ δέσποτα,  
 καὶ ὅπως τῆς μιαρῆς τῆς κέλακας  
 φυλάξῃ, τῆς ἄπι τῆς κραιπέζης μόνον.  
 τὰ ἄλλα ἢ κραιπέζης ἔδεν διαφέρουσας.  
 ἐκ ἐπιπυτεύα τῶν ἔδεν. πάντες ἀ-  
 χαρίστοι ἔπυνηροί. ἐγὼ ἢ πάλαι τὸν σι-  
 κωμίζων, ὡς ἔχοις πρὸς τὰ καλεπάζον-  
 ται κραιπέζης, καὶ ἔδον ἤδη πωλοσίον ἤκα-  
 σι, ὡς πωλοσίους ὑπερμεγέθη ἰνὰ πωλο-  
 πιν. ἤκω πωλοπέδον ταῦτα σε νεκρήτων.  
 καὶ πῶ σὺ γὰρ ἔτω σοφὸς ὢν, ἔδεν ἴσως  
 δεήσῃ τῆς παρέμειν λόγων, ὅς κἄν νέστῃ  
 τῆς δεον παραμείσθῃς ἄν. Τί. ἔσαι ταῦτα  
 ὡς φιλιὰδῃ πωλὴν ἀλλὰ πρὸσιθι, ὡς κἄν σὲ  
 φιλοφρονήσωμαι τῆς δικίλλῃ. φι. ἀι-  
 θρωπι, καπίαρα τῆς κραιπίς ὑπὸ τῆς  
 ἀχαρίστῃ, διότι τὰ συμφέροντα ἐνε-  
 θέτην αὐτόν. Τίμ. ἰδὲ τρίτος ἔπυς ὀρή-  
 τωρ Δημέας πωλοπέριπυ, ψήφισμα  
 ἔχων

lares, tamen modestè agimus, ne inflire videamur. Salue here, fac vt istos adultores sacrilegos obserues, qui nusquam adsunt nisi in mensa, prætereà à coruis nihil differunt. Neque posthac huius ætatis mortalium vlli fidendū est. Omnes ingrati & scelesti. At ego cūm tibi talentum adduce-rem, quo posses ad ea, quæ velles vti, in via accepi te summas quasdam opes esse nactum. Proinde accessi his de rebus admoniturus te, quanquam tibi forsitan me monitore nihil erat opus, viro nimirum adeò prudenti, vt vel Nestori ipsi, si necesse est, consilium dare queas. TIMON. Ita fiet Philiaides. sed age accede quo te ligone comiter accipiam. PHIL. Homines, confractus sum cranio ab hoc ingrato proptereà quod eum ea quæ in re illius erant, admonui. TIMON. Ecce tertius huc orator Demeas se recipit, tabulas dextrâ gestans, aitque se mihi

Y 2                    cogna.

ἔχων ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ Συγγλυῆς ἡμέτερος  
 εἶναι λέγων. ἔπεις ἐκκαίδενα παρ' ἐμοῦ  
 πάλαντα μιᾶς ἡμέρας ἐκλίπας τῇ πό-  
 λει, κατὰ δέδικαστο γὰρ καὶ ἐδέδοτο, σὺν  
 ἀποδοδῆς, καὶ γὰρ ἐλεήσας ἐλυσιμίην  
 αὐτὸν, ἐπεδὴ πρῶτον ἔλαχε τῇ Βρεχθῆ-  
 δι Φυλῇ Δραπέμην τὸ θεωρεῖν, καί-  
 γὰρ προσῆλθον αὐτῶν τὸ γινόμενον,  
 σὺν ἔφη γνωρίζειν πολίτην ὄντα με.  
 Δημ. Καῖρε, ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος  
 τῷ γένει, τὸ ἔρεισμα τῷ Ἀθηναίων, τὸ  
 πρὸς βλημα τῷ ἑλλάδος. καὶ μὲν πά-  
 λαι σε ὁ δῆμος ζῶναι λεγόμενος, καὶ αἰ-  
 βυλαὶ ἀμφόπρην πειμένισσι. πρῶ-  
 προν δὲ ἀκροῖον τὸ ψήφισμα, ὃ ὑπερ-  
 σθ γέγραφα. Ἐπεδὴ Τίμων ὁ ἔχε κρᾶ-  
 πίδα κολυπτεὺς, αἰτῆρ' ἐ μόνον καλὸς  
 κἀγαθὸς, αἰδῶν καὶ σοφὸς, ὡς ἐκ ἄλλοις  
 ἐν τῇ ἑλλάδι, ὧδ' αὖ πάντες χροῖον Δρα-  
 πιλῆ τὰ ἀεὶ πρᾶττον τῇ πόλει, νε-  
 τήκηκε



cognatum esse. Hic vna die de meo sedecim talenta ciuitati dependit: nam damnatus erat, ac vinctus. ac cum soluendo non esset, ego misertus illum redemi. Porro cum illi fortè obuenisset, vt Erechteidi tribui distribueret ærarium, atque ego audiens id quod ad me redibat, poscerè, negabat se ciuem nosse me. DEM. Salue Timon, præcipuum generis tui præsidium, fulcimentum Atheniensium propugnaculum Græciæ. Profectò iam dudum te populus frequens, & vtrâque curia opperitur. Sed priùs decretum audi, quod de te conscripsi. Quandoquidem Timon Echekratidæ filius, Colyttensis. vir non modò probus & integer, verùm etiam sapiens, quantum alius in Græcia nemo, nunquã per omnem vitam destitit optimè de Republica mereri, vicit autem in Olympicis pugil & lacta cursuque die

Y 3            eodem,

νίκηκε δὲ πρὸς ἡμίαντα ἐν Ὀλυμπίᾳ  
 μιᾷς ἡμέρας, ἔπλετο ἄρμα-  
 τι, καὶ σκυριδίδι πωλικῇ. Τίμω. ἀλλ' εἰδὲ  
 θεωρήσει ἐγὼ πώποτε εἰς Ὀλυμπίαν.  
 Δη. τί γὰρ; θεωρήσεις ὑπερον. τὰ τοι-  
 αῦτα δὲ πολλὰ προσκῆσθαι ἀμεινον. καὶ  
 κήριστευτε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως πέρυσι  
 πρὸς Ἀχαρνέας, καὶ κατέκοψε Πελοπον-  
 νησίων δύο μοίρας. Τί. πῶς; διὰ γὰρ  
 τὴν ἔχεν ὄπλα, εἰδὲ πρὸς ἑξάφην ἐν  
 τῷ καταλόγῳ. Δη. μέτρια τὰ πρὸς ἑσ-  
 τὲ λέγεις, ἡμῶς δὲ ἀχάριστοι ἀνείημεν  
 ἀμνημονῶντες. ἐπὶ δὲ καὶ ὑψηλίστα πρὸς  
 ἑξάφην, καὶ Συμβελεύων καὶ στρατηγῶν,  
 εἰ μικρὰ ὠφέλησε τὴν πόλιν. Ἐπὶ τῶν  
 τοῖς ἀπὸσι δέδοκται τῇ Βελλῇ καὶ τῷ δή-  
 μῳ, καὶ τῇ Ηλιαίᾳ καὶ Φυλαῖς, καὶ  
 τοῖς δημοῖς ἰδίαι, καὶ κοινῇ πᾶσι, χρο-  
 σῶν ἀναστήσει τὸν Τίμωνα πρὸς τὴν  
 Ἀθηναίων ἐν τῇ ἀκροπόλει, κεραυτὸν ἐν  
 τῇ

eodem, adhæc solenni quadriga, e-  
 questrique certamine. TIMON. At  
 ego ne spectator quidem vnquam  
 in Olympicis sedi. DEM. Quid tum?  
 spectabis posthac. Sed ista communia  
 addi satius est. Tum anno superiore  
 apud Acharnenses pro Republica  
 fortissimè se gessit, & Peloponensem  
 duas acies concidit. TIMON. Qua  
 ratione? Quippe qui nec vnquam ar-  
 ma gesserim. neque vnquam militiae  
 dederim nomen. DEM. Modestè e-  
 quidem de te ipso loqueris, nos ta-  
 men ingrati futuri sumus, nisi memi-  
 nerimus. Prætereà in scribendis plebi-  
 scitis, & in consultationibus, & in ad-  
 ministrandis bellis non mediocrem  
 utilitatem attulit Reipublicæ. His de  
 causis omnibus visum est, curiæ, ple-  
 bi, magistratibus tributim, plebeijs  
 singulatim, communiter vniuersis,  
 aureum statuere Timonem iuxta Pal-  
 ladem in arce, fulmen dextrâ tenen-  
 tem,



τῇ δεξιᾷ ἔχοντα, καὶ ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κε-  
 φαλῇ, Ἐσέφανώσαι αὐτὴν χερσὶς σε-  
 φάνοις ἐπὶ αἰ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι τὰς σε-  
 φάνης σήμερον Διονυσίοις τραγωδοῖς  
 καινοῖς. ἀχθῆναι γὰρ δι' αὐτὴν δεῖ τῆμε-  
 ρον τῆ Διονύσια. εἴπε τ' γνώμην Δημέ-  
 ας ὀρθῶτερ συγγραῖς αὐτῶ, ἀγχισεύς, καὶ  
 μαθητὴς αὐτῶ ὄν. καὶ γὰρ ῥήτωρ ἄριστος  
 ὁ Τίμων. καὶ πᾶ ἀλλὰ πάντα ὅποια εἰς ἐ-  
 γέλοι. τὰ τὴ μὲν ἔν σοι τὸ ψήφισμα ἐγώ  
 εἶ σοι καὶ τ' ἕν ἕβελόμην ἀγαγῆν ἐξ ἑ-  
 σέ, ὅν ὄπι τῶ σῶ ὀνόματι Τίμωνα ὀνό-  
 μακα. Τίμ. πῶς ὦ Δημέα, ὅς εἶδε γα-  
 γάμηκας, ὅσα γε καὶ ἡμᾶς εἶδέναι; Δη-  
 ἀλλὰ γαμῶ, ἣν διδῶ θεὸς εἰς νέωτα, καὶ τὸ  
 γνηθησόμενον, ἄρρεν γ' ἔσαι, Τίμωνα  
 ἤδη καλῶ. Τί. ἐκ οἶδα, εἰ γαμήσης ἐπὶ ὦ  
 ἔτος, ἰηλικαύτην παρ' ἐμῆ πωλήτην λαμ-  
 βάνων. Δη. οἶμοι, τί τ' ἔτι; τυραννίδι Τί-  
 μων

tam radijs tempora ambientibus, ve-  
 que septem aureis coronis coronetur,  
 & promulgari coronas hodie Diony-  
 sij, tragœdis nouis: Agi enim pereum  
 oportet hodie Dionysia. Dixit hoc  
 suffragium Demeas orator, propter-  
 ea quod cognatus illius propinquus,  
 ac discipulus eius fit. Nam & orator  
 optimus Timon, præterea quicquid  
 voluerit. Hoc igitur tibi suffragium.  
 Sed vtinam & filium meum ad te pa-  
 riter adduxissem, quem tuo nomine  
 Timonem appellauit. TIMON. Qui  
 potes Demea, cum ne vxorem qui-  
 dem duxeris vnquam, quantum no-  
 bis scire licuit? DEMEA. At ducam,  
 nouo ineunte anno, si Deus permise-  
 rit, quodque erit natum (erit autem  
 masculus) Timonem nuncupabo.  
 TIMON. An vxorem tu sis ducturus  
 equidem haud scio, tanta à me plaga  
 accepta. DEMEA. Hei mihi. Quid  
 hoc est rei? tyrannidem Timon ac-  
 ceptas,

μων ὀπιχθεῖς, καὶ τύπῃεις τὰς ἐλευθέ-  
 ρους, καὶ καθαρῶς ἐλεύθερος, ἔσθ' αἰεὶς  
 ὢν; ἀλλὰ δώσεις ἐν ταχέϊ τὸ δίκαιον, τὰ τε  
 ἀλλὰ, καὶ ὅτι τὴν ἀκρόπολιν ἐρέπῃσιν.  
 Τί. ἀλλ' ἐκ ἐμπέπρησαι, ὡς μιανεῖν ἢ ἀ-  
 κρόπολις ὡς δῆλος εἰς συκοφαντῶν.  
 Δη. ἀλλὰ καὶ πλεῖστες, τὸν ὀπίσθιον  
 διορύξας. Τί. καὶ διώρυκται ἔδῃ ἔτι  
 ὡς ἀπίθανά σ' καὶ ταῦτα. Δη. διο-  
 ρυχθήσεται μὲν ὕστερον ἤδη δὲ σὺ πάν-  
 τα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχεις. Τί. σὺ καὶ ἐν καὶ  
 ἀλλὰ λαμβάνει. Δη. οἴμοι τὸ μετὰ-  
 φρενον. Τί. μὴ κέκραχθι, κατοίσω  
 γὰρ σοὶ καὶ τρίτην, ἐπεὶ ὡς γελοῖα πάν-  
 ταν πάθουμι, δύο μὲν Λακεδαιμονίων  
 μοίρας κατὰ κέφας ἀνοσῶλος, ἐν ᾧ μιαν-  
 ἐν ἀνθρώπῳ μὴ ἴπτερῆσαι, ματῶν  
 γὰρ ἂν εἴην καὶ νενικηκῶς ὀλύμπια  
 πύξ καὶ πάλην ἀλλὰ τί τ' ἔστι; καὶ ὀραου-  
 κλῆς ὁ φιλόσοφος, ἔτις ἐστίν; καὶ μὲν ἔν  
 ἀλλ'.



coeptas, pulsásq; eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus planè nec ciuis? verùm propediem pœnâs daturus; cùm alijs nominibus, tum quod incenderis arcem. TIM. Atqui non conflauit arx, scelestè. Proinde apertè calumniaris. DEME. Sed & diues es, qui posticum (arcis Atheniensis) perfoderis. TIM. Nequæ hoc perforatum est, vnde ne hæc quidem probabiliter abs te dicuntur, DEM. Verum effodietur posthac. sed tu interim omnia, quæ in ea condita possides. TIM. Alteram itaque plagam accipe. DEME. Hei scapulis meis. TIM. Ne vociferare, alioqui & tertiam tibi illidam. Etenim res planè ridicula mihi acciderit, si cum inermis duas Lacedæmoniorum acies fuderim, vnum scelestum hominem non protriuero. Tam frustrâ vicerim in Olympijs, & pugil & palestrites. Sed quid hoc? an non philosophus Thrasycles hic est? Profectò ip-

ἄλλος ἐκπετάσις γῆν ἢ πώγωνα, καὶ  
 πὰς ὀφρῦς ἀναταίνας, ἔβρενθυόμενος  
 πὶ πρὸς αὐτὸν ἔρχεται, πτανῶδες βλε-  
 πῶν, ἀνασεσθημένος ἢ Ἰπὶ τῷ μετώ-  
 πῳ κῶμῳ, Αὐτεβορέας πὶς ἢ Τρίτων,  
 οἷς ὁ Ζεὺς ἔγραφεν. ἔτις ὁ τῷ ἄχῃμα  
 εὐσαλῆς, ἔκασμιος τὸ βιάδισμα, καὶ  
 ζωφρονικὸς ἢ ἀναβολὴν, ἔωθον μυρία  
 ἔσσι πρὸς ἀρετῆς διεξιών, ἔτῃ ἡδονῇ χα-  
 ρόντων κατῆγορῶν, ἔτῃ ὀλιγαρκῆς ἐπα-  
 νῆν, ἐπεδὴ λησάμενος ἀφίκατο Ἰπὶ τῷ  
 δεῖπνον, ἔτῃ πᾶσις μεγάλην ἢ κύλικα ὀ-  
 ρέξεν αὐτῷ (τῷ ζωροτέρῳ ἢ χαίρει μά-  
 λισσα) καθάπερ τῷ λήθης ὕδωρ ἐκπιῶν,  
 ἐναντιώτατα Ἰπιδείκνυ) πῆς ἐωθινοῖς  
 ἐκείνοις λόγοις, προσαρπάζων ὡσπερ ἰ-  
 κτῆνος τὰ ὄψα, ἔτῃ πησίον παραγκωνι-  
 ζόμενος, καρύκης τῷ γύφου ἀνάπλευς,  
 κωνηδὸν ἐμφορέμενος, Ἰπτικεκυφῶς  
 κατῆν

sus est, promissa barba, erectisque sa-  
 percilijs, & magnum quiddam secum  
 murmurans accedit, Titanicum ob-  
 tuens, cæsariem per scapulas fluen-  
 tem ventilans, alter quidam Boreas  
 aut Triton, quales eos Xeuxis depin-  
 xit. Hic sedatum oris habitum præ se  
 ferens, incessu moderatus, amictu  
 modestus, manè mirum quàm multa  
 de virtute disserit, damnans eos qui  
 voluptate capiuntur, & frugalitatem  
 laudans: at ubi totus deuenit ad coc-  
 nam, puérque ingentem illi calicem  
 porrexit (meraciore autem maximè  
 gaudet) perinde vt Lethes aquam e-  
 bibens, à dilucularijs illis disputatio-  
 nibus diuersissima quæ sunt exhibet,  
 dum milui instar præripit obsonia, &  
 proximum cubito opposito arcens,  
 mento interim condimentis opple-  
 to, dum canum ritu ingurgitat, pro-  
 no incumbens corpore, perinde atq;  
 in patinis virtutem inuenturum sese  
 speret,



καθάπερ ἐν τῷ λοπάσι τῆ ἀρετῆν εὐρή-  
 σθην προσδοκῶν, ἀκριβῶς τὰ πρῶτα  
 τῶν λιχανῶν ἀποσμήχων, ὡς μηδὲ ὀλί-  
 γον τῷ μυτιωτῶ κατὰ λίποι, μεμψίμοι-  
 ρος ἀπὸ τῶν τῶν πλακῆντα ὄλον, ἢ τὸν σὺν  
 μόνῳ τῶν ἄλλων λάβοι, ὅτι περ λιχ-  
 νείας καὶ ἀπληθείας ὄφελος. μέθυσοι  
 καὶ πάροις, ὅτι ἀχίς ἀδῆς καὶ ὄρχη-  
 σῦος μόνον, ἀλλὰ καὶ λοιδορίας καὶ ὄργης  
 προσέει. καὶ λόγοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύ-  
 λικι, τότε δὴ καὶ μάλιστ' ἐπιζωφρο-  
 σύνης καὶ κασιμότητος. καὶ ταῦτα φησὶν  
 ἤδη ὑπὸ τῶν ἀκράτεων πνήρως ἔχων, καὶ  
 ὑποτραυλίζων γελῶν, εἴτα ἔμετος  
 ἐπὶ τέτοις καὶ τῶν τελευταῶν, δεσμοί  
 πινες ἐκφέρουσιν αὐτὸν ἐκ τῶν συμποσίων.  
 πλὴν ἀλλὰ καὶ νήφων, ὅθεν τῶν πρῶτων  
 ὄραχωρήσθην ἀν, ψεύσματος ἕνεκα,  
 ἢ θρασυτήτος ἢ φιλαργυρίας. ἀλλὰ  
 καὶ καλῶν ἐστὶ τὰ πρῶτα, καὶ ἐπιπορκαῖ

speret, dùmque vsque adeò diligenter catinos extergit indice digito, vt ne paululum quidem reliquiarum stinat adhærere. nunquam non querulus, tanquam deteriore partem acceperit, vel si totam placentam, aut suam solus omnium accipiat: qui quidem edacitatis & insatiabiliratis est fructus, temblentus, vinòque bæchatus, non ad cantum modò, saltationemque, verùm ad conuicium vsque & iracundiam. Adhæc multus inter pocula sermo (tum enim vel maxime) de temperantia, sobrietatèque: atque ista quidem loquitur, cùm iam à mero malè affectus balbutit ridicule. Accedit his deinde vomitus. Postremò sublatum eum de conuiuio efferunt aliqui quanquam alioqui ne sobrius quidem vlli primariorum cesserit vel mendacio vel confidentia, vel auaritia. Quin inter assentatores primas tenet, peierat promptissimè,  
ante.

προχρόστασι, καὶ ἡ γοητεία προσηγῆ),  
 ἔῃ ἀναγκαστική παρομαρτῆ, ἔῃ ὅλως  
 πάνσοφον ἔχρημα, ἔῃ πανταχόθεν ἀ-  
 κριβές, ἔῃ πικίλως ἐντελής. οἰμῶξεταί  
 πικραρῆν ὅση εἰς μακρὰν χρῆστος ἔν. πῆ  
 ἔτε; παπαῖ, χρόνιος ἡμῖν θρασυκλήης.  
 Θρα. ἔῃ καὶ ταῦτα ὡς Τίμων πῆς πολλοῖς  
 τῆς ἀφίγμῃ, ὡς περ οἱ τὸν πλεῖστον  
 σε τεθηπότες, ἀργυρίαι καὶ χρυσοῖς ἔῃ δά-  
 πνων πολυτελῶν ἐλπίδι στωδεδραμῆ-  
 κασι, πολλὴν τῆ καλακείῃ ἐπιδεδεῖ-  
 μενοι πρὸς ἄνδρα, ὅσον σε ἀπλεῖστον, καὶ  
 τῆ ὄντων κοινωνικόν. οἶδα γὰρ ὡς μά-  
 ζα μὲν ἐμοὶ δάπνον ἰκανὸν ὄψον ἢ ἡδι-  
 στον θυμὸν ἢ κάρδαμον, ἢ εἴποτε τρυφώ-  
 λω, ὀλίγον τῶν αἰλῶν. ποτὸν ἢ ἢ ἐννεά-  
 κρηνη. ὃ ἢ τρεῖσιν ἔτεσι, ὃς ἐξέλπει-  
 Φυρίδος ἀμείνων. τὸ χρυσοῖον μὲν γὰρ,  
 εἶδεν πριώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγυαλοῖς  
 ψη-



anteit impostura, comitatur impudentia. In summa prorsus admirandum quoddam spectaculum est omni ex parte exactum, variéque absolutum: proinde non eiulabit clariùs videlicet, cum sit modestus. Quid hoc? papæ, tandem nobis Thrasycles?

THRA. Non hoc animo ad te venio, Timon, quo plerique isti, qui nimirum opes admirati tuas, argenti, auri, opiparorum conuiuiorum adducti spe concurrunt, multaque assentatione deliniunt te, hominem videlicet simplicem, faciléque impartientem id quod adest. Siquidem haud ignoras, offam mihi in coenam sufficientem esse, tum obsonium suauissimum, cepe aut nasturtium: aut si quando deliciar, pusillum salis. Porrò potum fons Athenis nouem saliens venis, suppeditat. Tum pallium hoc quauis purpura potiùs. Nam aurum nihilo magis apud me in pretio est, quàm calcu.

ψηφίδων μοι δοκεῖ. σὲ ἢ αὐτὰ χάριν  
 ἐπέλην, ὡς μὴ διαφθείρη σε τὸ κάκι-  
 σον τῆτο καὶ ἐπιβλότατον κτήμα ὁ  
 πλῆθος, ὁ πολλοῖς πλάκας ἀπὸς ἀνη-  
 κέσων συμφορῶν γεγρημένος. εἰ γάρ  
 μοι πείθοιο μάλιστα ὅλον εἰς τὴ θάλατ-  
 ταν ἐμβαλεῖς αὐτὸν, ἔδεν ἀναγκαῖον  
 αἰδρὶ ἀγαθῶ ὄντα, καὶ τὸν φιλοσοφί-  
 ος πλάκην ὀρεῖσθαι μείνω. μὴ μὲν πρὸς  
 ἐς βάθος ὡ γὰρ, ἀλλὰ ὅσον ἐς βεβῶ-  
 τας ἐπιμβας ὀλίγον πρὸς τὴ κυματά-  
 δος γῆς, ἐμῶ ὀρεῖσθαι μόνον. εἰ δὲ μὴ  
 τῆτο βάλει, σὺ δὲ ἄλλον τρόπον ἀμείνω  
 κατὰ πύχος ἐκφόρησον αὐτὸν τῆς οἰ-  
 κίας, ἔμηνδ' ὅβελον αὐτὰ ἀνῆς, διαδι-  
 δὲς ἀπασι τοῖς δεομένοις. ὡ μὲν, πέντε  
 δραχμας, ὡ ἢ μνᾶν, ὡ ἢ τάλαντον. εἰ ἢ  
 τις φιλόσοφος εἴη, διμειρίαν ἢ τριμοι-  
 ρίαν φέρεσθαι δίκαιος ἐμοὶ ἢ καὶ τοι ἐκ  
 ἐμαυτοῦ χάριν αὐτῶ, ἀλλ' ὅπως μὴ δῶ  
 τῶν

calculi, qui sunt in littoribus. Sed tuâ  
 ipsius gratiâ huc me contuli, ut ne te  
 subuerteret pessima ista atq; insidio-  
 sissima res, opulencia, quippe quæ  
 multis sæpenumero immedicabilium  
 malorum extiterit causa. Etenim si  
 me audies, potissimum opes uniuersas  
 in mare præcipitabis, utpotè qui-  
 bus nihil sit opus bono viro, quique  
 philosophiæ possit opes perspicere.  
 Ne tamen in altum ô bone, sed ferme  
 ad pubem vsque ingressus paulò ultra  
 solum fluctibus opertum, me qui-  
 dem vno spectante. Quod si hoc non  
 vis, tute igitur eas potiore via ex ædi-  
 bus eijcito, ac ne obolum quidem ti-  
 bi facias reliquum: videlicet largiens  
 ijs, quicunq; opus habent. huic quin-  
 que drachmas, illi minam, alij talen-  
 tum. Si verò quis philosophus fuerit,  
 duplam aut triplam portionem ferre  
 dignus est. Quanquam hoc quidem  
 mihi non meâ ipsius gratiâ peto, sed  
 quo



τῶν ἐταίρων πῆς δειομένοις, ἰκαιοὶ εἰς  
 ταύτην πῆν πῆραν ἐμπλήσας ᾧ δό-  
 χοις, ἔδὲ ὅλας δύο μεδίμνας χωρῶσα  
 αἰγνητικῆς. ὀλιγαρχῆ δὲ ἔ μέτριον  
 γῆ εἶναι τὸ φιλοσοφῶντα, καὶ μηδὲν  
 ὑπὲρ τῆν πῆραν φρονεῖν. Τί. ἐπαμνῶ  
 ταύτα σὺ ᾧ θεοσούκλεις. πρὸ γῆν τῆς  
 πῆρας, αἰ δοκᾷ, φέρε σοι τὸ κεφαλῶ  
 ἐμπλήσω κηνδύλων, ὀπιμετρήσας τῆ  
 δικέλλη. Θρα. ᾧ δημοκρατία, καὶ κόμοι,  
 παρόμεθα ὑπὸ τῆ καταστάτῃ ὅν ἐ-  
 λευθέρῃ τῆ πόλει. Τί. ἀνανακτῆς ᾧ  
 γὰρ θεοσούκλεις; μῶν ᾧ δὲ ἀκέκρη-  
 σμαί σε; καὶ μὲν ἐπεμβαλῶ χοίρικας  
 ὑπὲρ τὸ μέτρον τέτταρας. ἀλλὰ πῆ  
 τῆτο; πολλοὶ ξυώρχοντα. βλεψίας  
 ἐκᾶν ᾧ, καὶ Λάχης καὶ Γνίφω, καὶ  
 ὅλας τὸ σύνταγμα τῶν οἰκωξομένων.  
 ὡσε πῆ ὅση δὲ τὸ πέτραν ταύτην ἀ-  
 νελθῶν, πῆν μὲν δικέλλη ὀλιγον ἀνα-  
 πείω,

quo amicis, si qui egebunt, donem. sat est si modò peram hanc largitione tua expleueris, ne duos quidem modios Ægineticos capientem. Nam paucis contentum, modestúmque conuenit esse eum qui philosophatur, neque quicquam vltra peram cogitare. TIMON. Equidem ista, quæ dicis, probo Thrasyces ergo si videtur priusquam peram expleam, age tibi caput opplebo tuberibus, posteaquam ligone sum mensus. THRA. O libertas, ô leges, pulsamur ab impurissimo libera in ciuitate? TIMON. Quid stomachacharis ô bone Thrasyces? nam te defraudauit? Atqui adijciam mensuram choenices quatuor? sed quid hoc negotij? Complures simul veniunt, Blepsias ille & Laches, & Gniphon, breuiter agmen eorum qui vapulabunt. Itaque quin ego in rupem hanc conscendo, ac ligonem quidem paulisper interquiescere sino, dudum fa-

tiga.

παύω, πάλαι πεπονηκῆσαν; αὐτὸς ἢ ὅπ-  
 ωλίστες λίθους ξυμφορήσας, ὄπιχα-  
 λαξῶ πέρρωθεν αὐτῶς; Βλεψ. μὴ εἰ-  
 λεῖ, ὦ Τίμων, ἀπιμεν γάρ. Τίμ. ἀλλ' ὅτι  
 ἀναμωπὶ γε ὑμῶς, εἰδὲ ἄνευ τραυ-  
 μάτων.

## ΔΙΚΗ ΦΩΝΗΕΝΤΩΝ.

**Ε**πιάρχωντος Ἀρισάρχου Φαληρέως,  
 Πυκνεψιδῶνος ἐβδόμη ἰσαμένη,  
 γραφὴν ἔθετο τὸ Σίγμα πρὸς τὸ Ταῦ  
 ὅτι τὰ ἐπὶ Φωνήεντων, βίας ὑπαρχόν-  
 των, ἔαρπαγῆς, ἀφηρεῖσθαι λέγον πάν-  
 των τῶ ἐν διπλῶ Ταῦ ὅκφερομένων.

**Μ**έγρι μὲν, ὦ Φωνήεντα δικαστῆς,  
 ὀλίγα ἠδικήμεν ὑπὸ τρυφῇ τῷ  
 Ταῦ, καταχρωμένους τοῖς ἐμοῖς, καὶ κα-  
 ταίροντες ἐνθα μὴ δεῖ, εἰ βασιεῖς  
 ἔφερον πλὴν βλάβου, καὶ πικρή-  
 κτον ἔνια τῶν λεγομένων ὑπὸ τῆς με-  
 τριά-



tigatum? Ipse verò plurimis congestis  
saxis, procul eos lapidem grandine  
peto? BLEP. Ne iace. ó Timon abi-  
mus enim. TIMON. At vos quidem  
nec citra sanguinem, nec absque vul-  
neribus.

I V D I C I V M V O -  
C A L I V M.

**I**MPERANTE Aristarcho Phalereo.  
Septima Octobris, actionem insti-  
tuit Signa aduersus Tau, constitutis  
iudicibus septem Vocalibus, de vi &  
rapina, spoliari se dicens omnibus il-  
lis vocibus, quæ duplici Tau proferri  
solent.

**H**Actenus quidem, ó Indices Vo-  
cales, non admodum graui in-  
iuria affectus ab hoc Tau, quod meis  
rebus abutebatur, & inde auferebat,  
vnde minimè conueniebat, quod  
quidem damnum non grauiter tuli:  
nonnulla etiam quæ dicebantur, au-  
diuisse

Τριότητις, ἥϊσε με Φυλάσσοντα πρὸς π  
 ὑμᾶς, καὶ τὰς ἄλλας συλλαβὰς. ἐπεὶ δὲ  
 εἰς παῖτην ἤκει πλεονεξίας, καὶ ἀνοίας,  
 ὥστε ἐφ' οἷς ἠσυχάσατο πηλάκις; οὐκ  
 ἀγαπῶν, ἤδη καὶ πλείω προσβιάζε-  
 ται, ἀναγκάίως αὐτὸ εὐθύνα ἴδν ἀδρά-  
 τῶις ἀμφοτέρω εἰδέσιν ὑμῖν. Διέθ' δὲ  
 ἔμικρόν με ἴππ' τῆς δόποθλίψεως ἐ-  
 κέρχεται τῆς ἑμαυτῆ. πῆις γὰρ προσπε-  
 πταγμένοις αἰεί π' μείζον προσπιθὲν,  
 ἄρδην μὲ τῆς οικείας δόποθλίψεως χεί-  
 ρας, ὡς ὀλίγη δὲ ἴν ἠσυχίαν ἀγαγόν-  
 τα, μηδὲ ἐν γράμμασιν δριθμῆσαι,  
 ἐν ἴσῳ δὲ κείσθ' τῆ Φόβῳ. Δίκαμον  
 ἐν ἔχ' ὑμᾶς, οἱ δικάζετε ἴδν, ἀλλὰ  
 καὶ τὰ λοιπὰ γράμματα τῆς πεί-  
 ρας ἔχουν πινὰ Φυλακίῳ. εἰ γὰρ ἐξέ-  
 στα πῆις βυλομένοις δόπο τ' καθ' αὐτὰ  
 πείξεως εἰς ἀλλοτριῶν βιάζεσθ', καὶ  
 τῆπ

diuisse me dissimulabam propter mo-  
 destiam, quam vos ipsi nostis me ser-  
 vare, cum erga vos, tū alias syllabas.  
 Postquam verò ad tantam auaritiam  
 & amentiam peruenit, vt non modò  
 non sit contentum ijs, quæ ego læpè  
 dissimulaui, verùm iam maiorem vim  
 inferat, ipsa me necessitas cogit, vt ac-  
 cusem apud vos, qui vtrumque no-  
 strum nouistis. Non autem exiguus  
 metus propter istam miseriam me in-  
 uasit. Nam cum prioribus iniurijs  
 maiores semper addat, prorsus me è  
 domestica sede expellet, ita vt parum  
 iam absit, dū ego ista dissimulo, quin  
 ne inter litteras quidem amplius au-  
 merer, & in simili quodam verser me-  
 tu. Est itaque æquum non modò vos  
 iudices, sed omnes etiam reliquas lit-  
 teras huius doli curam gerere. Nam  
 si vt libet vnicuique, licebit è suo or-  
 dine in alium violenter irrupere,

Z                      idque



τῆσδε Ἰππιδρέψετε ὑμεῖς, ἂν χωρὶς εἰδέν  
 καθόλου ἡ γράφεται, ἔχ' ὁρῶ πῖνα τρέ-  
 πον αἰσινωτάξαι τὰ νόμιμα, ἐφ' οἷς ἐ-  
 πάχθη τὰ κατ' ἀρχαίς, ἔξισιν. ἀλλ' ἔτε  
 ὑμᾶς οἴμαι ποτε οἷς τὸσ' ἔτον ἀμελείας  
 τε καὶ παροράσεως ἤξεν, ὥστε Ἰππιδρέ-  
 ψαι τινὰ μὴ δίκαια. ἔτε εἰ καθυφήσετε  
 τὸν ἀγῶνα ὑμεῖς, ἐμοὶ ὡδραλειπίον  
 ἐστὶν ἀδικημένω ὡς εἴτε καὶ τῶν ἄλλων ἀ-  
 νεκόπησεν τότε αἰ τὸ λμοῦ, εὐθύς ἀρξά-  
 μέτων ὡδρανομεῖν· καὶ οὐκ ἂν ἐπολέ-  
 μαι μέγρι νῦν τὸ Λάμβδα τῶ Ρῶ, δι-  
 αμφισβητῆν περὶ τ' κιοσῆρεως, καὶ κε-  
 φαλαλγίας. ἔτε τὸ Γαμμα τῶ Κάπ-  
 πα διηγωνίζετο, καὶ ἐς χῆρας μικρῶ  
 εἰν ἤρχετο πλάκεις ἐν τῶ κναφίω  
 ὑπὲρ γναφάλων. ἐπέπαυτο ἢ ἂν καὶ πρὸς  
 τὸ Λάμβδα μαχόμενον τὸ Μόλις ἀφαι-  
 ρίμα-

idque vos, sine quibus nihil omninò  
 scribitur, permiseritis, non video  
 quomodo sua quique ordines jura,  
 juxta quæ à principio constituti sunt,  
 tuebuntur. Sed non existimo vos un-  
 quam ad tantam incuriam vel negli-  
 gentiam perventuros, ut ea feratis,  
 quæ cum æquo & jure pugnant. Et  
 ut vos certamen omiseritis, tamen  
 mihi, qui injuria effectus sum, negli-  
 gendum non erit. Atque utinam alia-  
 rum quoque literarum audaciæ ab  
 initio statim, cum coeperunt contra  
 leges delinquere, esset repressa neque  
 enim litigaret ad hunc usque diem  
 Λάμβδα cum Ρω disceptans de voce  
 κλωπεύς & κεφαλαλγία. Neque etiam  
 Γάμμα cum Κάππα certamen habe-  
 ret: neque tam sæpè ad manus propè  
 venisset in fullonia de dictionibus  
 γυφείω & κνάφω desceptantes. Quia  
 cessasset etiam hoc Γάμμα cum Λάμ-  
 βδα contendere, dictionem Μόγης illi

Z &amp;

surri-

ρῆμενον αὐτῷ, καὶ μάλιστα ὠδρακλέ-  
 πιον. καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ἀνῆρέμει συγ-  
 χύσεως ἄρχεαυ ὠδρανόμα. καλὸν γὰρ  
 ἕκαστον μένειν ἐφ' ἧς πετύχηκε ταξέως.  
 τὸ δὲ ὑπερβαίνειν ἐς ἀμὴ χεῖρ, λυόν-  
 τός ἐστι τὸ δίκαιον. καὶ ὅγε πρῶτ' ὁ ἡ-  
 μῖν τῆς νόμης τέττης Διατυπώσεως.  
 οἴτε Κάσμι ὁ νησιώτης, ἢ τε Παλα-  
 μήδης ὁ Ναυπλίης, καὶ Σιμωνίδης.  
 διὲ ἔνιοι προσώπιχοι πλὴν προσμύθει-  
 ον ταύτην, ἔτῃ τῆς ξειμόνον, κατ' ἑ-  
 κὴν προσεδρῆσαι βεβαῖοντα, διώροισι πῖ  
 πρῶτον ἔσται ἢ δλεύπρον, ἀλλὰ καὶ  
 ποιότητος, ἃς ἕκαστον ἡμῶν ἔχει, καὶ δυ-  
 ναμεις ζυωσίδον. Ἐὐμῖν μὲν, ὡ δίκαι-  
 οί, πλὴν μαίρω δεδωκάπτημι, ὅπ-  
 κατ' αὐτὰ δύνανται φθίγγεαυ. ἡ-  
 μιφῶνοισ δὲ πλὴν ἑφεξῆς, ὅπ προσθῆ-

κης



furriprens, imò suffurans. Adeóque  
 reliquæ litteræ, quæ uisissent seditiones  
 mouere cõtra leges. Est enim pulchrũ  
 vnamquãque litteram in eo ordi-  
 ne, quem primum sortita est, manere :  
 transcendere verò eò quo non oportet,  
 eius est, qui ius & æquum soluit.  
 Et qui primus vobis has leges finxit  
 & formauit, siue Cadmus fuerit ille  
 insularis, siue Palamedes Nauplij fili-  
 us, (quamquam nonnulli hanc pru-  
 dentiam Simonidi tribuant) non or-  
 dinem tantũ, per quem sua quibũs-  
 que literis præsentia dignitas firmi-  
 ter permanet, definierunt: videlicet  
 quæ debeat esse prima, quæ secunda,  
 sed qualitates etiam & virtutes, quas  
 habet singulæ nostrũ constituerũt. Et  
 vos quidẽ õ iudices, honore affecerũt  
 præcipuo, propterea quod vestro Mar-  
 te potestis sonũ efficere. Semiuocales  
 verò secundo loco dignati sunt, eò  
 quòd sine vestro accessu exaudiri ne-

Z 3 queunt.

κης εἰς τὸ ἀκβαθῆναι δειπῶν. πασῶν  
 δὲ ἐσχάτῳ ἐνόμισατο ἔχειν μοῖραν ἑνία  
 τῶν πάντων, οἷς ἔσθ' ἐ Φωνῆ πρῶτος.  
 καθ' αὐτὰ μὲν ἦν τὰ Φωνήεντα Φυ-  
 λάσσειν ἔοικε τὴν νόμῳ τῆς τῆς. τὸ δὲ  
 Ταῦ τῆς, ( ἔ γάρ ἔχω αὐτὸ χεῖρον  
 ὀνομασίῃ ῥήματι, ἢ ὡς καλεῖται, ὁ μὲν  
 τῆς θεῶς, εἰ μὴ ἔξ ὑμῶν δύο σιωπῆσον  
 ἀγαθοὶ καὶ κατῆκοντες ἀραθῆναι, τὸ, τὸ  
 Αλφα, καὶ τὸ Γ, ὅκ' ἂν ἠκβαθῆμόνον )  
 τῆς ἦν ἐτόλμησεν ἀδικεῖν με πλείω τῶν  
 πρώτων βιασσομένων, ὀνομάτων με καὶ  
 ῥημάτων ἀπελάσσει παρῶν, ὅκ' διῶ-  
 ξαι δὲ ὁμῶς Σιωδέσμων ἅμα καὶ Πρω-  
 θέσεων, ὡς μηκέτι φέρειν τῶν ἐκ τῶν  
 πον πλεονεξίαν. ὅθεν δὲ καὶ ἀπό πῶ-  
 νων ἀρξάμενον ὡρα λέγειν. Επι-  
 δήμεν ποτὲ Κυβέλω. τὸ δὲ ἐστὶ  
 πολίχνιον ἐκ ἀηδῆς, ἀπικον, ὡς ἐπέχθ'

λόγος,

queunt. Ex omnibus etiam litteris quibusdam omnium postremum locum decreuerunt mutis scilicet & voce carentibus. Has itaque leges per vos Vocales conseruari decet. Hoc verò *Tau* ( neque enim possum ipsum turpiori nomine appellare, quàm quo nominari solet ) per Deos nisi duæ quædam bonæ ex vobis, & aspectu decenti, *Αλφα* scilicet & *Υψιλόν*, se illi coniunxissent, ne audiretur quidem solum. Hoc, inquam, mihi maiorem vim quàm vllæ vnaquam litteræ inferre ausum est. Nam nominibus & verbis patrijs me extrude, præterea ex ipsis etiam Coniunctionibus, & Præpositionibus expellere tentat, adeò vt istam immodicam auaritiã porrò ferre nequeam. Verùm iam tēpus est dicere, vnde & à quibus res initium sumpserit. Peregrinabar aliquando in *Cybo* ( id oppidulum non est iniucundum colonia, sicuti



λόγῳ, Ἀθηναίων. ἐπηγόμην δὲ καὶ  
 τὸ κράτιστον Ρῶν, γειτόνων τὸ βέλτιστον.  
 κατηγόμην δὲ ὧσα κωμῳδιῶν πι-  
 πιητῆ, Λυσιμαχῶ ἐκαλεῖτο, βοιω-  
 πιῶν μὲν, αἰεὶ φαίνεται, τὸ γένος ἀνε-  
 καθεν, ἀπὸ μέσης δὲ ἀξιῶντι λέγεσθαι  
 τῆς Ἀπικῆς. ὧσα τέτρωσιν τῶν ξείνων  
 πῶν τὰ ταῦν τέτρωσιν πλεονεξίαν ἐφώ-  
 ρισσα. μέχρι μὲν γὰρ ὀλίγοις ἐπιχείρει  
 τετραράκοντα λέγειν, ὅσοι γὰρ μετῶν  
 συγγενημένων μοι, σωθήσειαν ἄμην  
 σωθεῖσθαι μὲν γράμμάτων. ἐπὶ δὲ  
 τῆμερον καὶ τὰ ὅμοια ἴπισπῶμενον,  
 ἴδια ταυτὶ λέγειν. καὶ οἷον ἴω μοι τὸ  
 ἄκρομα, καὶ ἔπανυ τι ἐδρακνόμην  
 ἐπ' αὐτοῖς. ὅποτε δὲ καὶ ἐκ τῶν δρ-  
 ξάμενον ἐτόλμησε κατῆπρον εἰπεῖν, καὶ  
 κάπνισμα, καὶ Πίπταν, εἴτα ἀπερυ-  
 θελάσαι, καὶ Βασιλιτταν ὀνομάζειν,  
 ἔμει

terram exercet, aduersus ingratos a-  
 tra bile stomachatur, qui quidem i-  
 pſius benignitate ditati, admodum fa-  
 ſtuosè nunc prætereant ac ne nomen  
 quidem, an Timon vocetur, noue-  
 rint. **IVP** Atqui profectò vir neuti-  
 quam faſtidiendus, aut negligendus  
 eſt, & iure optimo indignatur, qui iſe  
 tantis in malis agat. Quare ſceleratos  
 iſtos adultores ipſi quoque fueri-  
 mus imitati, ſi eum virum neglexeri-  
 mus, qui tot tauros, & capras pinguiſ-  
 ſimas nobis in aris adoleuerit, qua-  
 rum nidor etiamnum mihi in nari-  
 bus reſidet. Cæterùm propter nego-  
 tia & turbam maximam peierantium,  
 tum vi, non iure agentium, neque non  
 aliena rapientium, præterea ob for-  
 midinem, quam mihi pariunt ſacrile-  
 gi, (quorum quidem cùm multi ſunt,  
 tum obſeruatũ difficiles, adeò vt ne  
 minimum quidem nos conuiere ſi-  
 nant) longo iam ad Atticam regio-

T 5                      nem

ἐξ ἧς φιλοσοφία καὶ λόγων ἔριδες ἐπε-  
 πόλασαν αὐτοῖς. μαχομένων γὰρ πρὸς  
 ἀλλήλους, καὶ κεκραγόντων, εἰδὲ ἐπακένειν  
 ἐστὶ τῶν εὐχῶν. ὡς τε ἡ Ὀπιβουσίμερον  
 χερὴ τὰ ὠτα καθῆσθαι, ἡ Ὀπιτριβιῶνα  
 πρὸς αὐτῶν, ἀρετῶν πῖνα καὶ ἀσώματα,  
 καὶ λήρης μεγάλη τῆ Φωνῆ ξυειρόν-  
 των. διὰ ταῦτά τινι καὶ τῶν ἀμελη-  
 θῆναι σινέβη πρὸς ἡμᾶς, εἰ Φαῦλον  
 ὄντα, ὅμως ἢ τὸ Πλάτων, ὦ Ερμῆ, ὦ Ζευ-  
 γαβῶν, ἀπιθι παρ' αὐτὸν καὶ τάχ' ὦ.  
 αἰγέτω ἢ ὁ Πλάτων καὶ τὸν Θεσσαρὸν  
 μετ' αὐτῶν, καὶ μενέτωσαν ἀμφω πα-  
 ρὰ τῷ Τίμωνι, μηδὲ ἀπαλαθί-  
 σθωσαν εἰς ῥαδίως, καὶν ὅτι μάλι-  
 στα ὑπὸ χηρσότητ' αὐθις ἐκδιώ-  
 κη αὐτὰς τῆς οἰκίας. πρὸς δὲ τῶν κε-  
 λάκων ἐκείνων, καὶ τῆς ἀχαριστίας,  
 λὼ ἐπεδείξωτο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐθις  
 μέε



nem oculos non conuerti tempore  
 maximè posteaquam philosophia &  
 de verbis digladiationes apud istos  
 increbuerunt, ita vt pugnantibus in-  
 ter se istis vociferantibusque ne ex-  
 audire quidem mortalium vota lice-  
 at. Vnde mihi necessum est, aut auri-  
 bus obturatis sedere, aut dirumpi ab  
 eis, conficique qui virtutem quan-  
 dam, & incorporea quædam, merasque  
 nugas ingenti vociferatione conne-  
 ctunt. Hæc caussa fuerunt, vt hunc  
 quoque neglexerim, cum haud me-  
 diocriter de nobis sit meritis. Quod  
 reliquum, Mercuri, tu assumpto  
 Pluto celeritur ad istum abeas Porro  
 Plutus vnà secum ducat & Thesau-  
 rum, & vtrique apud Timonem per-  
 seuerent, neque adeò facilè demigrent,  
 etiamsi quàm maximè illos præ boni-  
 tate rursus ex ædibus exegerit. Cæte-  
 rum de palponibus illis atque ingra-  
 titudine, qua in hunc sunt vsi in po-

T 6 sterum

μὲν σκέψομαι, καὶ δίκῃ δώσωσιν, ἐπει-  
 δάν τ' κεραιὸν ὀπισθευάσω, καλεαγ-  
 μέναι γὰρ αὐτὸ καὶ ἀπεσυμμένα εἰσι  
 δύο αἱ τῖνες αἱ μέγισται, ὅποτε φιλολι-  
 μότερον ἠκόντοσι πρῶν Ἰπὶ τ' σοφιστῶν  
 Αναξαγόρῃ, ὃς ἐπέθετε τὰς ὀμιλητὰς,  
 μηδὲ ὅλως εἰναί τινας ἡμᾶς τὰς θεάς.  
 αἰδ' ἐκείνῃ μὲν διήμαρτον. ὑπερέχε  
 γὰρ αὐτὸ τῷ χῆρα Περικλῆς. ὁ δὲ  
 κεραιὸς εἰς τὸ ἀνάκειον ὄψασκῆ-  
 ψας, ἐκείνῳ τε κατέφλεξε, καὶ αὐτὸς  
 ὀλίγῃ δαίν σμυετρίβῃ ὄψα τῷ πέ-  
 τραι. πῶλυ ἰκανὴ ἐν πῶστῳ καὶ αὐτῇ  
 πτωρία ἔστι αὐτοῖς, εἰ ὑπερπλε-  
 τῆντα τ' Τίμωνα ὀμῶσιν. Ερ. οἷον ἡ τ'  
 μέγα κεκραγῆαι, καὶ ὀχληρὸν εἶναι καὶ  
 θεῶν, καὶ τῶν δικαιολογῆσι μόνοις,  
 ἀλλὰ καὶ τῶν εὐχομένων τῶν χρησίμων;  
 ἰδὲ γὰρ αὐτίκα μάλα πλάσιος σκ πε-  
 νεσιῶτα κατασήσῃ) ὁ Τίμων, βοήσας  
 καὶ

posterum consultabo, pœnâsque daturum sunt, simul atque fulmen instaurauero. Nam fracti sunt in eo retusa cuspide duo è radijs maximi, cùm nuper auidiùs in sophistam Anaxagoram iacularer, qui suis familiaribus suadebat, nullo pacto esse vlllos nos, qui Dij vocaremur. Ac illum quidem errore non feriebam, propterea quod Pericles ootenta manu eum protexerit. Cæterùm, fulmen in Castoris ac Pollucis templum detortum tum illud exussit, tum ipsum parum abfuit, quin ad saxum comminueretur. Quanquam interim vel id supplicij satis magnum in istos fuerit, si Timonem conspexerint egregiè locupletem factum. **MARCVR.** Quantum habet momenti altum vociferari, & obstreperum audacemque esse idque non ijs modò qui caussas agunt, verùm etiam qui vota faciunt conducibile? En mox è pauperrimo diues euase.



καὶ παρρησιασούμενος ἐν τῇ εὐχῇ, καὶ Ἰπι-  
 στρέψας τὸν Δία. εἰ δὲ σιωπῇ ἔσκαπην  
 Ἰπικεκυφῶς, ἔπ' αὖ ἔσκαπην ἀμελῶ-  
 μενος Πλῆτ. ἀλλ' ἐγὼ ἔκ' αὖ ἀπέλθοι-  
 μι, ὦ Ζεῦ, παρ' αὐτόν. Ζεὺς. διὰ τί, ὦ ἄρι-  
 στε Πῆτε, ἔταῦτα ἐμᾶ κελεύσασθαι; ἔ;  
 Πλῆ. ὅπ' νῆ Δία ὕβριζεν εἰς ἐμέ, ἔ' ἐξε-  
 φόρει, καὶ εἰς πολλὰ καπμέριζε, ἔ' ταῦ-  
 τα, πατρῶον αὐτῷ φίλον ὄντα. καὶ μόνον  
 ἔχι δικράνοις με ἐξεείθει τῆς οἰκίας,  
 καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀπορ-  
 ριπιῖντες αὐτῆς ἐν ἀπέλθῳ ἀσπί-  
 τοις καὶ κόλαξι ἀσπασθησόμενοι; ἐπ'  
 ἐκείνης, ὦ Ζεῦ πέμπε με, τὰς αἰδη-  
 σμένους τῆς θωραῆς, τὰς περὶ εἶπον-  
 τας, οἷς τίμιος ἐγὼ καὶ περὶ πόθητες. ἔπι  
 δὲ οἱ λάροι τῆ πενία ζωέστωσαν, ἢ  
 προπιμῶσιν ἡμῶν, ἔ' διφθέραν παρ' αὐ-  
 τῶ λαβόντες, ἔ' δίκηλαυ, ἀγαπάτωσαν  
 ἄθλιοι,

uaserit Timon, qui se imprecando  
 clamosum & improbum præstiterit,  
 Iouémque reddiderit attentum. Si  
 verò silentio fodisset nutans, etiam  
 nunc foderet neglectus. PLUTVS. At  
 ego, Iupiter, haud quaquam ad istum  
 rediturus sum. IVP. Quid ita non re-  
 diturus, optime Plute, præsertim à  
 me iussus? PLV. Quoniam per Iouē,  
 iniuria me affecit eiciens, & in multa  
 fragmenta dissecans, idque cum illi  
 paternus essem amicus, ac me pænè  
 dixerim, furca ex ædibus expulit, nec  
 aliter quàm ij, qui è manibus ignem  
 abijciunt. Num rursus ad istum ibo,  
 parasitis, & adulatoribus donandus?  
 Ad eos me mitte, ô Iupiter, qui munus  
 intellecturi sint, qui amplexuri, qui-  
 bus equidem in pretio sim & maio-  
 rem in modum exoptatus. At hi stu-  
 pidi cum inopia commercium ha-  
 beant quam nobis anteponunt, ut ab  
 ea accepto sago pelliceo, ligonéque,  
 sat

ἄθλιοι, τέταρτος ὀβολὸς ἄπο φέροντες,  
 οἱ δεκατρεῖς ὀβολοὶ ἀμελητῆ  
 προΐεμενοι. Ζεὺς. ἔδεν ἐπιπύκνυν ὀτί-  
 μων ἔργασε) πρὸς σέ. πάνυ γὰρ αὐτὸν ἡ  
 δίκηλα πεποδαγώγηκεν εἰ μὴ παν-  
 τάπασιν ἀνάλητός ἐστι τὸ σφύρον, ὡς  
 ἔλεῖ σε ἀπὸ τῆς πενίας προσωρεῖσθαι. σὺ  
 μὲν τριπλῶν μεμψίμοιρον εἶναι μοι  
 δοκῆς, ὅς νυνὶ μὲν τὸ Τίμωνμα αἰπῶν, διό-  
 τι σοὶ τὰς θύρας ἀναπετάσους, ἡφίφ πε-  
 ρινος ἦν ἐλευθέρως, ἔτε δὲ σποκλείων, ἔτε  
 ζηλοτυπῶν. ἄλλοτε ἢ τὸν ἀντίον ἠγαν ἀ-  
 κτήσῃ τὸ πλοσάων, κατακεκλήσθαι λέ-  
 γων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μοχλοῖς καὶ κλη-  
 σί, ἔ σημήων ἰπιβολαῖς ὡς μὴ δὲ πα-  
 ρακύψαι σοὶ εἰς τὸ φῶς διωατὸν οἶνα,  
 ταῦτα γὰρ ἀπώδύρα πρὸς με, ἄπο πύ-  
 γεσθαι λέγων ἐν πολλῶ τῷ σκότῳ καὶ διὰ  
 τῶ ἄχρὸς ἡμῖν ἐφαίνε, καὶ φροντίδος  
 ἀνά-



morbus. Ταῦ. Verùm rursum me conferam ad illud quod cœperam, atque homines defendam in ijs, in quibus aduersus eos delinquit. Nam conatur illorum voces quibusdam vinculis constringere & discerpere, ita vt si quis pulchrum quidpiam videns, idq; καλὸν appellare velit, hoc Ταῦ statim irruens, τὰλὸν ipsum ducere cogit: adeò cupit in omnibus præsentiam obtinere. Rursum alius dicit περὶ κλήματος, id est, de palmite, hoc verò, (est enim reuera τλήμον, id est, miserum) τλήμα facit, quod erat κλήμα. Et quidem non plebeios tantùm homines iniuria afficit, sed iam etiam magno illi regi, cui fama est ipsam terram, & mare cœsisse, atq; naturas suas reliquisse, insidias tendit, & ex ipso eùm Κύρος sit, τύρον quendam efficit. Atque in hunc modum vocem hominum lædit. Quomodo verò re ipsa & opere eòsdem lædat, audite. Plorant homines

Κάδμω καθαρῶνται πολλάκις, ὅτι τὸ  
 Ταῦ ἐς τὸ τῶν σειχείων γένος παρήγα-  
 γε. τῷ γὰρ τέττε σώματι Φασὶ τὲς τυ-  
 ρέννης ἀκελευθήσασιν καὶ μιμησαμέ-  
 νης αὐτὸ τὸ πλάσμα. ἐπέτα χήματι  
 ποιῆτω ξύλα τεκλήναντες, ἀνθρώπους  
 ἀσκολοπίζειν ἐπ' αὐταί. ἀπὸ δὴ τέ-  
 τε καὶ τῷ τεκλήματι τῷ πενήρῳ τὴν πε-  
 νηρὰν ἐπωνυμίαν σικελθῆν. τέτων ἔν  
 ἀπάντων ἕνεκα πῶσων θανάτων τὸ  
 Ταῦ ἄξιον, εἶναι νομίζετε; ἐγὼ μὲν γὰρ  
 εἶμαι δικαίως τέτο μόνον ἐς τὸ τὸ Ταῦ  
 τιμωρίαν ὑπολείπεσθαι, τὸ τῷ χήμα-  
 τι τῷ αὐτὸ πάλιν δίκην ὑποχῆν. ὁ δὲ  
 σκυρὸς εἶναι, ὑπὸ τέττε μὲν ἐδημιερ-  
 γήη, ὑπὸ δὲ ἀνθρώπων ὀνο-  
 μάζεση.

Τ Ε Λ Θ Σ.

nes, atque suæ fortunæ vices desent,  
 atque ipsam sæpè Cadmum execran-  
 tur, quod *Tau* in literarum genus in-  
 duxerit. Aiunt enim tyrannos eius  
 literæ corpus secutos, atque figuram  
 imitatos, postea simili figura ligna fa-  
 bricasse, in quibus homines suspen-  
 dant: atque ex hoc huic tam pernicio-  
 sæ fabricæ pessimum nomen obue-  
 nisse. Propter ista omnia quot morti-  
 bus ipsum *Tau* dignum esse iudicatis?  
 Ego quidem existimo, meritò hoc so-  
 lum ad supplicium illius *Tau* relinqui,  
 vt poenam in sua illa figura sustineat,  
 propterea quod crux ab ipso fabri-  
 cata est, & ab eo nomen illi  
 homines imposuerunt.

F I N I S.

LIBROS  
 DEL DR.  
 MARCO

INDEX.



INDEX DIA-  
LOGORVM LV-  
CIANI.

EX LIBRO PRIMO.

Cyclopi & Neptuni.	2
Menelai & Protei.	10
Neptuni & Delphinum.	19
Neptuni & Nereidum.	20
Xanthi & Maris.	24
Iouis, Æsculapij, & Herculis.	28
Martis & Mercurij.	32
Diogenis & Pollucis.	36
Pluto seu contra Menippum.	46
Menippi, Amphilocho, Trophonij.	50
Mercurij & Charontis.	54
Plutonis & Mercurij.	60
Terpsionis & Platonis.	64
Xenophantæ & Callidemidæ.	72
Cnemonis & Damnippi.	78
Charontis & Mercurij.	80
Charontis & Diogenis.	100

Ale.

Alexandri, Hannibalis, Minois, Scipionis.	100
Diogenis & Alexandri.	124
Alexandri & Philippi.	134
Achillis & Antilochi.	144
Menippi & Tantali.	150
Menippi & Æaci.	156
Menippi & Cerberi.	166
Charontis & Menippi.	170
Diogenis & Mausoli.	176
Nirei, Therstæ, & Menippi.	182
Menippi & Chironis.	186
Diogenis, Antisthenis & Cratetis	189
Aiacis & gememnonis.	205
Minois & Solstrati.	209
Menippus seu Necyomantia.	215
Charon siue Contemplantes.	275

*EX LIBRO SECVNDO.*

De somnio seu vita Luciani.	351
Deorum concilium.	387
Timon siue Misanthropus.	421
Iudicium vocalium.	518

*Cum facultate Superiorum.*

Errata Græca sic corrige.

Pag. 1. v. 6. ἔπν. & sic deinceps. 19.  
vlt. ἰμπεσεῖται. 33. 8. 57. 5. ὦ χάριων. 59.  
3. ἔκ εἰσίν. 89. vlt. εἶναι. 97. ἀντερεπ. με-  
τελευσόμεθα. 99. 11. ἀνάειρε. 127. 3. ἄδρα.  
222. 4. παῖδοι πς. 232. vlt. ἢ σπία. 270.  
ἀντερ. ἄπμεν. 276. 5. ὄξυθυμός. 286.  
ρεπ vlt. εἴ σοι. 346. 4. ἢ αἴται. pone pun-  
ctum. 364. 15. διαπαιύσσει. 396. 1. θεοί.  
406. 1. σὺ. 424. 17. τῶ. 430. ρεπ. ἀλη-  
θῆ.

Latina quisque per se  
corrigeat.



12000 27480



TP 856

**BIBLIOTECA HISTORICA MUNICIPAL**



1200027480

D.  
D.  
E-  
B.  
D.  
S.  
1-  
7.  
B-

1200027480







Ayuntamiento de Madrid